

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖ'

Τετάρτη 23 Μαρτίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 7947,8083
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Μ. Τσόκλη, Ε. Βόζεμπεργκ και Α. Γκερέκου, σελ. 8102,8118
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Γυμνάσιο Μοσχάτου, το 8ο Δημοτικό Σχολείο Παλαιού Φαλήρου, το 6ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών και το 2ο Γενικό Λύκειο Άργους, σελ. 8094,8097,8106,8110

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 28 Μαρτίου 2011, σελ. 8126

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: "Κύρωση της Συμφωνίας Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών-Μελών της, αφ' ενός, και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής", σελ. 7947
2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας και της Τελικής Πράξης που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της, αφ' ενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφ' ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων", σελ. 8013
3. Ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Κύρωση της από 8 Ιανουαρίου 2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου "Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών" και άλλες διατάξεις", σελ. 8082
4. Συζήτηση επί της αρχής και επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α')", σελ. 8083-8107,8118-8119,8126-8130
5. Αιτήσεις (δύο) ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επί των άρθρων 3 και 20, 21, 43, 44, 45 και 47 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών", σελ. 8107-8109
6. Ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45 και 47 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών", σελ. 8110,8118,8119-8186
7. Επιστολικές ψήφοι επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45 και 47 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών

Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών", σελ. 8110-8117

8. Κατάθεση Εκθέσεων Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις Εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

i. «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Τσεχικής Δημοκρατίας για την Εκπαίδευση και Επιμόρφωση Στρατιωτικού Προσωπικού», σελ. 8127

ii. «Κύρωση της Συμφωνίας Ασφαλείας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας σχετικά με την Αμοιβαία Προστασία Ανταλλασσόμενων Διαβατισμένων Πληροφοριών», σελ. 8127

iii. «Κύρωση της Τροποποίησης υπ' αριθμόν 1 στη Συμφωνία Διοικητικής Φύσεως μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη Συνεργασία στο πλαίσιο Τεχνολογικού Συστήματος Επιδείξεως μη Επανδρωμένου Μαχητικού Αεροσκάφους (Unmanned Combat Air Vehicle UCAV)», σελ. 8127

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ.8013

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α')":

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ.8103
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ.8118
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ.8097
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ.8083,8105,8128
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,	σελ.8092,8094
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. ,	σελ.8104
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. ,	σελ.8101
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ.8126
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ.8094,8127
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ.8099,8100,8127
ΠΟΥΛΩΔΩΡΑΣ Β. ,	σελ.8127,8128
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ.8106,8107
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ -ΒΥΛΙΩΤΗ Β. ,	σελ.8102
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ.8118

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΖ'

Τρίτη 23 Μαρτίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 23 Μαρτίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ζ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 22/03/2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΣΤ' συνεδριάσεώς του, της 22ας Μαρτίου 2011, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση του ν. 2168/1993, εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την οδηγία 2008/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 «για την τροποποίηση της οδηγίας 91/477/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων» και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών - Μελών της, αφ' ενός, και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διарκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή, μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της συμφωνίας.

Θέλει κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των αρ-

θρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών - Μελών της, αφ' ενός, και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών - Μελών της, αφ' ενός, και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία Πολιτικού Διαλόγου και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Κρατών - Μελών της, αφ' ενός, και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, αφ' ετέρου, μετά του Παραρτήματος αυτής, που υπογράφηκαν στη Ρώμη στις 15 Δεκεμβρίου 2003, των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ACUERDO DE DIÁLOGO POLÍTICO Y COOPERACIÓN
ENTRE LA COMUNIDAD EUROPEA Y SUS ESTADOS MIEMBROS, POR UNA PARTE,
Y LAS REPUBLICAS DE COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS,
NICARAGUA Y PANAMA, POR OTRA PARTE

AFTALE OM POLITISK DIALOG OG SAMARBEJDE
MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENE SIDE
OG COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS,
NICARAGUA OG PANAMA PÅ DEN ANDEN SIDE

ABKOMMEN ÜBER POLITISCHEN DIALOG UND ZUSAMMENARBEIT
ZWISCHEN DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT UND IHREN MITGLIEDSTAATEN EINERSEITS
UND DER REPUBLIK COSTA RICA, DER REPUBLIK EL SALVADOR,
DER REPUBLIK GUATEMALA, DER REPUBLIK HONDURAS,
DER REPUBLIK NICARAGUA UND DER REPUBLIK PANAMA ANDERERSEITS

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ, ΑΦΕΝΟΣ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ ΤΗΣ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ, ΤΟΥ ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ, ΤΗΣ ΟΝΔΟΥΡΑΣ,
ΤΗΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ, ΑΦΕΤΕΡΟΥ

POLITICAL DIALOGUE AND COOPERATION AGREEMENT
BETWEEN THE EUROPEAN COMMUNITY AND ITS MEMBER STATES, OF THE ONE PART,
AND THE REPUBLICS OF COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS,
NICARAGUA AND PANAMA, OF THE OTHER PART

ACCORD DE DIALOGUE POLITIQUE ET DE COOPÉRATION
ENTRE LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE ET SES ÉTATS MEMBRES, D'UNE PART,
ET LES RÉPUBLIQUES DU COSTA RICA, D'EL SALVADOR, DU GUATEMALA, DU HONDURAS,
DU NICARAGUA ET DU PANAMA, D'AUTRE PART

ACCORDO DI DIALOGO POLITICO E DI COOPERAZIONE
TRA LA COMUNITÀ EUROPEA E I SUOI STATI MEMBRI, DA UNA PARTE,
E LE REPUBBLICHE DI COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS,
NICARAGUA E PANAMA, DALL'ALTRA

OVEREENKOMST INZAKE POLITIEKE DIALOOG EN SAMENWERKING
TUSSEN DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN HAAR LIDSTATEN, ENERZIJD,
EN DE REPUBLIEKEN COSTA RICA, EL SALVADOR, GUATEMALA, HONDURAS,
NICARAGUA EN PANAMA, ANDERZIJD

ACORDO DE DIÁLOGO POLÍTICO E COOPERAÇÃO
ENTRE A COMUNIDADE EUROPEIA E OS SEUS ESTADOS-MEMBROS, POR UM LADO,
E AS REPÚBLICAS DA COSTA RICA, DE EL SALVADOR, DA GUATEMALA, DAS HONDURAS,
DA NICARÁGUA E DO PANAMÁ, POR OUTRO

EUROOPAN YHTEISÖN JA SEN JÄSENVALTIOIDEN
SEKÄ COSTA RICAN, EL SALVADORIN, GUATEMALAN,
HONDURASIN, NICARAGUAN JA PANAMAN TASAVALTOJEN
SOPIMUS POLIITTISESTA
VUOROPUHELUSTA JA YHTEISTYÖSTÄ

AVTAL OM POLITISK DIALOG OCH SAMARBETE
MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN,
OCH REPUBLIKEN COSTA RICA, REPUBLIKEN EL SALVADOR,
REPUBLIKEN GUATEMALA, REPUBLIKEN HONDURAS,
REPUBLIKEN NICARAGUA OCH REPUBLIKEN PANAMA, Å ANDRA SIDAN

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ, ΑΦΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ ΤΗΣ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ,
ΤΟΥ ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ, ΤΗΣ ΟΝΔΟΥΡΑΣ, ΤΗΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ, ΑΦΕΤΕΡΟΥ

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ,

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ,

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ,

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Η ΙΡΛΑΝΔΙΑ,

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΟΥΚΑΤΟ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ,

Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ,

ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ,

Συμβαλλόμενα μέρη της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, εφεξής «κράτη μέλη», και

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ, εφεξής «η Κοινότητα»,

αφενός, και

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΟΝΔΟΥΡΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ,

αφετέρου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τους παραδοσιακούς ιστορικούς και πολιτιστικούς θεσμούς μεταξύ των μερών και την επιθυμία να ενισχυθούν οι σχέσεις τους, με βάση τους υπάρχοντες μηχανισμούς που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των μερών·

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη θετική εξέλιξη και στις δύο περιοχές κατά την τελευταία δεκαετία, η οποία συνέβαλε στην προώθηση των κοινών στόχων και ενδιαφερόντων για την έναρξη νέων σχέσεων, βαθύτερων, εκσυγχρονισμένων και μόνιμων, ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται στις σημερινές εσωτερικές προκλήσεις και στα διεθνή γεγονότα·

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ το σεβασμό των δημοκρατικών αρχών και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως ορίζονται στην Παγκόσμια Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου·

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ την προσήλωσή τους στις αρχές του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης·

ΜΕ ΒΑΣΗ τις αρχές της κατανομής ευθυνών και πεπεισμένα για τη σημασία της πρόληψης της χρησιμοποίησης παράνομων ναρκωτικών και της μείωσης των επιβλαβών επιπτώσεων, καθώς και της καταπολέμησης της παράνομης καλλιέργειας, παραγωγής, επεξεργασίας και εμπορίας ναρκωτικών και των πρόδρομων ουσιών τους·

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ τη δέσμευσή τους να συνεργάζονται για την επίτευξη των στόχων της εξάλειψης της φτώχειας, της δίκαιης και βιώσιμης ανάπτυξης, συμπεριλαμβανομένων των πτυχών της ευπάθειας στις φυσικές καταστροφές, της διατήρησης και προστασίας του περιβάλλοντος, της βιοποικιλότητας, και της προοδευτικής ενσωμάτωσης των χωρών της Κεντρικής Αμερικής στην παγκόσμια οικονομία·

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία που αποδίδουν τα μέρη στην παγίωση της διαδικασίας πολιτικού διαλόγου και οικονομικής συνεργασίας που δημιουργήθηκε μεταξύ των μερών στο πλαίσιο του διαλόγου του Σαν Χοσέ, ο οποίος άρχισε το 1984 και ανανεώθηκε στη Φλωρεντία το 1996 και στη Μαδρίτη το 2002·

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη να ενισχυθεί το πρόγραμμα συνεργασίας που διέπεται από τη συμφωνία-πλαίσιο για τη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατικών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, που υπεγράφη το 1993, εφεξής «συμφωνία-πλαίσιο για τη συνεργασία του 1993»·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την πρόοδο που σημείωσε η διαδικασία οικονομικής ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής, όπως π.χ. οι προσπάθειες για την ταχεία δημιουργία τελωνειακής ένωσης της Κεντρικής Αμερικής, η έναρξη ισχύος του μηχανισμού διευθέτησης διαφορών στον τομέα του εμπορίου, η υπογραφή της συμφωνίας της Κεντρικής Αμερικής για τις επενδύσεις και το εμπόριο στις υπηρεσίες, καθώς και την ανάγκη να διευρυνθεί η διαδικασία περιφερειακής ολοκλήρωσης, ελευθέρωσης του περιφερειακού εμπορίου και οικονομικής μεταρρύθμισης στην περιοχή της Κεντρικής Αμερικής·

ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη προώθησης της βιώσιμης ανάπτυξης και στις δύο περιοχές μέσω της ανάπτυξης εταιρικής σχέσης στην οποία θα μετέχουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς, συμπεριλαμβανομένης της κοινωνίας των πολιτών και του ιδιωτικού τομέα, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη Συναίνεση του Μοντερέι και στη Διακήρυξη του Γιοχάνεσμπουργκ, και το σχέδιο εφαρμογής της·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την ανάγκη να θεσπισθεί συνεργασία για τα θέματα μετανάστευσης·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι καμία διάταξη της παρούσας συμφωνίας δεν αναφέρεται στη θέση των μερών στις τρέχουσες ή μελλοντικές διμερείς ή πολυμερείς εμπορικές διαπραγματεύσεις, ούτε ερμηνεύεται ότι καθορίζει αυτή τη θέση·

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ τη βούληση να συνεργάζονται σε διεθνή fora για θέματα αμοιβαίου συμφέροντος·

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη στρατηγική εταιρική σχέση που αναπτύχθηκε μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής στο πλαίσιο της συνόδου κορυφής του Ρίο του 1999 και που επιβεβαιώθηκε στη σύνοδο κορυφής της Μαδρίτης του 2002· και

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τη δήλωση της Μαδρίτης του Μαΐου 2002·

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ ΝΑ ΣΥΝΑΨΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΑΡΧΕΣ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 1

Αρχές

1. Ο σεβασμός των δημοκρατικών αρχών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπως ορίζονται στην Παγκόσμια Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, καθώς και της αρχής του κράτους δικαίου, αποτελεί τη βάση των εσωτερικών και διεθνών πολιτικών των μερών και συνιστά ουσιώδες στοιχείο της παρούσας συμφωνίας.

2. Τα μέρη επιβεβαιώνουν τη δέσμευσή τους για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και τη συμβολή τους στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας.
3. Τα μέρη επιβεβαιώνουν την προσήλωσή τους στις αρχές της χρηστής διακυβέρνησης και της καταπολέμησης της διαφθοράς.

ΑΡΘΡΟ 2

Στόχοι και πεδίο εφαρμογής

1. Τα μέρη επιβεβαιώνουν τον κοινό στόχο τους να ενισχύσουν τις σχέσεις τους, αναπτύσσοντας τον πολιτικό διάλογο και ενισχύοντας τη συνεργασία τους.
2. Τα μέρη επιβεβαιώνουν επίσης την απόφασή τους να ενισχύσουν τη συνεργασία τους στους τομείς του εμπορίου, των επενδύσεων και των οικονομικών σχέσεων.
3. Τα μέρη επιβεβαιώνουν τον κοινό στόχο τους για τη δημιουργία των συνθηκών υπό τις οποίες, με βάση τα αποτελέσματα του προγράμματος εργασίας της Ντόχα, το οποίο ανέλαβαν τη δέσμευση να ολοκληρώσουν έως το τέλος του 2004, θα μπορούσαν να αρχίσουν διαπραγματεύσεις για μία εφικτή και αμοιβαία επωφελή συμφωνία σύνδεσης, συμπεριλαμβανομένης μιας συμφωνίας ελεύθερων συναλλαγών.

4. Η εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας συμβάλει στη δημιουργία αυτών των συνθηκών με την προσπάθεια για πολιτική και κοινωνική σταθερότητα, εμβαθύνοντας τη διαδικασία περιφερειακής ολοκλήρωσης και μειώνοντας τη φτώχεια, μέσα στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης της Κεντρικής Αμερικής.

5. Η παρούσα συμφωνία διέπει τον πολιτικό διάλογο και τη συνεργασία μεταξύ των μερών και περιέχει τις απαραίτητες θεσμικές ρυθμίσεις για την εφαρμογή της. Η συμφωνία δεν περιέχει διάταξη για τον καθορισμό της θέσης των μερών κατά τις τρέχουσες ή μελλοντικές διμερείς ή πολυμερείς εμπορικές διαπραγματεύσεις.

6. Τα μέρη αναλαμβάνουν να αξιολογούν περιοδικά την πρόοδο, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώθηκε πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΑΡΘΡΟ 3

Στόχοι

1. Τα μέρη συμφωνούν να ενισχύσουν τον τακτικό πολιτικό διάλόγό τους, με βάση τις αρχές που καθορίζονται στις κοινές δηλώσεις της διαδικασίας του διαλόγου του Σαν Χοσέ, και ιδίως τις δηλώσεις του Σαν Χοσέ (28/29 Σεπτεμβρίου 1984), της Φλωρεντίας (21 Μαρτίου 1996) και της Μαδρίτης (18 Μαΐου 2002).

2. Τα μέρη συμφωνούν ότι ο πολιτικός διάλογος πρέπει να καλύπτει όλες τις πτυχές αμοιβαίου ενδιαφέροντος και κάθε άλλο διεθνές θέμα. Επίσης, προετοιμάζει το έδαφος για νέες πρωτοβουλίες για την επίτευξη κοινών στόχων και για την καθιέρωση κοινών βάσεων σε τομείς όπως, η περιφερειακή ολοκλήρωση, η μείωση της φτώχειας και η κοινωνική συνοχή, η βιώσιμη ανάπτυξη, η περιφερειακή ασφάλεια και σταθερότητα, η πρόληψη και διευθέτηση των συγκρούσεων, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η δημοκρατία, η χρηστή διακυβέρνηση, η μετανάστευση, η καταπολέμηση της διαφθοράς, η καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τα ναρκωτικά, τα φορητά όπλα και ο ελαφρύς οπλισμός. Επίσης, αποτελεί τη βάση για την ανάληψη πρωτοβουλιών και για τη στήριξη των προσπάθειών για την ανάπτυξη πρωτοβουλιών, περιλαμβανομένης και της συνεργασίας, και δράσεων σε όλη την περιοχή της Λατινικής Αμερικής.

3. Τα μέρη συμφωνούν ότι ο ενισχυμένος πολιτικός διάλογος συμβάλλει στην ευρεία ανταλλαγή πληροφοριών και αποτελεί φόρουμ για κοινές πρωτοβουλίες σε διεθνές επίπεδο.

ΑΡΘΡΟ 4

Μηχανισμοί

Τα μέρη συμφωνούν ότι ο πολιτικός διάλογος μεταξύ τους πραγματοποιείται:

- (α) Όταν κρίνουν σκόπιμο και συμφωνηθεί και από τα δύο μέρη, σε επίπεδο Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων·

- (β) σε υπουργικό επίπεδο, ιδίως στο πλαίσιο της υπουργικής συνόδου του διαλόγου του Σαν Χοσέ·
- (γ) σε επίπεδο ανώτερων υπαλλήλων·
- (δ) σε επίπεδο εργασίας·

και χρησιμοποιούν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τη διπλωματική οδό.

ΑΡΘΡΟ 5

Συνεργασία στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας

Τα μέρη συντονίζουν, στο μέτρο του δυνατού και σύμφωνα με τα συμφέροντά τους, τις θέσεις τους, αναλαμβάνουν κοινές πρωτοβουλίες στα σχετικά διεθνή fora και συνεργάζονται στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΡΘΡΟ 6

Στόχοι

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία που προβλέπεται στη συμφωνία-πλαίσιο για τη συνεργασία του 1993 ενισχύεται και διευρύνεται σε άλλους τομείς. Επικεντρώνεται δε στους ακόλουθους στόχους:
 - (α) Την προώθηση της πολιτικής και κοινωνικής σταθερότητας μέσω της δημοκρατίας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της χρηστής διακυβέρνησης·
 - (β) την εμβάθυνση της διαδικασίας περιφερειακής ολοκλήρωσης μεταξύ των χωρών της Κεντρικής Αμερικής, για να συμβάλουν στη μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη και τη σταδιακή βελτίωση της ποιότητας ζωής των λαών τους·
 - (γ) τη μείωση της φτώχειας και την προώθηση πιο δίκαιης πρόσβασης στις κοινωνικές υπηρεσίες και στα οφέλη της οικονομικής ανάπτυξης, διασφαλίζοντας την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ του οικονομικού, κοινωνικού και περιβαλλοντικού στοιχείου στο πλαίσιο της βιώσιμης ανάπτυξης.

2. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία λαμβάνει υπόψη οριζόντιες πτυχές σχετικές με την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, καθώς και θέματα όπως η ισότητα των φύλων, ο σεβασμός των αυτόχθονων πληθυσμών και των άλλων εθνοτικών ομάδων της Κεντρικής Αμερικής, η πρόληψη και η αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών, η διατήρηση και η προστασία του περιβάλλοντος, η βιοποικιλότητα, η πολιτιστική πολυμορφία, η έρευνα και η τεχνολογική ανάπτυξη. Η περιφερειακή ολοκλήρωση θεωρείται επίσης οριζόντιο θέμα, για το οποίο οι δράσεις συνεργασίας σε εθνικό επίπεδο πρέπει να συμφωνούν με τη διαδικασία περιφερειακής ολοκλήρωσης.

3. Τα μέρη συμφωνούν ότι πρέπει να ενθαρρύνονται τα μέτρα που αποσκοπούν στην περιφερειακή ολοκλήρωση της Κεντρικής Αμερικής και στην ενίσχυση των διαπεριφερειακών σχέσεων μεταξύ των μερών.

ΑΡΘΡΟ 7

Μεθοδολογία

Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία εφαρμόζεται μέσω τεχνικής και δημοσιονομικής βοήθειας, μελετών, κατάρτισης, ανταλλαγών πληροφοριών και εμπειρογνωμοσύνης, συνεδριάσεων, σεμιναρίων, ερευνητικών προγραμμάτων ή κάθε άλλου μέσου που συμφωνείται από τα μέρη στο πλαίσιο του τομέα της συνεργασίας, των επιδιωκόμενων στόχων και των διαθέσιμων μέσων, σύμφωνα με τους κανόνες και τους κανονισμούς που ισχύουν για τη συνεργασία αυτή. Όλοι οι φορείς που μετέχουν στη συνεργασία υπόκεινται σε χρηστή και διαφανή διαχείριση των πόρων.

ΑΡΘΡΟ 8

Συνεργασία στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας
και της χρηστής διακυβέρνησης

Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία στον τομέα αυτό στηρίζει ενεργά τις κυβερνήσεις και τους αντιπροσώπους της κοινωνίας των πολιτών με ενέργειες, ιδίως στους ακόλουθους τομείς:

- (α) Προώθηση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εδραίωση της διαδικασίας εκδημοκρατισμού, συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης των εκλογικών διαδικασιών.
- (β) ενίσχυση του κράτους δικαίου και της χρηστής και διαφανούς διαχείρισης των δημόσιων υποθέσεων, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης της διαφθοράς σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, και
- (γ) ενίσχυση της ανεξαρτησίας και αποτελεσματικότητας των δικαστικών συστημάτων.

ΑΡΘΡΟ 9

Συνεργασία στον τομέα της πρόληψης των συγκρούσεων

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτό τον τομέα προωθεί και στηρίζει μία ευρεία ειρηνευτική πολιτική, η οποία ενθαρρύνει το διάλογο μεταξύ των δημοκρατικών εθνών σχετικά με τις σημερινές προκλήσεις, όπως η πρόληψη και η διευθέτηση των συγκρούσεων, η αποκατάσταση της ειρήνης και η δικαιοσύνη στο πλαίσιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή η πολιτική βασίζεται στην αρχή της αυτοδιάθεσης και επικεντρώνεται κυρίως στην ανάπτυξη των περιφερειακών, υποπεριφερειακών και εθνικών ικανοτήτων. Για να προλαμβάνει τις συγκρούσεις, και σύμφωνα με τις ανάγκες, διασφαλίζει ίσες πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές και πολιτιστικές ευκαιρίες για όλα τα τμήματα της κοινωνίας, ενισχύει τη δημοκρατική νομιμότητα, προωθεί την κοινωνική συνοχή και την αποτελεσματική διαχείριση των δημόσιων υποθέσεων, καθιερώνει αποτελεσματικούς μηχανισμούς για τον ειρηνικό συμβιβασμό των συμφερόντων των διαφόρων ομάδων, και ενθαρρύνει μία κοινωνία των πολιτών ενεργό και οργανωμένη, ιδίως μέσω των υφιστάμενων περιφερειακών οργανισμών.

2. Οι δραστηριότητες συνεργασίας μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση, στήριξη για διαδικασίες ειδικής διαμεσολάβησης ανά χώρα, διαπραγμάτευσης και συμφιλίωσης, προσπάθειες για την παροχή βοήθειας στα παιδιά, τις γυναίκες και τους ηλικιωμένους, καθώς και δράσεις για την καταπολέμηση των ναρκών κατά προσωπικού.

3. Τα μέρη συνεργάζονται επίσης στον τομέα της πρόληψης και της καταπολέμησης του λαθρεμπορίου φορητών όπλων και ελαφρού οπλισμού, για την ανάπτυξη, μεταξύ άλλων, του συντονισμού των ενεργειών για την ενίσχυση της νομικής, θεσμικής και αστυνομικής συνεργασίας, καθώς και για τη συγκέντρωση και καταστροφή των φορητών όπλων και του ελαφρού οπλισμού που ευρίσκονται παράνομα στα χέρια πολιτών.

ΑΡΘΡΟ 10

Συνεργασία για να ενισχυθεί ο εκσυγχρονισμός του κράτους και της δημόσιας διοίκησης

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι ο στόχος της συνεργασίας σ' αυτόν τον τομέα είναι να ενισχυθεί ο εκσυγχρονισμός και ο επαγγελματισμός της δημόσιας διοίκησης στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, καθώς και η στήριξη της διαδικασίας αποκέντρωσης και των οργανωτικών αλλαγών που προκύπτουν από τη διαδικασία ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής. Γενικά, ο στόχος είναι να βελτιωθεί η οργανωτική αποδοτικότητα, να διασφαλισθεί η διαφανής διαχείριση των δημόσιων πόρων και η απόδοση ευθυνών, καθώς και η βελτίωση του νομικού και θεσμικού πλαισίου, που βασίζεται, μεταξύ άλλων, στις βέλτιστες πρακτικές των μερών και αξιοποιεί την εμπειρία που αποκτήθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση με την εφαρμογή των πολιτικών και μέσων.

2. Αυτή η συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, προγράμματα με στόχο τη δημιουργία ικανοτήτων για τη χάραξη και την εφαρμογή πολιτικών σε όλους τους τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος, όπως η παροχή δημόσιων υπηρεσιών, η σύνταξη και η εκτέλεση του προϋπολογισμού, η πρόληψη και η καταπολέμηση της διαφθοράς και η ενίσχυση των δικαστικών συστημάτων.

ΑΡΘΡΟ 11

Συνεργασία στον τομέα της περιφερειακής ολοκλήρωσης

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτό τον τομέα ενισχύει τη διαδικασία της περιφερειακής ολοκλήρωσης στην περιοχή της Κεντρικής Αμερικής, ιδίως την ανάπτυξη και υλοποίηση της κοινής αγοράς της.
2. Η συνεργασία στηρίζει την ανάπτυξη και την ενίσχυση κοινών θεσμών στην περιοχή της Κεντρικής Αμερικής και προωθεί τη στενότερη συνεργασία μεταξύ των σχετικών οργανισμών.
3. Η συνεργασία προωθεί επίσης τη χάραξη κοινών πολιτικών και την εναρμόνιση του νομικού πλαισίου, μόνο εφόσον αυτοί οι τομείς καλύπτονται από τα μέσα ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής και με βάση όσα έχουν συμφωνήσει τα μέρη, καθώς και τομεακές πολιτικές, σε τομείς όπως το εμπόριο, τα τελωνεία, η ενέργεια, οι μεταφορές, οι επικοινωνίες, το περιβάλλον και ο ανταγωνισμός· καθώς και ο συντονισμός των μακροοικονομικών πολιτικών, σε τομείς όπως η νομισματική πολιτική, η φορολογική πολιτική και τα δημόσια οικονομικά.
4. Ειδικότερα και, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο της παροχής τεχνικής βοήθειας συναφούς προς το εμπόριο, η συνεργασία αυτή μπορεί να συνίσταται:
 - (α) Στην παροχή βοήθειας για την ενίσχυση της διαδικασίας παγίωσης και εφαρμογής μιας λειτουργούσας τελωνειακής ένωσης της Κεντρικής Αμερικής·
 - (β) στην παροχή βοήθειας για τη μείωση και την εξάλειψη των εμποδίων στην ανάπτυξη του ενδοπεριφερειακού εμπορίου·

- (γ) στη συνεργασία για την απλούστευση, τον εκσυγχρονισμό, την εναρμόνιση και την ολοκλήρωση των τελωνειακών καθεστώτων και των καθεστώτων διαμετακόμισης, και στην παροχή στήριξης για την εκπόνηση νομοθεσίας και προτύπων, και για την επαγγελματική κατάρτιση·
- (δ) στην παροχή βοήθειας για την εμβάθυνση της διαδικασίας για την παγίωση και τη λειτουργία μιας ενδοπεριφερειακής κοινής αγοράς.

ΑΡΘΡΟ 12

Περιφερειακή συνεργασία

Τα μέρη συμφωνούν να χρησιμοποιήσουν όλα τα υπάρχοντα μέσα συνεργασίας, ώστε να προωθήσουν τις δραστηριότητες για την ανάπτυξη ουσιαστικής και αμοιβαίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κεντρικής Αμερικής και, χωρίς να θίγεται η συνεργασία μεταξύ των μερών, μεταξύ της Κεντρικής Αμερικής και άλλων χωρών/περιφερειών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, σε τομείς όπως η προώθηση του εμπορίου και των επενδύσεων, το περιβάλλον, η πρόληψη και η διαχείριση φυσικών καταστροφών, η επιστημονική, τεχνική και τεχνολογική έρευνα, η ενέργεια, οι μεταφορές και η υποδομή επικοινωνιών, ο πολιτιστικός τομέας, η περιφερειακή ανάπτυξη και η χωροταξία.

ΑΡΘΡΟ 13

Εμπορική συνεργασία

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η εμπορική συνεργασία προωθεί την ενσωμάτωση των χωρών της Κεντρικής Αμερικής στην παγκόσμια οικονομία. Στόχος της επίσης είναι να ενθαρρύνει, με την παροχή τεχνικής βοήθειας συναφούς με το εμπόριο, την ανάπτυξη και διαφοροποίηση του ενδοπεριφερειακού εμπορίου, καθώς και του εμπορίου με την Ευρωπαϊκή Ένωση στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό.

2. Τα μέρη συμφωνούν να εφαρμόσουν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα εμπορικής συνεργασίας, ώστε οι ευκαιρίες που παρέχει το εμπόριο να χρησιμοποιούνται όσο το δυνατόν καλύτερα, διευρύνοντας την παραγωγική βάση που ωφελείται από τις εμπορικές συναλλαγές, δημιουργώντας μηχανισμούς για την αντιμετώπιση των προκλήσεων ενός μεγαλύτερου ανταγωνισμού στην αγορά και αναπτύσσοντας τις απαραίτητες ικανότητες, τα μέσα και τις τεχνικές που επιτρέπουν την ταχεία πρόσβαση στα οφέλη του εμπορίου.

3. Για να εφαρμοσθεί το πρόγραμμα συνεργασίας και να αυξηθούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι ευκαιρίες των διμερών, περιφερειακών ή πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων και συμφωνιών, τα μέρη συμφωνούν να ενισχύσουν τη δημιουργία περιφερειακών τεχνικών ικανοτήτων.

ΑΡΘΡΟ 14

Συνεργασία στον τομέα των υπηρεσιών

1. Στον τομέα των υπηρεσιών, και σύμφωνα με τους κανόνες της γενικής συμφωνίας για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών (GATS), τα μέρη συμφωνούν να ενισχύσουν τη συνεργασία τους, λόγω της ολοένα και μεγαλύτερης σημασίας των υπηρεσιών για την ανάπτυξη και τη διαφοροποίηση των οικονομιών τους. Στόχος της μεγαλύτερης αυτής συνεργασίας είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τομέα των υπηρεσιών της Κεντρικής Αμερικής με βάση τα κριτήρια της βιώσιμης ανάπτυξης.

2. Τα μέρη προσδιορίζουν τους τομείς υπηρεσιών στους οποίους επικεντρώνεται η συνεργασία. Οι δραστηριότητες συνδέονται, μεταξύ άλλων, με το ρυθμιστικό περιβάλλον και ιδιαίτερα με την εθνική νομοθεσία, καθώς και με την πρόσβαση στις πηγές χρηματοδότησης και την τεχνολογία.

ΑΡΘΡΟ 15

Συνεργασία στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας

Τα μέρη συμφωνούν ότι στόχος της συνεργασίας στον τομέα αυτό είναι η προώθηση των επενδύσεων, της μεταφοράς τεχνολογίας, της διάδοσης πληροφοριών, των πολιτιστικών και δημιουργικών δραστηριοτήτων και των συναφών οικονομικών δραστηριοτήτων, καθώς και η πρόσβαση και κατανομή των οφελών στους τομείς που καθορίζουν τα μέρη. Στόχος της συνεργασίας είναι η βελτίωση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων και των πολιτικών, με σκοπό τη μεγαλύτερη προστασία και εφαρμογή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με τα υψηλότερα διεθνή πρότυπα.

ΑΡΘΡΟ 16

Συνεργασία στον τομέα των δημόσιων συμβάσεων

Τα μέρη συμφωνούν ότι στόχος της συνεργασίας σ' αυτόν τον τομέα είναι η προώθηση αμοιβαίων, αμερόληπτων, διαφανών και, εφόσον συμφωνήσουν τα μέρη, ανοικτών¹ διαδικασιών για τις αντίστοιχες δημόσιες συμβάσεις και, κατά περίπτωση, σε όλα τα επίπεδα.

¹ Όπως προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 5, δεύτερη πρόταση, «ανοικτές» δεν σημαίνει «για την πρόσβαση».

ΑΡΘΡΟ 17

Συνεργασία στον τομέα της πολιτικής ανταγωνισμού

Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία στον τομέα της πολιτικής ανταγωνισμού προωθεί την αποτελεσματική θέσπιση και εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, καθώς και τη διάδοση πληροφοριών, ώστε να ενισχυθεί η διαφάνεια και η ασφάλεια του δικαίου για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις αγορές της Κεντρικής Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΡΘΡΟ 18

Τελωνειακή συνεργασία

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι στόχος της συνεργασίας στον τομέα αυτό είναι η θέσπιση μέτρων για τα τελωνεία και τη διευκόλυνση του εμπορίου, και η προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τα τελωνειακά συστήματα των μερών, ώστε να διευκολύνεται το εμπόριο μεταξύ τους.
2. Όπως συμφωνούν τα μέρη, η συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων:
 - (α) την απλούστευση και εναρμόνιση των εγγράφων εισαγωγής και εξαγωγής βάσει διεθνών προτύπων, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης απλουστευμένων διασαφήσεων·
 - (β) τη βελτίωση των τελωνειακών διαδικασιών, με μεθόδους όπως η αξιολόγηση του κινδύνου, η απλούστευση των διαδικασιών εισόδου και η θέση των εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία, η χορήγηση εγκεκριμένου καθεστώτος εμπορεύματος, η χρήση των ηλεκτρονικών συστημάτων ανταλλαγής δεδομένων (EDI) και των αυτοματοποιημένων συστημάτων·

- (γ) μέτρα για τη βελτίωση της διαφάνειας και των διαδικασιών προσφυγής κατά τελωνειακών αποφάσεων και αποφάσεων δικαστηρίων·
 - (δ) μηχανισμούς για την προώθηση τακτικών διαβουλεύσεων με τον εμπορικό κλάδο σχετικά με τις ρυθμίσεις και τις διαδικασίες που ισχύουν για τις εισαγωγές και εξαγωγές.
3. Εντός του θεσμικού πλαισίου που καθορίζεται με την παρούσα συμφωνία, μπορεί να εξετασθεί η σύναψη πρωτοκόλλου αμοιβαίας συνδρομής σε τελωνειακά θέματα.

ΑΡΘΡΟ 19

Συνεργασία για τους τεχνικούς κανονισμούς και τη διαπίστωση της συμμόρφωσης

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία για τα πρότυπα, τους τεχνικούς κανονισμούς και τη διαπίστωση της συμμόρφωσης αποτελεί βασικό στόχο για την ανάπτυξη του εμπορίου, ιδίως όσον αφορά το ενδοπεριφερειακό εμπόριο.
2. Όπως συμφωνούν τα μέρη, η συνεργασία πρέπει να προωθήσει:
 - (α) Την παροχή, στην Κεντρική Αμερική, προγραμμάτων τεχνικής βοήθειας προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα συστήματα και οι δομές σε θέματα τυποποίησης, διαπίστευσης, πιστοποίησης και μετρολογίας, συμφωνούν με:
 - Τα διεθνή πρότυπα,
 - τις βασικές απαιτήσεις για την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των προσώπων, για τη διατήρηση των φυτών και των ζώων, την προστασία των καταναλωτών, καθώς και την προστασία του περιβάλλοντος.

(β) Η συνεργασία στο πλαίσιο αυτό έχει ως στόχο να διευκολύνει την πρόσβαση στην αγορά.

3. Στην πράξη, η συνεργασία:

- (α) Παρέχει οργανωτική και τεχνική υποστήριξη, για να προωθήσει τη δημιουργία περιφερειακών δικτύων και οργανισμών, και ενισχύει τον συντονισμό των πολιτικών προώθησης μιας κοινής προσέγγισης στην εφαρμογή των διεθνών και περιφερειακών προτύπων όσον αφορά τους τεχνικούς κανονισμούς και τις διαδικασίες διαπίστωσης της συμμόρφωσης,
- (β) ενθαρρύνει κάθε μέτρο που αποσκοπεί στη γεφύρωση του χάσματος μεταξύ των μερών στους τομείς της διαπίστωσης της συμμόρφωσης και της τυποποίησης, και
- (γ) ενθαρρύνει κάθε μέτρο για τη βελτίωση της διαφάνειας, των ορθών ρυθμιστικών πρακτικών και της προώθησης των ποιοτικών προτύπων για τα προϊόντα και τις εμπορικές πρακτικές.

ΑΡΘΡΟ 20

Βιομηχανική συνεργασία

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η βιομηχανική συνεργασία προωθεί τον εκσυγχρονισμό και την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας της Κεντρικής Αμερικής και των μεμονωμένων τομέων, καθώς και τη βιομηχανική συνεργασία μεταξύ των οικονομικών παραγόντων, με σκοπό την ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα υπό συνθήκες που διασφαλίζουν την προστασία του περιβάλλοντος.

2. Οι πρωτοβουλίες της βιομηχανικής συνεργασίας ανταποκρίνονται στις προτεραιότητες που καθορίζουν τα μέρη. Λαμβάνουν υπόψη τις περιφερειακές πτυχές της βιομηχανικής ανάπτυξης, προωθώντας, όπου είναι δυνατό, διακρατικές εταιρικές σχέσεις. Με τις πρωτοβουλίες αυτές, επιδιώκεται ιδίως η χάραξη ενός κατάλληλου πλαισίου για τη βελτίωση της τεχνογνωσίας σε θέματα διοίκησης και την προώθηση της διαφάνειας όσον αφορά τις αγορές και τις συνθήκες λειτουργίας των επιχειρήσεων.

ΑΡΘΡΟ 21

Συνεργασία για την ανάπτυξη των μικρών, μεσαίων και πολύ μικρών επιχειρήσεων

Τα μέρη συμφωνούν να προωθήσουν ένα περιβάλλον ευνοϊκό για την ανάπτυξη των μικρών, μεσαίων και πολύ μικρών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρήσεων των αγροτικών περιοχών, ιδίως:

- (α) Προωθώντας τις επαφές μεταξύ οικονομικών παραγόντων, ενθαρρύνοντας τις κοινές επενδύσεις, τις κοινές επιχειρήσεις και τα δίκτυα πληροφοριών, μέσω των υφιστάμενων οριζόντιων προγραμμάτων·
- (β) διευκολύνοντας την πρόσβαση στις πηγές χρηματοδότησης, παρέχοντας πληροφορίες και στηρίζοντας την καινοτομία.

ΑΡΘΡΟ 22

Συνεργασία στον γεωργικό και αγροτικό τομέα, και μέτρα δασικής, υγειονομικής και φυτοϋγειονομικής προστασίας

1. Τα μέρη συμφωνούν να υπάρχει αμοιβαία συνεργασία στον τομέα της γεωργίας, ώστε να προωθούνται η βιώσιμη γεωργία, η γεωργική και αγροτική ανάπτυξη, η δασοκομία, η βιώσιμη κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη και η επισιτιστική ασφάλεια στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής.
2. Η συνεργασία εστιάζεται στην προώθηση της δημιουργίας ικανοτήτων, στις υποδομές και στη μεταφορά τεχνολογίας, όσον αφορά θέματα όπως:
 - (α) Μέτρα υγειονομικής, φυτοϋγειονομικής και περιβαλλοντικής προστασίας, καθώς και για την ποιότητα των τροφίμων, λαμβανομένης υπόψη της ισχύουσας νομοθεσίας και για τα δύο μέρη, σύμφωνα με τους κανόνες του ΠΟΕ και άλλων αρμόδιων διεθνών οργανισμών·
 - (β) η διαφοροποίηση και αναδιάρθρωση των γεωργικών τομέων·
 - (γ) η αμοιβαία ανταλλαγή πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν την ανάπτυξη των γεωργικών πολιτικών των μερών·
 - (δ) η τεχνική βοήθεια για τη βελτίωση της παραγωγικότητας και την ανταλλαγή τεχνολογιών εναλλακτικών καλλιεργειών·
 - (ε) επιστημονικά και τεχνολογικά πειράματα·

- (στ) μέτρα που αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, μέτρα δημιουργίας ικανοτήτων για τις ενώσεις παραγωγών και στήριξη δραστηριοτήτων προώθησης των εμπορικών συναλλαγών·
- (ζ) η ενίσχυση της ικανότητας για την εφαρμογή των υγειονομικών και φυτοϋγειονομικών μέτρων που διευκολύνει την πρόσβαση στις αγορές, καθώς και η διασφάλιση ικανοποιητικού επιπέδου προστασίας της υγείας, σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμφωνίας ΥΦΠ του ΠΟΕ.

ΑΡΘΡΟ 23

Συνεργασία στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

Τα μέρη συμφωνούν να αναπτύξουν οικονομική και τεχνική συνεργασία στον τομέα της αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, ειδικά σε θέματα όπως η βιώσιμη εκμετάλλευση, η διαχείριση και η διατήρηση των αλιευτικών πόρων, συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Η συνεργασία πρέπει να αφορά επίσης τομείς όπως η βιομηχανία μεταποίησης και η διευκόλυνση του εμπορίου. Η συνεργασία στον τομέα της αλιείας θα μπορούσε να οδηγήσει στη σύναψη διμερών αλιευτικών συμφωνιών μεταξύ των μερών ή μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και μιας ή περισσότερων χωρών της Κεντρικής Αμερικής ή/και στη σύναψη πολυμερών αλιευτικών συμφωνιών μεταξύ των μερών.

ΑΡΘΡΟ 24

Συνεργασία στον εξορυκτικό τομέα

Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία στον εξορυκτικό τομέα, λαμβανομένων υπόψη των πτυχών διατήρησης του περιβάλλοντος, εστιάζεται κυρίως στα εξής:

- (α) Στην προώθηση της συμμετοχής των επιχειρήσεων των μερών στην αναζήτηση, την εκμετάλλευση και την αειφόρο χρήση των ορυκτών, σύμφωνα με τη νομοθεσία τους·
- (β) στην προώθηση των ανταλλαγών πληροφοριών, εμπειρίας και τεχνολογίας σχετικά με την αναζήτηση και την εκμετάλλευση ορυκτών·
- (γ) στην προώθηση των ανταλλαγών εμπειρογνομόνων και στην από κοινού ανάληψη ερευνητικών δραστηριοτήτων με σκοπό να αυξηθούν οι ευκαιρίες για τεχνολογική ανάπτυξη·
- (δ) στη θέσπιση μέτρων για την προώθηση των επενδύσεων σ' αυτό τον τομέα, σύμφωνα με τη νομοθεσία της κάθε χώρας της Κεντρικής Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της·
- (ε) στη θέσπιση μέτρων για την προώθηση της περιβαλλοντικής ακεραιότητας και της συλλογικής περιβαλλοντικής ευθύνης σ' αυτόν τον τομέα.

ΑΡΘΡΟ 25

Συνεργασία στον τομέα της ενέργειας

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι κοινός στόχος τους είναι να ενισχύσουν τη συνεργασία στον τομέα της ενέργειας, σε βασικούς τομείς όπως η υδροηλεκτρική ενέργεια, ο ηλεκτρισμός, το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο, η ανανεώσιμη ενέργεια, η τεχνολογία εξοικονόμησης ενέργειας, η ηλεκτροδότηση των αγροτικών περιοχών και η περιφερειακή ολοκλήρωση των ενεργειακών αγορών, μεταξύ άλλων τους οποίους καθορίζουν τα μέρη, και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.
2. Η συνεργασία καλύπτει, μεταξύ άλλων, τα εξής:
 - (α) Τη διαμόρφωση και τον σχεδιασμό της ενεργειακής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης της διασύνδεσης των υποδομών περιφερειακής σημασίας, τη βελτίωση και διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού και τη βελτίωση των αγορών ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης της διέλευσης, της μεταφοράς και διανομής μέσα στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής·
 - (β) τη διαχείριση και κατάρτιση για τον τομέα της ενέργειας και τη μεταφορά τεχνολογίας και τεχνογνωσίας·
 - (γ) την προώθηση της εξοικονόμησης ενέργειας, της ενεργειακής απόδοσης, της ανανεώσιμης ενέργειας και της μελέτης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της παραγωγής και κατανάλωσης ενέργειας·
 - (δ) την προώθηση της εφαρμογής μηχανισμού καθαρής ανάπτυξης, για να στηρίζονται οι πρωτοβουλίες σε θέματα κλιματικών αλλαγών και κλιματικής μεταβλητότητας·
 - (ε) το θέμα της καθαρής και ειρηνικής χρήσης της πυρηνικής ενέργειας.

ΑΡΘΡΟ 26

Συνεργασία στον τομέα των μεταφορών

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτόν τον τομέα εστιάζεται στην αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό των μεταφορικών συστημάτων και της σχετικής υποδομής, στη βελτίωση της κυκλοφορίας προσώπων και εμπορευμάτων και στη βελτίωση της πρόσβασης στις αγορές αστικών, αεροπορικών, θαλάσσιων και οδικών μεταφορών, με τη βελτίωση της διαχείρισης των μεταφορών, όσον αφορά τη λειτουργία και τη διοίκηση, και με την προώθηση υψηλών προτύπων λειτουργίας.
2. Η συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει τα εξής:
 - (α) Την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις πολιτικές των μερών, ειδικά όσον αφορά τις αστικές μεταφορές και τη διασύνδεση και διαλειτουργικότητα των δικτύων πολλαπλών μέσων μεταφοράς και άλλα θέματα κοινού ενδιαφέροντος·
 - (β) τη διαχείριση των σιδηροδρόμων, των λιμένων και αερολιμένων, καθώς και την κατάλληλη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών·
 - (γ) σχέδια συνεργασίας για τη μεταφορά της ευρωπαϊκής τεχνολογίας στο παγκόσμιο σύστημα δορυφορικής πλοήγησης και στα κέντρα αστικών δημόσιων μεταφορών·
 - (δ) τη βελτίωση των προδιαγραφών ασφάλειας και πρόληψης της ρύπανσης, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας στα σχετικά διεθνή fora, ώστε να διασφαλίζεται η καλύτερη εφαρμογή των διεθνών προτύπων.

ΑΡΘΡΟ 27

Συνεργασία για την κοινωνία της πληροφορίας, την τεχνολογία των πληροφοριών και τις τηλεπικοινωνίες

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η τεχνολογία των πληροφοριών και οι τηλεπικοινωνίες αποτελούν βασικούς τομείς σε μία σύγχρονη κοινωνία και είναι ζωτικής σημασίας για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και την ομαλή μετάβαση στην κοινωνία των πληροφοριών. Η συνεργασία σ' αυτόν τον τομέα συμβάλει στη μείωση του «ψηφιακού χάσματος» και στην ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων.
2. Στόχος της συνεργασίας σ' αυτό τον τομέα είναι να προωθήσει:
 - (α) Τον διάλογο σχετικά με όλες τις πτυχές της κοινωνίας της πληροφορίας·
 - (β) σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία των μερών, τον διάλογο για τις ρυθμιστικές και πολιτικές πτυχές της τεχνολογίας των πληροφοριών και των επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των προτύπων·
 - (γ) την ανταλλαγή πληροφοριών για τα πρότυπα, τη διαπίστωση της συμμόρφωσης και την έγκριση τύπου·
 - (δ) τη διάδοση των νέων τεχνολογιών των πληροφοριών και επικοινωνιών·
 - (ε) κοινά ερευνητικά προγράμματα σχετικά με τις τεχνολογίες των πληροφοριών και των επικοινωνιών, και πειραματικά σχέδια στους τομείς των εφαρμογών της κοινωνίας της πληροφορίας·

- (στ) τη διασύνδεση και διαλειτουργικότητα μεταξύ δικτύων και υπηρεσιών τηλεματικής·
- (ς) τις ανταλλαγές και την κατάρτιση ειδικών·
- (η) την ανάπτυξη των εφαρμογών της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

ΑΡΘΡΟ 28

Συνεργασία στον οπτικοακουστικό τομέα

Τα μέρη συμφωνούν να προωθήσουν τη συνεργασία στον οπτικοακουστικό τομέα και στον τομέα των μέσων μαζικής ενημέρωσης γενικότερα, μέσω κοινών πρωτοβουλιών στην κατάρτιση, καθώς και ενεργειών για την ανάπτυξη, την παραγωγή και τη διανομή οπτικοακουστικών μέσων, συμπεριλαμβανομένου του εκπαιδευτικού και πολιτιστικού τομέα. Η συνεργασία βασίζεται στις σχετικές εθνικές διατάξεις περί δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και στις ισχύουσες διεθνείς συμφωνίες.

ΑΡΘΡΟ 29

Συνεργασία στον τομέα του τουρισμού

Τα μέρη συμφωνούν ότι στόχος της συνεργασίας σ' αυτό τον τομέα είναι να καθιερωθούν οι βέλτιστες πρακτικές, ώστε να εξασφαλίζεται η ισορροπημένη και βιώσιμη ανάπτυξη του τουρισμού στην περιοχή της Κεντρικής Αμερικής. Στόχος της συνεργασίας πρέπει να είναι η χάραξη στρατηγικών για τη βελτίωση της θέσης και την προώθηση της περιοχής στην Ευρώπη ως ανταγωνιστικού πολλαπλού τουριστικού προορισμού.

ΑΡΘΡΟ 30

Συνεργασία μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων

Τα μέρη συμφωνούν να προωθούν τη συνεργασία μεταξύ χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, σύμφωνα με τις ανάγκες τους και στο πλαίσιο των αντίστοιχων προγραμμάτων και νομοθεσιών τους.

ΑΡΘΡΟ 31

Συνεργασία στον τομέα της προώθησης των επενδύσεων

1. Τα μέρη συμφωνούν να συμβάλλουν, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, στη δημιουργία σταθερού κλίματος που θα ευνοεί τις αμοιβαίες επενδύσεις.
2. Η συνεργασία μπορεί να περιλαμβάνει:
 - (α) Την ενθάρρυνση των μηχανισμών ανταλλαγής και διάδοσης πληροφοριών για τη νομοθεσία περί επενδύσεων και τις ευκαιρίες πραγματοποίησης επενδύσεων.
 - (β) την ανάπτυξη ενός νομικού πλαισίου ευνοϊκού για τις επενδύσεις και στις δύο περιοχές, οσάκις ενδείκνυται, με τη σύναψη διμερών συμφωνιών που προωθούν και προστατεύουν τις επενδύσεις μεταξύ των κρατών μελών και των χωρών της Κεντρικής Αμερικής.
 - (γ) την προώθηση απλουστευμένων διοικητικών διαδικασιών.
 - (δ) την ανάπτυξη μηχανισμών κοινών επιχειρήσεων.

ΑΡΘΡΟ 32

Μακροοικονομικός διάλογος

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι στόχος της συνεργασίας είναι η προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών για τις αντίστοιχες μακροοικονομικές τάσεις και πολιτικές, καθώς και η ανταλλαγή εμπειριών σχετικά με τον συντονισμό των μακροοικονομικών πολιτικών στο πλαίσιο μιας κοινής αγοράς.
2. Τα μέρη επιδιώκουν επίσης να εμβαθύνουν το διάλογο μεταξύ των αρχών τους για τα μακροοικονομικά θέματα και, βάσει συμφωνίας των μερών, μπορούν να περιλάβουν τομείς, όπως η νομισματική πολιτική, η φορολογική πολιτική, τα δημόσια οικονομικά, η μακροοικονομική σταθεροποίηση και το εξωτερικό χρέος.

ΑΡΘΡΟ 33

Συνεργασία στον τομέα της στατιστικής

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι ο βασικός στόχος είναι η ανάπτυξη καλύτερων στατιστικών μεθόδων και προγραμμάτων, καθώς και η συγκέντρωση και διάδοση των στατιστικών στοιχείων, με σκοπό τη δημιουργία δεικτών με ενισχυμένη συγκρισιμότητα μεταξύ των μερών, που θα διευκολύνουν τα μέρη να χρησιμοποιούν αμοιβαία τα στατιστικά στοιχεία τους για το εμπόριο αγαθών και υπηρεσιών και, γενικότερα, για κάθε τομέα που καλύπτει η παρούσα συμφωνία, για τον οποίο μπορούν να καταρτισθούν στατιστικά στοιχεία.

2. Αυτή η συνεργασία θα μπορούσε να περιλάβει, μεταξύ άλλων, τεχνικές ανταλλαγές μεταξύ στατιστικών ιδρυμάτων στην Κεντρική Αμερική και στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Eurostat, την ανάπτυξη βελτιωμένων και, όπου συντρέχει λόγος, σταθερών μεθόδων συλλογής δεδομένων, ανάλυση και ερμηνεία, καθώς και διοργάνωση σεμιναρίων, ομάδων εργασίας ή στατιστικών επιμορφωτικών προγραμμάτων.

ΑΡΘΡΟ 34

Συνεργασία για την προστασία του καταναλωτή

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία στον τομέα αυτό μπορεί να συνεπάγεται, μεταξύ άλλων και στο μέτρο του δυνατού:
 - (α) Τη βελτίωση της αμοιβαίας κατανόησης της νομοθεσίας για τους καταναλωτές, ώστε να αποφεύγονται οι φραγμοί στο εμπόριο και να διασφαλίζεται υψηλός βαθμός προστασίας των καταναλωτών·
 - (β) την προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τα συστήματα προστασίας των καταναλωτών.

ΑΡΘΡΟ 35

Συνεργασία για την προστασία των δεδομένων

1. Τα μέρη συμφωνούν να συνεργάζονται για την προστασία κατά την επεξεργασία προσωπικών και άλλων δεδομένων, προκειμένου να προωθούν τα αυστηρότερα διεθνή πρότυπα.

2. Τα μέρη συμφωνούν επίσης να συνεργάζονται για την προστασία των προσωπικών δεδομένων, ώστε να βελτιωθεί το επίπεδο προστασίας, και να προωθούν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσωπικών δεδομένων μεταξύ των μερών, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την εθνική νομοθεσία των μερών.

ΑΡΘΡΟ 36

Επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία βασίζεται στα αμοιβαία συμφέροντά τους, συμφωνεί με τις πολιτικές τους και αποσκοπεί:

- (α) Στις ανταλλαγές επιστημονικών και τεχνολογικών πληροφοριών και εμπειριών σε περιφερειακό επίπεδο, ειδικά όσον αφορά την εφαρμογή πολιτικών και προγραμμάτων·
- (β) στην προώθηση της ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού·
- (γ) στην προώθηση των σχέσεων μεταξύ των επιστημονικών κοινοτήτων των μερών·
- (δ) στην ενθάρρυνση της συμμετοχής του επιχειρηματικού τομέα των μερών στην επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία, και ιδίως στην προώθηση της καινοτομίας·
- (ε) στην προώθηση της μεταφοράς καινοτομίας και τεχνολογίας μεταξύ των μερών, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και των καθαρότερων τεχνολογιών.

2. Τα μέρη συμφωνούν να προωθούν και να ενισχύουν την επιστημονική, ερευνητική και τεχνολογική ανάπτυξη και τις διαδικασίες καινοτομίας, με τη συμμετοχή ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ερευνητικών κέντρων και παραγωγικών τομέων· ειδικά η συμμετοχή μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων ενθαρρύνεται και από τις δύο πλευρές.
3. Τα μέρη συμφωνούν να προωθούν την επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία μεταξύ των πανεπιστημίων, των ερευνητικών ιδρυμάτων και των παραγωγικών τομέων των δύο περιοχών, καθώς και τις υποτροφίες και τα προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών και ειδικών.
4. Τα μέρη συμφωνούν να ενισχύσουν τους δεσμούς συνεργασίας μεταξύ των επιστημονικών και τεχνολογικών φορέων και των φορέων καινοτομίας, για την προώθηση, τη διάδοση και τη μεταφορά τεχνολογίας.

ΑΡΘΡΟ 37

Συνεργασία για την εκπαίδευση και την κατάρτιση

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι σκοπός της συνεργασίας σ' αυτό τον τομέα είναι η εξεύρεση τρόπων για τη βελτίωση της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης. Για τον σκοπό αυτό, δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην πρόσβαση των νέων, των γυναικών, των μεγαλύτερης ηλικίας πολιτών, των αυτοχθόνων και των άλλων εθνοτικών ομάδων της Κεντρικής Αμερικής, στην εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένων των κύκλων τεχνικών μαθημάτων, της ανώτερης εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και στην επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας στο ίδιο πλαίσιο.
2. Τα μέρη συμφωνούν να συνεργάζονται στενότερα στον τομέα της εκπαίδευσης και της επαγγελματικής κατάρτισης, και να προωθούν τη συνεργασία μεταξύ πανεπιστημίων και μεταξύ επιχειρήσεων, ώστε να αναπτυχθεί το επίπεδο εμπειρογνομosύνης του ανώτερου προσωπικού.

3. Τα μέρη συμφωνούν επίσης να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στις αποκεντρωμένες ενέργειες και προγράμματα (ALFA, ALBAN, URB-AL, κλπ.), που δημιουργούν μόνιμους δεσμούς μεταξύ των ειδικευμένων φορέων και των δύο μερών, που θα ενθαρρύνουν την από κοινού χρησιμοποίηση και την ανταλλαγή εμπειριών και τεχνικών πόρων. Σ' αυτό το πλαίσιο, η συνεργασία θα στηρίζει επίσης ενέργειες και προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, για να αντιμετωπίζονται οι ειδικές ανάγκες των χωρών της Κεντρικής Αμερικής.
4. Τα μέρη προωθούν την εκπαίδευση των αυτοχθόνων πληθυσμών και στις δικές τους γλώσσες.

ΑΡΘΡΟ 38

Συνεργασία στον τομέα του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτό τον τομέα προωθεί την προστασία του περιβάλλοντος στο πλαίσιο μιας βιώσιμης ανάπτυξης. Ως προς αυτό, η σχέση μεταξύ της φτώχειας και του περιβάλλοντος, καθώς και οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των οικονομικών δραστηριοτήτων θεωρούνται σημαντικές. Η συνεργασία προωθεί επίσης την ενεργό συμμετοχή σε διεθνείς περιβαλλοντικές συμφωνίες σε τομείς όπως η αλλαγή του κλίματος, η βιοποικιλότητα, η ερήμωση και η διαχείριση χημικών ουσιών.
2. Η συνεργασία επικεντρώνεται μεταξύ άλλων στα εξής:

- (α) Στην πρόληψη της περιβαλλοντικής υποβάθμισης· για τον σκοπό αυτό, η συνεργασία πρέπει να προβλέπει το θέμα της μεταφοράς περιβαλλοντικά βιώσιμων ή/και καθαρών τεχνολογιών·
- (β) στην προώθηση της διατήρησης και της βιώσιμης διαχείρισης των φυσικών πόρων (συμπεριλαμβανομένης της βιοποικιλότητας και των γενετικών πόρων)·
- (γ) στην ενθάρρυνση της εθνικής και περιφερειακής παρακολούθησης της βιοποικιλότητας·
- (δ) στην ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών για την περιβαλλοντική νομοθεσία και τα κοινά περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα μέρη·
- (ε) στην προώθηση της εναρμόνισης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας στην Κεντρική Αμερική·
- (στ) στην ενίσχυση της περιβαλλοντικής διαχείρισης σε όλους τους τομείς σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης·
- (ζ) στην προώθηση της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης, στη δημιουργία ικανοτήτων και στην ενίσχυση της συμμετοχής των πολιτών·
- (η) στην ενθάρρυνση των κοινών περιφερειακών ερευνητικών προγραμμάτων.

ΑΡΘΡΟ 39

Συνεργασία στον τομέα των φυσικών καταστροφών

Τα μέρη συμφωνούν ότι σκοπός της συνεργασίας σ' αυτό τον τομέα είναι η μείωση της ευπάθειας της περιοχής της Κεντρικής Αμερικής στις φυσικές καταστροφές, χάρη στην ενίσχυση της περιφερειακής έρευνας, του προγραμματισμού, της παρακολούθησης της πρόληψης, των ικανοτήτων αντιμετώπισης και αποκατάστασης, της εναρμόνισης του νομικού πλαισίου και της βελτίωσης του θεσμικού συντονισμού και της κρατικής στήριξης.

ΑΡΘΡΟ 40

Συνεργασία στον πολιτιστικό τομέα

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτό τον τομέα, οι πολιτιστικοί δεσμοί και οι επαφές μεταξύ των πολιτιστικών φορέων των δύο περιοχών πρέπει να αναπτυχθούν.
2. Στόχος θα είναι η προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των μερών στον πολιτιστικό τομέα, αφού ληφθούν υπόψη και ευνοηθούν συνεργίες με διμερή σχέδια των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Η συνεργασία βασίζεται στις εθνικές διατάξεις περί του δικαιώματος του δημιουργού και στις διεθνείς συμφωνίες.

4. Αυτή η συνεργασία μπορεί να καλύπτει όλους τους πολιτιστικούς τομείς, μεταξύ άλλων δε και τους ακόλουθους τομείς:
- (α) Μετάφραση λογοτεχνικών έργων·
 - (β) συντήρηση, αποκατάσταση, ανάκτηση και αναβίωση της πολιτιστικής κληρονομιάς·
 - (γ) πολιτιστικές εκδηλώσεις και σχετικές δραστηριότητες, καθώς και ανταλλαγές καλλιτεχνών και επαγγελματιών του πολιτιστικού τομέα·
 - (δ) προώθηση της πολιτισμικής πολυμορφίας, ιδιαίτερα των αυτοχθόνων πληθυσμών και άλλων εθνοτικών ομάδων της Κεντρικής Αμερικής·
 - (ε) ανταλλαγές νέων·
 - (στ) καταπολέμηση και πρόληψη της παράνομης διακίνησης έργων πολιτιστικής κληρονομιάς·
 - (ζ) προώθηση των κλάδων της χειροτεχνίας και των πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

ΑΡΘΡΟ 41

Συνεργασία στον τομέα της υγείας

1. Τα μέρη συμφωνούν να συνεργάζονται στον τομέα της υγείας, για να στηρίζουν τις τομεακές μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται ώστε οι φτωχοί να δικαιούνται να έχουν πρόσβαση στις υγειονομικές υπηρεσίες, και για να προωθούν δίκαιους χρηματοδοτικούς μηχανισμούς που βελτιώνουν την πρόσβαση των φτωχών στην υγειονομική περίθαλψη και στην επισιτιστική ασφάλεια.
2. Τα μέρη συμφωνούν ότι η πρωτογενής πρόληψη προϋποθέτει ενέργειες και σε άλλους τομείς, όπως η εκπαίδευση, η υδροδότηση και η αποχέτευση. Ως προς αυτό, τα μέρη σκοπεύουν να ενισχύσουν και να αναπτύξουν τις εταιρικές σχέσεις και εκτός του τομέα της υγείας, ώστε να επιτύχουν τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας, όπως η καταπολέμηση του AIDS, της ελονοσίας, της φυματίωσης και άλλων επιδημιών. Οι εταιρικές σχέσεις με την κοινωνία των πολιτών, τις ΜΚΟ και τον ιδιωτικό τομέα είναι επίσης απαραίτητες για να αντιμετωπίζονται τα θέματα της σεξουαλικής υγείας και των συναφών δικαιωμάτων στο πλαίσιο προσέγγισης που λαμβάνει υπόψη την ισότητα των φύλων, και για να ενημερώνονται οι νέοι, ώστε να προλαμβάνονται οι σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες και οι ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, υπό τον όρο ότι οι στόχοι αυτοί δεν παραβιάζουν το νομικό πλαίσιο και την πολιτιστική ευαισθησία των χωρών.

ΑΡΘΡΟ 42

Κοινωνική συνεργασία

1. Τα μέρη συμφωνούν να συνεργάζονται για να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων σε ένα διάλογο για τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας, την κοινωνική προστασία και την ενσωμάτωση στην κοινωνία. Λαμβάνεται ιδιαίτερα υπόψη η ανάγκη να αποφεύγεται η διακριτική μεταχείριση των υπηκόων ενός από τα μέρη που κατοικούν νόμιμα στα εδάφη του άλλου μέρους.

2. Τα μέρη αναγνωρίζουν τη σημασία της κοινωνικής ανάπτυξης, η οποία πρέπει να συμβαδίζει με την οικονομική ανάπτυξη, και συμφωνούν να δίδουν προτεραιότητα στην απασχόληση, τη στέγαση και τους οικισμούς, σύμφωνα με τις αντίστοιχες πολιτικές και τις συνταγματικές διατάξεις τους, καθώς και στην προώθηση των θεμελιωδών αρχών και δικαιωμάτων στην εργασία, που καθορίζονται με τις Συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ως «θεμελιώδη πρότυπα εργασίας».
3. Τα μέρη δύνανται να συνεργάζονται σε κάθε θέμα αμοιβαίου ενδιαφέροντος που εμπίπτει στους προαναφερθέντες τομείς.
4. Όπου κρίνεται σκόπιμο, και σύμφωνα με τις αντίστοιχες διαδικασίες τους, τα μέρη δύνανται να διεξάγουν αυτό το διάλογο σε συντονισμό με την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και τον ομόλογό της στην Κεντρική Αμερική, αντίστοιχα.

ΑΡΘΡΟ 43

Συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στη συνεργασία

1. Τα μέρη αναγνωρίζουν το ρόλο και την ενδεχόμενη συνεισφορά της κοινωνίας των πολιτών στη διαδικασία συνεργασίας και συμφωνούν να προωθούν τον ουσιαστικό διάλογο με την κοινωνία των πολιτών.
2. Με την επιφύλαξη των νομικών και διοικητικών διατάξεων κάθε μέρους, η κοινωνία των πολιτών μπορεί:

- (α) Να εκφέρει γνώμη κατά τη διαδικασία χάραξης πολιτικής σε επίπεδο χώρας σύμφωνα με τις δημοκρατικές αρχές.
- (β) να ενημερώνεται και να συμμετέχει σε διαβουλεύσεις για τις στρατηγικές ανάπτυξης και συνεργασίας και τις τομεακές πολιτικές, ιδιαίτερα σε τομείς που την αφορούν, καθώς και σε όλα τα στάδια της αναπτυξιακής διαδικασίας.
- (γ) να τυγχάνει χρηματοδότησης, στο μέτρο που οι εσωτερικοί κανόνες κάθε μέρους το επιτρέπουν, και στήριξης για τη δημιουργία ικανότητας σε κρίσιμους τομείς.
- (δ) να συμμετέχει στην εφαρμογή προγραμμάτων συνεργασίας στους τομείς που την αφορούν.

ΑΡΘΡΟ 44

Συνεργασία σε θέματα ισότητας των φύλων

Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτό τον τομέα συμβάλλει στην ενίσχυση των πολιτικών, των προγραμμάτων και των μηχανισμών, στόχος των οποίων είναι να εξασφαλίζεται, να βελτιωθεί και να επεκταθεί η ίση συμμετοχή και οι ίσες ευκαιρίες ανδρών και γυναικών σε όλους τους τομείς της πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής ζωής, με τη θέσπιση θετικών μέτρων υπέρ των γυναικών, όπου είναι απαραίτητο. Συμβάλει επίσης στη διευκόλυνση της πρόσβασης των γυναικών σε όλους τους πόρους που είναι απαραίτητοι για την πλήρη άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.

ΑΡΘΡΟ 45

Συνεργασία για τους αυτόχθονες πληθυσμούς και τις άλλες εθνοτικές ομάδες
της Κεντρικής Αμερικής

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία σ' αυτό τον τομέα συμβάλλει στην προώθηση της σύστασης οργανώσεων για τους αυτόχθονες πληθυσμούς και τις άλλες εθνοτικές ομάδες της Κεντρικής Αμερικής, καθώς και στην ενίσχυση όσων οργανώσεων υπάρχουν, στο πλαίσιο της προώθησης των στόχων της εξάλειψης της φτώχειας, της βιώσιμης διαχείρισης των φυσικών πόρων, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και της πολιτισμικής πολυμορφίας.
2. Εκτός του ότι λαμβάνεται συστηματικά υπόψη η κατάσταση των αυτόχθονων πληθυσμών και των άλλων εθνοτικών ομάδων της Κεντρικής Αμερικής σε όλα τα επίπεδα της αναπτυξιακής συνεργασίας, τα μέρη λαμβάνουν υπόψη, κατά τη χάραξη των πολιτικών, την ιδιαίτερη κατάστασή τους και ενισχύουν την ικανότητα των οργανώσεών τους, έτσι ώστε η αναπτυξιακή συνεργασία να έχει θετικότερα αποτελέσματα γι' αυτές τις ομάδες, σύμφωνα με τις εθνικές και διεθνείς υποχρεώσεις των μερών.

ΑΡΘΡΟ 46

Συνεργασία για τους εκριζωθέντες πληθυσμούς και τους απόστρατους

1. Τα μέρη συμφωνούν ότι η συνεργασία για τη στήριξη των εκριζωθέντων πληθυσμών και των αποστράτων συμβάλλει στην κάλυψη των βασικών αναγκών τους, αφότου παύει η ανθρωπιστική βοήθεια και έως ότου ληφθούν περισσότερο μακροπρόθεσμα μέτρα για να διευθετηθεί το καθεστώς τους.

2. Αυτή η συνεργασία μπορεί να προβλέπει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες ενέργειες:
- (α) Αντάρκεια των εκριζωθέντων πληθυσμών και των αποστράτων και επανένταξή τους στον κοινωνικό και οικονομικό ιστό·
 - (β) βοήθεια στις τοπικές κοινωνίες υποδοχής και στις περιοχές επανεγκατάστασης, ώστε να προωθείται η αποδοχή και η ένταξη των εκριζωθέντων πληθυσμών και των αποστράτων·
 - (γ) βοήθεια προς τα άτομα που επιστρέφουν οικειοθελώς και επανεγκαθίστανται στη χώρα καταγωγής τους ή σε τρίτες χώρες, εφόσον το επιτρέπουν οι συνθήκες·
 - (δ) ενέργειες που βοηθούν τα άτομα να ανακτήσουν τα υπάρχοντά τους ή τα περιουσιακά τους δικαιώματα, καθώς και παροχή βοήθειας για το διακανονισμό των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά των εν λόγω πληθυσμών·
 - (ε) ενίσχυση της θεσμικής ικανότητας των χωρών που αντιμετωπίζουν τέτοια προβλήματα·
 - (στ) στήριξη για την επανένταξη στην πολιτική, κοινωνική και παραγωγική ζωή, ενδεχομένως στο πλαίσιο διαδικασίας συμφιλίωσης.

ΑΡΘΡΟ 47

Συνεργασία για την καταπολέμηση των παράνομων ναρκωτικών και του συναφούς εγκλήματος

1. Με βάση την αρχή της συνυπευθυνότητας, τα μέρη συμφωνούν ότι στόχος της συνεργασίας σ' αυτό τον τομέα είναι ο συντονισμός και η αύξηση των κοινών προσπάθειών για την αποτροπή και τη μείωση της παραγωγής, της διακίνησης και της κατανάλωσης παράνομων ναρκωτικών. Τα μέρη συμφωνούν επίσης να προσπαθήσουν να καταπολεμήσουν το έγκλημα που συνδέεται με τη διακίνηση αυτή μέσω, μεταξύ άλλων, της συνεργασίας με διεθνείς οργανώσεις και φορείς. Με την επιφύλαξη των άλλων μηχανισμών συνεργασίας, τα μέρη συμφωνούν επίσης να χρησιμοποιήσουν για τον σκοπό αυτό τον μηχανισμό συντονισμού και συνεργασίας στον τομέα των ναρκωτικών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Λατινικής Αμερικής και των χωρών της Καραϊβικής.
2. Τα μέρη συνεργάζονται σ' αυτό τον τομέα για την εφαρμογή ιδίως:
 - (α) Προγραμμάτων για την πρόληψη της χρήσης ναρκωτικών, ιδίως στις ευπαθείς ομάδες και τις ομάδες υψηλού κινδύνου·
 - (β) έργων κατάρτισης, εκπαίδευσης, θεραπείας και αποκατάστασης των τοξικομανών, και για την επανένταξή τους στην κοινωνία·
 - (γ) έργων που ευνοούν την εναρμόνιση της νομοθεσίας και της δράσης σ' αυτό τον τομέα στην Κεντρική Αμερική·
 - (δ) κοινών ερευνητικών προγραμμάτων·

- (ε) μέτρων και ενεργειών συνεργασίας με στόχο την ενθάρρυνση της εναλλακτικής ανάπτυξης, ιδίως της προώθησης νόμιμων καλλιεργειών μικρών παραγωγών·
- (στ) μέτρων για τον έλεγχο του εμπορίου των προδρόμων ουσιών και των βασικών προϊόντων που ισοδυναμούν με αυτές που θεσπίζουν η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί·
- (ζ) μέτρων για τη μείωση της προμήθειας παράνομων ναρκωτικών, όπως οι ενέργειες κατάρτισης στα συστήματα διοικητικού ελέγχου για την αποφυγή της εκτροπής των προδρόμων χημικών ουσιών, και ο έλεγχος των συναφών εγκλημάτων.

ΑΡΘΡΟ 48

Συνεργασία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και των συναφών εγκλημάτων

1. Τα μέρη συμφωνούν να συνεργάζονται για να παρεμποδίζουν τη χρησιμοποίηση των χρηματοπιστωτικών τους συστημάτων για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες εν γένει, και ιδίως από τη διακίνηση ναρκωτικών.
2. Αυτή η συνεργασία περιλαμβάνει διοικητική και τεχνική βοήθεια για την εκπόνηση και την εφαρμογή των κανονισμών και την αποτελεσματική λειτουργία των κατάλληλων προτύπων και μηχανισμών. Συγκεκριμένα, η συνεργασία επιτρέπει τις ανταλλαγές σχετικών πληροφοριών και τη θέσπιση κατάλληλων προτύπων για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, συγκρίσιμων με τα πρότυπα που έχει θεσπίσει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα και οι διεθνείς οργανισμοί που δραστηριοποιούνται σ' αυτό τον τομέα, όπως η ειδική ομάδα χρηματοοικονομικής δράσης (FATF), και τα Ηνωμένα Έθνη. Ενθαρρύνεται η συνεργασία σε περιφερειακό επίπεδο.

ΑΡΘΡΟ 49

Συνεργασία σε θέματα μετανάστευσης

1. Τα μέρη επιβεβαιώνουν τη σημασία της κοινής διαχείρισης των μεταναστευτικών ρευμάτων μεταξύ των εδαφών τους. Με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας, τα μέρη καθιερώνουν εκτενή διάλογο για όλα τα θέματα σχετικά με τη μετανάστευση, συμπεριλαμβανομένης της παράνομης μετανάστευσης, της παράνομης εισαγωγής και διακίνησης ανθρώπων, και σχετικά με τα προσφυγικά ρεύματα. Τα προβλήματα της μετανάστευσης πρέπει να περιλαμβάνονται στις εθνικές στρατηγικές για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των χωρών καταγωγής, διέλευσης και προορισμού των μεταναστών.
2. Με τη συνεργασία αναγνωρίζεται ότι η μετανάστευση αποτελεί φαινόμενο για την αντιμετώπιση του οποίου πρέπει να αναλύονται και να συζητούνται διάφορες λύσεις, σύμφωνα με τη σχετική ισχύουσα διεθνή, κοινοτική και εθνική νομοθεσία. Η συνεργασία επικεντρώνεται ιδίως:
 - α) Στα βασικά αίτια της μετανάστευσης:
 - β) στη θέσπιση και εφαρμογή εθνικών νόμων και πρακτικών όσον αφορά τη διεθνή προστασία, ούτως ώστε να τηρούνται οι διατάξεις της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων και του Πρωτοκόλλου του 1967, καθώς και άλλων σχετικών περιφερειακών και διεθνών μέσων, ώστε να τηρείται η αρχή της μη "επαναπροώθησης".
 - γ) στους κανόνες εισδοχής, στα δικαιώματα και στο καθεστώς των προσώπων που γίνονται δεκτά, στις πολιτικές για τη δίκαιη μεταχείριση και την ένταξη όλων των νόμιμα κατοικούντων αλλοδαπών, την εκπαίδευση και κατάρτιση, και στα μέτρα για την αντιμετώπιση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και όλες τις ισχύουσες διατάξεις σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών.

- δ) στη θέσπιση αποτελεσματικής και προληπτικής πολιτικής κατά της παράνομης μετανάστευσης. Επίσης, επικεντρώνεται στη λαθραία μεταφορά μεταναστών και στην εμπορία ανθρώπων, καθώς και στο θέμα του τρόπου καταπολέμησης των δικτύων και των εγκληματικών οργανώσεων των λαθρομεταφορέων και των εμπόρων ανθρώπων, και του τρόπου προστασίας των θυμάτων αυτής της εμπορίας·
 - ε) στην επιστροφή, υπό ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συνθήκες, των προσώπων που διαμένουν παράνομα και στην επανεισδοχή τους, σύμφωνα με την παράγραφο 3·
 - στ) στον τομέα των θεωρήσεων, σε θέματα που χαρακτηρίζονται ως αμοιβαίου ενδιαφέροντος·
 - ζ) στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, σε θέματα σχετικά με την οργάνωση, την κατάρτιση, τις βέλτιστες πρακτικές και άλλα επιτόπου επιχειρησιακά μέτρα και, ανάλογα με την περίπτωση, τον εξοπλισμό, με επίγνωση της πιθανής διπλής χρήσης αυτού του εξοπλισμού.
3. Στο πλαίσιο της συνεργασίας για την πρόληψη και τον έλεγχο της παράνομης μετανάστευσης, τα μέρη συμφωνούν επίσης για την επανεισδοχή των παράνομων μεταναστών τους. Προς τον σκοπό αυτό:
- Κάθε χώρα της Κεντρικής Αμερικής δέχεται, μετά από αίτηση και χωρίς άλλες διατυπώσεις, την επανεισδοχή των υπηκόων της που ευρίσκονται παράνομα στο έδαφος κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέχει στους υπηκόους της τα κατάλληλα έγγραφα ταυτότητας και επεκτείνει σ' αυτούς τις διοικητικές διευκολύνσεις που απαιτούνται προς τον σκοπό αυτό·

- κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δέχεται, μετά από αίτηση και χωρίς άλλες διατυπώσεις, την επανεισδοχή των υπηκόων του που ευρίσκονται παράνομα στο έδαφος χώρας της Κεντρικής Αμερικής, παρέχει στους υπηκόους του τα κατάλληλα έγγραφα ταυτότητας και επεκτείνει σ' αυτούς τις διοικητικές διευκολύνσεις που απαιτούνται προς τον σκοπό αυτό.

Τα μέρη συμφωνούν να συνάψουν, μετά από αίτηση και το συντομότερο δυνατό, συμφωνία η οποία θα ρυθμίζει τις συγκεκριμένες υποχρεώσεις των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών της Κεντρικής Αμερικής για την επανεισδοχή. Η συμφωνία αυτή, θα διευθετήσει επίσης το θέμα της επανεισδοχής των υπηκόων άλλων χωρών και απατρίδων.

Προς τον σκοπό αυτό, ως «μέρη» νοούνται η Κοινότητα, κάθε κράτος μέλος της και κάθε χώρα της Κεντρικής Αμερικής.

ΑΡΘΡΟ 50

Συνεργασία για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

Τα μέρη επιβεβαιώνουν τη σημασία της καταπολέμησης της τρομοκρατίας και, με βάση τις διεθνείς συμβάσεις, τα σχετικά ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και τις αντίστοιχες νομοθεσίες και κανονισμούς τους, συμφωνούν να συνεργάζονται για την πρόληψη και την καταστολή των τρομοκρατικών ενεργειών. Ιδίως, το πράττουν:

- (α) στο πλαίσιο της πλήρους εφαρμογής του ψηφίσματος 1373 του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ και άλλων σχετικών ψηφισμάτων των ΗΕ, διεθνών συμβάσεων και πράξεων,
- (β) με την ανταλλαγή πληροφοριών για τις τρομοκρατικές ομάδες και τα δίκτυα υποστήριξής τους, σύμφωνα με το διεθνές και εθνικό δίκαιο, και
- (γ) με την ανταλλαγή απόψεων για τα μέσα και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών τομέων και της εκπαίδευσης, και με την ανταλλαγή εμπειριών όσον αφορά την πρόληψη της τρομοκρατίας.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 51

Μέσα

1. Με στόχο τη διευκόλυνση της επίτευξης των στόχων της συνεργασίας που καθιερώνεται με την παρούσα συμφωνία, τα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να παρέχουν, εντός των ορίων των δυνατοτήτων τους και με δικά τους μέσα, τους κατάλληλους πόρους, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοδοτικών πόρων. Στο πλαίσιο αυτό, τα μέρη εγκρίνουν, στο μέτρο του δυνατού, πολυετές πρόγραμμα και καθορίζουν προτεραιότητες, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες και το επίπεδο ανάπτυξης των χωρών της Κεντρικής Αμερικής.

2. Τα μέρη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση και τη διευκόλυνση των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στην Κεντρική Αμερική, σύμφωνα με τις διαδικασίες και τα χρηματοδοτικά κριτήριά της, τη νομοθεσία και τους κανονισμούς τους, και με την επιφύλαξη των εξουσιών των αρμόδιων αρχών τους.

3. Οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής παρέχουν διευκολύνσεις και εγγυήσεις στους εμπειρογνώμονες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, καθώς και ατέλεια επί των εισαγωγών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων συνεργασίας, σύμφωνα με τις συμβάσεις-πλαίσια που υπογράφονται μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και κάθε χώρας της Κεντρικής Αμερικής.

ΑΡΘΡΟ 52

Θεσμικό πλαίσιο

1. Τα μέρη συμφωνούν να διατηρήσουν τη μεικτή επιτροπή, που συνεστήθη σύμφωνα με τη συμφωνία συνεργασίας Κεντρικής Αμερικής-ΕΚ του 1985 και διατηρήθηκε με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη συνεργασία του 1993.

2. Η μεικτή επιτροπή είναι αρμόδια για τη γενική εφαρμογή της συμφωνίας. Εξετάζει επίσης κάθε θέμα που επηρεάζει τις οικονομικές σχέσεις μεταξύ των μερών, καθώς και μεταξύ μεμονωμένων κρατών μελών της Κεντρικής Αμερικής.

3. Η ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων της μεικτής επιτροπής καθορίζεται με αμοιβαία συμφωνία. Η επιτροπή αυτή θεσπίζει τις διατάξεις σχετικά με τη συχνότητα και τον τόπο των συνεδριάσεών της, την άσκηση της προεδρίας και άλλα θέματα που ενδεχομένως προκύπτουν, και, εφόσον είναι απαραίτητο, συγκροτεί υποεπιτροπές.
4. Συστήνεται μεικτή συμβουλευτική επιτροπή, αποτελούμενη από αντιπροσώπους της συμβουλευτικής επιτροπής του συστήματος ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής (CC-SICA) και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (ΕΟΚΕ), η οποία επικουρεί τη μεικτή επιτροπή για την προώθηση διαλόγου με τις οικονομικές και κοινωνικές οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών.
5. Τα μέρη ενθαρρύνουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Κοινοβούλιο Κεντρικής Αμερικής (Parlacen) να συστήσουν μία διακοινοβουλευτική επιτροπή, στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας, σύμφωνα με τους συνταγματικούς νόμους τους.

ΑΡΘΡΟ 53

Ορισμός των μερών

Για την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, ως «μέρη» νοούνται η Κοινότητα, τα κράτη μέλη της ή η Κοινότητα και τα κράτη μέλη της, στο πλαίσιο των αντίστοιχων τομέων αρμοδιότητάς τους, σύμφωνα με τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και οι Δημοκρατίες της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, αφετέρου, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους. Η συμφωνία εφαρμόζεται επίσης στα μέτρα που λαμβάνονται από κρατικές, περιφερειακές ή τοπικές αρχές, εντός της επικράτειας των μερών.

ΑΡΘΡΟ 54

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί εκείνον κατά τον οποίο τα μέρη κοινοποιούν αμοιβαία την ολοκλήρωση των απαραίτητων προς τον σκοπό αυτό διαδικασιών.
2. Οι κοινοποιήσεις αποστέλλονται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποτελεί τον θεματοφύλακα της παρούσας συμφωνίας.
3. Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμφωνα με την παράγραφο 1, η παρούσα συμφωνία αντικαθιστά τη συμφωνία-πλαίσιο για τη συνεργασία του 1993.

ΑΡΘΡΟ 55

Διάρκεια

1. Η παρούσα συμφωνία είναι αορίστου χρόνου. Στο πλαίσιο αυτό, και όπως ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 3 της παρούσας συμφωνίας, τα μέρη ανακαλούν τη δήλωση της Μαδρίτης της 17ης Μαΐου 2002.
2. Οποιοδήποτε από τα μέρη μπορεί να προειδοποιεί εγγράφως το άλλο μέρος για την πρόθεσή του να καταγγείλει την παρούσα συμφωνία. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει έξι μήνες μετά την κοινοποίησή της στο άλλο μέρος.

ΑΡΘΡΟ 56

Εκπλήρωση των υποχρεώσεων

1. Τα μέρη θεσπίζουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο που απαιτείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους βάσει της παρούσας συμφωνίας και εξασφαλίζουν ότι συμβιβάζονται με τους στόχους που θέτει η παρούσα συμφωνία.
2. Εάν ένα μέρος θεωρήσει ότι το άλλο μέρος δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει η παρούσα συμφωνία, μπορεί να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα. Προτού λάβει τα εν λόγω μέτρα, παρέχει, εντός 30 ημερών, στη μεικτή επιτροπή, όλες τις σχετικές πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την εμπεριστατωμένη εξέταση της κατάστασης με σκοπό την εξεύρεση λύσης αποδεκτής από τα μέρη.

Κατά την επιλογή των μέτρων, πρέπει να δίδεται προτεραιότητα σ' εκείνα που διαταράσσουν λιγότερο τη λειτουργία της παρούσας συμφωνίας. Τα εν λόγω μέτρα κοινοποιούνται αμέσως στη μεικτή επιτροπή και αποτελούν το αντικείμενο διαβουλεύσεων στο πλαίσιο αυτής μετά από αίτηση του άλλου μέρους.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2, οποιοδήποτε μέρος μπορεί να λαμβάνει αμέσως τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, σε περίπτωση:
 - (α) Καταγγελίας της συμφωνίας μη προβλεπόμενης από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου,
 - (β) παραβίασης από το άλλο μέρος των ουσιωδών στοιχείων της παρούσας συμφωνίας που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1.

Το άλλο μέρος μπορεί να ζητήσει την επείγουσα σύγκλιση συνεδρίασης των μερών εντός 15 ημερών, για την εμπεριστατωμένη εξέταση της κατάστασης με σκοπό την εξεύρεση λύσης αποδεκτής από τα μέρη.

ΑΡΘΡΟ 57

Μελλοντικές εξελίξεις

1. Τα μέρη δύνανται να συμφωνήσουν αμοιβαία να επεκτείνουν την παρούσα συμφωνία με στόχο τη διεύρυνση και τη συμπλήρωση του πεδίου εφαρμογής της, σύμφωνα με την αντίστοιχη νομοθεσία τους, με τη σύναψη συμφωνιών επί ειδικών τομέων ή δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της εμπειρίας που αποκτάται κατά την εφαρμογή της.
2. Καμία ευκαιρία για συνεργασία δεν πρέπει να αποκλείεται εκ των προτέρων. Τα μέρη μπορούν να χρησιμοποιούν τη μεικτή επιτροπή για να διερευνήσουν πρακτικές δυνατότητες συνεργασίας προς το αμοιβαίο συμφέρον τους.
3. Όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, κάθε μέρος δύναται να υποβάλλει προτάσεις για την επέκταση της συνεργασίας σε όλους τους τομείς, λαμβανομένης υπόψη της εμπειρίας που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή της.

ΑΡΘΡΟ 58

Προστασία δεδομένων

Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, τα μέρη συμφωνούν να παρέχουν υψηλό βαθμό προστασίας κατά την επεξεργασία των προσωπικών και άλλων δεδομένων, σύμφωνα με τα αυστηρότερα διεθνή πρότυπα.

ΑΡΘΡΟ 59

Εδαφική εφαρμογή

Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται, αφενός, στα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό τους όρους που προβλέπει η Συνθήκη αυτή και, αφετέρου, στα εδάφη των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά.

ΑΡΘΡΟ 60

Αυθεντικά κείμενα

Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΟΝΟΜΕΡΕΙΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΕ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΡΗΤΡΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΙΣΔΟΧΗ
ΤΩΝ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ (ΑΡΘΡΟ 49)

Το άρθρο 49 δεν επηρεάζει την εσωτερική κατανομή εξουσιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της για τη σύναψη συμφωνιών επανεισδοχής.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΡΗΤΡΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ (ΑΡΘΡΟ 53)

Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας που εμπίπτουν στο πεδίο του Μέρους ΙΙΙ, Τίτλος ΙV της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δεσμεύουν το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία ως ξεχωριστά συμβαλλόμενα μέρη, και όχι ως τμήμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, έως ότου το Ηνωμένο Βασίλειο ή η Ιρλανδία (ανάλογα με την περίπτωση) κοινοποιήσει στην ομάδα της Κεντρικής Αμερικής ότι δεσμεύεται εφεξής ως τμήμα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύμφωνα με το Πρωτόκολλο για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, που είναι προσαρτημένο στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το ίδιο ισχύει για τη Δανία, σύμφωνα με το Πρωτόκολλο που είναι προσαρτημένο στις εν λόγω Συνθήκες σχετικά με τη θέση της Δανίας.

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ ΙΙ ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Τα μέρη συμφωνούν ότι το Μπελίζ, υπό την ιδιότητά του ως πλήρες μέλος του Συστήματος Ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής (SICA), συμμετέχει στον πολιτικό διάλογο.

Hecho en Roma, el quince de diciembre del dos mil tres.

Udfærdiget i Rom den femtende december to tusind og tre.

Geschehen zu Rom am fünfzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στη Ρώμη, στις δέκα πέντε Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done in Rome on the fifteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Rome, le quinze décembre deux mille trois.

Fatto a Roma, addì' quindici dicembre duemilatre.

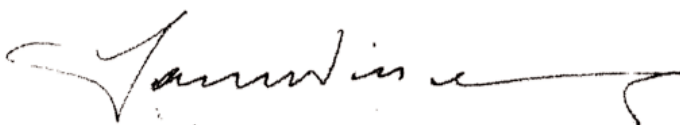
Gedaan te Rome, de vijftiende december tweeduizenddrie.

Feito em Roma, em quinze de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Roomassa viidentenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Rom den femtonde december tjugohundratre.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

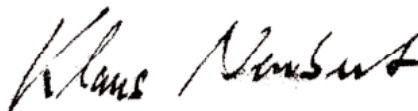
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

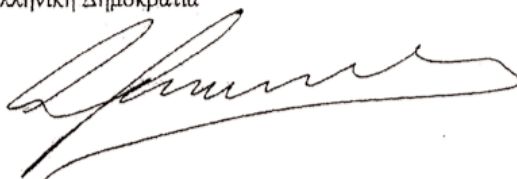
På Kongeriget Danmarks vegne

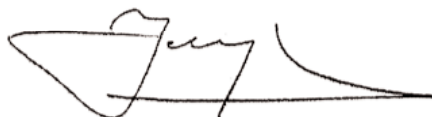
Für die Bundesrepublik Deutschland

Για την Ελληνική Δημοκρατία

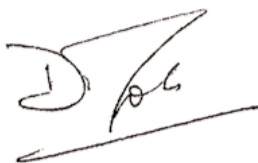
Por el Reino de España

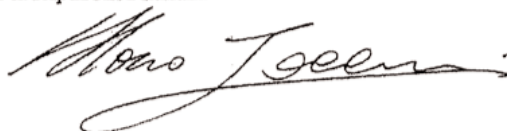
Pour la République française

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

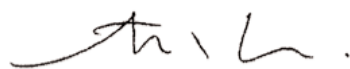
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

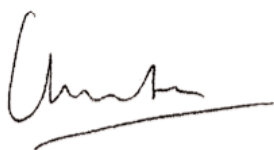
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Pela República Portuguesa

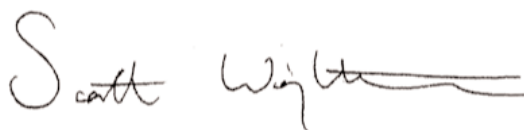
Suomen tasavallan puolesta

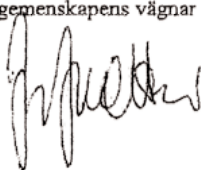
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

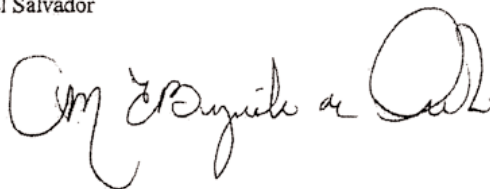
Por la Comunidad Europea
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Voor de Europese Gemeenschap
Pela Comunidade Europeia
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Por la República de Costa Rica

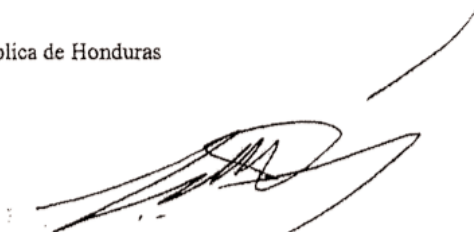
Por la República de El Salvador

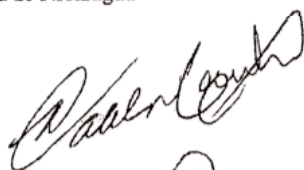
Por la República de Guatemala

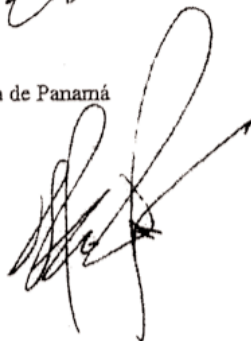
Por la República de Honduras

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Por la República de Nicaragua

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'C' and 'N' followed by a horizontal line.

Por la República de Panamá

A handwritten signature in black ink, with a large, stylized 'P' and 'A' followed by a horizontal line.

El texto que precede es copia certificada conforme del original depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo en Bruselas.

Foranstående tekst er en bekræftet genpart af originaldokumentet deponeret i Rådets Generalsekretariats arkiver i Bruxelles.

Der vorstehende Text ist eine beglaubigte Abschrift des Originals, das im Archiv des Generalsekretariats des Rates in Brüssel hinterlegt ist.

Το ανωτέρω κείμενο είναι ακριβές αντίγραφο του πρωτοτύπου που είναι κατατεθειμένο στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.

The preceding text is a certified true copy of the original deposited in the archives of the General Secretariat of the Council in Brussels.

Le texte qui précède est une copie certifiée conforme à l'original déposé dans les archives du Secrétariat Général du Conseil à Bruxelles.

Il testo che precede è copia certificata conforme all'originale depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio a Bruxelles.

De voorgaande tekst is het voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het origineel, nedergelegd in de archieven van het Secretariaat-Generaal van de Raad te Brussel.

O texto que precede é uma cópia autenticada do original depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho em Bruxelas.

Edellä oleva teksti on oikeaksi todistettu jäljennös Brysselissä olevan neuvoston pääsihteeristön arkistoon talletetusta alkuperäisestä tekstistä.

Ovanstående text är en bestyrkt avskrift av det original som deponerats i rådets generalsekretariats arkiv i Bryssel.

Bruselas,
Bruxelles, den
Brüssel, den
Βρυξέλλες,
Brussels,
Bruxelles, le
Bruxelles, add'l
Brussel,
Bruxelas, em
Bryssel.
Bryssel den

11 -03- 2004

Por el Secretario General/Alto Representante del Consejo de la Union Europea
For Generalsekretæren/højststående repræsentant for Rådet for Den Europæiske Union
Für den Generalsekretär/Hohen Vertreter des Rates der Europäischen Union
Για το Γενικό Γραμματέα/Υπάτο Εκπρόσωπο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
For the Secretary-General/High Representative of the Council of the European Union
Pour le Secrétaire général/Haut représentant du Conseil de l'Union européenne
Per il Segretario Generale/Alto Rappresentante del Consiglio dell'Unione europea
Voor de Secretaris-Generaal/Hoge Vertegenwoordiger van de Raad van de Europese Unie
Pelo Secretário-Geral/Alto Representante do Conselho da União Europeia
Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin/ korkean edustajan puolesta
På generalsekreteraren/höge representantens för Europeiska unionens råd vägnar

A. VIKAS
Directeur Général adjoint

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 54 παράγραφος 1 αυτής."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας και της Τελικής Πράξης που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών-μελών της, αφ' ενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφ' ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων».

Το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγεται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή, μπορούν να λάβουν το λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της κυρώσεως αυτής της Συμφωνίας.

Θέλει κάποιος συνάδελφος να λάβει το λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς στην επιτροπή καταψηφίσαμε τη συγκεκριμένη σύμβαση, γιατί ουσιαστικά και μόνο από τον τίτλο εντάσσεται σε μία προσπάθεια αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης, των εργαζόμενων, των λαϊκών στρωμάτων ότι μπορούν μέσα από τέτοιες διακρατικές συμφωνίες να αντιμετωπίσουν την απάτη, τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή.

Το λέμε αυτό από τη στιγμή που διατηρούνται, υπάρχουν τα διάφορα φορολογικά, τραπεζικά, εμπορικά και επιχειρηματικά απόρρητα και από την άλλη μεριά είναι γνωστό ότι η Ελβετία αποτελεί έναν από τους παραδείσους της δράσης του μεγάλου κεφαλαίου.

Η λογική της απελευθέρωσης των αγορών, η λογική της ελευθερίας κίνησης κεφαλαίων δεν επιτρέπει να αντιμετωπιστεί η ασύδοτη δράση του μεγάλου κεφαλαίου και από αυτήν την άποψη ουσιαστικά φορτώνουν τα βάρη της κρίσης και της ανάγκης των εσόδων στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και εμείς δεν πιστεύουμε ότι τέτοιου είδους συμφωνίες μπορούν να αντιμετωπίσουν την υπόθεση της απάτης και της καταπολέμησης της παράνομης επιχειρηματικής και άλλης δραστηριότητας.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο καταψηφίζουμε τη συγκεκριμένη σύμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας και της Τελικής Πράξης που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών - μελών της, αφ' ενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφ' ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας Συνεργασίας και της Τελικής Πράξης που τη συνοδεύει μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών - μελών της, αφ' ενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφ' ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων»

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που προβλέπει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών - μελών της, αφ' ενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφ' ετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων με τις συνημμένες σε αυτήν Κοινές Δηλώσεις και την Τελική Πράξη, που υπογράφηκαν στο Λουξεμβούργο στις 26 Οκτωβρίου 2004, το κείμενο των οποίων στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ACUERDO DE COOPERACIÓN
ENTRE LA COMUNIDAD EUROPEA Y
SUS ESTADOS MIEMBROS, POR UNA PARTE,
Y LA CONFEDERACIÓN SUIZA, POR OTRA,
PARA LUCHAR CONTRA EL FRAUDE Y CUALQUIER OTRA ACTIVIDAD ILEGAL
QUE AFECTE A SUS INTERESES FINANCIEROS

DOHODA O SPOLUPRACI
MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVIM
A JEHO ČLENSKÝMI STATY NA JEDNE STRANĚ
A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACI NA STRANĚ DRUHE,
V BOJI PROTI PODVODUM A JINÝM PROTIPRAVNÍM
ČINNOSTEM POSKOZUJÍCÍM JEJICH FINANČNÍ ZÁJMY

AFTALE OM SAMARBEJDE
MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS
MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENDE SIDE
OG DET SCHWEIZISKE FORBUND PÅ DEN ANDEN SIDE
OM BEKÆMPELSE AF SVIG OG ENHVER ANDEN ULOVLIG AKTIVITET
TIL SKADE FOR DERES FINANSIELLE INTERESSER

ABKOMMEN ÜBER DIE ZUSAMMENARBEIT
ZWISCHEN DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT
UND IHREN MITGLIEDSTAATEN EINERSEITS
UND DER SCHWEIZERISCHEN EIDGENOSSENSCHAFT ANDERERSEITS
ZUR BEKÄMPFUNG VON BETRUG UND SONSTIGEN RECHTSWIDRIGEN
HANDLUNGEN, DIE IHRE FINANZIELLEN INTERESSEN BEEINTRÄCHTIGEN

ÜHELT POOLT EUROOPA ÜHENDUSE JA SELLE LIHKMESRIIKIDE
NING TEISELT POOLT ŠVEITSI KONFÖDERATSIOONI VAHELINE
KOOSTÖÖLEPING
NENDE FINANTSHUVE KAHJUSTAVA PETTUSE JA
MUU EBASEADUSLIKU TEGEVUSE VASTU VÕITLEMISEKS

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ, ΑΦΕΡΟΣ,
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, ΑΦΕΤΕΡΟΥ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΚΑΙ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

COOPERATION AGREEMENT
BETWEEN THE EUROPEAN COMMUNITY AND
ITS MEMBER STATES, OF THE ONE PART,
AND THE SWISS CONFEDERATION, OF THE OTHER PART,
TO COMBAT FRAUD AND ANY OTHER ILLEGAL ACTIVITY
TO THE DETRIMENT OF THEIR FINANCIAL INTERESTS

ACCORD DE COOPÉRATION
ENTRE LA COMMUNAUTÉ EUROPÉENNE ET
SES ÉTATS MEMBRES, D'UNE PART,
ET LA CONFÉDÉRATION SUISSE, D'AUTRE PART,
POUR LUTTER CONTRE LA FRAUDE ET TOUTE AUTRE ACTIVITÉ ILLÉGALE
PORTANT ATTEINTE À LEURS INTÉRÊTS FINANCIERS

ACCORDO DI COOPERAZIONE
FRA LA COMUNITÀ EUROPEA E I SUOI STATI MEMBRI, DA UN LATO,
E LA CONFEDERAZIONE SVIZZERA, DALL'ALTRO,
PER LOTTARE CONTRO LA FRODE E OGNI ALTRA ATTIVITÀ ILLECITA
CHE LEDA I LORO INTERESSI FINANZIARI

SADARBĪBAS NOLĪGUMS
STARP EIROPAS KOPIENU UN TĀS DALĪBVALSTĪM, NO VIENAS PUSES,
UN ŠVEICES KONFEDERĀCIJU, NO OTRAS PUSES,
PAR CĪŅU PRET KRĀPŠANU UN CITĀM NELIKUMĪGĀM DARBĪBĀM,
KAS APDRAUD TO FINANŠU INTERESES

EUROPOS BENDRIJOS BEI JOS VALSTYBIŲ NARIŲ
IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS
BENDRADARBIAVIMO SUSITARIMAS
DĖL KOVOS SU SUKČIAVIMU IR KITA NETEISĖTA VEIKLA,
KELIANČIA GRĖSMĘ JŲ FINANSINIAMS INTERESAMS

EGYÜTTMUKÖDESI MEGALLAPODAS
EGYRESZROL AZ EUROPÁI KÖZÖSSEG ES ANNAK TAGALLAMAI,
MASRESZROL A SVAJCI ÁLLAMSZÖVETSEG KÖZÖTTI,
A CSALAS ES A PENZÜGYI ERDEKEIKET
SERTO EGYEB JOGELLENES TEVEKENYSEG ELLENI KÜZDELEMROL

OVEREENKOMST VOOR SAMENWERKING
TUSSEN DE EUROPESE GEMEENSCHAP EN HAAR LIDSTATEN, ENERZIJD,
EN DE ZWITSERSE BONDSSTAAT, ANDERZIJD,
TER BESTRIJDING VAN FRAUDE EN ANDERE ILLEGALE ACTIVITEITEN
DIE HUN FINANCIËLE BELANGEN SCHADEN

UMOWA O WSPÓŁPRACY
MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ I
JEJ PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI, Z JEDNEJ STRONY,
A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ, Z DRUGIEJ STRONY,
W SPRAWIE PRZECIWDZIAŁANIA NADUŻYCIOM FINANSOWYM I WSZELKIM INNYM
NIELEGALNYM DZIAŁANIOM NARUSZAJĄCYM ICH INTERESY FINANSOWE

ACORDO DE COOPERAÇÃO
ENTRE A COMUNIDADE EUROPEIA E
OS SEUS ESTADOS-MEMBROS, POR UM LADO,
E A CONFEDERAÇÃO SUÍÇA, POR OUTRO,
PARA LUTAR CONTRA A FRAUDE E QUAISQUER OUTRAS ACTIVIDADES ILEGAIS
LESIVAS DOS SEUS INTERESSES FINANCEIROS

DOHODA O SPOLUPRÁCI
MEDZI EURÓPSKYM SPOLOČENSTVOM A
JEHO ČLENSKÝMI ŠTÁTMI NA JEDNEJ STRANE
A ŠVAJČIARSKOU KONFEDERÁCIU NA STRANE DRUHEJ
V BOJI PROTI PODVODOM A AKÝMKOLVEK INÝM PROTIPRAVNÝM KONANIAM,
KTORE POSKODZUJU ICH FINANČNE ZAUJMY

SPORAZUM O SODELOVANJU
MED EVROPSKO SKUPNOSTJO IN
NJENIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI
TER ŠVICARSKO KONFEDERACIJO NA DRUGI STRANI
V BOJU PROTI GOLJUFIJAM IN VSEM DRUGIM NEZAKONITIM DEJANJEM,
KI ŠKODIJO NJIHOVIM FINANČNIM INTERESOM

EUROOPAN YHTEISÖN JA SEN JÄSENVALTIIDEN
SEKÄ SVEITSIN VALALIITON VÄLINEN
YHTEISTYÖSOPIMUS
NIIDEN TALOUDELLISTEN ETUJEN VASTAISTEN PETOSTEN
JA MUUN LAITTOAMAN TOIMINNAN TORJUMISESTA

AVTAL OM SAMARBETE
MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH
DESS MEDLEMSSTATER, Å ENA SIDAN,
OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET, Å DEN ANDRA,
OM BEKÄMPANDE AV BEDRÄGERIER OCH ANNAN OLAGLIG VERKSAMHET
SOM SKADAR DERAS FINANSIELLA INTRESSEN

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ, ΑΦΕΝΟΣ,
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, ΑΦΕΤΕΡΟΥ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΚΑΙ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ,

Η ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ,

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ,

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ,

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Η ΙΡΛΑΝΔΙΑ,

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΕΤΟΝΙΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ,

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΟΥΚΑΤΟ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ,

Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ,

Η ΣΛΟΒΑΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ,

ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ,

αφενός, και

Η ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ,

αφετέρου,

στο εξής αναφερόμενοι ως συμβαλλόμενα μέρη,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τις στενές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να καταπολεμήσουν αποτελεσματικά την απάτη και κάθε άλλη παράνομη δραστηριότητα εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των συμβαλλόμενων μερών,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανάγκη ενίσχυσης της διοικητικής συνδρομής στους συγκεκριμένους τομείς,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ ότι η αμοιβαία δικαστική συνδρομή, η οποία περιλαμβάνει τις έρευνες και κατασχέσεις, πρέπει να παρέχεται σε όλες τις περιπτώσεις λαθρεμπορίας και φοροδιαφυγής στον τομέα της έμμεσης φορολογίας, κυρίως του φόρου προστιθέμενης αξίας, των τελωνειακών δασμών και των φόρων πολυτελείας,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 1

Αντικείμενο

Αντικείμενο της παρούσας συμφωνίας είναι να επεκτείνει τη διοικητική συνδρομή και τη δικαστική συνεργασία στον ποινικό τομέα μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, με σκοπό την καταπολέμηση των παράνομων δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο άρθρο 2.

ΑΡΘΡΟ 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται στους ακόλουθους τομείς:
 - α) πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση, δίωξη και καταστολή διοικητικού και ποινικού χαρακτήρα της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των αντίστοιχων οικονομικών συμφερόντων των συμβαλλόμενων μερών όσον αφορά:

- τις εμπορευματικές συναλλαγές κατά παράβαση της τελωνειακής και γεωργικής νομοθεσίας,
 - τις συναλλαγές κατά παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης ή τους φόρους πολυτελείας,
 - την είσπραξη ή παρακράτηση πόρων - συμπεριλαμβανομένης της χρήσης αυτών των πόρων για σκοπούς άλλους πέραν εκείνων για τους οποίους χορηγήθηκαν αρχικά - που προέρχονται από τον προϋπολογισμό των συμβαλλόμενων μερών ή από προϋπολογισμούς οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο δικής τους διαχείρισης ή διαχείρισης εξ ονόματός τους, όπως οι επιδοτήσεις και οι επιστροφές,
 - τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων που ανατίθενται από τα συμβαλλόμενα μέρη,
- β) κατάσχεση και είσπραξη οφειλόμενων ή αχρεωστήτως εισπραχθέντων ποσών που προκύπτουν από τις παράνομες δραστηριότητες που αναφέρονται στο στοιχείο α).

2. Η συνεργασία κατά την έννοια των τίτλων II (διοικητική συνδρομή) και III (αμοιβαία δικαστική συνδρομή) δεν θα μπορεί να απορριφθεί εκ μόνου του λόγου ότι η αίτηση αναφέρεται σε αδίκημα το οποίο το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση χαρακτηρίζει ως φορολογικό αδίκημα ή ότι η νομοθεσία του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους δεν αναγνωρίζει το ίδιο είδος εισφορών ή δαπανών ή δεν περιλαμβάνει το ίδιο είδος ρύθμισης ή τον ίδιο νομικό χαρακτηρισμό της πράξης με αυτόν της νομοθεσίας του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους.

3. Η νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία συμπεριλαμβάνεται στο πεδίο εφαρμογής υπό τον όρο ότι οι δραστηριότητες που συνιστούν το προηγούμενο αδίκημα τιμωρούνται κατά το δίκαιο και των δύο συμβαλλόμενων μερών με ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας περιοριστικό της ελευθερίας, το ανώτατο όριο των οποίων υπερβαίνει τους έξι μήνες.
4. Οι άμεσοι φόροι αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 3

Περιπτώσεις ήσσονος σημασίας

1. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να απορρίψει αίτηση συνεργασίας, όταν το ποσό που υπήρξε αντικείμενο μη καταβολής ή εξαπατήσεως δεν υπερβαίνει τα 25 000 ευρώ ή η αξία των χωρίς άδεια εξαγχθέντων ή εισαχθέντων ειδών δεν υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ, εκτός εάν η πράξη λόγω του είδους της ή του προσώπου του υπόπτου χαρακτηριστεί ως πολύ σοβαρή από το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος.
2. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους για τους λόγους απόρριψης της αίτησης συνεργασίας.

ΑΡΘΡΟ 4

Δημόσια τάξη

Η συνεργασία μπορεί να απορριφθεί εάν το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θεωρεί ότι η εκτέλεση της αίτησης μπορεί να θίξει την κυριαρχία, την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή άλλα ουσιαστικά συμφέροντά του.

ΑΡΘΡΟ 5

Διαβίβαση πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων

1. Οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που κοινοποιούνται ή λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, υπό οιαδήποτε μορφή, καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο και απολαύουν της προστασίας που χορηγείται σε ανάλογες πληροφορίες από το εθνικό δίκαιο του συμβαλλόμενου μέρους που τις λαμβάνει και από τις αντίστοιχες διατάξεις που εφαρμόζονται στα κοινοτικά όργανα.

Αυτές οι πληροφορίες και αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία δεν μπορούν ιδίως να κοινοποιούνται σε άτομα πέραν εκείνων, τα οποία, στα κοινοτικά όργανα, στα κράτη μέλη ή στην Ελβετική Συνομοσπονδία, προορίζονται λόγω των καθηκόντων τους να τα γνωρίζουν ούτε να χρησιμοποιούνται από αυτά για σκοπούς που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας.

2. Οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που λαμβάνονται από το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος κατ' εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας μπορούν να διαβιβάζονται σε οποιοδήποτε άλλο συμβαλλόμενο μέρος εφόσον αυτό διεξάγει έρευνα για την οποία δεν αποκλείεται η συνεργασία ή υπάρχουν συγκεκριμένες ενδείξεις ότι θα μπορούσε επωφελώς να διεξάγει μία τέτοια έρευνα. Αυτή η κοινοποίηση δεν μπορεί να γίνεται για σκοπούς άλλους πέραν εκείνων που προβλέπονται από την παρούσα συμφωνία.
3. Η διαβίβαση των λαμβανόμενων δυνάμει της παρούσας συμφωνίας πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων σε ένα ή περισσότερα άλλα συμβαλλόμενα μέρη δεν μπορεί να αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής στο συμβαλλόμενο μέρος στο οποίο υπεβλήθη αρχικά η αίτηση.
4. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο κοινοποιούνται πληροφορίες ή αποδεικτικά στοιχεία σύμφωνα με την παράγραφο 2 τηρεί τους περιορισμούς χρήσης αυτών των στοιχείων που επιβάλλονται στο συμβαλλόμενο μέρος που αιτείται την πρώτη διαβίβαση από το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
5. Η διαβίβαση πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, η οποία γίνεται από κάποιο συμβαλλόμενο μέρος σε τρίτο κράτος, υπόκειται στην έγκριση του συμβαλλόμενου μέρους το οποίο αποτελεί την πηγή αυτών των πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων.

ΑΡΘΡΟ 6

Τήρηση απορρήτου

Το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει από το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση να φροντίσει ώστε η αίτηση και το περιεχόμενό της να παραμείνουν απόρρητα, εκτός από την περίπτωση που αυτό δεν συμβιβάζεται με την εκτέλεσή της. Εάν το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπορεί να συμμορφωθεί με τις επιταγές του απορρήτου ενημερώνει προηγουμένως την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 7

Σχέση με άλλες συμφωνίες

Ο παρών τίτλος δεν επηρεάζει ούτε τις διατάξεις που εφαρμόζονται όσον αφορά την αμοιβαία δικαστική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις ούτε τις πλέον εκτεταμένες υποχρεώσεις στον τομέα της διοικητικής συνδρομής ή τις πλέον προνομιακές διατάξεις διμερών ή πολυμερών συμφωνιών συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, κυρίως το συμπληρωματικό πρωτόκολλο σχετικά με την αμοιβαία διοικητική συνδρομή σε τελωνειακές υποθέσεις της 9ης Ιουνίου 1997.

ΑΡΘΡΟ 8

Έκταση εφαρμογής

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για την καταπολέμηση των παράνομων δραστηριοτήτων που προβλέπονται από την παρούσα συμφωνία, κυρίως με την πρόληψη, διερεύνηση και δίωξη ενεργειών και άλλων πράξεων και παραλείψεων αντίθετων προς τη σχετική νομοθεσία.

2. Η συνδρομή που θεσπίζεται στον παρόντα τίτλο εφαρμόζεται σε κάθε αρμόδια διοικητική αρχή των συμβαλλόμενων μερών που δρα στο πλαίσιο της άσκησης εξουσιών διοικητικής έρευνας ή εξουσιών ποινικής δίωξης, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία αυτές οι αρχές ασκούν εξουσίες κατόπιν αιτήσεως δικαστικών αρχών.

Όταν η ποινική έρευνα διεξάγεται από δικαστική αρχή ή υπό την ευθύνη της, η εν λόγω αρχή καθορίζει αν οι σχετικές αιτήσεις αμοιβαίας συνδρομής ή συνεργασίας υποβάλλονται βάσει των διατάξεων περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις ή δυνάμει του παρόντος τίτλου.

ΑΡΘΡΟ 9

Αρμοδιότητες

1. Οι αρχές των συμβαλλόμενων μερών εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος τίτλου στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους έχουν ανατεθεί βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας. Καμία διάταξη του παρόντος τίτλου δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως τροποποίηση των αρμοδιοτήτων που αναγνωρίζονται δυνάμει των εθνικών διατάξεων στις αρχές των συμβαλλόμενων μερών κατά την έννοια του παρόντος τίτλου.

Οι αρχές αυτές ενεργούν όπως θα ενεργούσαν για λογαριασμό τους ή κατ' αίτηση άλλης αρχής του ίδιου συμβαλλόμενου μέρους. Προς το σκοπό αυτό κάνουν χρήση όλων των νόμιμων εξουσιών που διαθέτουν στο πλαίσιο της εθνικής τους νομοθεσίας προς ικανοποίηση της αίτησης.

2. Οι αιτήσεις που απευθύνονται σε μη αρμόδιες αρχές διαβιβάζονται χωρίς καθυστέρηση από αυτές τις τελευταίες στην αρμόδια αρχή.

ΑΡΘΡΟ 10

Αναλογικότητα

Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να απορρίψει αίτηση συνεργασίας όταν προκύπτει εμφανώς ότι:

- α) ο αριθμός και η φύση των αιτήσεων που έχουν υποβληθεί από το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο επιβάλλουν δυσανάλογο διοικητικό φόρτο στην αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση,
- β) η αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους δεν έχει εξαντλήσει τις συνήθεις πηγές πληροφοριών τις οποίες θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ανάλογα με τις περιστάσεις για να λάβει τις αιτούμενες πληροφορίες χωρίς να κινδυνεύει η επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος.

ΑΡΘΡΟ 11

Κεντρικές υπηρεσίες

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος διορίζει την αρμόδια κεντρική υπηρεσία ή τις αρμόδιες κεντρικές υπηρεσίες για την εξέταση των αιτήσεων διοικητικής συνδρομής κατά την έννοια του παρόντος τίτλου.

Αυτές οι υπηρεσίες απευθύνονται σε όλες τις αρμόδιες διοικητικές αρχές για την εκτέλεση της αιτούμενης συνδρομής.

2. Οι κεντρικές υπηρεσίες επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους.
3. Η δραστηριότητα των κεντρικών υπηρεσιών δεν αποκλείει, ιδίως στις επείγουσες περιπτώσεις, την απευθείας συνεργασία μεταξύ των λοιπών αρχών των συμβαλλόμενων μερών που είναι αρμόδιες στους τομείς εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας. Οι κεντρικές υπηρεσίες ενημερώνονται για τη δράση η οποία απαιτεί αυτή την απευθείας συνεργασία.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη ανακοινώνουν, κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 44 παράγραφος 2 κοινοποίηση, τις αρχές που θεωρούνται ως κεντρικές υπηρεσίες για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΤ' ΑΙΤΗΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΑΡΘΡΟ 12

Αιτήσεις παροχής πληροφοριών

1. Έπειτα από αίτηση της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κοινοποιεί σε αυτήν, εντός των ορίων του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας, όλες τις πληροφορίες που βρίσκονται στη διάθεσή της ή στη διάθεση άλλων αρχών του ίδιου συμβαλλόμενου μέρους και μπορούν να της επιτρέψουν την πρόληψη, διερεύνηση ή καταστολή των παράνομων δραστηριοτήτων που προβλέπονται από τη συμφωνία ή που είναι απαραίτητες για την είσπραξη απαίτησης. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει σε κάθε απαραίτητη διοικητική έρευνα για τη συγκέντρωση αυτών των πληροφοριών.
2. Οι παρεχόμενες πληροφορίες συνοδεύονται από εκθέσεις και άλλα έγγραφα, ή από επικυρωμένα αντίγραφα ή αποσπάσματά τους, στα οποία βασίζονται οι παρεχόμενες πληροφορίες, είτε βρίσκονται στη διάθεση των αρχών του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή λαμβάνονται προκειμένου να διεκπεραιωθεί η αίτηση πληροφοριών.
3. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους και της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, οι εξουσιοδοτημένοι υπάλληλοι της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους δύνανται, σύμφωνα με λεπτομερείς οδηγίες της τελευταίας, να συλλέξουν από τις υπηρεσίες του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο

απευθύνεται η αίτηση, έγγραφα και πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1 που βρίσκονται στην κατοχή των αρχών αυτού του συμβαλλόμενου μέρους και τα οποία αναφέρονται σε συγκεκριμένες παράνομες δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας. Οι εν λόγω υπάλληλοι εξουσιοδοτούνται να λαμβάνουν αντίγραφα αυτών των εγγράφων.

ΑΡΘΡΟ 13

Αιτήσεις επιτήρησης

Έπειτα από αίτηση της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση διεξάγει, στο βαθμό που είναι δυνατόν, επιτήρηση σχετικά με τις εμπορευματικές συναλλαγές που πραγματοποιούνται κατά παράβαση της νομοθεσίας που αναφέρεται στο άρθρο 2. Αυτή η επιτήρηση μπορεί να αφορά άτομα για τα οποία υπάρχουν βάσιμες υποψίες ότι έχουν συμμετάσχει ή συμμετέχουν στη διάπραξη των παράνομων δραστηριοτήτων ή επιτελούν προπαρασκευαστικές πράξεις με σκοπό τη διάπραξή τους καθώς και χώρους, μεταφορικά μέσα και εμπορεύματα που έχουν σχέση με αυτές τις δραστηριότητες.

ΑΡΘΡΟ 14

Κοινοποίηση και διαβίβαση μέσω ταχυδρομείου

1. Έπειτα από αίτηση της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει στην κοινοποίηση ή μεριμνά για την κοινοποίηση στον παραλήπτη, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, όλων των πράξεων ή αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας.
2. Οι αιτήσεις κοινοποίησης, στις οποίες πρέπει να αναφέρεται το αντικείμενο της προς κοινοποίηση πράξης ή απόφασης, συνοδεύονται από μετάφραση σε επίσημη γλώσσα του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή σε γλώσσα αποδεκτή απ' αυτό.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να αποστείλουν απευθείας μέσω ταχυδρομείου τις προς κοινοποίηση πράξεις και τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών και εγγράφων στους φορείς που αναφέρονται στην τρίτη και τέταρτη περίπτωση του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) που κατοικούν στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

Αυτά τα άτομα μπορούν να δώσουν συνέχεια στις κοινοποιήσεις και να χορηγήσουν τα σχετικά έγγραφα και πληροφορίες υπό τη μορφή που προβλέπεται από τους κανόνες και τις συμφωνίες δυνάμει των οποίων έχουν χορηγηθεί οι πόροι.

ΑΡΘΡΟ 15

Αιτήσεις ερευνών

1. Έπειτα από αίτηση του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει στη διεξαγωγή ή διατάσσει τη διεξαγωγή κατάλληλων ερευνών σχετικά με πράξεις ή συμπεριφορές που αποτελούν παράνομες δραστηριότητες προβλεπόμενες από την παρούσα συμφωνία ή οι οποίες δημιουργούν στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους βάσιμη υποψία ότι έχουν διαπραχθεί τέτοιες παράνομες δραστηριότητες.

2. Το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση χρησιμοποιεί κάθε διαθέσιμο μέσο έρευνας σύμφωνα με την έννομη τάξη του υπό τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει αυτά τα μέσα εάν δρούσε για δικό του λογαριασμό ή μετά από αίτηση άλλης εθνικής αρχής, συμπεριλαμβανομένης της παρέμβασης ή της εξουσιοδότησης, εφόσον χρειάζεται, δικαστικών αρχών.

Αυτή η διάταξη δεν θίγει την υποχρέωση συνεργασίας των οικονομικών φορέων δυνάμει του άρθρου 17.

Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κοινοποιεί το αποτέλεσμα αυτών των ερευνών στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους. Το άρθρο 12 παράγραφος 2 εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

3. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση επεκτείνει τη συνδρομή σε όλες τις συνθήκες, αντικείμενα και πρόσωπα που σχετίζονται καταφανώς προς το αντικείμενο της αίτησης συνδρομής χωρίς να χρειάζεται συμπληρωματική αίτηση. Σε περίπτωση αμφιβολιών, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση έρχεται καταρχάς σε επαφή με την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους.

ΑΡΘΡΟ 16

Παρουσία εντεταλμένων υπαλλήλων της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους

1. Έπειτα από συμφωνία μεταξύ της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους και της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είναι δυνατόν να παρευρίσκονται στις έρευνες που προβλέπονται από το προηγούμενο άρθρο υπάλληλοι οριζόμενοι από την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους. Αυτή η παρουσία δεν υπόκειται στη συναίνεση του ατόμου ή του οικονομικού φορέα που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας.

2. Υπάλληλοι της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εξασφαλίζουν ανά πάσα στιγμή τη διεξαγωγή των ερευνών. Οι υπάλληλοι της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους δεν δύνανται, κατόπιν δικής τους πρωτοβουλίας, να ασκήσουν τις εξουσίες που αναγνωρίζονται στους υπαλλήλους της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

Αντιθέτως, έχουν πρόσβαση στους ίδιους χώρους και τα ίδια έγγραφα με τους υπαλλήλους της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, με τη μεσολάβησή τους και αποκλειστικά για τις ανάγκες της διεξαγόμενης έρευνας.

3. Η εξουσιοδότηση μπορεί να εξαρτάται από προϋποθέσεις.

4. Οι πληροφορίες που περιέρχονται στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους δεν θα μπορούν να χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικά στοιχεία πριν να επιτραπεί η διαβίβαση των εγγράφων σχετικά με την εκτέλεση.

ΑΡΘΡΟ 17

Καθήκον συνεργασίας

Οι οικονομικοί φορείς είναι υποχρεωμένοι να συνεργάζονται κατά την εκτέλεση της αίτησης διοικητικής συνδρομής, παρέχοντας πρόσβαση στους χώρους, τα μεταφορικά μέσα και τα έγγραφά τους και χορηγώντας όλες τις δέουσες πληροφορίες.

ΑΡΘΡΟ 18

Μορφή και περιεχόμενο των αιτήσεων συνδρομής

1. Οι αιτήσεις συνδρομής υποβάλλονται γραπτώς και συνοδεύονται από τα έγγραφα που απαιτούνται για τη διεκπεραίωσή τους.

Σε περίπτωση επείγοντος, γίνονται δεκτές προφορικές αιτήσεις, οι οποίες όμως πρέπει να επιβεβαιώνονται γραπτώς όσο το δυνατόν ταχύτερα.

2. Οι αιτήσεις πρέπει να αναφέρουν:

- α) την αιτούσα αρχή,
- β) το αιτούμενο μέτρο,
- γ) το αντικείμενο και το λόγο της αίτησης,
- δ) τους νόμους, τους κανόνες και άλλες σχετικές νομικές διατάξεις,

- ε) όσο το δυνατόν ακριβέστερα και πληρέστερα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αποτελούν αντικείμενο των ερευνών,
 - στ) περίληψη των σχετικών πραγματικών περιστατικών και των ήδη διεξαχθεισών ερευνών, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 14.
3. Οι αιτήσεις συντάσσονται σε επίσημη γλώσσα του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή σε γλώσσα αποδεκτή από αυτό.
4. Οι εσφαλμένες ή ελλιπείς αιτήσεις μπορούν να διορθωθούν ή να συμπληρωθούν. Τα απαραίτητα μέτρα για να γίνει αποδεκτή η αίτηση τίθενται σε εφαρμογή εν τω μεταξύ.

ΑΡΘΡΟ 19

Χρήση των πληροφοριών

1. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται χρησιμοποιούνται μόνον για σκοπούς καλυπτόμενους από την παρούσα συμφωνία. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος ζητεί τη χρήση αυτών των πληροφοριών για άλλους σκοπούς, οφείλει να ζητήσει εκ των προτέρων τη γραπτή συγκατάθεση της αρχής που χορήγησε τις πληροφορίες. Η χρήση των πληροφοριών υπόκειται κατά συνέπεια στους περιορισμούς που επιβάλλονται απ' αυτήν την αρχή.
2. Η παράγραφος 1 δεν εμποδίζει τη χρησιμοποίηση των πληροφοριών στο πλαίσιο δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας που κινείται λόγω μη συμμόρφωσης με τη νομοθεσία που καλύπτεται από την αίτηση διοικητικής συνδρομής, εφόσον τα ίδια μέσα συνδρομής είναι διαθέσιμα γι' αυτές τις διαδικασίες. Η αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους η οποία χορήγησε αυτές τις πληροφορίες ειδοποιείται χωρίς καθυστέρηση για τη συγκεκριμένη χρήση των στοιχείων.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται, στα πρακτικά που τηρούν, στις εκθέσεις και στις μαρτυρίες καθώς και σε διαδικασίες και διώξεις ενώπιον των δικαστηρίων, να χρησιμοποιούν, ως αποδεικτικά στοιχεία, πληροφορίες που έχουν λάβει και έγγραφα που συμβουλευθήκαν σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΑΥΘΟΡΜΗΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΑΡΘΡΟ 20

Αυθόρμητη συνδρομή

1. Οι μορφές συνεργασίας που θεσπίζονται στο προηγούμενο κεφάλαιο μπορούν να πραγματοποιούνται χωρίς προηγούμενη αίτηση άλλου συμβαλλόμενου μέρους.
2. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους που διαβιβάζει τις πληροφορίες μπορεί, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, να εξαρτά τη χρήση αυτών των πληροφοριών από την αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνονται από όρους.
3. Όλες οι αρχές των συμβαλλόμενων μερών δεσμεύονται από αυτούς τους όρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΡΘΡΟ 21

Κοινές ενέργειες

1. Κατά την εισαγωγή, την εξαγωγή και τη διαμετακόμιση εμπορευμάτων, όταν ο όγκος των συναλλαγών και οι κίνδυνοι που απορρέουν από την άποψη των διακυβευόμενων φόρων και επιδοτήσεων μπορούν να δημιουργήσουν σημαντικές απώλειες για τον προϋπολογισμό των συμβαλλόμενων μερών, αυτά μπορούν να συμφωνήσουν για την πραγματοποίηση κοινών διασυνοριακών ενεργειών με σκοπό την πρόληψη και τη δίωξη παράνομων δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας.
2. Η συνεργασία και ο σχεδιασμός των διασυνοριακών ενεργειών υπάγονται στην αρμοδιότητα της κεντρικής υπηρεσίας ή γραφείου οριζόμενου από αυτήν.

ΑΡΘΡΟ 22

Κοινές ειδικές ομάδες έρευνας

1. Κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας, οι αρχές διαφόρων συμβαλλόμενων μερών μπορούν να δημιουργήσουν κοινή ομάδα ειδικής έρευνας με έδρα ένα εκ των συμβαλλόμενων μερών.

2. Η ομάδα έρευνας πραγματοποιεί δύσκολες και δαπανηρές έρευνες και συντονίζει κοινές ενέργειες.
3. Η ιδιότητα του μέλους της ομάδας δεν παρέχει στους αντιπροσώπους των αρχών των συμβαλλομένων μερών που την απαρτίζουν εξουσία παρέμβασης στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους στο οποίο πραγματοποιούνται οι έρευνες.

ΑΡΘΡΟ 23

Υπάλληλοι-σύνδεσμοι

1. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών μπορούν να συμφωνήσουν την απόσπαση για ορισμένη ή αόριστη διάρκεια υπαλλήλων-συνδέσμων ενός εκ των συμβαλλόμενων μερών στις αρμόδιες υπηρεσίες άλλου συμβαλλόμενου μέρους με σκοπό την αμοιβαία υποστήριξη κατά την εκτέλεση της διοικητικής συνδρομής.
2. Οι υπάλληλοι-σύνδεσμοι έχουν αποστολή γνωμοδότησης και συνδρομής. Δεν έχουν αυτόνομη εξουσία παρέμβασης στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους υποδοχής. Μπορούν, με τη συμφωνία ή κατ' αίτηση των αρμόδιων αρχών των συμβαλλόμενων μερών:
 - α) να προωθούν και να επιταχύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών,
 - β) να παρέχουν βοήθεια για τις έρευνες,

- γ) να συμμετέχουν στη διεκπεραίωση των αιτήσεων συνδρομής,
 - δ) να συμβουλεύουν και να βοηθούν τη χώρα υποδοχής κατά την προετοιμασία και την εκτέλεση διασυνοριακών ενεργειών,
 - ε) να εκτελούν οποιοδήποτε άλλο καθήκον συμφωνήσουν μεταξύ τους τα συμβαλλόμενα μέρη.
3. Οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλόμενων μερών ρυθμίζουν τις λεπτομέρειες με κοινή συμφωνία.
4. Οι υπάλληλοι-σύνδεσμοι μπορούν να εκπροσωπούν τα συμφέροντα ενός ή περισσότερων συμβαλλόμενων μερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΕΙΣΠΡΑΞΗ

ΑΡΘΡΟ 24

Είσπραξη

1. Έπειτα από αίτηση του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση προβαίνει σε είσπραξη των απαιτήσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας σαν να επρόκειτο για δικές του απαιτήσεις.

2. Η αίτηση είσπραξης απαίτησης πρέπει να συνοδεύεται από επίσημο ή επικυρωμένο αντίγραφο του τίτλου που επιτρέπει την εκτέλεση, το οποίο έχει εκδοθεί από το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος και, ενδεχομένως, του πρωτοτύπου ή επικυρωμένου αντιγράφου άλλων εγγράφων που είναι απαραίτητα για την είσπραξη.
3. Το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση λαμβάνει συντηρητικά μέτρα για να κατοχυρώσει την είσπραξη απαίτησης.
4. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση διαβιβάζει στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους το ποσό της απαίτησης που εισέπραξε. Σε συμφωνία με το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος, μπορεί να αφαιρέσει το αντίστοιχο ποσοστό διοικητικών εξόδων που έχει καταβάλει.
5. Ανεξάρτητα από τα προβλεπόμενα στην πρώτη παράγραφο, οι προς είσπραξη απαιτήσεις δεν απολαύουν απαραιτήτως των προνομίων ανάλογων απαιτήσεων που γεννώνται στο συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΑΡΘΡΟ 25

Σχέση με άλλες συμφωνίες

1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου προορίζονται να συμπληρώσουν την ευρωπαϊκή σύμβαση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις της 20ής Απριλίου 1959 καθώς και τη σύμβαση για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες της 8ης Νοεμβρίου 1990 και πρέπει να διευκολύνουν την εφαρμογή τους μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών.
2. Οι ευνοϊκότερες διατάξεις που απορρέουν από διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών δεν θίγονται.

ΑΡΘΡΟ 26

Διαδικασίες στις οποίες χορηγείται εξίσου η αμοιβαία συνδρομή

1. Η αμοιβαία δικαστική συνδρομή χορηγείται εξίσου:
 - α) σε διαδικασίες για πράξεις οι οποίες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ενός ή και των δύο συμβαλλόμενων μερών, τιμωρούνται ως παραβάσεις τάξεως από διοικητικά όργανα, εναντίον της αποφάσεως των οποίων μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον ιδίως ποινικού δικαστηρίου,

- β) σε αστικές αγωγές συνεκδικαζόμενες με ποινικές αγωγές, στο βαθμό που το ποινικό δικαστήριο δεν έχει ακόμα εκδώσει οριστική απόφαση για την ποινική αγωγή,
 - γ) για πράξεις ή αδικήματα που μπορούν να επισύρουν την ευθύνη νομικού προσώπου του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους.
2. Η αμοιβαία συνδρομή χορηγείται επίσης για σκοπούς έρευνας και διαδικασίας με σκοπό την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και προϊόντων αυτών των αδικημάτων.

ΑΡΘΡΟ 27

Διαβίβαση των αιτήσεων

1. Οι αιτήσεις που διατυπώνονται δυνάμει του παρόντος τίτλου υποβάλλονται από την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους είτε μέσω αρμόδιας κεντρικής αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση είτε απευθείας στην αρχή του συμβαλλόμενου μέρους που είναι αρμόδια να εκτελέσει την αίτηση του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους. Η αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους και, ενδεχομένως, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αποστέλλουν αντίγραφο της αίτησης στην αντίστοιχη κεντρική αρχή τους προς ενημέρωση.
2. Κάθε έγγραφο σχετικό με την αίτηση ή με την εκτέλεση της μπορεί να διαβιβασθεί με τον ίδιο τρόπο. Αποστέλλεται τουλάχιστον ένα αντίγραφο απευθείας στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους.

3. Εάν η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους που λαμβάνει την αίτηση δεν είναι αρμόδια να εξασφαλίσει την αμοιβαία συνδρομή τη διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση στην αρμόδια αρχή.
4. Οι ελαττωματικές ή ελλιπείς αιτήσεις γίνονται δεκτές στο μέτρο που περιλαμβάνουν ουσιαστικά στοιχεία για να ικανοποιηθούν υπό την επιφύλαξη μεταγενέστερου διακανονισμού τους από την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ειδοποιεί την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους σχετικά με αυτά τα ελαττώματα και της χορηγεί προθεσμία για τη διευθέτηση.

Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση διαβιβάζει χωρίς καθυστέρηση στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους κάθε άλλη ένδειξη που μπορεί να της επιτρέψει να συμπληρώσει την αίτησή ή να την διευρύνει με άλλα μέτρα.

5. Τα συμβαλλόμενα μέρη ανακοινώνουν, κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 44 παράγραφος 2 κοινοποίηση, την αρμόδια κεντρική αρχή ή τις αρμόδιες κεντρικές αρχές για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου.

ΑΡΘΡΟ 28

Αποστολή μέσω ταχυδρομείου

1. Κατά γενικό κανόνα τα συμβαλλόμενα μέρη αποστέλλουν απευθείας μέσω ταχυδρομείου τα διαδικαστικά έγγραφα στα άτομα που ευρίσκονται στην επικράτεια του άλλου συμβαλλόμενου μέρους στις διαδικασίες που διεξάγονται για παράνομες δραστηριότητες οι οποίες καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία.

2. Εάν η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους που εξέδωσε τα έγγραφα γνωρίζει ή έχει λόγους να γνωρίζει ότι ο αποδέκτης γνωρίζει μόνον κάποια άλλη γλώσσα, τα έγγραφα ή τουλάχιστον τα πιο σημαντικά αποσπάσματα των εγγράφων πρέπει να συνοδεύονται από μετάφραση σε αυτή την άλλη γλώσσα.
3. Η αρχή του αποστέλλοντος συμβαλλόμενου μέρους ειδοποιεί τον αποδέκτη ότι κανένα μέτρο καταναγκασμού ή κύρωσης δεν μπορεί να εκτελεσθεί απευθείας από αυτήν στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.
4. Όλα τα διαδικαστικά έγγραφα συνοδεύονται από σημείωση που ορίζει ότι ο αποδέκτης μπορεί να λάβει από την αρχή που ορίζεται στη σημείωση πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματά του και τις υποχρεώσεις του σχετικά με τα έγγραφα.

ΑΡΘΡΟ 29

Προσωρινά μέτρα

1. Εντός των ορίων του εσωτερικού της δικαίου και των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της και έπειτα από αίτηση της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, η αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση διατάσσει τα απαραίτητα προσωρινά μέτρα με σκοπό τη διατήρηση υφιστάμενης κατάστασης, την προστασία απειλούμενων νομικών συμφερόντων ή τη διαφύλαξη αποδεικτικών μέσων, εφόσον η αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής δεν θεωρείται έκδηλα απαράδεκτη.

2. Το πάγωμα περιουσιακών στοιχείων και η κατάσχεση ως προληπτικά μέτρα διατάσσονται σε σχέση με τα όργανα και τα προϊόντα αδικημάτων για τα οποία ζητείται η αμοιβαία δικαστική συνδρομή. Εάν το προϊόν αδικήματος δεν υφίσταται πλέον, μερικά ή συνολικά, τα ίδια μέτρα διατάσσονται σε σχέση με τα αγαθά που ευρίσκονται στο έδαφος του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και τα οποία αντιστοιχούν στην αξία του εν λόγω προϊόντος.

ΑΡΘΡΟ 30

Παρουσία των αρχών του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους

1. Το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εξουσιοδοτεί, έπειτα από αίτηση του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, τους αντιπροσώπους των αρχών του μέρους αυτού να παρίστανται κατά την εκτέλεση της αίτησης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Αυτή η παρουσία δεν υπόκειται στη συναίνεση του προσώπου για το οποίο λαμβάνεται το συγκεκριμένο μέτρο.

Η εξουσιοδότηση μπορεί να συνοδεύεται από προϋποθέσεις.

2. Τα παρόντα πρόσωπα έχουν πρόσβαση στους ίδιους χώρους και στα ίδια έγγραφα με τους αντιπροσώπους της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, με τη μεσολάβησή τους και αποκλειστικά για τις ανάγκες της εκτέλεσης της αίτησης αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Μπορούν ιδιαίτερα να θέτουν ή να προτείνουν ερωτήσεις και να υποδεικνύουν ανακριτικές πράξεις.

3. Αυτή η παρουσία δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τη διάδοση πραγματικών περιστατικών σε πρόσωπα άλλα πέραν των εξουσιοδοτούμενων δυνάμει των προηγούμενων παραγράφων κατά παράβαση του δικαστικού απορρήτου ή των δικαιωμάτων του συγκεκριμένου προσώπου. Οι πληροφορίες που καθίστανται γνωστές στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικό μέσο πριν η απόφαση σχετικά με τη διαβίβαση των εγγράφων που αφορούν την εκτέλεση να αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου.

ΑΡΘΡΟ 31

Έρευνες και κατασχέσεις

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη δεν μπορούν να εξαρτήσουν το παραδεκτό αιτήσεων δικαστικής συνδρομής για έρευνα ή κατάσχεση από όρους άλλους εκτός από τους ακόλουθους:
 - α) η πράξη που αποτελεί αντικείμενο της αίτησης δικαστικής συνδρομής να τιμωρείται κατά το δίκαιο και των δύο συμβαλλόμενων μερών με ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας περιοριστικό της ελευθερίας, το ανώτατο όριο των οποίων να είναι τουλάχιστον έξι μήνες, ή να τιμωρείται κατά το δίκαιο ενός των συμβαλλόμενων μερών με ισοδύναμες κυρώσεις και κατά το δίκαιο του άλλου μέρους να τιμωρείται ως παράβαση τάξεως από διοικητική αρχή, η απόφαση της οποίας να δύναται να προσβληθεί ενώπιον ιδίως ποινικού δικαστηρίου,
 - β) η εκτέλεση της αίτησης δικαστικής συνδρομής να μην αντιτίθεται και κατά τα λοιπά στο δίκαιο του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
2. Οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής για λόγους έρευνας και κατάσχεσης σε περίπτωση νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας είναι εξίσου παραδεκτές υπό τον όρο ότι οι δραστηριότητες που αποτελούν το προηγούμενο αδίκημα τιμωρούνται κατά το δίκαιο των δύο συμβαλλόμενων μερών με ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας περιοριστικό της ελευθερίας, το ανώτατο όριο των οποίων υπερβαίνει τους έξι μήνες.

ΑΡΘΡΟ 32

Αίτηση τραπεζικών και χρηματοοικονομικών πληροφοριών

1. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 31, το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκτελεί τις αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σχετικά με τη συγκέντρωση και τη διαβίβαση τραπεζικών και χρηματοοικονομικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων:

- α) του εντοπισμού τραπεζικών λογαριασμών και πληροφοριών σχετικά με λογαριασμούς που έχουν ανοιχθεί σε τράπεζες εγκατεστημένες στο έδαφός του, των οποίων κάτοχοι, εντεταλμένοι ή κατέχοντες τον έλεγχο, είναι άτομα για τα οποία διεξάγεται έρευνα,
- β) του εντοπισμού συναλλαγών και τραπεζικών πράξεων και όλων των πληροφοριών σχετικά με συναλλαγές και τραπεζικές πράξεις που διενεργούνται με βάση, προορισμό ή διαμέσου ενός ή περισσότερων τραπεζικών λογαριασμών ή από συγκεκριμένα άτομα για καθορισμένη περίοδο.

2. Στο μέτρο που αυτό επιτρέπεται δυνάμει της ποινικής δικονομίας του για ανάλογες εσωτερικές υποθέσεις το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να διατάξει την επιτήρηση για συγκεκριμένη περίοδο τραπεζικών πράξεων που διενεργούνται με βάση, με προορισμό ή διαμέσου τραπεζικών λογαριασμών ή από συγκεκριμένα άτομα και την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων στο αιτούν συμβαλλόμενο μέρος. Η απόφαση σχετικά με την παρακολούθηση των συναλλαγών και την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων λαμβάνεται σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και πρέπει να είναι σύμφωνη με την εθνική νομοθεσία του. Οι πρακτικές λεπτομέρειες της παρακολούθησης αποτελούν το αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους και του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να μην αποκαλύπτουν στο συγκεκριμένο πελάτη ή σε άλλους τρίτους ότι εκτελούνται μέτρα έπειτα από αίτηση του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους ή ότι διεξάγεται έρευνα, για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται για να μην τεθεί σε κίνδυνο το αποτέλεσμα.

4. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους από το οποίο προέρχεται η αίτηση:
 - α) προσδιορίζει τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι οι αιτούμενες πληροφορίες μπορούν να έχουν θεμελιώδη χαρακτήρα για την έρευνα που αφορά αδίκημα,
 - β) προσδιορίζει τους λόγους που την αφήνουν να υποθέσει ότι τράπεζες εγκατεστημένες στο συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κατέχουν τους εν λόγω λογαριασμούς και ορίζει, στο μέτρο που διαθέτει στοιχεία, ποιες θα μπορούσαν να είναι ενδεχομένως οι σχετικές τράπεζες,
 - γ) κοινοποιεί κάθε πληροφορία που είναι σε θέση να διευκολύνει την εκτέλεση της αίτησης.
5. Τα συμβαλλόμενα μέρη δεν επικαλούνται το τραπεζικό απόρρητο ως λόγο μη συνεργασίας όσον αφορά αίτηση αμοιβαίας συνδρομής άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

ΑΡΘΡΟ 33

Ελεγχόμενες παραδόσεις

1. Η αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αναλαμβάνει να εξασφαλίσει ότι, κατόπιν αιτήσεως της αρχής του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, μπορούν να επιτρέπονται ελεγχόμενες παραδόσεις στο έδαφός της στο πλαίσιο ποινικής έρευνας για αδίκημα για το οποίο χωρεί έκδοση.
2. Η απόφαση διενέργειας ελεγχόμενων παραδόσεων λαμβάνεται κατά περίπτωση από τις αρμόδιες αρχές του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, τηρουμένου του εθνικού του δικαίου.

3. Οι ελεγχόμενες παραδόσεις διεξάγονται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από το δίκαιο του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Τη διεύθυνση, τη διεκπεραίωση και τον έλεγχο των σχετικών ενεργειών έχουν οι αρμόδιες αρχές αυτού του τελευταίου.

ΑΡΘΡΟ 34

Παράδοση με σκοπό την κατάσχεση ή την απόδοση

1. Έπειτα από αίτηση του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, τα αντικείμενα, έγγραφα, πόροι ή άλλες αξίες που έχουν κατασχεθεί στο πλαίσιο συντηρητικού μέτρου μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο παράδοσης με σκοπό την κατάσχεσή τους ή την απόδοσή τους στους έχοντες δικαίωμα.
2. Το συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν θα μπορεί να αρνηθεί την παράδοση εξαιτίας του ότι οι πόροι αντιστοιχούν σε οφειλή φορολογικού ή τελωνειακού χαρακτήρα.
3. Τα δικαιώματα τα οποία επικαλείται επί αυτών των αντικειμένων καλόπιστος τρίτος παραμένουν άθικτα.

ΑΡΘΡΟ 35

Επιτάχυνση της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής

1. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκτελεί το ταχύτερο δυνατόν την αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και λαμβάνει κατά τον πληρέστερο δυνατό τρόπο υπόψη του τις διαδικαστικές και άλλες προθεσμίες που υπέδειξε η αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους. Η εν λόγω αρχή εξηγεί τους λόγους για τις οριζόμενες προθεσμίες.

2. Εάν η εκτέλεση της αίτησης είναι εν όλω ή εν μέρει αδύνατη σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ενημερώνει αμέσως την αρχή του αιτούντος μέρους και αναφέρει υπό ποιες προϋποθέσεις θα ήταν σε θέση να εκτελέσει την αίτηση. Οι δύο αρχές μπορούν ακολούθως να συμφωνήσουν για τη συνέχεια που θα δοθεί στην αίτηση, ενδεχομένως εξαρτώντας την από την εκπλήρωση των αναφερθεισών προϋποθέσεων.

3. Εάν προβλέπεται ότι η προθεσμία που έχει ταχθεί από την αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους για την εκτέλεση της αίτησής του δεν μπορεί να τηρηθεί και εάν από τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο συνάγεται σαφώς ότι οποιαδήποτε καθυστέρηση θα βλάψει σημαντικά τη διεξαγόμενη από αυτή την αρχή διαδικασία, η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση υποδεικνύει αμελλητί το χρόνο τον οποίο υπολογίζει ότι θα χρειασθεί για τη διεκπεραίωση της αίτησης. Η αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους δηλώνει αμέσως εάν παρά ταύτα επιθυμεί την εκτέλεση της αίτησης. Οι δύο αρχές μπορούν ακολούθως να συμφωνήσουν για τη συνέχεια που θα δοθεί στην αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 36

Χρήση των πληροφοριών και των αποδεικτικών μέσων

Οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά μέσα που διαβιβάζονται στο πλαίσιο της διαδικασίας αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής θα μπορούν να χρησιμοποιούνται, εκτός από τους σκοπούς της διαδικασίας για την οποία χορηγήθηκε αμοιβαία δικαστική συνδρομή:

- α) σε ποινική διαδικασία του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους κατά άλλων προσώπων που έχουν συμμετάσχει στη διάπραξη του αδικήματος για το οποίο χορηγήθηκε η αμοιβαία συνδρομή,

- β) όταν οι πράξεις που αποτελούν το λόγο της αίτησης συνιστούν άλλο αδίκημα για το οποίο θα μπορούσε εξίσου να έχει χορηγηθεί η αμοιβαία συνδρομή,
- γ) στις διαδικασίες που αποβλέπουν στην κατάσχεση των οργάνων και των προϊόντων αδικημάτων για τα οποία θα μπορούσε να έχει χορηγηθεί η αμοιβαία συνδρομή και στις διαδικασίες για τη χορήγηση αποζημίωσης για πράξεις για τις οποίες θα μπορούσε να έχει χορηγηθεί η αμοιβαία συνδρομή.

ΑΡΘΡΟ 37

Αυθόρμητη διαβίβαση

1. Εντός των ορίων του εθνικού τους δικαίου και των αρμοδιοτήτων τους, οι δικαστικές αρχές ενός συμβαλλόμενου μέρους μπορούν να διαβιβάσουν αυθόρμητα πληροφορίες και αποδεικτικά μέσα σε δικαστική αρχή άλλου συμβαλλόμενου μέρους όταν θεωρούν ότι τα εν λόγω στοιχεία θα ήταν ενδεχομένως χρήσιμα στην αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνονται για να κινήσει ή να διευθύνει επιτυχώς έρευνες ή διαδικασίες ή ότι αυτές οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά μέσα μπορεί να οδηγήσουν την εν λόγω αρχή να υποβάλει αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.
2. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους που διαβιβάζει τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά μέσα μπορεί, δυνάμει του εθνικού της δικαίου, να επιβάλει όρους στη χρήση αυτών των πληροφοριών και των αποδεικτικών μέσων εκ μέρους της αρχής του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνονται.
3. Όλες οι αρχές των συμβαλλόμενων μερών δεσμεύονται από τους συγκεκριμένους όρους.

ΑΡΘΡΟ 38

Διαδικασίες στο συμβαλλόμενο μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση

Η αίτηση αμοιβαίας συνδρομής δεν θίγει τα δικαιώματα που ενδεχομένως προκύπτουν για το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος από την ιδιότητά του ως πολιτικού ενάγοντα σε εθνικές ποινικές δικαστικές διαδικασίες που κινούνται ενώπιον των αρχών του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 39

Μικτή επιτροπή

1. Δημιουργείται μικτή επιτροπή, απαρτιζόμενη από αντιπροσώπους των συμβαλλόμενων μερών, η οποία είναι υπεύθυνη για την καλή εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας. Προς το σκοπό αυτό, διατυπώνει συστάσεις και λαμβάνει αποφάσεις στις περιπτώσεις που προβλέπει η παρούσα συμφωνία. Λαμβάνει αποφάσεις με κοινή συναίνεση.
2. Η μικτή επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό κανονισμό της που, μεταξύ άλλων, περιέχει διατάξεις για τη σύγκληση συνεδριάσεων και για τον ορισμό του προέδρου και της θητείας του.
3. Η μικτή επιτροπή συνέρχεται ανάλογα με τις ανάγκες της και τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ζητήσει τη σύγκληση συνεδρίασης.
4. Η μικτή επιτροπή μπορεί να αποφασίζει τη σύσταση οποιασδήποτε ομάδας εργασίας θα μπορούσε να την συνδράμει στην εκπλήρωση των καθηκόντων της.

ΑΡΘΡΟ 40

Επίλυση των διαφορών

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να υποβάλει στη μικτή επιτροπή διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, κυρίως όταν θεωρεί ότι ένα άλλο συμβαλλόμενο μέρος δεν δίνει συνέχεια κατ' επανάληψη σε αιτήσεις συνεργασίας που του απευθύνονται.
2. Η μικτή επιτροπή καταβάλλει προσπάθεια να ρυθμίσει τη διαφορά το συντομότερο δυνατόν. Στη μικτή επιτροπή παρέχονται όλα τα χρήσιμα στοιχεία για την εις βάθος εξέταση της κατάστασης με σκοπό την εξεύρεση αποδεκτής λύσης. Προς το σκοπό αυτό, η μικτή επιτροπή εξετάζει όλες τις δυνατότητες που επιτρέπουν να διατηρηθεί η καλή λειτουργία της παρούσας συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 41

Αμοιβαιότητα

1. Η αρχή του συμβαλλόμενου μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να απορρίψει αίτηση συνεργασίας όταν το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος δεν δίνει κατ' επανάληψη συνέχεια σε αίτηση συνεργασίας σε παρόμοιες υποθέσεις.
2. Πριν απορριφθεί αίτηση συνεργασίας βάσει της αμοιβαιότητας ενημερώνεται η μικτή επιτροπή για να της δοθεί ευκαιρία να αποφανθεί για το ζήτημα.

ΑΡΘΡΟ 42

Αναθεώρηση

Σε περίπτωση που ένα εκ των συμβαλλόμενων μερών επιθυμεί αναθεώρηση της παρούσας συμφωνίας, υποβάλλει πρόταση προς το σκοπό αυτό στη μικτή επιτροπή, η οποία διατυπώνει συστάσεις, κυρίως με σκοπό την έναρξη διαπραγματεύσεων.

ΑΡΘΡΟ 43

Εδαφικό πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται στο έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και στα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από αυτήν την τελευταία.

ΑΡΘΡΟ 44

Έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για απεριόριστο χρονικό διάστημα.
2. Η παρούσα συμφωνία εγκρίνεται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τις κατ' ιδίαν διαδικασίες τους. Αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικύρωσης ή έγκρισης.

3. Έως την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, όταν προβαίνει στην κοινοποίησή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή οποιαδήποτε άλλη μεταγενέστερη στιγμή, να δηλώσει ότι αυτή εφαρμόζεται, όσον το αφορά, στις σχέσεις του με οποιοδήποτε άλλο συμβαλλόμενο μέρος προβεί στην ίδια δήλωση. Αυτές οι δηλώσεις αρχίζουν να ισχύουν ενενήντα ημέρες μετά την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης.

ΑΡΘΡΟ 45

Καταγγελία

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή η Ελβετική Συνομοσπονδία μπορούν να καταγγείλουν την παρούσα συμφωνία κοινοποιώντας τη σχετική απόφαση στο άλλο συμβαλλόμενο μέρος. Η καταγγελία αποκτά ισχύ έξι μήνες μετά την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω κοινοποίησης.

ΑΡΘΡΟ 46

Χρονική εφαρμογή

Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας εφαρμόζονται στις αιτήσεις που αφορούν παράνομες δραστηριότητες που διαπράττονται τουλάχιστον έξι μήνες μετά την ημερομηνία υπογραφής της.

ΑΡΘΡΟ 47

Επέκταση της συμφωνίας στα νέα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Κάθε κράτος που γίνεται κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί, με γραπτή κοινοποίηση προς τα συμβαλλόμενα μέρη, να καταστεί μέρος της παρούσας συμφωνίας.
2. Το κείμενο της συμφωνίας στη γλώσσα του νέου προσχωρούντος κράτους μέλους, που συντάσσεται από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα επικυρώνεται βάσει ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας. Θα είναι το μόνο δεσμευτικό κατά την έννοια του άρθρου 48.
3. Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει για κάθε νέο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προσχωρεί σε αυτήν ενενήντα ημέρες μετά την παραλαβή της κοινοποίησης του εγγράφου προσχώρησής του ή την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας εφόσον δεν έχει τεθεί ήδη σε ισχύ κατά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας των ενενήντα ημερών.
4. Όταν η παρούσα συμφωνία δεν έχει ακόμα τεθεί σε ισχύ κατά την κοινοποίηση του εγγράφου προσχώρησης, εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη που προσχωρούν το άρθρο 44 παράγραφος 3.

ΑΡΘΡΟ 48

Γλώσσες

1. Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, εσθονική, ισπανική, ιταλική, λετονική, λιθουανική, ολλανδική, ουγγρική, πολωνική, πορτογαλική, σλοβακική, σλοβενική, σουηδική, τσεχική και φινλανδική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

2. Η γνησιότητα του κειμένου στη μαλτέζικη γλώσσα θα βεβαιωθεί από τα συμβαλλόμενα μέρη βάσει ανταλλαγής επιστολών. Το κείμενο θα είναι εξίσου αυθεντικό με τα κείμενα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturtdā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstanēiai ketvirtø metø spalio dvidešimt šeštà dienà Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Maghmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgha.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu dwudziestym szóstym października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho oktobra dvetisícštyri.

V Luxembourggu, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenakymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

Za Českou republiku

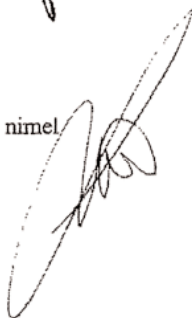
På Kongeriget Danmarks vegne

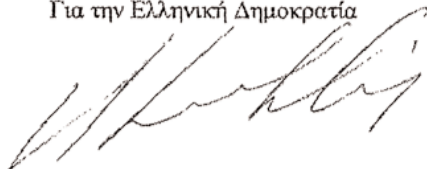
Für die Bundesrepublik Deutschland

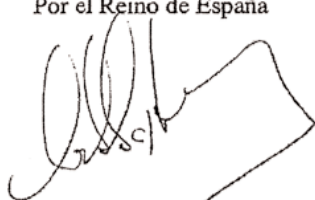
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

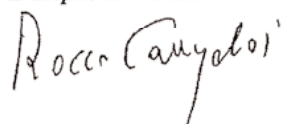
Pour la République française

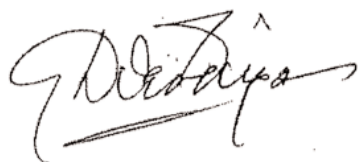
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

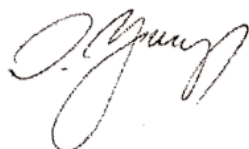
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

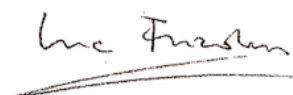
Latvijas Republikas vārdā

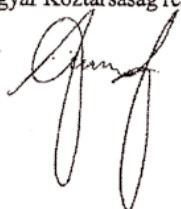
Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

James Borz

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

[Signature]

Für die Republik Österreich

Gregor Wodnegg

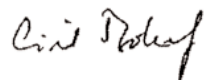
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Ryszard Ustus

Pela República Portuguesa

Paulo Castro Rangel

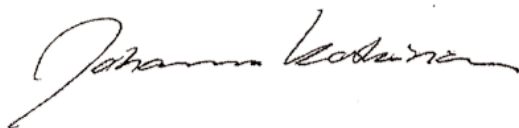
Za Republiko Slovenijo

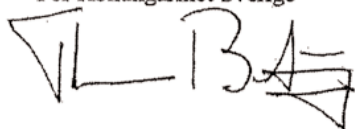
Za Slovenskú republiku

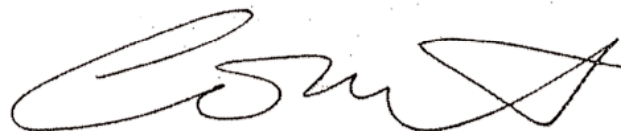
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

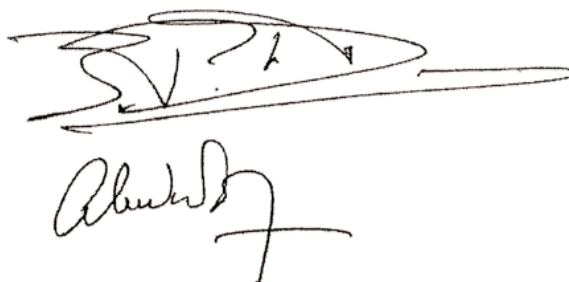
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

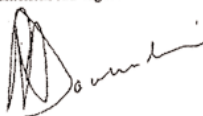

El texto que precede es copia certificada conforme del original depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo en Bruselas.
 Predchodzí text je ověřeným opisem originálu uloženého v archivu Generálního sekretariátu Rady v Bruselu.
 Foranstående tekst er en bekræftet genpart af originaldokumentet deponeret i Rådets Generalsekretariats arkiver i Bruxelles.
 Der vorstående Text ist eine beglaubigte Abschrift des Originals, das im Archiv des Generalsekretariats des Rates in Brüssel hinterlegt ist.
 Eelnev tekst on tõestatud koopia originaalist, mis on antud hoiule nõukogu peasekretariaadi arhiivi Brüsselis.
 Το ανωτέρω κείμενο είναι ακριβές αντίγραφο του πρωτοτύπου που είναι κατατεθειμένο στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.
 The preceding text is a certified true copy of the original deposited in the archives of the General Secretariat of the Council in Brussels.
 Le texte qui précède est une copie certifiée conforme à l'original déposé dans les archives du Secrétariat Général du Conseil à Bruxelles.
 Il testo che precede è copia certificata conforme all'originale depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio a Bruxelles.
 Šis teksts ir apliecināta kopija, kas atbilst oriģinālam, kurš deponēts Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvā Briselē.
 Pirmiau pateiktas tekstas yra Tarybos generalinio sekretoriato archyvuose Briuselyje deponuoto originalo patvirtinta kopija.
 A fenti szöveg a Tanács Főtitkárságának brüsszeli irodájában letétbe helyezett eredeti példány hiteles másolata.
 It-test precedenti huwa kopja ċċertifikata vera ta' l-original ddepożitat fl-arkivji tas-Segretarjat Ġenerali tal-Kunsill fi Brussel.
 De voorgaande tekst is het voor aenschluidend gewaarmerkt afschrift van het origineel, nedergelegd in de archieven van het Secretariaat-Generaal van de Raad te Brussel.
 Powyższy tekst jest kopią poświadczoną za zgodność z oryginałem złożoną w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady w Brukseli.
 O texto que precede é uma cópia autenticada do original depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho em Bruxelas.
 Predchádzajúci text je overenou kópiou originálu, ktorý je uložený v archívoch Generálneho sekretariátu Rady v Bruseli.
 Zgornje besedilo je overjena verodostojna kopija izvirnika, ki je deponirana v arhivu Generalnega sekretariata Sveta v Bruslju.
 Edellä oleva teksti on oikeaksi todistettu jäljemös Brysselissä olevan neuvoston pääsihteeristön arkistoon talletetusta alkuperäisestä tekstistä.
 Övannstående text är en bestyrkt avskrift av det original som deponerats i rådets generalsekretariats arkiv i Bryssel.

Bruselas,
 Brusel,
 Bruxelles, den
 Brüssel, den
 Brüssel,
 Βρυξέλλες,
 Brussels,
 Bruxelles, le
 Bruxelles, addi'
 Brisele,
 Brüssel,
 Brüssel,
 Brussel, il-
 Brussel,
 Bruksela, dnia
 Bruxelles, em
 Brussel
 Brussel,
 Bryssel,
 Bryssel den

15-12-2004

Por el Secretario General/Alto Representante del Consejo de la Unión Europea
 Za generálního tajemníka/vysokého představitele Rady Evropské unie
 For Generalsekretæren/højtsstående repræsentant for Rådet for Den Europæiske Union
 Für den Generalsekretär/Hohen Vertreter des Rates der Europäischen Union
 Euroopa Liidu Nõukogu peasekretäri/kõrge esindaja nimel
 Για το Γενικό Γραμματέα/Υψιστο Εκπρόσωπο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
 For the Secretary-General/High Representative of the Council of the European Union
 Pour le Secrétaire général/Haut représentant du Conseil de l'Union européenne
 Per il Segretario Generale/Alto Rappresentante del Consiglio dell'Unione europea
 Eiropas Savienības Ģenerālsekretārs/Augstā pārstāvja vārda
 Europskoj Sajungos Tarybos generalinio sekretoriaus/vyriausiojo igaliotinio vardu
 Az Európai Unió Tanácsának főtitkára/főképviseletje részéről
 Ghlas-Segretarju Ġenerali/Rappreżentant Għoli tal-Kunsill ta' l-Unjoni Ewropea
 Voor de Secretaris-Generaal/Hoge Vertegenwoordiger van de Raad van de Europese Unie
 W imieniu Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela Rady Unii Europejskiej
 Pelo Secretário-Geral/Alto Representante do Conselho da União Europeia
 Za generálneho tajomníka/vysokého splnomocnenca Rady Európskej únie
 Za generalnega sekretarja/visokega predstavnika Sveta Evropske unije
 Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin/korkean edustajan puolesta
 På generalsekretæren/høje repræsentantens for Europeiska unionens råd vägnar

A. DONNADOU
 Chef de Division

ACTA FINAL
ZÁVĚREČNÝ AKT
SLUTAKT
SCHLUSSAKTE
LÖPPAKT
ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ
FINAL ACT
ACTE FINAL
ATTO FINALE
NOBEIGUMA AKTS
BAIGIAMASIS AKTAS
ZAROOKMANY
SLOTAKTE
AKT KOŃCOWY
ACTA FINAL
ZAVEREČNÝ AKT
SKLEPNA LISTINA
PÄÄTÖSASIAKIRJA
SLUTAKT

ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

Οι πληρεξούσιοι

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ,

ΤΗΣ ΤΣΕΧΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΛΕΤΟΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ,

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ,

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΣΛΟΒΕΝΙΑΣ,

ΤΗΣ ΣΛΟΒΑΚΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ,

ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ
ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ,

ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

αφενός, και

ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ,

αφετέρου,

συνελθόντες στο Λουξεμβούργο, στις 26 Οκτωβρίου 2004 για την υπογραφή της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την καταπολέμηση της απάτης και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών τους συμφερόντων, ενέκριναν τις κοινές δηλώσεις που αναφέρονται κατωτέρω και επισυνάπτονται στην παρούσα τελική πράξη:

1. Κοινή δήλωση σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες,
2. Κοινή δήλωση που αφορά τη συνεργασία της Ελβετικής Συνομοσπονδίας στο πλαίσιο της Eurojust και, ει δυνατόν, του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου.

Επιπλέον, οι πληρεξούσιοι των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκείνοι της Κοινότητας καθώς και οι πληρεξούσιοι της Ελβετικής Συνομοσπονδίας θέσπισαν το εγκεκριμένο πρακτικό των διαπραγματεύσεων που προσαρτάται στην παρούσα τελική πράξη. Το εγκεκριμένο πρακτικό έχει δεσμευτική ισχύ.

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν ότι το άρθρο 2 παράγραφος 3 της συμφωνίας σχετικά με τη συνεργασία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες συμπεριλαμβάνει ως προηγούμενα αδικήματα εκείνα που συνιστούν φορολογική απάτη ή λαθρεμπορία κατ' επάγγελμα σύμφωνα με το ελβετικό δίκαιο. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται βάσει αιτήσεως που αφορά τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες μπορούν να χρησιμοποιούνται σε διαδικασίες για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, εξαιρουμένων των διαδικασιών κατά προσώπων από την Ελβετία, εάν όλες οι σχετικές με το αδίκημα πράξεις έχουν διαπραχθεί αποκλειστικά στην Ελβετία.

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ EUROJUST

ΚΑΙ, ΕΙ ΔΥΝΑΤΟΝ, ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Τα συμβαλλόμενα μέρη σημειώνουν την επιθυμία της Ελβετικής Συνομοσπονδίας να μπορεί να εξετάσει τη δυνατότητα συνεργασίας της Ελβετικής Συνομοσπονδίας στις εργασίες της Eurojust και, ει δυνατόν, του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ, ΑΦΕΝΟΣ,
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ, ΑΦΕΤΕΡΟΥ,
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΚΑΙ
ΚΑΘΕ ΑΛΛΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ
ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α)

Οι όροι «απάτη και κάθε άλλη παράνομη δραστηριότητα» συμπεριλαμβάνουν επίσης την λαθρεμπορία, τη δωροδοκία και τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα συμφωνία, με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 3.

Οι όροι «εμπορευματικές συναλλαγές κατά παράβαση της τελωνειακής και γεωργικής νομοθεσίας» νοούνται ανεξάρτητα από τη διέλευση (αναχώρηση, προορισμό ή διαμετακόμιση) του εμπορεύματος από το έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

Οι όροι «συναλλαγές κατά παράβαση της φορολογικής νομοθεσίας σχετικά με το φόρο προστιθέμενης αξίας, τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τους φόρους πολυτελείας» νοούνται ανεξάρτητα από τη διέλευση (αναχώρηση, προορισμό ή διαμετακόμιση) των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών από το έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους.

Στο άρθρο 15 παράγραφος 2

Ο όρος «μέσω έρευνας» συμπεριλαμβάνει τις ακροάσεις προσώπων, τις επισκέψεις και τις έρευνες στους χώρους και στα μέσα μεταφοράς, τα αντίγραφα εγγράφων, την αίτηση πληροφοριών και την κατάσχεση αντικειμένων, εγγράφων και αξιών.

Στο άρθρο 16 παράγραφος 2 εδάφιο 2

Το ως άνω εδάφιο προβλέπει ιδίως ότι τα παρόντα πρόσωπα μπορούν να εξουσιοδοτούνται να θέτουν ερωτήσεις και να προτείνουν έρευνες.

Στο άρθρο 25 παράγραφος 2

Η έννοια των πολυμερών συμφωνιών μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών συμπεριλαμβάνει ιδίως, από την έναρξη ισχύος της, τη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν.

Στο άρθρο 35 παράγραφος 1

ως «αίτηση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής» νοείται επίσης η διαβίβαση πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων στην αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους.

Στο άρθρο 43

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα κοινοποιήσει, το αργότερο κατά την υπογραφή της συμφωνίας, ενδεικτικό κατάλογο των εδαφών στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα συμφωνία.

Hecho en Luxemburgo, el veintiseis de octubre del dos mil cuatro.

V Lucemburku dne dvacátého šestého října dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Luxembourg den seksogtyvende oktober to tusind og fire.

Geschehen zu Luxemburg am sechszwanzigsten Oktober zweitausendundvier.

Kahe tuhanda neljanda aasta oktoobrikuu kahekümne kuuendal päeval Luxembourgis.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι έξι Οκτωβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Luxembourg on the twenty-sixth day of October in the year two thousand and four.

Fait à Luxembourg, le vingt-six octobre deux mille quatre.

Fatto a Lussemburgo, addì' ventisei ottobre duemilaquattro.

Luksemburgā, divi tūkstoši ceturā gada divdesmit sestajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai ketvirtø metø spalio dvidešimt deštą dieną Liuksemburge.

Kelt Luxembourgban, a kettőezer negyedik év október huszonhatodik napján.

Magħmula fil-Lussemburgu fis-sitta u għoxrin jum ta' Ottubru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Luxemburg, de zesentwintigste oktober tweeduizendvier.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu dwudziestym szóstym października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Luxemburgo, em vinte e seis de Outubro de dois mil e quatro.

V Luxemburgu dvadsiateho šiesteho októbra dvetisícštyri.

V Luxembourg, dne šestindvajsetega oktobra leta dva tisoč štiri.

Tehty Luxemburgissa kahdentenäkymmenentenäkuudentena päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Luxemburg den tjugosjätte oktober tjugohundrafyra.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

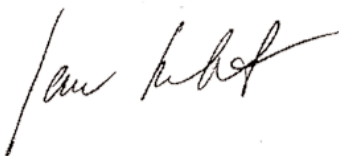

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

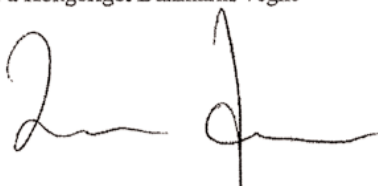
Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

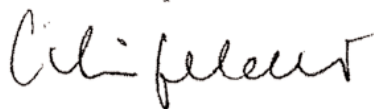
Za Českou republiku

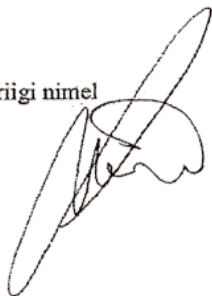
På Kongeriget Danmarks vegne

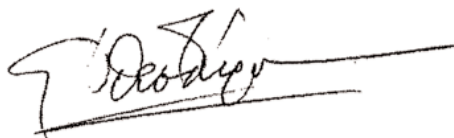
Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

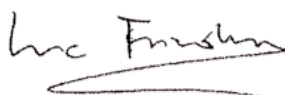
Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Lawrence

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

Georg Woschnigg

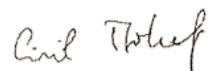
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Krzysztof Ulatowski

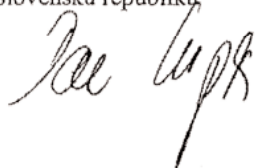
Pela República Portuguesa

Paulo Costa Rangel

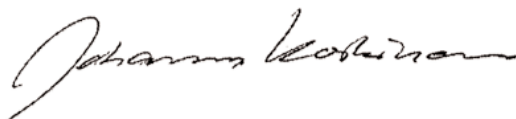
Za Republiko Slovenijo

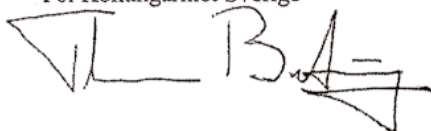
Za Slovenskú republiku

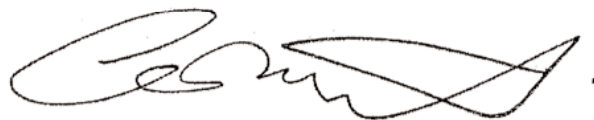
Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

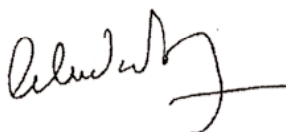
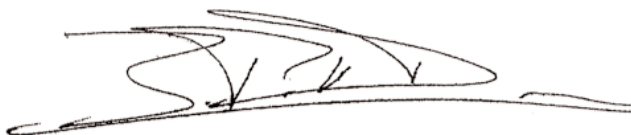
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

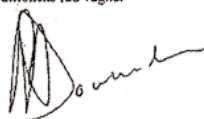

El texto que precede es copia certificada conforme del original depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo en Bruselas.
 Předchozí text je ověřeným opisem originálu uloženého v archivu Generálního sekretariátu Rady v Bruselu.
 Foranstående tekst er en bekræftet genpart af originaldokumentet deponeret i Rådets Generalsekretariats arkiver i Bruxelles.
 Der vorstehende Text ist eine beglaubigte Abschrift des Originals, das im Archiv des Generalsekretariats des Rates in Brüssel hinterlegt ist.
 Eelnev tekst on tõestatud koopia originaalist, mis on antud hoiule nõukogu peasekretariaadi arhiivi Brüsselis.
 Το αντιστοίχως κείμενο είναι ακριβές αντίγραφο του πρωτοτύπου που είναι κατατεθειμένο στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου στις Βρυξέλλες.
 The preceding text is a certified true copy of the original deposited in the archives of the General Secretariat of the Council in Brussels.
 Le texte qui précède est une copie certifiée conforme à l'original déposé dans les archives du Secrétariat Général du Conseil à Bruxelles.
 Il testo che precede è copia certificata conforme all'originale depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio a Bruxelles.
 Šis teksts ir apliecinātā kopija, kas atbilst oriģinālam, kurš deponēts Padomes Ģenerālsekretariāta arhīvā Briselē.
 Pirmiau pateiktas tekstas yra Tarybos generalinio sekretoriato archyvuose Briuselyje deponuoto originalo patvirtinta kopija.
 A fenti szöveg a Tanács Főtitkárságának brüsszeli iktatórában letétbe helyezett eredeti példány hiteles másolata.
 It-test precedenti hova kopja čerufika vera ta' l-original ddepożitat fl-arkivji tas-Segretarjat Generali tal-Kunsill fi Brussel.
 De voorgaande tekst is het voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het origineel, nedergelegd in de archieven van het Secretariaat-Generaal van de Raad te Brussel.
 Powyższy tekst jest kopią poświadczoną za zgodność z oryginałem złożoną w archiwum Sekretariatu Generalnego Rady w Brukseli.
 O texto que precede é uma cópia autenticada do original depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho em Bruxelas.
 Predchádzajúci text je overenou kópiou originálu, ktorý je uložený v archívoch Generálneho sekretariátu Rady v Bruseli.
 Zgornje besedilo je overjena verodostojna kopija izvornika, ki je deponirana v arhivu Generalnega sekretariata Sveta v Bruslju.
 Edellä oleva teksti on oikeaksi todistettu jäljennös Brysselissä olevan neuvoston pääsihteeristön arkistoon talletetusta alkuperäisestä tekstistä.
 Ovanstående text är en bestyrkt avskrift av det original som deponerats i rådets generalsekretariats arkiv i Bryssel.

Bruselas,
 Brusel,
 Bruxelles, den
 Brüssel, den
 Brüssel,
 Βρυξέλλες,
 Brussels,
 Bruxelles, le
 Bruxelles, addi
 Brisel,
 Briuselis,
 Brüssel,
 Brussel, il-
 Brussel,
 Bruksela, dnia
 Bruxelas, em
 Brussel,
 Bryssel,
 Bryssel den

15 -12- 2004

Por el Secretario General/Alto Representante del Consejo de la Unión Europea
 Za generálního tajemníka/vysokého představitele Rady Evropské unie
 For Generalsekretæren/højstende representant for Rådet for Den Europæiske Union
 Für den Generalsekretär/Hohen Vertreter des Rates der Europäischen Union
 Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär/kõrge esindaja nimel
 Για το Γενικό Γραμματέα/Υπυπο Εκπρόσωπο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
 For the Secretary-General/High Representative of the Council of the European Union
 Pour le Secrétaire général/Haut représentant du Conseil de l'Union européenne
 Per il Segretario Generale/Alto Rappresentante del Consiglio dell'Unione europea
 Eiropas Savienības Ģenerālsekretārs/Augstā pārstāvja vārda
 Európos Szövetség Tarybos generalinio sekretoriaus/vyriausiojo igaliotimio vardu
 Az Európai Unió Tanácsának főtitkára/főképviseelője részéről
 Ghos-Segretarju Ġenerali/Rappreżentant Għoli tal-Kunsill ta' l-Unjoni Ewropea
 Voor de Secretaris-Generaal/Hoge Vertegenwoordiger van de Raad van de Europese Unie
 W imieniu Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela Rady Unii Europejskiej
 Pelo Secretário-Geral/Alto Representante do Conselho da União Europeia
 Za generálního tajemníka/vysokého splnomocnenca Rady Evropské unie
 Za generalnega sekretarja/visokega predstavnika Sveta Evropske unije
 Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin/korkean edustajan puolesta
 På generalsekreteraren/höga representantens för Europeiska unionens råd vägnar

A. DONNADOU
 Chef de Division

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας, των Κοιτών Δηλώσεων και της Τελικής Πράξης που κυρώνονται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 44 παράγραφος 2 της Συμφωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της από 8 Ιανουαρίου 2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών» και άλλες διατάξεις».

Το παραπάνω νομοσχέδιο εισάγεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 108 παράγραφος 6 του Κανονισμού της Βουλής, δεδομένου ότι πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις. Έγινε δεκτό ομόφωνα στη Διάρκη Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση της από 8 Ιανουαρίου 2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών» και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της από 8 Ιανουαρίου 2011 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών» και άλλες διατάξεις

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και αποκτά ισχύ νόμου από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η από 8 Ιανουαρίου 2011 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών» (ΦΕΚ 2 Α'), η οποία έχει ως εξής:

«ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. την παράγραφο 1 του άρθρου 44 του Συντάγματος,
2. το γεγονός ότι από την ενεργοποίηση εκρηκτικού μηχανισμού την 30ή Δεκεμβρίου 2010 προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές στα κτίρια του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και οι στεγαζόμενες σε αυτά δικαστικές υπηρεσίες υποχρεώθηκαν να διακόψουν τη λειτουργία τους,
3. την έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης να διασφαλιστούν η σωματική ακεραιότητα των δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων, των δικηγόρων και των πολιτών, καθώς επίσης η δικαστική προστασία με την παροχή της δυνατότητας άσκησης δικονομικών δικαιωμάτων, η οποία περιμποδίστηκε λόγω της διακοπής της λειτουργίας των προαναφερθεισών δικαστικών υπηρεσιών,
4. τα από 1/3.1.2011 και 1/3.1.2011 έγγραφα των Προέδρων των Τριμελών Συμβουλίων Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου και του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, αντιστοίχως,
5. το Υ1289/3.1.2011 έγγραφο του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας με την επωνυμία «Θέμις Κατασκευαστική ΑΕ», και

6. τη σχετική πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 30 Δεκεμβρίου 2010 έως και 28 Ιανουαρίου 2011: α) οι εργασίες των δικαστικών υπηρεσιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, και β) οι νόμιμες και δικαστικές προθεσμίες για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων και άλλων ενεργειών ενώπιον των υπηρεσιών του, καθώς επίσης η παραγραφή συναφών αξιώσεων.

2. Δεν ισχύει η προβλεπόμενη στην προηγούμενη παράγραφο αναστολή για την:

α) υποβολή αντιρρήσεων κατά της απόφασης κράτησης ή παράτασης της κράτησης αλλοδαπού και την αίτηση για ανάκληση της πιο πάνω απόφασης, καθώς και την εκδίκαση των αντιρρήσεων και της αίτησης ανάκλησης (άρθρ. 76 παρ. 3 έως 6 ν. 3385/2005, 212 Α', όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν με τις παρ. 2 των άρθρων 48 ν. 3772/2009, 112 Α', και 55 ν. 3900/2010, 213 Α'),

β) άσκηση αιτήσεων ακυρώσεως και αντίστοιχων αιτήσεων αναστολής (άρθρ. 15 ν. 3068/2002, 274 Α', όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με άρθρ. 49 ν. 3900/2010, 213 Α'), καθώς και την εξέταση των συναφών αιτημάτων για έκδοση προσωρινής διαταγής,

γ) άσκηση προσφυγών και ανακοπών κατά διοικητικών πράξεων, όταν η εκτέλεση των πράξεων αυτών δεν αναστέλλεται εκ του νόμου, καθώς και την άσκηση των σχετικών αιτήσεων αναστολής κατ' άρθρ. 200 Κώδικα Διο-

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και αποκτά ισχύ νόμου από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η από 8 Ιανουαρίου 2011 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών» (ΦΕΚ 2 Α'), η οποία έχει ως εξής:

«ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Αναστολή προθεσμιών και εργασιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

1. την παράγραφο 1 του άρθρου 44 του Συντάγματος,
2. το γεγονός ότι από την ενεργοποίηση εκρηκτικού μηχανισμού την 30ή Δεκεμβρίου 2010 προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές στα κτίρια του Διοικητικού Πρωτοδικείου και του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών και οι στεγαζόμενες σε αυτά δικαστικές υπηρεσίες υποχρεώθηκαν να διακόψουν τη λειτουργία τους,
3. την έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης να διασφαλιστούν η σωματική ακεραιότητα των δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων, των δικηγόρων και των πολιτών, καθώς επίσης η δικαστική προστασία με την παροχή της δυνατότητας άσκησης δικονομικών δικαιωμάτων, η οποία περιμποδίστηκε λόγω της διακοπής της λειτουργίας των προαναφερθεισών δικαστικών υπηρεσιών,
4. τα από 1/3.1.2011 και 1/3.1.2011 έγγραφα των Προέδρων των Τριμελών Συμβουλίων Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου και του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, αντιστοίχως,
5. το Υ1289/3.1.2011 έγγραφο του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας με την επωνυμία «Θέμις Κατασκευαστική ΑΕ», και
6. τη σχετική πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 30 Δεκεμβρίου 2010 έως και 28 Ιανουαρίου 2011: α) οι εργασίες των δι-

καστικών υπηρεσιών του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, και β) οι νόμιμες και δικαστικές προθεσμίες για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων και άλλων ενεργειών ενώπιον των υπηρεσιών του, καθώς επίσης η παραγραφή συναφών αξιώσεων.

2. Δεν ισχύει η προβλεπόμενη στην προηγούμενη παράγραφο αναστολή για την:

α) υποβολή αντιρρήσεων κατά της απόφασης κράτησης ή παράτασης της κράτησης αλλοδαπού και την αίτηση για ανάκληση της πιο πάνω απόφασης, καθώς και την εκδίκαση των αντιρρήσεων και της αίτησης ανάκλησης (άρθρ. 76 παρ. 3 έως 6 ν. 3385/2005, 212 Α', όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν με τις παρ. 2 των άρθρων 48 ν. 3772/2009, 112 Α', και 55 ν. 3900/2010, 213 Α'),

β) άσκηση αιτήσεων ακυρώσεως και αντίστοιχων αιτήσεων αναστολής (άρθρ. 15 ν. 3068/2002, 274 Α', όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με άρθρ. 49 ν. 3900/2010, 213 Α'), καθώς και την εξέταση των συναφών αιτημάτων για έκδοση προσωρινής διαταγής,

γ) άσκηση προσφυγών και ανακοπών κατά διοικητικών πράξεων, όταν η εκτέλεση των πράξεων αυτών δεν αναστέλλεται εκ του νόμου, καθώς και την άσκηση των σχετικών αιτήσεων αναστολής κατ' άρθρ. 200 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και την εξέταση συναφών αιτημάτων για έκδοση προσωρινής διαταγής και

δ) παραλαβή και καταχώρηση των ενστάσεων στις εκλογές της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010 για την ανάδειξη των αρχών των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού.

3. Αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 30 Δεκεμβρίου 2010 έως και 14 Ιανουαρίου 2011:

α) οι εργασίες των δικαστικών υπηρεσιών του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, και

β) οι νόμιμες και δικαστικές προθεσμίες για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων και άλλων ενεργειών ενώπιον των υπηρεσιών του, καθώς επίσης η παραγραφή συναφών αξιώσεων.

Άρθρο 2

Η ισχύς της παρούσας, η οποία θα κυρωθεί νομοθετικά σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 44 του Συντάγματος, αρχίζει στις 30 Δεκεμβρίου 2010.

Αθήνα, 8 Ιανουαρίου 2011

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΟΥΤΣΑΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΛΗ, ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ, ΛΟΥΚΙΑ-ΤΑΡΙΤΣΑ ΚΑΤΣΕΛΗ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΜΠΟΥΚΗΣ, ΜΑΡΙΑ-ΕΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ, ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΧΥΤΗΡΗΣ».

Άρθρο δεύτερο

Στην εξαίρεση από την αναστολή της παραγράφου 2 του άρθρου 1 της κυρούμενης με το παρόν Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου περιλαμβάνεται από τη θέση της σε ισχύ η έκδοση και η δημοσίευση αποφάσεων των περιπτώσεων α', β', γ', δ' της ίδιας παραγράφου.

Άρθρο τρίτο

Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 28 του ν. 2579/1998 έχουν εφαρμογή και επί του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων ή του Ιερού Κοινού του Παναγίου Τάφου.

Άρθρο τέταρτο

1. Η προθεσμία της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του ν.δ. 3082/1954 (ΦΕΚ 257 Α'), που έχει παραταθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 50 του ν. 3772/2009 (ΦΕΚ 112 Α') μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010, παρατείνεται για δύο (2) ακόμα έτη από τη λήξη της, δηλαδή μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012.

2. Οι πίνακες κατάταξης των υποψηφίων του διαγωνισμού για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων που προκηρύχθηκε με την απόφαση 5223/23.1.2009 του Υπουργού Δικαιοσύνης (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, Τεύχος Προκηρύξεων ΑΣΕΠ, φ. 23 της 2ας Φεβρουαρίου 2009) ισχύουν έως την 31η Δεκεμβρίου 2012.

Άρθρο πέμπτο

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. «

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α')».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 17.3.2011, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης έχει το λόγο για μία μικρή παρέμβαση.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, καταθέτω ένα κείμενο με σειρά νομοτεχνικών βελτιώσεων, που στηρίζονται σε παρατηρήσεις που έκαναν οι συνάδελφοι κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην κοινοβουλευτική επιτροπή.

Το κείμενο αυτό των νομοτεχνικών βελτιώσεων –το οποίο, παρακαλώ, να διανεμηθεί σε όλους τους συναδέλφους- είχα την ευκαιρία εγκαίρως να το αποστείλω στους εισηγητές όλων των κομμάτων, προκειμένου να το έχουν υπ' όψιν τους κατά την έναρξη της συζήτησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης καταθέτει τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις στο νομοσχέδιο, οι οποίες έχουν ως εξής:

Λ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

11

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με τον ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α΄)»

Α) Στον τίτλο του Σ/Ν και στα άρθρα 20 § 4, 22 § 6, 26 περ. α΄ και 27, η εντός παρενθέσεως φράση «(ΦΕΚ 75 Α΄)» αναμορφώνεται σε: «(Α΄ 75)».

Β) Το άρθρο 1 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής: «Οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, όπως κάθε φορά ισχύουν, εφαρμόζονται και στα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 7 έως 15, εφόσον δεν περιέχονται διαφορετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο».

Γ) Το άρθρο 2 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής:

«Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς για όλες τις πράξεις των άρθρων 7 έως 15 εφόσον έχουν τελεστεί:

α) στο έδαφος της επικράτειας ή σε πλοία ή αεροσκάφη ελληνικά οπουδήποτε και αν βρίσκονται, εκτός αν σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο υπόκεινται στον αλλοδαπό νόμο,

β) στην αλλοδαπή από έλληνα πολίτη ή αλλοδαπό, που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια μετά την τέλεση της πράξης,

γ) στην αλλοδαπή, σε βάρος του ελληνικού κράτους ή έλληνα πολίτη».

Δ) Το άρθρο 4 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής:

«Στο πλαίσιο του παρόντος νόμου:

1. Ως «**άμαχος πληθυσμός**» νοείται το σύνολο των ατόμων που δε συμμετέχουν ενεργά σε εχθροπραξίες ή έχουν σταματήσει να λαμβάνουν μέρος σε αυτές, συμπεριλαμβανομένων των μελών των ενόπλων δυνάμεων

που έχουν παραδώσει τον οπλισμό τους και των ατόμων που έχουν τεθεί εκτός μάχης εξαιτίας ασθένειας, τραυματισμού, αιχμαλωσίας ή άλλου λόγου.

2. «**Μη διεθνής ένοπλη σύρραξη**» είναι η ένοπλη σύγκρουση μεταξύ κρατών και ένοπλης ομάδας που διαθέτει εσωτερική δομή και κατέχει τμήμα της εθνικής επικράτειας όπου ασκεί οιονεί κρατική εξουσία, καθώς και η σύγκρουση μεταξύ περισσότερων τέτοιων ομάδων.

3. Ως «**πρόσωπα που προστατεύονται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο**» θεωρούνται:

α. σε διεθνείς ένοπλες συρράξεις: πρόσωπα που προστατεύονται σύμφωνα με τις Συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και του πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου του 1977, ιδίως οι τραυματίες, οι ασθενείς, οι ναυαγοί, οι αιχμάλωτοι πολέμου και ο άμαχος πληθυσμός.

β. σε μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις: οι τραυματίες, οι ασθενείς, οι ναυαγοί, καθώς και πρόσωπα που δεν λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες και βρίσκονται στην εξουσία του αντίπαλου μέρους.

γ. σε διεθνείς και μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις: τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων και μαχητές της αντίπαλης πλευράς, οι οποίοι έχουν τεθεί εκτός μάχης ή είναι άλλως ανυπεράσπιστοι.

4. «**Στρατιωτικός διοικητής**» θεωρείται και κάθε πρόσωπο που ασκεί εν τοις πράγμασι εξουσία διοίκησης, ελέγχου και έκδοσης διαταγών.

5. «**Πολιτικός προϊστάμενος**» θεωρείται και κάθε πρόσωπο που ασκεί εν τοις πράγμασι εξουσία και έλεγχο εντός πολιτικού οργανισμού ή επιχείρησης.

6. «**Πολιτικό αντικείμενο**» είναι κάθε αντικείμενο, συμπεριλαμβανομένων των κτηρίων, εγκαταστάσεων ή άλλων κατασκευών, που δεν αποτελεί στρατιωτικό στόχο».

Ε) Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής: «Στην περίπτωση αυτή, εκείνος που έδωσε την προσταγή τιμωρείται ως αυτουργός».

ΣΤ) Το άρθρο 6 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής: «Στρατιωτικός διοικητής ή πολιτικός προϊστάμενος που παραλείπει να παρεμποδίσει υφιστάμενό του να διαπράξει έγκλημα που προβλέπεται στον παρόντα νόμο, μολονότι έχει τη δυνατότητα να το κάνει, τιμωρείται ως αυτουργός της πράξης που τελέστηκε από τον υφιστάμενό του».

Ζ) Το άρθρο 7 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής:

«Όποιος, με σκοπό να καταστρέψει, εν όλω ή εν μέρει, μια εθνική, εθνοτική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα, ως τέτοια

α) σκοτώνει μέλος αυτής της ομάδας,

β) προκαλεί σε μέλος της ομάδας βαριά σωματική ή διανοητική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 ΠΚ),

γ) επιβάλλει στην ομάδα συνθήκες διαβίωσης ικανές να προκαλέσουν την πλήρη ή μερική φυσική της εξόντωση,

δ) επιβάλλει μέτρα που σκοπεύουν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων εντός της ομάδας,

ε) μεταφέρει δια της βίας ανηλίκους της μιας ομάδας σε άλλη ομάδα και έτσι δημιουργεί ο ίδιος ή σε συνεργασία με άλλους, κίνδυνο για την ύπαρξη της ομάδας τιμωρείται: (α) στην περίπτωση α' με ισόβια κάθειρξη, (β) στις περιπτώσεις β' έως ε' με κάθειρξη και αν από την πράξη επήλθε θάνατος, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών».

Η) Το άρθρο 8 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής:

«1. Όποιος στο πλαίσιο ευρείας ή συστηματικής επίθεσης κατά άμαχου πληθυσμού που κατευθύνεται ή ενθαρρύνεται από ένα κράτος ή μια οργάνωση η οποία ασκεί οιονεί κρατική εξουσία σε ορισμένο τόπο:

α) σκοτώνει άλλον,

β) με σκοπό να καταστρέψει εν όλω ή εν μέρει έναν πληθυσμό επιβάλλει στον πληθυσμό αυτό ή σε τμήμα του συνθήκες διαβίωσης πρόσφορες να προκαλέσουν την καταστροφή του,

γ) ενεργεί εμπόριο δούλων (άρθρο 323 ΠΚ), εμπορία ανθρώπων (άρθρο 323^Α ΠΚ) ή σωματεμπορία (άρθρο 351 ΠΚ),

δ) εκτοπίζει ένα ή περισσότερα άτομα ή τα εξαναγκάζει σε μετακίνηση από τον τόπο όπου νομίμως διαβιούν σε άλλο κράτος ή άλλη περιοχή, χωρίς αυτό να επιτρέπεται από το διεθνές δίκαιο, χρησιμοποιώντας ως μέσο την απέλαση ή άλλο μέτρο καταναγκασμού,

ε) υποβάλλει πρόσωπο που βρίσκεται υπό τον έλεγχό του σε βασανιστήρια (άρθρο 137Α ΠΚ),

στ) τελεί βιασμό (άρθρο 336 παρ. 1 ΠΚ) ή εξαναγκάζει σε πορνεία (άρθρο 349 ΠΚ), υποβάλλει άλλον σε στέρωση ή με σκοπό να επηρεάσει την εθνική

σύνθεση ενός πληθυσμού κατακρατεί παράνομα έγκυο γυναίκα, η οποία κατέστη έγκυος με τη χρήση βίας ή απειλής,

ζ) προκαλεί την εξαφάνιση άλλου με σκοπό να τον αποστερήσει για μεγάλο χρονικό διάστημα από την προστασία της πολιτείας,

(αα) απαгонτάς τον κατ' εντολή ή με την επιδοκιμασία κράτους ή πολιτικής οργάνωσης ή στερώντας του με άλλον τρόπο την ελευθερία κίνησης, χωρίς να παρέχονται στη συνέχεια άμεσες και ακριβείς πληροφορίες για την τύχη του και τον τόπο όπου ευρίσκεται, ή

(ββ) αρνούμενος, κατ' εντολή κράτους ή πολιτικής οργάνωσης ή κατά παράβαση νομικής υποχρέωσης, να παράσχει αμελλητί πληροφορίες σχετικά με την τύχη και τον τόπο παραμονής προσώπου κατά του οποίου τελέσθηκε η πράξη της περίπτωσης (αα) ή παρέχοντας ψευδείς πληροφορίες,

η) στερεί από αναγνωρίσιμη ομάδα ή κοινότητα ατόμων θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα, κατά παράβαση των κανόνων του διεθνούς δικαίου, για λόγους πολιτικούς, φυλετικούς, εθνικούς, εθνοτικούς, πολιτιστικούς ή θρησκευτικούς ή λόγους φύλου, εφόσον με την πράξη διευκολύνεται η τέλεση άλλου εγκλήματος από αυτά που περιγράφονται στα άρθρα 7 έως 15 του παρόντος νόμου,

θ) προκαλεί σε άλλον βαριά σωματική ή διανοητική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 ΠΚ),

ι) φυλακίζει ή με άλλο ανάλογο τρόπο στερεί την ελευθερία προσώπου, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη στην περίπτωση α', με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών στις περιπτώσεις β' έως ζ', με κάθειρξη στις περιπτώσεις η' έως ι'. Στα εγκλήματα της περίπτωσης γ' το δικαστήριο επιβάλλει επιπλέον χρηματική ποινή από είκοσι έως διακόσιες χιλιάδες ευρώ.

2. Αντί της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη και αντί της κάθειρξης επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, αν η πράξη, στις περιπτώσεις β' έως ι' της προηγούμενης παραγράφου, έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου.

3. Όποιος τελεί κάποιο από τα εγκλήματα της παρ. 1 με σκοπό να διατηρήσει ένα θεσμοθετημένο καθεστώς συστηματικής καταπίεσης και κυριάρχησής μιας φυλετικής ομάδας επί κάποιας άλλης, τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, εφόσον δεν τιμωρείται αυστηρότερα με άλλη διάταξη».

Θ) Το άρθρο 9 αναμορφώνεται ως εξής:

«1. Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη:

α) σκοτώνει πρόσωπο που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,
β) συλλαμβάνει ως όμηρο πρόσωπο που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,

γ) υποβάλλει σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη μεταχείριση (άρθρο 137^Α ΠΚ) πρόσωπο που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,

δ) βιάζει (άρθρο 336 ΠΚ), εξωθεί στην πορνεία (άρθρο 349 ΠΚ) ή υποβάλλει σε στέρωση πρόσωπο που προστατεύεται από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο ή κατακρατεί παράνομα γυναίκα που κατέστη έγκυος με τη χρήση βίας ή απειλής με σκοπό να επηρεάσει την εθνική σύνθεση ενός πληθυσμού,

ε) στρατολογεί ανηλίκους που δεν έχουν συμπληρώσει το 15^ο έτος της ηλικίας τους ή τους εντάσσει σε ένοπλες δυνάμεις ή ομάδες ή τους εξαναγκάζει να συμμετέχουν ενεργώς σε εχθροπραξίες,

στ) εκτοπίζει ένα ή περισσότερα άτομα που προστατεύονται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο ή τα εξαναγκάζει σε μετακίνηση από τον τόπο όπου νομίμως διαβιούν σε άλλο κράτος ή άλλη περιοχή, χρησιμοποιώντας ως μέσο την απέλαση ή άλλο μέτρο καταναγκασμού, χωρίς αυτό να επιτρέπεται από το διεθνές δίκαιο και χωρίς να επιβάλλεται από λόγους ασφάλειας των προσώπων αυτών ή από επιτακτικούς στρατιωτικούς λόγους,

ζ) επιβάλλει ή εκτελεί κατά προσώπου που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο ποινή θανατική ή στερητική της ελευθερίας ή άλλη ανάλογης βαρύτητας, χωρίς αυτό το πρόσωπο να έχει προηγουμένως καταδικασθεί στο πλαίσιο μιας αμερόληπτης, τακτικής δικαστικής διαδικασίας, η οποία παρέχει όλες τις απαιτούμενες κατά το διεθνές δίκαιο δικαστικές εγγυήσεις,

η) προκαλεί κίνδυνο ζωής ή σοβαρής βλάβης της υγείας σε πρόσωπο, που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο

(αα) υποβάλλοντας αυτό σε πειράματα τα οποία δεν είναι ιατρικά αναγκαία ούτε διεξάγονται προς το συμφέρον του και στα οποία το πρόσωπο αυτό δεν συναίνεσε ελεύθερα και ρητά,

(ββ) αφαιρώντας από αυτό ιστούς ή όργανα προκειμένου να χρησιμοποιηθούν σε μεταμόσχευση, εφόσον δεν πρόκειται για λήψη αίματος ή αφαίρεση δέρματος για θεραπευτικούς σκοπούς, σύμφωνα με τους γενικά αναγνωρισμένους κανόνες της ιατρικής επιστήμης, και το πρόσωπο αυτό δεν συναίνεσε ελεύθερα και ρητά,

(γγ) εφαρμόζοντας σε αυτό μη αναγνωρισμένες θεραπευτικές μεθόδους, χωρίς αυτό να είναι ιατρικά αναγκαίο, και το πρόσωπο αυτό δεν συναίνεσε ελεύθερα και ρητά,

τιμωρείται στην περίπτωση α' με ισόβια κάθειρξη και στις υπόλοιπες περιπτώσεις με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

2. Όποιος σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη τραυματίζει μέλος αντίπαλων ενόπλων δυνάμεων ή μαχητή της αντίπαλης πλευράς, ο οποίος είχε ήδη παραδοθεί ή με άλλο τρόπο τεθεί εκτός μάχης, τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Όποιος σε σχέση με διεθνή ένοπλη σύρραξη

α) κατακρατεί παράνομα πρόσωπο που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, ή καθυστερεί αδικαιολόγητα τον επαναπατρισμό του,

β) ως μέλος δύναμης κατοχής μεταφέρει τμήμα του πληθυσμού της δύναμης αυτής σε περιοχή που τελεί υπό κατοχή,

γ) εξαναγκάζει ένα πρόσωπο που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο με βία ή με απειλή βίας να υπηρετήσει στις ένοπλες δυνάμεις μιας εχθρικής δύναμης ή να συμμετάσχει στις στρατιωτικές επιχειρήσεις κατά της χώρας του, τιμωρείται με κάθειρξη».

Ι) Το άρθρο 11 αναμορφώνεται ως εξής:

«1. Όποιος στο πλαίσιο διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης:

α) κατευθύνει επίθεση εναντίον προσώπων, εγκαταστάσεων, υλικού, μονάδων ή οχημάτων που εντάσσονται σε αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας ή σε ειρηνευτική αποστολή σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, για όσο διάστημα δικαιούνται της προστασίας που παρέχεται σε αμάχους και σε πολιτικά αντικείμενα σύμφωνα με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο,

β) κατευθύνει επίθεση εναντίον προσώπων, κτιρίων, υλικού, υγειονομικών μονάδων και υγειονομικών μέσων μεταφοράς, που φέρουν τα διακριτικά εμβλήματα των συμβάσεων της Γενεύης σύμφωνα με το ανθρωπιστικό διεθνές δίκαιο,

τιμωρείται με πρόσκαιρη κάθειρξη.

2. Όποιος, στο πλαίσιο διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης, χρησιμοποιεί παράνομα τα διακριτικά εμβλήματα των Συμβάσεων της Γενεύης, τη σημαία ανακωχής ή τη σημαία, τα στρατιωτικά διακριτικά και τη στολή των Ηνωμένων Εθνών

και με αυτόν τον τρόπο σκοτώνει άλλον, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη. Αν προκαλεί σε άλλον βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 ΠΚ) τιμωρείται με κάθειρξη».

ΙΑ) Το άρθρο 12 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής:

«Όποιος στο πλαίσιο διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης:

α) κατευθύνει με στρατιωτικά μέσα επίθεση εναντίον άμαχου πληθυσμού ως τέτοιου ή εναντίον αμάχων ατομικά, που δεν μετέχουν άμεσα στις εχθροπραξίες,

β) κατευθύνει με στρατιωτικά μέσα επίθεση εναντίον πολιτικών αντικειμένων, για όσο διάστημα προστατεύονται ως τέτοια από το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, ιδίως κτηρίων αφιερωμένων στη θρησκευτική λατρεία, την εκπαίδευση, την τέχνη, την επιστήμη ή σε αγαθοεργούς σκοπούς, ιστορικών μνημείων, νοσοκομείων και χώρων συγκέντρωσης ασθενών και τραυματιών, ανυπεράσπιστων πόλεων, χωριών, κατοικημένων περιοχών ή κτηρίων ή αποστρατιωτικοποιημένων ζωνών, καθώς επίσης εγκαταστάσεων και εξοπλισμών που περικλείουν επικίνδυνες δυνάμεις,

γ) κατευθύνει επίθεση με στρατιωτικά μέσα εν γνώσει ότι αυτή θα προκαλέσει το θάνατο ή τον τραυματισμό αμάχων ή βλάβες πολιτικών αντικειμένων ή παρατεταμένες, μακροπρόθεσμες και σοβαρές ζημιές στο φυσικό περιβάλλον, οι οποίες θα ήταν σαφώς δυσανάλογες σε σχέση με το επιδιωκόμενο συγκεκριμένο και άμεσο συνολικό στρατιωτικό πλεονέκτημα,

δ) χρησιμοποιεί πρόσωπο που προστατεύεται κατά το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο ως ασπίδα προστασίας, για να αποτρέψει τον αντίπαλο από στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον συγκεκριμένων στόχων,

ε) προκαλεί τη λιμοκτονία άμαχου πληθυσμού ως μέθοδο διεξαγωγής πολέμου, αποστερώντας τον από τα αναγκαία προς επιβίωση εφόδια ή παρεμποδίζοντας, κατά παράβαση του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, την παροχή προμηθειών,

στ) ως διοικητής απειλεί ότι δεν θα υπάρξουν επιζώντες ή δίνει εντολή να μην υπάρξουν επιζώντες, προκαλώντας σε άλλον τρόμο ή ανησυχία,

ζ) σκοτώνει ή προκαλεί βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 ΠΚ) σε βάρος ατόμων που ανήκουν στις αντίπαλες ένοπλες δυνάμεις ή μαχητών της αντίπαλης πλευράς, καταχρώντας την εμπιστοσύνη που του δείχνουν και που έχει εξασφαλίσει γι' αυτό το σκοπό,

τιμωρείται με κάθειρξη, αν η πράξη δεν τιμωρείται αυστηρότερα με άλλη ποινική διάταξη».

ΙΒ) Το άρθρο 13 του Σ/Ν αναμορφώνεται ως εξής:

«1. Όποιος στο πλαίσιο διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης χρησιμοποιεί:

α) δηλητήριο ή όπλο που εκτοξεύει δηλητήριο,

β) βιολογικά ή χημικά όπλα ή

γ) σφαίρες που διασκορπίζονται εύκολα στο ανθρώπινο σώμα ή εκρήγνυνται, ιδίως σφαίρες με σκληρό περίβλημα που δεν καλύπτει πλήρως την βολίδα ή έχει εγκοπές,

με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είχε ως επακόλουθο τη βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 ΠΚ) ή το θάνατο αμάχου που προστατεύεται από το ανθρωπιστικό διεθνές δίκαιο, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

3. Στην έννοια του «δηλητηρίου» κατά το άρθρο αυτό υπάγεται κάθε ουσία, η οποία κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων προκαλεί θάνατο ή βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 ΠΚ) ανθρώπου, εξαιτίας της τοξικής της σύνθεσης».

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ. Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι από τη Νέα Δημοκρατία ορίζεται Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής Ηλείας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Μαρία Κυριακοπούλου.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο για δέκα πέντε λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Υποθέτω με μία ανοχή, αφού θα το συζητήσουμε όλο επί της αρχής και επί των άρθρων σε μία συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου προσαρμόζει τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου με τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Θυμίζω ότι η Ελλάδα ήταν ανάμεσα στα αρχικά συμβαλλόμενα μέρη που υπέγραψαν στη Ρώμη το 1998 την ιδρυτική πράξη, δηλαδή το καταστατικό του πρώτου μόνιμου Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Το καταστατικό έχουν σήμερα κυρώσει συνολικά εκατόν δέκα τέσσερα κράτη, εκφράζοντας την κοινή βούληση για δικαστική συνεργασία και υιοθέτηση κοινών ελάχιστων κανόνων ποινικής ευθύνης, έχοντας κατά νου τις βαρβαρότητες της πρόσφατης ιστορίας με θύματα εκατομμύρια ανθρώπους, με ταξί των οποίων και παιδιά.

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο αντικατέστησε τα ad hoc ποινικά δικαστήρια, τα οποία είχαν εντόνως επικριθεί γεννώντας αμφιβολίες για την αμεροληψία τους και τη νομιμότητα της ευκαιριακής συγκρότησής τους. Η σύστασή του – επιθυμία που είχε αρχίσει να εκφράζεται έντονα ήδη από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου – ήταν απόρροια της αμεσότερης επικοινωνίας των λαών, της γενικότερης διακρατικής συνεργασίας, της αντίληψης ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα υπάρχουν πέρα από τα κράτη και πρέπει να προστατεύονται αντιστοίχως και κατ' επέκταση της πεποίθησης ότι τα σοβαρότερα εγκλήματα, που στρέφονται κατά της ανθρωπότητας και ενδιαφέρουν το σύνολο της διεθνούς κοινότητας, πρέπει να δικάζονται και να τιμωρούνται σε εθνικό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο με ενίσχυση της διεθνούς δικαστικής συνεργασίας.

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο άρχισε να λειτουργεί το 2003 και έχει ήδη επιληφθεί περιστατικών στην Ουγκάντα, στο Κονγκό και στο Σουδάν. Εκδικάζει, σύμφωνα με το άρθρο 5 του καταστατικού, εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και το έγκλημα της γενοκτονίας. Δρα συμπληρωματικά με τα εθνικά ποινικά δικαστήρια, δηλαδή ύστερα από παραπομπή από τα ίδια τα κράτη ή από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή με πρωτοβουλία του ίδιου του εισαγγελέα, αλλά μόνο αν δεν έχει ήδη το κράτος ασκήσει τη δικαιοδοσία του, δείχνοντας απροθυμία ή αδυναμία να την ασκήσει ή δεν παρέχει τις αναγκαίες εγγυήσεις για την εκδίκαση τέτοιων εγκλημάτων.

Δεν θα επεκταθώ περισσότερο, δεδομένου ότι το καταστατικό έχει ήδη υπογραφεί και κυρωθεί με το ν.3003/2002. Έχει δηλαδή αναγνωριστεί η σημασία και η σκοπιμότητα της σύστασης ενός μόνιμου Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου με ήδη επιλεγμένους δικαστές επταετούς θητείας που εφαρμόζει θεσπισμένους κανόνες και άρα παρέχει εγγύγυα ανεξαρτησίας και αμεροληψίας.

Σήμερα καλούμαστε να προσαρμόσουμε το Εθνικό Ποινικό Δίκαιο προς τις διατάξεις του κυρωμένου καταστατικού και να ποινικοποιήσουμε τις πράξεις που συνιστούν εγκλήματα πολέμου, σύμφωνα με τα άρθρα 6 έως 8 του καταστατικού. Την υποχρέωση αυτή είχε αναλάβει η χώρα μας πολύ νωρίτερα, με τις τέσσερις Συνθήκες της Γενεύης το 1949 και την ανανέωση με την υπογραφή και κύρωση το 2002 του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Τη διεθνή αυτή υποχρέωση εκπληρώνουμε σήμερα, μετά από οκτώ έτη καθυστέρησης.

Η προσαρμογή του εσωτερικού δικαίου προς το καταστατικό επιβάλλεται, προκειμένου τα δικαστήρια της χώρας μας να αποκτήσουν πρωταρχική δικαιοδοσία για εκδίκαση των εγκλημάτων πολέμου, της γενοκτονίας και των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και προκειμένου να πραγματοποιηθεί η συμφωνηθείσα δικαστική συνεργασία.

Στα άρθρα 1 και 17 του καταστατικού, σε συνδυασμό με την παράγραφο 10 του προοιμίου αυτού, ορίζεται ρητά ότι το δικα-

στήριο θα είναι συμπληρωματικό της δικαιοδοσίας των εθνικών ποινικών δικαστηρίων και συνάγεται ότι η πρωταρχική υποχρέωση δίωξης βαρύνει τις εθνικές αρχές και η πρωτογενής δικαιοδοσία ανήκει στα εθνικά δικαστήρια. Έτσι, θεωρείται κατ' αρχάς αυτονόητο ότι τα εγκλήματα δικαιοδοσίας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου διώκονται ποινικά και βάσει του εσωτερικού δικαίου των κρατών-μερών.

Το γεγονός ότι κυρώσαμε το καταστατικό δεν σημαίνει ασφαλώς ότι κυρώσαμε ένα διεθνή ποινικό κώδικα, ο οποίος μπορεί να ισχύει ως εσωτερικό δίκαιο. Το καταστατικό ορίζει απλώς τη λειτουργία και δικαιοδοσία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, ενώ τα περιγραφόμενα σε αυτό εγκλήματα πρέπει να περιληφθούν ως αξιόποινες πράξεις σε διατάξεις του εσωτερικού δικαίου.

Ορισμένα από τα εγκλήματα που ορίζονται στο καταστατικό θεωρούνται και στη χώρα μας αξιόποινες πράξεις και μπορούν να υπαχθούν σε υπάρχουσες διατάξεις, όπως αυτή της ανθρωποκτονίας με πρόθεση, άρθρο 299, παράγραφος 1 του Ποινικού Κώδικα, του εξαναγκασμού αιχμαλώτων πολέμου να παράσχει πληροφορίες στις εχθρικές ένοπλες δυνάμεις, άρθρο 159 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, της βιαιοπραγίας εναντίον αμάχων, άρθρο 161 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, κατά αιχμαλώτων, άρθρο 156 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα κ.ο.κ..

Ακριβής και πλήρης αντιστοίχιση, όμως, με όλες τις πράξεις που ορίζονται στο καταστατικό, καθώς και αντιστοίχιση ποινών, δεν υπάρχει. Οφείλουμε, λοιπόν, να τυποποιήσουμε τις πράξεις αυτές ως εγκλήματα, ορίζοντας με σαφήνεια την υποκειμενική και αντικειμενική τους υπόσταση και την προβλεπόμενη ποινή.

Είναι, επίσης, αυτονόητο ότι προκειμένου να λάβει χώρα η συνεργασία με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 88 του καταστατικού, πρέπει να θεσπιστούν στο εσωτερικό μας δίκαιο οι αναγκαίες νομοθετικές διατάξεις, ώστε να καθορίζεται η διαδικασία παράδοσης ατόμων που ενέχονται σε εγκλήματα πολέμου, καθώς και όλες οι λεπτομέρειες συνεργασίας της χώρας μας με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη αναλάβει πρωτοβουλίες μετά την υπογραφή του καταστατικού. Στη Γερμανία το 2002 ψηφίστηκε Κώδικας Ανθρωπιστικού Ποινικού Δικαίου. Στο Βέλγιο το 2003 τροποποιήθηκε ο νόμος για τα εγκλήματα πολέμου.

Στην προσπάθεια διεθνοποίησης της ποινικής νομοθεσίας και με σκοπό την εκπλήρωση των ειλημμένων διεθνών υποχρεώσεών μας διαμορφώθηκε το παρόν νομοσχέδιο, αφού ελήφθησαν υπ' όψιν νομοθετικές ρυθμίσεις και άλλων ευρωπαϊκών χωρών και ιδίως της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας.

Το νομοσχέδιο έλαβε τη σημερινή του μορφή, αφού λήφθηκαν υπ' όψιν σχόλια που διατυπώθηκαν κατά τη δημόσια διαβούλευση και παρατηρήσεις φορέων, αλλά και μετά από τροποποιήσεις βελτιώσεις που επέφερε ο κύριος Υπουργός στα άρθρα του πρώτου μέρους, αποδεχόμενος τις ενστάσεις και τους προβληματισμούς που εκφράστηκαν κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην επιτροπή.

Στο σημείο αυτό οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον Υπουργό, διότι αποδεικνύει εμπράκτως ότι είναι άνθρωπος του ουσιαστικού διαλόγου.

Με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, τις οποίες παραλάβαμε εγκαίρως, διευρύνονται –σε μικρό, βέβαια, βαθμό– τα όρια εφαρμογής του νόμου, βελτιώνεται η διατύπωση ορισμένων άρθρων, προσδιορίζεται σαφέστερα και ειδικότερα η αντικειμενική υπόσταση των εγκλημάτων και γίνονται ειδικές αναφορές-παραπομπές στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα, όταν πρόκειται για εγκλήματα που περιγράφονται στον Ποινικό Κώδικα, όπως για παράδειγμα η πρόκληση σωματικής βλάβης, ο βιασμός και άλλα.

Οι αλλαγές, μετά τις οποίες θεωρώ πως έχουν καλυφθεί οι όποιες ενστάσεις και οι όποιοι προβληματισμοί είχαν ανακύψει, αποσκοπούν στο σύνολό τους στη σαφή, ειδική και ορισμένη περιγραφή των εγκλημάτων, όπως απαιτείται βάσει της αρχής «Nullum crimen, nulla poena sine lege», με παραπομπή σε άρθρα του Ποινικού Κώδικα για τη βέλτιστη σε κάθε περίπτωση ερμηνεία τους.

Συγκεκριμένα, το νομοσχέδιο χωρίζεται σε δύο μέρη και έχει ως εξής: Στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου βρίσκονται οι δια-

τάξεις του ουσιαστικού Ποινικού Δικαίου. Χωρίζεται σε γενικό και ειδικό μέρος. Το γενικό μέρος περιλαμβάνει τα άρθρα 1 έως 6, δηλαδή διατάξεις γενικές περί δικαιοδοσίας, παραγραφής, ερμηνείας, ορισμών κ.λπ..

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1, ορίζεται ότι οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα εφαρμόζονται και στα εγκλήματα των άρθρων 7 έως 15, εφ' όσον δεν περιέχονται διαφορετικές ρυθμίσεις στον παρόντα νόμο.

Στο άρθρο 2, ορίζονται τα τοπικά όρια ισχύος του νόμου. Αρχικά επρόκειτο να υιοθετηθεί η απόλυτη μορφή οικουμενικής δικαιοδοσίας, οπότε θα μπορούσαν να προσφεύγουν στα δικαστήριά μας καταθέτοντας μηνύσεις για εγκλήματα που τελέστηκαν οπουδήποτε και σε βάρος οποιουδήποτε προσώπου, όπως συνέβη στο Βέλγιο και την Ισπανία, οι οποίοι τελικά αναγκάστηκαν να τροποποιήσουν τη νομοθεσία τους.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν, λοιπόν, και παραδείγματα άλλων χωρών, υιοθετήθηκε η σχετική οικουμενική δικαιοδοσία, ώστε να μην κατακλυστούν τα ελληνικά δικαστήρια από σωρεία μηνύσεων, αλλά και να αποφευχθούν πιθανά προβλήματα σε διπλωματικό επίπεδο.

Στο άρθρο 3, ορίζεται ότι δεν υπόκεινται σε παραγραφή τα κρουγλήματα των άρθρων 7 έως 13 ούτε οι ποινές που επιβλήθηκαν αμετάκλητα γι' αυτά. Δεδομένου ότι στο άρθρο 29 του καταστατικού εισάγεται το απαράγραπτο των εγκλημάτων που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου, θεωρείται σκόπιμο να είναι απαράγραπτα τα συγκεκριμένα αδικήματα και στο εσωτερικό δίκαιο, έτσι ώστε να έχουν σε κάθε περίπτωση τα ελληνικά δικαστήρια την πρωταρχική αρμοδιότητα δίωξης και εκδίκασης, κατοχυρώνοντας έτσι την κυριαρχία μας και τα δικαιώματα των πολιτών μας. Αν θεωπιζόταν η παραγραφή μετά το πέρας του χρόνου αυτής, η δίωξη στη χώρα μας θα ήταν απαράδεκτη και θα αποκτούσε πρωταρχική αρμοδιότητα εκδίκασης το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Στο άρθρο 4, δίνονται ορισμοί των εννοιών του νόμου. Συγκεκριμένα ορίζεται ποια είναι τα πρόσωπα που προστατεύονται από το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο σε διεθνείς και μη διεθνείς ένοπλες συρράξεις. Πρόκειται κυρίως για τραυματίες, ασθενείς, αιχμαλώτους πολέμου, άμαχο πληθυσμό, μαχητές αντίπαλης πλευράς που έχουν ήδη τεθεί εκτός μάχης.

Δίνεται, επίσης, ορισμός του στρατιωτικού διοικητή και του πολιτικού προϊσταμένου. Μάλιστα, μετά τη συζήτηση στην επιτροπή, ο Υπουργός κατάθεσε προσθήκη με την οποία προσδιορίζονται οι έννοιες του άμαχου πληθυσμού, δηλαδή του συνόλου των ατόμων που δεν συμμετέχουν ενεργά σε εχθροπραξίες ή έχουν σταματήσει να λαμβάνουν μέρος σ' αυτές συμπεριλαμβανομένων των μελών των Ενόπλων Δυνάμεων που έχουν παραδώσει τον οπλισμό τους και των ατόμων που έχουν τεθεί εκτός μάχης εξαιτίας ασθένειας, τραυματισμού, αιχμαλωσίας ή άλλου λόγου.

Δεύτερον, προσδιορίζεται η έννοια της μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης, δηλαδή της ένοπλης σύγκρουσης μεταξύ κράτους και ένοπλης ομάδας που διαθέτει εσωτερική δομή και κατέχει τμήμα της εθνικής επικράτειας, όπου ασκεί οιοιδήποτε κρατική εξουσία, καθώς και η σύγκρουση μεταξύ περισσοτέρων τέτοιων ομάδων.

Και, τρίτον, προσδιορίζεται η έννοια του πολιτικού αντικειμένου, δηλαδή κάθε αντικείμενου, συμπεριλαμβανομένων των κτηρίων, εγκαταστάσεων ή άλλων κατασκευών που δεν αποτελούν στρατιωτικό στόχο.

Στο άρθρο 5, ρυθμίζεται το θέμα της προσταγής ως λόγος άρσης του αδικού ή του καταλογισμού.

Ορίζεται ότι στο έγκλημα της γενοκτονίας και στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, η προσταγή από ιεραρχικά ανώτερο δεν συνιστά λόγο άρσης του αδικού. Βέβαια, στον Ποινικό Κώδικα η προσταγή θεωρείται λόγος άρσης του αδικού υπό προϋποθέσεις.

Η αυστηρότερη μεταχείριση με το παρόν νομοσχέδιο των εγκλημάτων της γενοκτονίας και αυτών που στρέφονται κατά της ανθρωπότητας θεωρείται σκόπιμη λόγω της βαρύτητας των εγκλημάτων και δεδομένου ότι η πράξη είναι προφανώς παράνομη σύμφωνα με το άρθρο 33 του καταστατικού.

Στο άρθρο 6, ορίζεται ότι τιμωρείται ως αυτουργός ο στρατιωτικός διοικητής ή ο πολιτικός προϊστάμενος που παραλείπει να παρεμποδίσει υφιστάμενό του να διαπράξει έγκλημα του παρόντος νόμου, παρ' όλο που έχει τη δυνατότητα να το κάνει.

Παρόμοιες διατάξεις εγκλημάτων που τελούνται με παράλειψη από άτομα που έχουν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να δράσουν, παρεμποδίζοντας το αποτέλεσμα της πράξης, περιέχονται ήδη στο εσωτερικό μας Ποινικό Δίκαιο.

Το ειδικό μέρος αποτελείται από τα άρθρα 7 έως 15. Περιλαμβάνει εγκλήματα που τιμωρούνται βάσει του παρόντος νόμου. Προσδιορίζεται η υποκειμενική και αντικειμενική τους υπόσταση και η προβλεπόμενη ποινή.

Στο άρθρο 7, ρυθμίζεται το έγκλημα της γενοκτονίας. Πρόκειται για εγκλήματα, όπως η ανθρωποκτονία, η πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης, όταν τελούνται με σκοπό να καταστραφεί εν όλω ή εν μέρει μία εθνική, εθνοτική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα και από την τελούμενη πράξη δημιουργείται κίνδυνος για την ύπαρξη της ομάδας.

Στο άρθρο 8, ρυθμίζονται τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, δηλαδή εγκλήματα όπως η ανθρωποκτονία, το δουλεμπόριο, τα βασανιστήρια, η παράνομη αποστέρηση της ελευθερίας προσώπου, όταν αυτά τελούνται στο πλαίσιο ευρείας ή συστηματικής επίθεσης κατά άμαχου πληθυσμού, που κατευθύνεται ή ενθαρρύνεται από ένα κράτος ή μία οργάνωση που ασκεί οιοιδήποτε κρατική εξουσία σε ορισμένο τόπο.

Στο άρθρο 9, ρυθμίζονται τα εγκλήματα πολέμου κατά προσώπων σε σχέση με διεθνή και μη διεθνή ένοπλη σύρραξη. Πρόκειται για εγκλήματα, όπως ανθρωποκτονία, ομηρία, παράνομος εκπομπισμός και μετακίνηση προσώπων από την περιοχή όπου διαβιούν νόμιμα σε άλλη, στρατολόγηση ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών, που τελούνται στο πλαίσιο ένοπλης σύρραξης κατά προσώπων που προστατεύονται από το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο, όπως αυτός ο ορισμός δίνεται στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου, το οποίο έχει ως βάση τις τέσσερις Συνθήκες της Γενεύης που υπεγράφησαν το 1949.

Στο άρθρο 10, ρυθμίζονται εγκλήματα πολέμου κατά της ιδιοκτησίας και άλλων δικαιωμάτων, όπως για παράδειγμα η λεηλασία, η ανατιολόγητη καταστροφή, η ιδιοποίηση ή κατάχρηση αντικειμένων της εχθρικής πλευράς, που βρίσκονται στην κατοχή της πλευράς του δράστη στο πλαίσιο διεθνούς και μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης.

Στο άρθρο 11, ρυθμίζονται εγκλήματα πολέμου κατά ανθρωπιστικών επιχειρήσεων και εμβλημάτων στο πλαίσιο, πάλι, διεθνούς ή μη ένοπλης σύρραξης. Πρόκειται, κυρίως, για επιθέσεις σε αποστολές ανθρωπιστικής βοήθειας και σε ειρηνευτικές αποστολές και για ανθρωποκτονίες ή βαριές σωματικές βλάβες, οι οποίες τελούνται μέσω της παράνομης χρήσης διακριτικών εγκλημάτων των Ηνωμένων Εθνών ή της σημαίας ανακωχής.

Στο άρθρο 12, ρυθμίζονται εγκλήματα πολέμου με χρήση απαγορευμένων μεθόδων διεξαγωγής του πολέμου στο πλαίσιο πάλι διεθνούς ή μη ένοπλης σύρραξης. Πρόκειται, κυρίως, για στρατιωτικές επιθέσεις εναντίον αμάχων και εναντίον πολιτικών αντικειμένων, όπως ιστορικά μνημεία, νοσοκομεία, χώροι θρησκευτικής λατρείας.

Τιμωρείται, επίσης, ο διοικητής που απειλεί ότι δεν θα υπάρξουν επιζώντες ή δίνει εντολή να μην υπάρξουν επιζώντες, προκαλώντας σε άλλο τρόπο ή ανησυχία, καθώς και όποιος σκοτώνει ή προκαλεί βαριά σωματική βλάβη σε βάρος ατόμων που ανήκουν στις αντίπαλες ένοπλες δυνάμεις ή μαχητών της αντίπαλης πλευράς, καταχρώντας την εμπιστοσύνη που δείχνουν και που έχει εξασφαλίσει γι' αυτόν το σκοπό.

Στο άρθρο 13, ρυθμίζονται τα εγκλήματα πολέμου με χρήση απαγορευμένων μέσων διεξαγωγής του πολέμου στο πλαίσιο διεθνούς ή μη ένοπλης σύρραξης. Τιμωρείται η χρήση βιολογικών ή χημικών όπλων, δηλητηρίου, δηλαδή ουσίας που κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων προκαλεί θάνατο ή βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου εξαιτίας της τοξικής της σύνθεσης και σφαιρών που διασκορπίζονται ή εκρήγνυνται, όταν γίνεται με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο σε άνθρωπο. Αν επήλθε βαρύς τραυματισμός ή θάνατος αμάχου, προβλέπεται ακόμη βαρύτερη ποινή. Είναι και αυτή μια βελτίωση που κατέ-

θεσε ο Υπουργός.

Στο άρθρο 14, ρυθμίζεται το έγκλημα της παράβασης του καθήκοντος επιτήρησης. Είναι πλημμέλημα.

Στο άρθρο 15, ρυθμίζεται το έγκλημα της παράλειψης αναγγελίας εγκλήματος. Είναι και αυτό πλημμέλημα.

Στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου παρατίθενται οι δικονομικές διατάξεις, από τα άρθρα 16 έως 19, και οι σχετικές με τη δικαστική συνεργασία, από τα άρθρα 20 έως 31.

Όσον αφορά τις δικονομικές διατάξεις, στο άρθρο 16, ορίζεται ως αρμόδιο για την εκδίκαση των ως άνω εγκλημάτων το Τριμελές Εφετείο Αθηνών, ακόμη και για συναφή πλημμελήματα ή κακουργήματα, ανεξάρτητα από τη βαρύτητά της και την ιδιότητα του υπαίτιου. Απαντάται έτσι και το ζήτημα που ετέθη κατά τη δημόσια διαβούλευση, σχετικά με το ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάσει στην περίπτωση που ο δράστης έχει τη στρατιωτική ιδιότητα.

Στο άρθρο 17, κατοχυρώνεται η θεμελιώδης αρχή που ισχύει τόσο στο εσωτερικό μας δίκαιο, όσο και στο διεθνές *ne bis in idem*, δηλαδή κανείς δεν μπορεί να δικαστεί δεύτερη φορά για την ίδια πράξη. Έτσι αν κάποιος έχει δικαστεί αμετάκλητα από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, ισχύει το δεδικασμένο και δεν μπορεί να ασκηθεί εκ νέου δίωξη σε βάρος του για την ίδια πράξη. Οι αντίστοιχες ρυθμίσεις για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο έχουν ήδη προβλεφθεί στα άρθρα 17 και 20 του καταστατικού, το οποίο έχουμε ήδη κυρώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Στο άρθρο 18, κατοχυρώνεται η αναστολή παραγραφής άλλων κακουργημάτων, πλην αυτών του παρόντος νόμου, για το χρονικό διάστημα από την παράδοση στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο μέχρι την αθώωση ή την έκτιση της ποινής. Η διάταξη αυτή είναι σκόπιμη, προκειμένου να μην παραγράφονται λόγω της δικαστικής συνεργασίας άλλα σημαντικά αδικήματα που έχουν τελεστεί.

Στο άρθρο 19, ορίζεται ότι για τα κακουργήματα του παρόντος νόμου μπορούν να διενεργηθούν οι διευρυμένες ανακριτικές πράξεις του άρθρου 253 Α παράγραφος 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που προβλέπονται και για τα εγκλήματα τα σχετικά με τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και τη διενέργεια τρομοκρατικών πράξεων.

Στα άρθρα 20 έως 31, περιέχονται οι διατάξεις για τη δικαστική συνεργασία. Στο άρθρο 20, ορίζονται τα σχετικά με την αίτηση παράδοσης εκζητούμενου στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Εάν συρρέουν μάλιστα και άλλες αιτήσεις, για παράδοση δηλαδή και σε άλλο δικαστήριο ή έκδοση σε άλλο κράτος βάσει άλλων διεθνών συμβάσεων που έχουμε υπογράψει ή υπάρχει ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τότε η προτεραιότητα ρυθμίζεται κατά περίπτωση, όπως αναλυτικά ορίζει το άρθρο 90, του καταστατικού που έχουμε ήδη κυρώσει.

Στο άρθρο 21, ορίζεται η διαδικασία σύλληψης του εκζητούμενου.

Στο άρθρο 22, ρυθμίζεται η διαδικασία συζήτησης ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών της αίτησης για παράδοση στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Ορίζεται ποια είναι τα θέματα που εξετάζει το Συμβούλιο Εφετών, όπως αν η σύλληψη έγινε με τη νόμιμη διαδικασία, αν το έγκλημα είναι απ' αυτά για τα οποία επιτρέπεται η παράδοση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Κυριακοπούλου, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Στο άρθρο 23, ορίζονται τα σχετικά με τη διαδικασία της παράδοσης, στο άρθρο 24, τα σχετικά με την προσωρινή σύλληψη, στο άρθρο 25, η διαδικασία προσωρινής παράδοσης.

Στο άρθρο 26, ορίζεται ότι αρμόδιος για τις διαβουλεύσεις με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Οι διαβουλεύσεις λαμβάνουν χώρα στις περιπτώσεις που ορίζει το καταστατικό ή επιβάλλεται από ειδικούς λόγους.

Στο άρθρο 27, ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αφού υποβληθεί αίτηση για διέλευση από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο

επιτρέπεται η μεταφορά μέσω του ελληνικού εδάφους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Στο άρθρο 29, ρυθμίζεται η διαδικασία κλήτευσης προσώπων ενώπιον του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Στο άρθρο 30, η υποχρέωση των ελληνικών αρχών να χορηγούν στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο πιστοποιητικά ποινικού μητρώου και άλλες σχετικές με την κάθε υπόθεση πληροφορίες, υπό τους ίδιους όρους ακριβώς όπως τα στοιχεία αυτά παρέχονται και στις ελληνικές δικαστικές αρχές.

Στο άρθρο 31, ρυθμίζονται τα σχετικά με την εκτέλεση της ποινής.

Στο άρθρο 32, ορίζεται η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, που δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών που αναγνωρίζονται και προστατεύονται από το Σύνταγμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τη Διεθνή Σύμβαση για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε και τη δευτερολογία σας, κυρία συνάδελφε.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Με τη διάταξη αυτή δίνονται κάποιες κατευθύνσεις προς τον εφαρμοστή του παρόντος νόμου για την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή, με κύριο γνώμονα την προστασία των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Επειδή δεσμευτήκαμε διεθνώς να συμβάλλουμε ουσιαστικά στη δίωξη των εγκλημάτων ανθρωπιστικού δικαίου, επειδή με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου καλύπτεται σχετικό κενό στη νομοθεσία της χώρας μας και κατοχυρώνεται η πρωταρχική μας δικαιοδοσία για δίωξη και τιμωρία των εγκλημάτων αυτών, είναι χρέος και συμφέρον μας να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3ο Γυμνάσιο Μοσχάτου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σας ενημερώνω επίσης ότι κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου έχουν οριστεί από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ως ειδική αγορήτρια η Βουλευτής κ. Λιάνα Κανέλλη και από το Λαϊκό Ορβόδοξο Συναγερμό ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, όπως το είχαμε καταστήσει σαφές και στην επιτροπή, υπερψηφίζει και επί της αρχής και ως προς τα άρθρα το συζητούμενο νομοσχέδιο. Θα εξηγήσω ποιες επιφυλάξεις υπάρχουν σε τρία άρθρα, αλλά αυτές δεν διαφοροποιούν τη θέση την οποία διατύπωσα προηγουμένως, δηλαδή ότι το υπερψηφίζουμε.

Θα ήθελα, όμως, εδώ πριν μπω στην ουσία του νομοσχεδίου να τονίσω ορισμένα ζητήματα τα οποία αφορούν τον τρόπο ψήφισης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και να κάνω την αντιδιαστολή με ορισμένα άλλα νομοσχέδια και ιδίως με τη χθεσινή εμπειρία που είχαμε στη Βουλή ως προς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν συμβαίνει κάτι θετικό - ιδίως σε επίπεδο αναβάθμισης του κοινοβουλευτικού έργου - οφείλουμε να το ομολογούμε και δεν μπορεί να παραμένουμε κλεισμένοι μέσα στα συνηθισμένα περιθώρια ενός στείου αντιπολιτευτικού λόγου. Γνωρίζετε ότι αυτό το νομοσχέδιο που είναι

κρίσιμο –μολονότι δεν έλαβε ευρεία δημοσιότητα- ήλθε με πολλές αοριστίες που δεν οφείλονταν στο ότι το Υπουργείο, το οποίο το κατάρτισε επιθυμούσε τις αοριστίες, αλλά επειδή το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου έχει αυτήν τη μορφή, έχει αυτό το περιεχόμενο. Σας θυμίζω ότι έχουμε ήδη από το 2003 επικυρώσει το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και αυτό είναι η συνέχεια. Άρα είμαστε, κατά κάποιο τρόπο, δέσμοι εκείνων τα οποία συνέβησαν όταν επικυρώσαμε το καταστατικό. Ήλθε, λοιπόν, το κείμενο αυτό όπως το ξέρουμε όλοι στην επιτροπή με πολλές αοριστίες που γεννήθηκαν ab initio, όπως τόνισα πριν, και έγινε ένας γόνιμος διάλογος και σε υψηλό επιστημονικό επίπεδο, όχι μόνο πολιτικό.

Οι βελτιώσεις που επήλθαν είναι σημαντικότερες. Σχεδόν οι περισσότερες από τις αοριστίες έχουν εκλείψει, όσο βεβαίως ήταν δυνατό να εκλείψουν. Σας λέω ότι εξέλιπαν αυτές οι αοριστίες και από την εμπειρία που μπορεί να έχει κανείς με αντίστοιχα κείμενα άλλων χωρών, τα οποία είναι πολύ πιο αόριστα. Ακόμα και το γερμανικό κείμενο -το οποίο επικαλεστήκαμε πολλοί στην επιτροπή ως προηγούμενο, για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε το κείμενο αυτό- μένει περισσότερο αόριστο από εκείνο το οποίο εμείς έχουμε προ οφθαλμών, κύριε Υπουργέ, και αυτό είναι πάρα πολύ θετικό και για την ουσία της νομοθεσίας. Αλλά κυρίως το αναφέρω, γιατί αυτό σχετίζεται και με την πρόοδο του ίδιου του κοινοβουλευτικού έργου, με την αναβάθμιση της ποιότητας του κοινοβουλευτικού έργου και του κοινοβουλευτικού λόγου μέσα στη Βουλή.

Πολύ σωστά, λοιπόν, έγιναν αυτές οι βελτιώσεις. Έχουν επιφέρει πραγματικά σε σημαντικό βαθμό μια συγκεκριμενοποίηση της οποίας, τουλάχιστον κατά βάση, επιτρέπει να πούμε ότι πολλές από τις διατάξεις αυτού του σχεδίου νόμου πλέον βρίσκονται μέσα στο πλαίσιο του *nullum crimen nulla poena sine lege certa* το οποίο επιβάλλει το άρθρο 7 του Συντάγματος.

Το λέω αυτό επίσης για να κάνω την αντιδιαστολή ανάμεσα στον τρόπο καλής νομοθέτησης, όπως συμβαίνει μ' αυτό το νομοσχέδιο, μ' εκείνο που ζήσαμε ως Βουλή χθες με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών. Η απίστευτη προχειρότητα αυτού του νομοσχεδίου σ' ότι αφορά το περιεχόμενό του, οι τροπολογίες οι οποίες ήλθαν χθες το βράδυ, στην κυριολεξία μεσάνυχτα, σε Βουλευτές οι οποίοι δεν μπορούσαν να γνωρίζουν πραγματικά τι ψηφίζουν εκείνη την ώρα, σε θέματα τόσο σημαντικά που αφορούν τη ζωή του τόπου σ' αυτήν τη δεινή οικονομική συγκυρία, αποτελούν όνειδος πραγματικό –και αυτό το τονίζω- για την κοινοβουλευτική μας πρακτική.

Δεν μπορεί επιτέλους αυτή η Κυβέρνηση να έχει μια ενιαία γραμμή; Δεν μπορούν οι Υπουργοί της να ακολουθήσουν το παράδειγμα άλλων; Δεν το λέω για να κολακέψω τον παριστάμενο Υπουργό. Αλλά δεν μπορούν επιτέλους στο Υπουργείο Οικονομικών –γιατί αυτό είναι η μήτρα του κακού, αν παρατηρήσετε τα νομοσχέδια που έχουν έρθει- να δημιουργήσουν μια σοβαρή ομάδα νομοτεχνικής επεξεργασίας των κειμένων, τα οποία φέρνουν, για να μπορούμε να ξέρουμε τι ψηφίζουμε ή να μπορούμε να ξέρουμε ποια είναι η βάση, πάνω στην οποία αρνούμαστε ένα πράγμα;

Διότι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να σας πω ότι σε πολλές περιπτώσεις –και το έχω αντιμετωπίσει και προσωπικά ο ίδιος, παρά τα τόσα χρόνια μέσα στη Βουλή των Ελλήνων- είμαι αναγκασμένος να καταψηφίσω διατάξεις, γιατί δεν μπορώ να καταλάβω το περιεχόμενο. Γιατί δεν είναι μόνο η προχειρότητα και η ταχύτητα, με την οποίαν έρχονται ορισμένα πράγματα, αλλά είναι οι διατυπώσεις.

Αν δείτε, κύριε Υπουργέ, λόγω και του θεσμικού σας ρόλου, διατυπώσεις στο χθεσινό νομοσχέδιο, είναι μνημείο –και θα μείνουν για πάντα- αδυναμίας εφαρμογής αυτού του νόμου και από τις διοικητικές αρχές και από το δικαστή.

Έκανα αυτήν την αντιδιαστολή, για να αποδείξω ότι υπάρχουν δυνατότητες βελτίωσης. Η προχειρότητα που παρατηρείται σε τόσο κρίσιμα νομοσχέδια, όπως το χθεσινό, είναι εσκεμμένη. Εσκεμμένη προχειρότητα. Δεν μπορώ να το δικαιολογήσω διαφορετικά. Τόση ανικανότητα δεν μπορώ να την αποδεχθώ. Είναι επικίνδυνη και για τον τόπο ακόμα.

Βελτιώθηκε, λοιπόν, σημαντικά το νομοσχέδιο αυτό, παρά το

γεγονός –το τονίζω- ότι παραμένουν ορισμένα ζητήματα και ορισμένες αοριστίες, τις οποίες πρέπει να δει κανείς. Εδώ, όμως, να μου επιτραπεί να κάνω μια γενικότερη ανάλυση, σε ό,τι αφορά την πορεία του Διεθνούς Δικαίου, την οποία πρέπει να παρακολουθήσουμε, κύριοι συνάδελφοι. Και πρέπει να την παρακολουθήσουμε, γιατί ολοένα και περισσότερο η ελληνική έννομη τάξη επηρεάζεται από κανόνες, οι οποίοι δεν παράγονται στον τόπο μας. Και δεν μιλάω μόνο για το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο. Το μεγαλύτερο σχεδόν μέρος της ελληνικής νομοθεσίας προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά εκεί τουλάχιστον και συμμετέχουμε ενεργά στην παραγωγή των κανόνων δικαίου μέσα στα κοινοτικά όργανα και, όπως και να το κάνουμε, υπάρχουν κυρωτικοί μηχανισμοί. Και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε επίπεδο νομοτεχνικής επεξεργασίας, βελτιώνεται συνεχώς.

Εκεί που τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά είναι στο Διεθνές Δίκαιο, στο πραγματικό Διεθνές Δίκαιο. Ολοένα και περισσότερες συνθήκες ψηφίζονται. Ολοένα και περισσότερο «εμπλουτίζεται» η ελληνική έννομη τάξη από κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Και εκεί θέλει ιδιαίτερη προσοχή, γιατί το Διεθνές Δίκαιο, αντί να κάνει βήματα προς τα εμπρός, κάνει βήματα προς τα πίσω.

Όλοι ξέρουμε, ιδίως εκείνοι που παροικούμε την Ιερουσαλήμ της νομικής επιστήμης –είτε της δικηγορίας είτε της δικαιοσύνης- ότι το Διεθνές Δίκαιο ξεκίνησε πάντοτε με ένα σημαντικό μειονέκτημα. Το σημαντικό του μειονέκτημα είναι ότι δεν είχε τους απαραίτητους κυρωτικούς μηχανισμούς. Ήταν –και παραμένει- ένα δίκαιο, το οποίο δεν έχει τους μηχανισμούς εκείνους, που μπορούν να επιβάλουν με όρους ισότητας και δικαιοσύνης την εφαρμογή των κανόνων, τους οποίους τα κράτη ψηφίζουν. Δεν μπορούν, επίσης, να επιβάλουν στα κράτη να αποδεχθούν τους κανόνες δικαίου, οι οποίοι παράγονται, δεδομένου ότι πολλά κράτη δεν έχουν κυρώσει αυτούς τους κανόνες, αυτές τις συνθήκες. Γι' αυτό και η νομολογία του Δικαστηρίου της Χάγης έχει βρει αυτήν την οδό της δέσμευσης των κρατών και από τους γενικούς παραδεδομένους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, ακριβώς για να εξασφαλίσει όσο μπορεί την ισότητα της εφαρμογής των κανόνων –σημαντικών κανόνων- του Διεθνούς Δικαίου από κράτη που αρνούνται να ψηφίσουν τις σχετικές συμφωνίες.

Όπως και να έχει το πράγμα, ήταν και παραμένει το Διεθνές Δίκαιο ένα δίκαιο, χωρίς σημαντικούς κυρωτικούς μηχανισμούς. Μεγάλο μειονέκτημα. Σ' αυτό ήρθε, όμως, τελευταία να προστεθεί και κάτι άλλο, το οποίο βλέπουμε στο συζητούμενο νομοσχέδιο και στο καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, αλλά και στην προσαρμογή στα επόμενα, που έχουμε μπροστά μας αυτήν τη στιγμή: Είναι η ολοένα και διευρυνόμενη αοριστία του Διεθνούς Δικαίου. Δεν την είχαμε παλιά. Παρατηρήστε ότι τα προηγούμενα χρόνια οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, οι διεθνείς συνθήκες είχαν περισσότερο συγκεκριμένες διατάξεις. Όσο περνάει ο καιρός, αποκτούν μια αοριστία. Και ξέρετε πολύ καλά ότι η αοριστία μαζί με την έλλειψη των κυρωτικών μηχανισμών, είναι ο θανάσιμος εχθρός της κανονιστικής δύναμης του δικαίου. Και αυτό πληρώνουμε και με αυτόν τον νόμο, τον οποίο φέρνουμε σήμερα στην ελληνική έννομη τάξη.

Ο συνδυασμός, όμως, αυτών των δύο στοιχείων, της έλλειψης κυρωτικών μηχανισμών και της αοριστίας του ουσιαστικού Διεθνούς Δικαίου, μας οδηγεί σε ένα περαιτέρω επικίνδυνο φαινόμενο: Στην ασυδοσία, σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του, στην υποκρισία, σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του. Υποκρισία, την οποία ζούμε ακόμα και αυτές τις μέρες, τώρα που μιλάμε και για την οποία έγινε λόγος χθες μαζί μ' αυτήν την Αίθουσα.

Σε τι συνίσταται η υποκρισία; Το βλέπετε. Βλέπετε χαρακτηριστικά ότι το Διεθνές Δίκαιο επιλεκτικά και μόνο εφαρμόζεται. Και όχι μόνο επιλεκτικά, αλλά όποτε, εκείνοι οι οποίοι έχουν τις δυνατότητες να κινούν τους μηχανισμούς εφαρμογής του θέλουν να το κάνουν, πράγμα το οποίο δεν εξαρτάται από κράτη και λαούς, οι οποίοι έχουν μικρότερες δυνατότητες.

Το βλέπουμε με την επέμβαση στη Λιβύη. Ορθώς έγινε. Δεν μπορεί να επιτρέπεται σε ένα διδάκτορα να ενεργεί με τον τρόπο που ενεργεί και δεν επιτρέπεται να αφήνεται ένας λαός, ο οποίος επιδιώκει τα δημοκρατικά του δικαιώματα, να είναι έρμαιο των ορέξεων ενός δικτάτορα. Μόνο που ξέρετε πολύ καλά, ακριβώς

εξαιτίας των αδυναμιών του Διεθνούς Δικαίου, ποιοι είναι εκείνοι που ανέχτηκαν, έκαναν εταίρο το δικτάτορα αυτόν. Και όταν ήρθε η ώρα να τον αντιμετωπίσουν, τους επισείει τι; Ότι ήταν ακριβώς ο εταίρος τους. Ήταν εκείνος, τον οποίον αυτοί εμπιστεύτηκαν.

Επιτέλους, θα μάθει η Διεθνής Κοινότητα ότι η δημοκρατία είναι βασικό κεκτημένο όλων των λαών και πρέπει να το υπερασπιζόμαστε και, από εκεί και πέρα, δεν μπορούμε να ανεχόμαστε παρεκβάσεις κατά περίπτωση και επιλεκτικά;

Και ένα δεύτερο που αφορά τον τόπο μας, το λαό μας, το έθνος μας: Γιατί άραγε είναι τόσο ευαίσθητοι –και καλά κάνουν– σε θέματα που αφορούν δικαιώματα του ανθρώπου, όπως είναι αυτά στη Λιβύη, αλλά παραμένουν εντελώς αδιάφοροι σε μια από τις μεγαλύτερες παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου που υπάρχει στην Κύπρο. Σε μια χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει στρατό κατοχής, έχει το μόνο τείχος που υπάρχει αυτήν την στιγμή, αν όχι στον κόσμο, τουλάχιστον στην Ευρώπη. Για την Κύπρο και την εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου, των ψηφισμάτων της Γενικής Συνέλευσης και των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, ποιος θα μιλήσει; Και γιατί άραγε εκεί μπορεί το δίκαιο να εφαρμόζεται αλλά στην Κύπρο όχι; Είναι αυτό που έλεγε ο Πασκάλ δηλαδή; Ότι αλλιώς είναι η δικαιοσύνη από τη μια πλευρά των Πυρηναίων και αλλιώς από την άλλη;

Μην με παρεξηγήσετε. Δεν κάνω παρέκβαση. Η ουσία του νομοσχεδίου μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε κατάματα την πραγματικότητα του Διεθνούς Δικαίου σήμερα. Έχουμε ένα Διεθνές Δίκαιο χωρίς κυρωτικούς μηχανισμούς, ένα αόριστο Διεθνές Δίκαιο. Αυτό οδηγεί σε αυθαιρέσιες, στην υποκρισία που σήμερα αντιμετωπίζουμε, γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολύ σκεπτικοί αλλά ταυτόχρονα και πολύ αποφασιστικοί σε δύο πράγματα: Όταν μετέχουμε στην παραγωγή του Διεθνούς Δικαίου, πρέπει να σηκώνουμε τη φωνή και να επιβάλλουμε αυτό που πιστεύουμε, ιδίως όταν έχουμε συμφωνίες ή συνθήκες που απαιτούν ομοφωνία και κυρίως, έστω και αν η φωνή μας δεν μπορεί να εισακουστεί όσο θα θέλαμε, να μην παύουμε να διευκρινίζουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι επιθυμούμε την εφαρμογή του Διεθνούς Δικαίου *urbi et orbi*, ιδίως σε θέματα που αφορούν στον τόπο και το λαό μας.

Από εκεί και πέρα, όπως τόνισα πριν, περιέχει σημαντικές διατάξεις. Καθιερώνει σημαντικά εγκλήματα το συζητούμενο νομοσχέδιο και το γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι το κάνετε σχετικά συγκεκριμένο, βοηθάει το δικαστή, ο οποίος θα εκκαλείτο σε πολύ μεγάλης σημασίας εγκλήματα, να κρίνει εκ των ενόντων. Μην ξεχνάτε ότι αυτό το νομοσχέδιο –το τόνισε και η εισηγήτρια από πλευράς πλειοψηφίας– περιέχει διατάξεις που αφορούν γενοκτονία, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, εγκλήματα πολέμου κατά προσώπων, εγκλήματα πολέμου κατά της ιδιοκτησίας, εγκλήματα που διεξάγονται με απαγορευμένες μεθόδους πολέμου, εγκλήματα που διεξάγονται με απαγορευμένα μέσα πολέμου. Αντιλαμβάνεστε, σε έναν τόπο σαν το δικό μας –που παραμένει πάντοτε ένας τόπος ο οποίος απειλείται και το ξέρετε και το ξέρουμε και από πού– πόση σημασία έχουν τέτοιες διατάξεις. Έγιναν συγκεκριμένες. Αλλά παρά το συγκεκριμένο των διατάξεων να είστε βέβαιοι ότι θα χρειαστεί πολύ προσπάθεια από την πλευρά του δικαστή, επίσης, για να μπορέσει να συγκεκριμενοποιήσει έτι περαιτέρω, όπως αρμόζει, τέτοιες διατάξεις.

Τρία σημεία μονάχα, κύριε Υπουργέ, είναι αυτά στα οποία διατηρώ, όπως σας είπα, κάποιες συγκεκριμένες επιφυλάξεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν ψηφίζουμε τις σχετικές διατάξεις:

Το ένα αφορά στο άρθρο 15 το οποίο σχετίζεται με την παράλειψη αναγγελίας εγκλήματος. Σας διαβάζω «στρατιωτικός διοικητής, ή πολιτικός προϊστάμενος, ο οποίος παραλείπει να αναγγείλει αμελλητί στην αρμόδια για την έρευνα και δίωξη αρχή αξιόποινη πράξη». Απλώς «παραλείπει»; Ή θα πρέπει να προσδιορίσουμε μετά το «παραλείπει» –σας το είχα πει και στην επιτροπή– και τον βαθμό της υπαιτιότητας; Διότι το «παραλείπει» μπορεί να σημαίνει ότι το έκανε γιατί το αγνοούσε. Θα μου πείτε, η λέξη «παραλείπει» σημαίνει ότι το γνώριζε για να το κάνει. Πρέπει να το διευκρινίσουμε.

Εγώ θα έλεγα ότι παραλείπει από πρόθεση. Δεν εξηγείται δια-

φορετικά γιατί έχουμε ένα τέτοιο έγκλημα και τόσο βαρύ σε αυτές τις περιπτώσεις. Αυτό πρέπει να το δούμε. Και πρέπει να προσδιορίσουμε το βαθμό υπαιτιότητας, αλλιώς μια απλή παράλειψη –σε τέτοιες συνθήκες μάλιστα– θα μπορούσε να οδηγήσει έναν άνθρωπο να χαρακτηριστεί εγκληματίας και μάλιστα, σε επίπεδο πολέμου.

Η δεύτερη διάταξη είναι το άρθρο 17, το οποίο αφορά το δεδικασμένο. Τόνισα και επαναλαμβάνω: Είναι μία προνομιακή, κατά κάποιο τρόπο, μεταχείριση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Διότι στην περίπτωση αυτή το δεδικασμένο του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου είτε σε ό,τι αφορά την καταδίκη είτε σε ό,τι αφορά την αθώωση ενός προσώπου, είναι δεδικασμένο το οποίο δεσμεύει τα υπόλοιπα δικαστήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν συμβαίνει το αντίστροφο με τις αποφάσεις που εκδίδουν, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, τα ελληνικά ποινικά δικαστήρια, όταν εφαρμόζουν, δηλαδή, αυτήν τη ρύθμιση.

Και βεβαίως, είναι λογικό από την πλευρά του καταστατικού να τα λείει αυτά τα πράγματα. Διότι το καταστατικό τι θέλει να κάνει; Να θωρακίσει τη δικαιοδοσία και τα αποτελέσματα των αποφάσεων του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Πάντως, είναι μονομερής η αντιμετώπιση.

Θα μου πείτε, μπορούμε εμείς να επιβάλουμε στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο ποια είναι η δικαιοδοσία του και ποια είναι η δύναμη δεδικασμένου την οποία θα έχει;

Κατ' αρχάς, φαίνεται πως δεν είναι δυνατόν, γιατί αυτό συναρτάται με την εφαρμογή του ίδιου του καταστατικού. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω ότι έστω και καθ' υποφοράν, έπρεπε τουλάχιστον να εξαρτήσουμε την εκ μέρους μας αποδοχή του κανόνα αυτού του άρθρου 17 από ένα είδος αμοιβαιότητας σε σχέση με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, το οποίο οφείλει και αυτό να σέβεται το δεδικασμένο των δικαστηρίων των κρατών-μελών. Εκτός εάν συντρέχουν περιπτώσεις όπου θα είχαμε χώρα, τα δικαστήρια της οποίας θα ήθελαν να καταστρατηγήσουν ευθέως το καταστατικό και τις επέκεινα διατάξεις.

Τέλος, είναι το άρθρο 32, αυτή η γενική διάταξη στο τέλος. Σας το ξαναδιαβάζω όπως παραμένει, κύριοι συνάδελφοι: «Η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που αναγνωρίζονται και προστατεύονται από το Σύμφωνο, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα».

Τι λέει αυτή η διάταξη; Αυτονόητη είναι. *Lex imperfecta*. Ένα ευχολόγιο. Για ποιο λόγο να τη βάλουμε; Είναι σαν να λέμε ότι όλο το άλλο νομοσχέδιο δεν έχει καμμία σημασία. Βάζουμε αυτήν την κατακλείδα, για να σεβαστούμε τους κανόνες του υπόλοιπου νομοσχεδίου. Δεν ταιριάζουν τέτοιοι κανόνες μέσα σε ένα νομοσχέδιο, όταν έχουμε τις προηγούμενες διατάξεις και όταν, μετά τις τροποποιήσεις που επιφέρατε, γίνεται –όσο γίνεται τουλάχιστον– περισσότερο ορισμένο το νομοσχέδιο αυτό.

Η διάταξη αυτή, όπως εισάγεται στο άρθρο 32, δεν νομίζω ότι βλάπτει, με την έννοια ότι θα μας δημιουργήσει ανυπερβλήτα προβλήματα ερμηνείας. Όπως, όμως, και να το κάνουμε, είναι μία διάταξη η οποία δεν έχει κανέναν κυρωτικό μηχανισμό, είναι *lex imperfecta*. Αυτό προκύπτει και από τα υπόλοιπα ζητήματα τα οποία, νομίζω, αφορούν τις διατάξεις από το 1 έως το 31.

Μία τελευταία παρατήρηση κι ευχαριστώ για την ανοχή, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κάνατε ένα πολύ καλό βήμα με το να δεχθείτε τις παρατηρήσεις και να συγκεκριμενοποιήσετε τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου, όσο ήταν δυνατόν αυτό το πράγμα. Αυτό είναι ένα καλό προηγούμενο και μία καλή πρακτική. Βεβαίως, δεν έχει έρθει ακόμα στην επιτροπή και δεν μπορούμε να έχουμε εικόνα για το πώς θα διαμορφωθεί στο τέλος. Όλοι, όμως, έχουμε πάρει μία ιδέα, από πλευράς δημόσιας διαβούλευσης, των διατάξεων του σχεδίου νόμου, που αφορά την ξενοφοβία και το ρατσισμό, τις διατάξεις περί εχθροπάθειας.

Ευλικρινά σας μιλώ, όπως είναι ανηττημένο αυτήν τη στιγμή, δεν νομίζω πως μπορεί να γίνει αποδεκτό ότι θα παραμείνει έτσι

αυτό το νομοσχέδιο. Έχουν γίνει αρκετές παρατηρήσεις και θα γίνουν και στην επιτροπή. Εύχομαι όταν έρθει –αν έρθει– αυτό το νομοσχέδιο που είναι ανηρημένο στο site του Υπουργείου, το οποίο –σας το τονίζω– μας βάζει σε πάρα, μα πάρα πολλές σκέψεις και σε ένα μεγάλο προβληματισμό –και ελπίζω και πριν από την εισαγωγή του στην επιτροπή να βελτιωθεί– στην επιτροπή, να ακολουθήσετε τον ίδιο δρόμο που ακολουθήσατε κι εδώ. Διότι η καλή νομοθέτηση και ιδίως η καλή εφαρμογή των νόμων, δεν είναι μόνο αγωνία δική σας, αλλά μέλημα και χρέος όλων ημών, που υπηρετούμε τη Βουλή των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το 8ο Δημοτικό Σχολείο Παλαιού Φαλήρου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με την ειδική αγοράστρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, είναι στ' αλήθεια ευχάριστη έκπληξη, σε μια συζήτηση στη Βουλή –και αυτό δεν αλλάζει καθόλου το γεγονός ότι εμείς αυτό το νομοσχέδιο θα το καταψηφίσουμε και επί της αρχής και επί των άρθρων συνεπείς και με την καταψήφιση του Κυρωτικού Καταστατικού και Λειτουργίας του ν.3003/2002 για το Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης και μπορώ και να το στηρίξω και να το εξηγήσω– να έχει γίνει μια σοβαρή απόπειρα. Δεν θα μείνω στα νομοτεχνικά. Την θεωρώ, όμως, προσωπική την αποδίδω προσωπικώς στον κύριο Υπουργό, γιατί θα συμφωνήσω και με παραληψαντες συναδέλφους ότι δεν έχουμε εμπειρία σεβασμού της νομοτεχνικής επεξεργασίας. Για την πολιτική μπορούμε να κάνουμε όσες συζητήσεις θέλετε εδώ και να διαφωνούμε, αλλά το να έρχονται εδώ κείμενα –και έρχονται κείμενα– κακομεταφρασμένα, άθλια, πάρα πολλές φορές διαστρεβλωμένα ακόμα και της γλωσσικής και εννοιολογικής προσέγγισης, μάς κάνει και αισθανόμαστε –ελικρινά σας το λέω– ένα είδος κοινοβουλευτικής ξεφτίλας, να πρέπει να καθόμαστε εδώ και να κουβεντιάζουμε για λέξεις ακατανόητες, που είναι πολύ μακράν του πολιτισμού μας.

Έγινε από τον κ. Καστανίδη –και αυτό δεν έχουμε κανένα λόγο να μην το αναγνωρίσουμε– μια πολύ σοβαρή προσπάθεια, όπου υπήρχε η δυνατότητα –γιατί το ζήτημα είναι βασικά πολιτικό και βασίζεται στο Δικαστήριο της Χάγης και στην ιδρυτική και καταστατική του μορφή– να μπορέσει να εισαγάγει έννοιες του ελληνικού Ποινικού Δικαίου και να το κάνει, διευκρινίζοντας όρους, οι οποίοι ήταν εξαιρετικώς ασαφείς.

Αυτό δεν αλλάζει την ουσία. Αναγνωρίζεται ως προσπάθεια. Ενδεχομένως, κάποια στιγμή, σε κάποια σύμπτωση, για κάποιο δυστυχή –και το εννοώ το «δυστυχής»– η παρέα σφηκοφωλιάς συμφερόντων θα αποφασίσει ότι πρέπει να συλληφθεί. Θα μου επιτρέψετε να το λέω ακριβώς έτσι «παρέα σφηκοφωλιάς γκάνγκστερ», που αποφασίζουν να εφαρμόσουν το Διεθνές Δίκαιο κατά το δοκούν των συμφερόντων τους και να το χρησιμοποιήσουν. Αυτή ήταν η αρχική μας ένσταση, ακριβώς γιατί δεν υπάρχουν μέθοδοι εφαρμογής και ακριβώς γιατί οι πόλεμοι δεν γίνονται μόνο για πολιτικές, ιδεολογικές αντιπαραθέσεις μεταξύ ανθρωπιστών και μη ανθρωπιστών, κτηνών και μη κτηνών. Γιατί έτσι πάει να μας παρουσιαστεί με αυτήν την τρέχουσα αιματηρή επικαιρότητα μέχρι σήμερα η αντίληψη περί Διεθνούς Δικαίου.

Εδώ μπορεί, ενδεχομένως, κάποιος, με τη διασαφήνιση των όρων και την υπαγωγή σε άρθρα του δικού μας Ποινικού Κώδικα, να πετύχει και δικαστές –υπάρχουν δικαστές και στο Βερολίνο, τη ξέρετε τη ρήση, δεν χρειάζεται να τη διευκρινίσω– και να μπορέσει να περισωφεί ενδεχομένως από κάποια αδικία ή από κάποιο κυνηγητό. Στο δικονομικό τομέα δεν μπορούσατε να κάνετε τίποτα, και από την ώρα που παραμένουν οι διαπραγματεύσεις

και συζητήσεις μεταξύ Υπουργών και Ποινικού Δικαστηρίου της Χάγης.

Εδώ επιτρέψτε μου να σας πω κάτι που θέλω να το καταθέσω για τους συναδέλφους και για όσους μας ακούν. Δεν ξέρω πόσοι από εσάς έχετε εμπειρία από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και εύχομαι να μην την έχετε ποτέ. Εγώ έχω καταθέσει στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης για τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία. Έχω πάει και έχω πάρει και χαρτί μάρτυρα στη δίκη του Μιλόσεβιτς. Έχω την εμπειρία. Και πιστέψτε με, ελικρινά σας λέω ότι δεν θα θέλει να βρεθεί κανένας απλός δημοκράτης άνθρωπος, που ξέρει «να ξεχωρίζει δύο γαϊδουριών άχυρα», σ' αυτήν τη θέση. Δεν θα το θέλατε ποτέ. Δεν μπορείτε να έχετε εμπιστοσύνη σε τέτοιου είδους δικαστήρια. Δεν μπορείτε να έχετε εμπιστοσύνη, ακόμα και στην καλύτερη των προθέσεων. Και μη μου μιλήσετε για προθέσεις, γιατί τότε πρέπει, όπως είπε και η Αλέκα Παπαρήγα χθες από αυτό το Βήμα, να οριοθετήσετε τότε οι καλές προθέσεις συνάφειας με καθεστώς μετατρέπονται σε άθλια αποτελέσματα και καταλήγουν σε πόλεμο, τότε τραβάτε και οριοθετείτε τη γραμμή.

Εμείς το καταψήφισουμε, για όλους αυτούς τους λόγους. Δεν έχετε αισθανθεί την απειλή. Δεν έχετε πάει να εισαχθείτε ως μάρτυρας παίρνοντας ένα χαρτί-αριθμό, για να είστε αξιόπιστος και έγκυρος και να κυκλοφορείτε παρακολουθούμενος μέσα στη Χάγη. Δεν έχετε πάει ως μυστικός καταδότης να καταθέσετε, έχοντας εσείς τη διάθεση να πείτε το όνομά σας και να καταθέσετε. Δεν έχετε σταθεί μπροστά σε νεανία ετών είκοσι τριών, γραμματέα στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, ο οποίος πατάει έναν υπολογιστή και λέει: «Την τάδε μέρα, την τάδε ώρα ήσουν σε αυτήν τη διαδήλωση. Γιατί ήσουν;». Δεν το έχετε υποστεί. Το καταθέτω εδώ ως μαρτυρία. Το έχω υποχρέωση σε αυτούς που αύριο το πρωί θα βρεθούν αντιμέτωποι με αυτό το πράγμα.

Δεν έχετε σταθεί για να περάσετε την πόρτα του δικαστηρίου. Θα πάθετε συγκοπή. Θα αισθανθείτε σαν τους εκπομπισμένους κομμουνιστές με τον ν.509, όταν θα πάτε εκεί και θα σας λένε: «Την τάδε μέρα, την τάδε ώρα ήσουν στο Βελιγράδι σε μία διαδήλωση». Και να σας τα λέει αυτά ένας υπάλληλος. Και να του λες: «Για δείξε το μου» και να σου το γυρίζει, για να το δεις και να βλέπεις τη μούρη σου από διαδήλωση ως αποδεικτικό στοιχείο. Το κατανόείτε αυτό; Το έχετε περάσει; Μιλάμε για ευρωπαϊκές αξίες και Διεθνές Δίκαιο;

Σας παρακαλώ, σας προκαλώ, κύριε Υπουργέ –ελικρινά σας το λέω– κάποια μέρα, ανεξαρτήτως οποιουδήποτε πράγματος –δεν ξέρω εάν στέκεται αυτό το πράγμα– θέλω να έρθετε και να μου μιλήσετε εδώ, να το κουβεντιάσουμε σαν Έλληνες πολίτες-νομοθέτες, πώς γίνεται, η έδρα αυτού του Δικαστηρίου να είναι σε μία χώρα –δεν έχω προβλήματα με τις χώρες, δεν έχω προβλήματα με τους ανθρώπους, πολιτικά προβλήματα μπορεί να έχω– όπου το Ανώτατο Δικαστήριο αναγνώρισε το δικαίωμα ιδρύσεως κόμματος παιδεραστών;

Πείτε μου, τι να κάνω εγώ τώρα; Για ποιο Διεθνές Δίκαιο μου μιλάτε; Πώς μπορώ να βασιστώ σε ευρωπαϊκές αξίες, όταν αναγνωρίζετε το δικαίωμα, από μία χώρα ιδρυτική πρώην τριών Μπενελούξ, στην πολιτική έκφραση; Και έρχομαι μετά να οριοθετήσω τον άμαχο, τον ένοπλο, το διεθνή, το μη διεθνή. Τι είναι αυτά που συζητάμε τώρα;

Ελικρινά σας ρωτώ –συγγνώμη, δεν θέλω να μιλήσω προσωπικά, εκλάβετε με ως μάρτυρα που καταθέτει εμπειρία, αυτή είναι η λαϊκή σοφία, αυτή είναι η εμπειρία, αυτές είναι οι πηλές που αφήνουν οι πόλεμοι– εάν πάρετε το 10 για την ιδιοκτησία, που το έχετε διαβάσει, το ξέρετε όλοι, αυτήν τη στιγμή ποιος χτυπά ποίου ιδιοκτησία, βομβαρδίζοντας τη Λιβύη με βάση αυτό το Διεθνές Δίκαιο; Ποιο Διεθνές Δίκαιο και ποια διεθνή νομιμότητα;

Από την ώρα που έχετε συμφωνίες προθύμων, δεν μπορούμε να το συζητήσουμε. Από την ώρα που υπάρχει διμερής συμφωνία χωρών ατελειώτων και δεν έχει εγκριθεί από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης και δεν το έχουν ενσωματώσει στη νομοθεσία τους οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα και η Ρωσία, τι συζητάμε; Το λέω και για λόγους σεβασμού της νομοσύνης.

Διεξαγομένου του πολέμου στη Λιβύη, εγώ θα αισθανόμουν την ανάγκη να πω ένα «όχι», χωρίς να εμβαδύνω καν πολιτικά, σε αυτούς που βομβαρδίζουν αυτήν τη στιγμή περιουσία του λιβυ-

κού λαού. Αλλά είναι περιουσία του λιβυκού λαού; Για να το δούμε. Για πείτε μου, με βάση αυτό το κείμενο, δεν υπάρχει απειλή αυτήν τη στιγμή ότι θα δικαστεί αύριο το πρωί ο Γκαντάφι. Και επιμένω στο Γκαντάφι -δεν ειρωνεύομαι- γιατί η φυλή του είναι Γκαντάφι και το όνομά του είναι Γκαντάφι. Από ποια στιγμή και μετά έγινε αντικείμενο μίας συμμαχίας προθύμων, όπου ούτε το NATO συμφωνεί ούτε ο ένας συμφωνεί;

Και χθες η δική μας χώρα είχε πηξει στα αεροπλάνα. Ανοίξαμε και άλλα αεροδρόμια. Δεν είχαμε πού να τα βάλουμε. «Δεν συμμετέχουμε», λέει, άρα δεν είμαστε καν ηθικοί αυτουργοί στην καταπάτηση της περιουσίας του λιβυκού λαού διά των βομβαρδισμών, η οποία γίνεται για ανθρωπιστικούς λόγους.

Πού τα λέμε αυτά; Μεταξύ μας τα λέμε; Γίνεται πόλεμος των μνηστήρων. Απαντήστε τίνος είναι η περιουσία εκεί που γίνονται οι βομβαρδισμοί, στο τάδε σπίτι, στην τάδε σκηνή, στο τάδε εκείνο και στο τάδε το άλλο. Να μου πείτε τίνος είναι.

Θα σας πω: Γαλλική «TOTAL», ιταλική «ENI», βρετανική «BP», ισπανική «REPSOL», «EXXON MOBIL», «CHEVRON», «OCCIDENTAL PETROLEUM», «HEINZ», «CONOCOPHILLIPS» και η κινεζική «CNPC». Τι έχει η Λιβύη; Έχουν το Διεθνές Δίκαιο. Θέλετε να σας δώσω τη χρηματοοικονομική έκθεση αυτού του πολέμου που γίνεται εκεί και εμείς συμμετέχουμε; Δεκαπλάσιο πετρέλαιο από την Αίγυπτο, εξαιρετικής ποιότητας και με κόστος εξορύξεως 1 ευρώ το βαρέλι. Άμα, με ακούσει μένας κανένας απ' έξω τώρα να λέω ότι το κόστος εξορύξεως είναι αυτό, οι μνηστές είναι αυτοί, τα αεροδρόμιά του είναι τίγκα, τα αεροπλάνα του σηκώνονται ή περιπολούν ή προσφέρουν βοήθεια και του κοστίζει και 1 εκατομμύριο ευρώ την ημέρα η μη συμμετοχή -συμμετοχή και πάει μετά στο βενζινάδικο να βάλει βενζίνη- μπορεί να με σκοτώσει για τα ψέματα που λέω. Και θα του πω ότι οι εγκληματίες θα καταδικαστούν γιατί έχουμε Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης. Και δεν θα υπάρχει γενοκτονία, δεν θα υπάρχει το ένα, δεν θα υπάρχει το άλλο. Είναι υποκριτική η θεομοθότης.

Και η Ενωμένη Ευρώπη είναι πολύ ωραία ιδέα. Καταπληκτική ιδέα είναι η Ενωμένη Ευρώπη. Εμείς Ευρωπαίοι είμαστε. Ο Χανς αγρότης με το Μήτσο αγρότη. Η Λιάνα καθαρίστρια με τη Ροζαμπέλα καθαρίστρια. Αυτήν την Ευρώπη έχουμε, ενοποιημένη ως κινέζικο μεροκάματο; Ή έχουμε τη κόκο, σόκο με όλα αυτά που σας διάβασα πριν; Ωραία ιδέα είναι η ενωμένη Ευρώπη, αλλά η Ευρώπη των λαών, όχι η Ευρώπη των πολυεθνικών και των συμφερόντων.

Αυτό, λοιπόν, είναι ένα δικαστήριο ιδιωτικού τύπου. Εξετάζει ad hoc περιστάσεις, που επιτρέπουν σε ομάδες συμφερόντων να υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους. Και τότε ανακαλύπτει εγκληματίες, γενοκτόνους, περιβαλλοντικά ζητήματα, κορμοράνους. Χιλιάδες πράγματα.

Σας λέω ευθέως, εκεί που κάθεστε με αυτό το νομοθέτημα, αν αύριο το πρωί, αριστερά του Πρίνου, νότια του Καστελόριζου και δυτικά της Πύλου βρισκόταν πετρέλαιο, ευκόλως εξορύξιμο, μετά από μελέτες, και εσείς αποφασίζατε ένα πρωί να πείτε -όπως έκανε ο Καντάφι- «να το δώσω στους Κινέζους που έχουν ανάγκη, επειδή έχω και την «COSCO» στο λιμάνι και να μη δώσω το 85% στους Ευρωπαίους με την τιμή που θέλουν», δεν θα συζητούσαμε εδώ. Θα σας είχαν πιάσει. Θα είχαν τραβήξει μία γραμμή και θα έλεγαν: «Εσείς εδώ ο συγκεκριμένος Υπουργός Δικαιοσύνης...». Δεν ξέρω, γιατί αν ακολουθήσουμε το λιβυκό πρότυπο εσείς μπορεί να είσατε με τους αντεπαναστάτες, όπως είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης του Καντάφι τώρα και να είχαν συλλάβει τον Παπανδρέου και εσείς να ήσασταν σε αυτήν τη θέση. Δεν το λέω αυτό για να χαμογελάσουμε πικρά. Το λέω, δυστυχώς, για να συνειδητοποιηθεί αυτή η αλήθεια.

Έχω μια ειδικότερη ένσταση. Κάνατε κάποια πράγματα, τα οποία είναι σημαντικά, όπως η αναγνώριση της στολής. Δεν θέλω να επεκταθώ. Ειλικρινά κάναμε ενδελεχή συζήτηση. Σας αναγνωρίζω ότι όπου μπορούσατε να βάλετε το ελληνικό Ποινικό Δίκαιο, το βάλατε.

Έχω ένα πρόβλημα αποσαφήνισης με το άρθρο 13. Έχω και μία υποψία που θα την καταθέσω εδώ ενώπιόν σας. Έχω την εντύπωση ότι αυτό το άρθρο 13 στην πραγματικότητα δεν απευθύνεται σε έγκλημα πολέμου και δεν έχει αυτό το στόχο. Έχει το στόχο νομιμοποιημένης καταστολής μαζικών εξεγέρσεων μη

συμφωνούντων με την ad hoc δημιουργούμενη από συμφέροντα έννομη τάξη της στιγμής. Μη μου μιλήσετε για διεθνή έννομη τάξη, γιατί τότε θα αρχίσω να ουρλιάζω. Σας το είπα και στην επιτροπή. Νοιάζεστε για τον αραβικό κόσμο και τα ανθρώπινά του δικαιώματα; Δεν λέτε ποτέ την αλήθεια για το κατά κεφαλήν εισόδημα στη Λιβύη, το κατά κεφαλήν εισόδημα των πεινασμένων στην Τρίπολη, που ξεσηκώθηκαν για την τιμή των τροφίμων, που αυτήν τη στιγμή είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στον κόσμο για τους λαούς, τους καταπιεσμένους από το οικονομικό, παγκοσμιοποιημένο, καπιταλιστικό, ιμπεριαλιστικό σύστημα μέχρι σήμερα, ούτε για την Αίγυπτο. Γιατί δεν σας πήρε ο πόνος για την εισβολή στο Μπαχρέιν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, δεν πρόκειται να δευτερολογήσω. Θα ήθελα λίγη επιείκεια.

Να σας πω κάτι; Έτσι όπως έχουν τα πράγματα, πόσα ψηφίσματα του ΟΗΕ στην Παλαιστίνη δεν έχουν εφαρμοστεί, αφού κόπτεστε για τα δικαιώματα των Αράβων; Πότε παρενέβη η διεθνής κοινότητα; Όταν εισέβαλε το Ισραήλ στο Λίβανο και βομβάρδιζε;

Πότε παρενέβη η διεθνής κοινότητα; Όταν προχθές το Ισραήλ «τσιμέντωσε» επτά πηγάδια; Επτά πηγάδια «τσιμέντωσαν»! Το φαντάζεσθε αυτό μέσα στη Γάζα, με τους ανθρώπους παστωμένους και στη Ραμάλα, όπου υπάρχει τεχνος και δεν μπορείς να πας, να μπεις, να βγεις εκεί που ζούσες; Παλαιστίνιοι δεν είναι αυτοί; Άνθρωποι δεν είναι; Άραβες δεν είναι; Πού ήταν η διεθνής νομιμότητα;

Πού ήταν η διεθνής νομιμότητα στην Κύπρο; Πού είναι τα ψηφίσματα εφαρμογής του ΟΗΕ; Δεν αντέχεται τόση υποκρισία! Ειλικρινά σας το λέω! Δεν αντέχεται! Δεν μπορεί να κοροϊδευτεί ο κόσμος ότι τέτοια δικαστήρια θα τον σώσουν από τη μυρωδιά του πετρελαίου, των συμφερόντων. Θα είναι χαζός πια.

Βλέπετε την Κίνα, την πλούσια, την καταπληκτική κ.λπ.. Είναι 200% το χρέος της Κίνας, σε σχέση με το ελληνικό. Με αυτήν την τέλεια οργάνωση και την απίστευτη πειθαρχία, ένα μολ σούπας έχουν και μία φέτα ψωμί για τρία άτομα και θα πανηγυρίσει ο κόσμος για το χρηματιστήριο του Τόκιο;

Στο 2013 πάμε για τις καταστολές. Αυτό είναι ιστορικό. Αφορά και την Αστυνομία. Εάν θέλετε να επιδείξετε την ευαισθησία σας, σας παρακαλώ πάρα πολύ να γίνετε ο πρώτος Υπουργός που θα μου απαντήσει. Είκοσι χρόνια ψάχνω και ρωτώ ποια είναι η σύνθεση των χημικών που ρίχνουν τα ΜΑΤ. Και ξέρετε γιατί; Γιατί είναι δωρεάν, είναι αντισταθμιστικά. Αυτά που ρίχνουν τα ΜΑΤ είναι αντισταθμιστικά. Δεν τα πληρώνουμε. Είναι τα μόνα όπλα, τα χημικά των ΜΑΤ, που δεν τα πληρώνουμε. Πείτε μου τι βαθμό τοξικότητας έχουν. Έχω κάνει αιτήματα, δημοσιεύσεις, τα πάντα. Έχω κάνει ερωτήσεις σε Υπουργούς. Έλεος! Ας μου απαντήσει κάποιος. Θέλω να μάθω τη χημική σύσταση των δακρυγόνων, των pepper sprays και όλων των υπολοίπων που ρίχνουν τα ΜΑΤ. Νομιμοποιούμαι να τη γνωρίζω.

Γιατί σας το λέω; Προσέξτε την παρακάτω φράση, κύριε Υπουργέ. Έχει μία ασάφεια, η οποία είναι σχεδόν κλαυσιγενική, χωρίς να φταίτε ενδεχομένως. Λέει: «Όποιος στο πλαίσιο της διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης χρησιμοποιεί δηλητήριο ή όπλο που εκτοξεύει δηλητήριο, βιολογικά ή χημικά όπλα, σφαίρες» -τις λεγόμενες ντουμ-ντουμ- «με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο». Δηλαδή, υπάρχει τρόπος εκτόξευσης και χρησιμοποίησης όλων αυτών των πραγμάτων, με τρόπο που να μην προκαλέσει κίνδυνο στον άνθρωπο;

Τι καλύπτει εδώ; Εγώ ψυλλιάζομαι αυτήν την απύθμενα υποκριτική διεθνή κοινότητα των ισχυρών, γιατί πάει να μετατρέψει -προσέξτε με καλά, κύριε Υπουργέ- σε ατύχημα -εκεί πάει- τη χρήση όπλων τέτοιου τύπου. «Δεν φταίμε εμείς, διαρροή ήταν», λέει και θα ξαπλώσει πληθυσμούς ολόκληρους.

Θα μου πείτε: Έρχεσαι εδώ και μας λες φαντασίες; Δεν τις λέω τις φαντασίες. Ακούστε με. Δεκαεπτά κουρδικά χωριά και δύομισι χιλιάδες οικισμούς «καπάκωσαν» στο νότο της Τουρκίας, για να φτιάξουν τα ξένα συμφέροντα το φράγμα στον Τίγρη και στον Ευφράτη. Τους «ξάπλωσαν» κάτω, έτσι.

Κύριοι συνάδελφοι, «μάλλιασε η γλώσσα μου» να το λέω και

θα το λέω μέχρι να πεθάνω. Η εκτόπιση φτιάχτηκε από τον Βενιζέλο για τη ζωοκλοπή και με αυτήν η μισή Ελλάδα πήγε την άλλη μισή Ελλάδα, την κομμουνιστική, τη φιλοκομμουνιστική ή την όποια άλλη, στους τόπους εξορίας και στους τάφους και καλλιέργησε εμφύλιους. Αυτό που συμβαίνει αυτήν τη στιγμή στη Λιβύη είναι ο εμφύλιος, πυροδοτημένος από έχοντες συμφέροντα.

Δεν είναι, λοιπόν, οι πεινασμένοι που ξεσηκώθηκαν, τους οποίους δεν τους σέβεται κανείς. Ξεσηκώθηκαν στην Υεμένη, αλλά δεν σας είδα να βγάλετε κανένα ψήφισμα, να νοιαστείτε. Και στο Μπαχρέιν φωνάζουν. Στη Σαουδική Αραβία εγώ δεν μπορώ να κυκλοφορήσω ούτε οι κυρίες εδώ. Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα ως γυναίκες ούτε ψήφου. Πήγατε να μας υπερασπιστείτε ποτέ; Ποια ανθρώπινα δικαιώματα;

Εδώ, κύριε Υπουργέ, λέει «με τρόπο που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο». Σε άλλες περιπτώσεις έχετε, αλλού κατά το επιεικέστερο, αλλού κατά το αυστηρότερο, προσαρμόσει τις ποινές. Η ατομική σας πρόθεση να μην αφήσετε το πράγμα ξεσालωμένο στην ασάφεια γενικευμένων όρων μπορεί να αναγνωριστεί. Το όλο σύστημα της αντίληψης, όμως, είναι βαθύτατα πολιτικό.

Η χώρα, στ' αλήθεια, είναι εν κινδύνω αυτήν τη στιγμή, κύριε Υπουργέ. Και το ότι έρχεται αυτό από σύμπτωση –προφανώς από σύμπτωση χρονική– εδώ τι κάνει; Μας απαλλάσσει από την ηθική αυτοσυγκράτηση; Τι θα πούμε μετά; Ότι δεν ξέραμε, δεν είδαμε, δεν γνωρίζαμε; Ειλικρινά, να θυμάστε όταν ανοίγεται συζήτηση για τα δικαιώματα του ανθρώπου ότι ο δωδεκαετής Παλαιστίνσιος που βαστάει μια πέτρα στο χέρι δεν είναι ο μεγαλύτερος εγκληματίας όλων των εποχών. Και δεν διαφέρει σε τίποτα από τον άμαχο πληθυσμό, την κρητική μάνα, που όταν έπεφταν οι αλεξιπτωτιστές οι Γερμανοί, κράταγε από κάτω μια τσουγκράνα. Και ελπίζω να αλλάξετε την πινακίδα στην Κρήτη που λέει «εδώ δολοφονήθηκαν Γερμανοί στρατιώτες». Αν αυτό αντέχει μέχρι σήμερα, ουσί και αλλοίμονο, δεν μας σώζει κανένα δικαστήριο της Χάγης.

Μετά πλείστης όσης ανησυχίας αίσθησης κινδύνου, λόγου γνώσεως, αλλά και μεγάλης αισιοδοξίας, ότι οι λαοί δεν θα τα αφήσουν αυτά να περάσουν, σας καλώ να σεβαστείτε και να κατανοήσετε γιατί λέμε «όχι» και επί της αρχής και επί των άρθρων και να κοιμηθείτε με μια εικόνα συνάδελφοι σήμερα. Το κρέμασμα του Σαντάμ Χουσεϊν σε παγκόσμια τηλεοπτική μετάδοση, γιατί είχε πυρηνικά όπλα. Και να το παίξετε στον ύπνο σας διπλό καρέ «παραθυράκι», σαν τα δελτία των οκτώμισι, με αριστερά την κρεμάλα και δεξιά τον Κόλιν Πάουελ, όταν έδινε το λόγο της τιμής του και παλάμιζε Ευαγγέλιο στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, του οποίου τα περισσότερα μέλη που έχουν και δικαίωμα βέτο, δεν εγκρίνουν αυτό το δικαστήριο και είναι ικανό μόνο για τα Σόλομον Άιλαντς και την υπάκουη Ελλάδα στα ξένα συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ, κ. Αθανάσιο Πλευρή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά έρχεται σε ένα επίκαιρο χρονικό σημείο η συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου, διότι ανοίγει όλη η κουβέντα για τις δυνατότητες ύπαρξης διεθνούς νομιμότητας και τότε μπορεί να παρεμβαίνει αυτή η διεθνής νομιμότητα στα εσωτερικά ενός κράτους. Γιατί ξέρετε, κύριε Υπουργέ –και αυτό είναι και στη φιλοσοφία του αν δέχεται κάποιος ή δεν δέχεται τα διεθνή δικαστήρια, όπως το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης– είναι μια μεγάλη κουβέντα κατά πόσο νομιμοποιείται η διεθνής κοινότητα όταν βλέπει κάτι που μπορεί να έχει ανθρωπιστικό ή μη ενδιαφέρον, να παρεμβαίνει. Δεν μπορώ να πω με σιγουριά ότι η πλάστιγγα γέρνει προς τη μια ή την άλλη πλευρά, διότι άπαξ και δεχθείς την παρέμβαση της διεθνούς νομιμότητας σε άλλες περιπτώσεις, ενδεχομένως και εσύ ο ίδιος κάποια στιγμή να κριθείς για το αν πρέπει να επέμβει η διεθνής νομιμότητα.

Θα μου πείτε, υπό αυτήν την έννοια τι γίνεται; Άμα γίνονται σφαγές αμάχων από κάποιον δικτάτορα, θα πρέπει απλώς να παρακολουθεί η διεθνής κοινότητα; Προφανώς, δεν πρέπει μόνο να

παρακολουθεί, αλλά θα πρέπει να δούμε τις λεπτές ισορροπίες ανάμεσα στη διατήρηση της κυριαρχίας ενός έθνους-κράτους και στη δυνατότητα της διεθνούς κοινότητας να παρεμβαίνει.

Υπάρχουν αδικίες σε όλο αυτό το πλαίσιο; Προφανώς, υπάρχουν αδικίες, κύριοι συνάδελφοι, μην κοροϊδεύμαστε. Πολύ καλά γνωρίζουμε ότι το διεθνές δίκαιο υπάρχει κυρίως για τους διεθνολόγους και για τον ισχυρό. Διότι ο ισχυρός προφανώς, είναι αυτός που μπορεί να επιβάλλει το διεθνές δίκαιο. Και γι' αυτό το λόγο βλέπετε ότι συνήθως ο νικητής οποιουδήποτε πολέμου έχει τη δυνατότητα τα εγκλήματα του ηττημένου, να τα αναδεικνύει σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και αντιθέτως εγκλήματα, τα οποία έκανε ο ίδιος να περνάνε «στα ψιλά».

Παραδείγματα χάριν, μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου δεν θεωρήθηκαν εγκλήματα πολέμου οι δυο ατομικές βόμβες στο Ναγκασάκι και στη Χιροσίμα. Προφανώς, άμα ήταν άλλη εξέλιξη, σήμερα θα μιλούσαμε μόνο γι' αυτό ως εγκλημα πολέμου και θα είχαν πνιγεί όλα τα άλλα εγκλήματα πολέμου που έγιναν. Αυτό, όμως, στη λογική ότι οι ισχυροί του πλανήτη δεν ενδιαφέρονται, ότι δεν έχουν προσχωρήσει στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει έστω και με τις δυνατότητες που έχει η χώρα μας και η κάθε χώρα να έχουν θέση σε αυτά τα θέματα.

Κύριε Υπουργέ, στη συζήτηση, όπως είδατε, οι περισσότερες παρατηρήσεις που είχαμε να κάνουμε εμείς ήταν νομοτεχνικού περιεχομένου, στη λογική ότι θεωρούσαμε πως τα εγκλήματα τα οποία είχατε διατυπώσει, δεν μπορούσαν να σταθούν στην Ελληνική Ποινική Νομολογία, αλλά και γενικότερα στο ποινικό σκεπτικό.

Οφείλω, όμως, να πω, κύριε Υπουργέ, ότι κάνατε μία πολύ μεγάλη προσπάθεια και, κατά την άποψή μου, έχουν αρθεί αυτά τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν. Γι' αυτόν το λόγο, εμείς, επί της αρχής θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο που είχαμε καταψηφίσει στην επιτροπή, για τους λόγους που σας είπαμε. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν βλέπουμε ακόμα τις δυσκολίες που υπάρχουν στο νομικό κομμάτι και ότι δεν υπάρχουν κενά που πάλι δημιουργούν κάποιες ασάφειες, αλλά οπωσδήποτε αυτό το οποίο έχει έλθει τώρα με ρητή αναφορά σε εγκλήματα συγκεκριμένα του ελληνικού Ποινικού Κώδικα, μπορούμε να πούμε ότι έχει τα εχέγγυα να πούμε τουλάχιστον ως προς το κομμάτι της διατύπωσης των εγκλημάτων ότι είναι εγκλήματα, που πραγματικά μπορούν να σταθούν στην ελληνική νομική σκέψη, χωρίς να δημιουργούν σοβαρά δογματικά προβλήματα.

Στο δικονομικό τώρα κομμάτι, στο δεύτερο κεφάλαιο, κοιτάξετε τι γίνεται. Από τη στιγμή που η χώρα έχει κυρώσει το καταστατικό με το ν.3003/2002, στην πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, επικοινωνιακά μπορούμε να κάνουμε εδώ κουβέντα και να λέμε ότι δεν θέλουμε, όπως λειτουργεί το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Εάν, όμως, δεν βάλουμε κάποιες δικονομικές δικλίδες που μπαίνουν τώρα, τότε ουσιαστικά εναπόκειται στην απόλυτη ευχέρεια του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης να δέχεται τις υποθέσεις και ουσιαστικά να μας επιβάλει τι θα κάνουμε. Εδώ, τουλάχιστον μπαίνουν κάποια εχέγγυα, πάλι με σοβαρές διαφωνίες τις οποίες έχουμε, αλλά από το να μείνει ένα αυθαίρετο καθεστώς όπου τελικά όλα θα βρίσκονται στη διακριτική ευχέρεια του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, επιλέγουμε να έχουμε τις δικονομικές αυτές, έστω και προβληματικές διαδικασίες, που υπάρχουν βάσει του καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, ώστε να έχουμε μία προστασία στην ελληνική έννομη τάξη.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι, ακόμα και όσοι –μεταξύ των οποίων είμαι και εγώ– εκφράζουμε προβληματισμό κατά πόσο πρέπει να υπάρχει ένα διεθνές ποινικό δικαστήριο, σε κάθε περίπτωση το να τυποποιήσουμε κάποια εγκλήματα και να δικάζονται αυτά από τα ελληνικά δικαστήρια, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί είναι κάτι το οποίο δεν θα μπορούσαμε να συζητήσουμε ούτως ή άλλως. Στην πραγματικότητα εάν δοθεί η δυνατότητα στα ελληνικά δικαστήρια να δικάζουν αυτές τις υποθέσεις, τότε μπορεί να αποφύγουμε αυτόν τον υπερεθνικό έλεγχο που υπάρχει από ένα διεθνές δικαστήριο.

Έρχομαι τώρα συγκεκριμένα στα άρθρα.

Κύριε Υπουργέ, το άρθρο 1 έχει διορθωθεί.

Στο άρθρο 2, λέτε στην περίπτωση γ' για τα εγκλήματα που

τελούνται στην αλλοδαπή σε βάρος του ελληνικού κράτους ή Έλληνα πολίτη. Εδώ θέλω να αναφερθώ και σε ένα ενδιαφέρον από την ελληνική πλευρά που υπάρχει. Θα πρέπει να πει όχι μόνο Έλληνας πολίτης, θα πρέπει να μπουν και ομογενείς, κύριε Υπουργέ. Γιατί για να μπορέσουμε εμείς να δικάσουμε, όπου πραγματικά θα παραβιάζονται δικαιώματα Ελλήνων -πιστέψτε με- περισσότερο αναφερόμαστε στους ομογενείς που υπάρχουν, περισσότερο αναφερόμαστε στις εθνικές μειονότητες που υπάρχουν και δεν αναφερόμαστε στους Έλληνες πολίτες εν γένει.

Θα σας το θέσω σε μία άλλη διάσταση, γιατί, όπως ξέρετε, εμείς πάντα έχουμε ως σημείο αναφοράς το εθνικό επιχείρημα και τον εθνικό πυρήνα. Κάποιος εδώ πέρα αλλοδαπός παίρνει την ελληνική ιθαγένεια και άρα, είναι Έλληνας πολίτης. Πραγματικά, υπό αυτήν την έννοια, έχει ενδιαφέρον το ελληνικό κράτος γι' αυτόν τον συγκεκριμένο άνθρωπο, άμα γίνει θύμα των συνθηκών -όπως λέτε- να τον προστατεύσει. Αυτόν, λοιπόν, έχει ενδιαφέρον να τον προστατεύσει. Αντίστοιχα, για τον Έλληνα ομογενή, ο οποίος είναι αναγνωρισμένη εθνική μειονότητα και θα δεχθεί όλες τις πιέσεις που αναφέρετε, όλα αυτά τα εγκλήματα, εσείς δεν κρίνετε ότι θα πρέπει να έχει ενδιαφέρον η ελληνική έννομη τάξη να δικάσει; Πιστεύω ότι είναι κάτι το οποίο μπορείτε να προσθέσετε.

Μεγάλο πρόβλημα έχουμε εμείς και θα καταψηφίσουμε το άρθρο της παραγραφής. Διαφωνούμε, κύριε Υπουργέ, όπως σας το θέσαμε, αμείνωσε σε δογματικό ποινικό επίπεδο.

Το να ανοίξουμε μία συζήτηση, κύριοι συνάδελφοι, για το αν πρέπει να υπάρχουν εγκλήματα που να παραγράφονται ή να μην παραγράφονται είναι κάτι θεμιτό. Πολλές χώρες έχουν διαδικασίες που δεν παραγράφουν τα αδικήματά τους.

Εμείς έχουμε επιλέξει την παραγραφή και για πολύ βαριά αδικήματα. Το επιχείρημα το οποίο έθεσε ο κύριος Υπουργός στη συζήτηση της επιτροπής, ότι αυτά πολλές φορές είναι αδικήματα για τα οποία δεν μπορούμε να συλλάβουμε το δράστη, διότι βρίσκεται σε μία κυρίαρχη θέση και δεν ξέρουμε για πόσο χρόνο θα διαρκεί αυτή η κυρίαρχη θέση του και άρα υπάρχει κίνδυνος παραγραφής, αυτό μπορεί να προσπελαστεί με το να υπάρχει αναστολή της παραγραφής. Το έχουμε κάνει λόγω χάρη στο Σύνταγμα μας, για την εσχάτη προδοσία αυτών που θα καταλύσουν το δημοκρατικό πολίτευμα. Και γι' αυτό το αδικήμα, κύριοι συνάδελφοι, ο Έλληνας συντακτικός νομοθέτης έχει επιλέξει το να έχει παραγραφεί. Και τι λέει για να άρει αυτό το πρόβλημα που υπάρχει; Λέει ότι η παραγραφή αναστέλλεται για όσο διάστημα διαρκεί η κατάλυση του δημοκρατικού πολιτεύματος και ξεκινάει από την επομένη. Υπάρχει όμως μία διαδικασία παραγραφής.

Θα μου πείτε ότι για κάποια κραυγαλέα εγκλήματα, που μνημονεύονται εδώ, μπορεί να δεχθεί κάποιος να υπάρχει παραγραφή. Όμως για καταστροφή αντικειμένων, για καταστροφή εγκαταστάσεων λόγω χάρη, που δεν θα υπάρχει ανθρωπινή ζωή; Ή επειδή είπε ένας διοικητής «δεν θα υπάρξει έλεος» -τώρα έχει διορθωθεί αυτό- και ότι «θα σας εξοντώσω»; Και τελικά δεν τους εξοντώνει. Αυτό δηλαδή κρίνουμε ότι είναι ένα αδικήμα που πρέπει να παραμείνει απαράγραπτο;

Εμείς θεωρούμε, λοιπόν, ότι άπαξ και η ελληνική έννομη τάξη έχει δεχθεί την παραγραφή ή θα ανοίξουμε μία γενικότερη συζήτηση, για να δούμε μήπως κι άλλα αδικήματα, όπως ναρκωτικά, ανθρωποκτονία, βιασμός, είναι αδικήματα που δεν πρέπει να παραγράφονται, οπότε ανοίγουμε μια συνολική κουβέντα, ή διαφορετικά, δεν πρέπει να πάμε αποσπασματικά.

Κύριε Υπουργέ, πραγματικά θετική εντύπωση μας προκάλεσε το γεγονός ότι όσον αφορά τη γενοκτονία βγάλατε τελικά αυτήν τη διάταξη, η οποία υπήρχε και ήταν προβληματική, με το «παρκινεί και διεγείρει». Τώρα, πραγματικά, έχετε βάλει τους όρους της γενοκτονίας, χωρίς να δημιουργείτε πρόβλημα. Και αυτό σας το είπαμε διότι, πραγματικά, η παράγραφος 3, την οποία είχατε και έλεγε ότι «όποιος παρακινεί και για τα ανωτέρω δημόσια», σε συνδυασμό με το νομοσχέδιο το οποίο προτίθεστε να φέρετε για την εχθροπάθεια, με το οποίο διαφωνούμε εντόνως, μας δημιουργούσε μία αίσθηση ότι ουσιαστικά δημιουργούνταν εδώ ένα προστάδιο αυτού του νομοσχεδίου. Τώρα, πραγματικά, θεωρούμε ότι μπαίνει στο στενό πλαίσιο η γενοκτονία, χωρίς να δη-

μιουργούνται παρερμηνείες και προβλήματα σε σχέση με την ελευθερία γνώμης και άποψης, άσχετα αν αυτή πολλές φορές μπορεί να φθάνει στα ακραία όρια.

Έρχομαι στο άρθρο 8, κύριε Υπουργέ, που αφορά τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Στο άρθρο 8 θεωρώ ότι, πραγματικά, έγινε η μεγαλύτερη προσπάθεια και από σας και προφανώς και από τους συνεργάτες σας, διότι εδώ υπήρχαν κι οι μεγαλύτερες ενστάσεις. Είχαν μπει, κύριοι συνάδελφοι, τέτοιες φύσεως διατυπώσεις που ήταν πάρα πολύ δύσκολο να στηριχθούν σε ποινικό επίπεδο. Τώρα οφείλουμε να πούμε ότι τα περισσότερα έχουν διορθωθεί. Υπάρχουν βέβαια ακόμα κάποιες προβληματικές διατάξεις που μπορεί να δημιουργήσουν πρόβλημα σε μια διαδικασία ποινικής εκτίμησης. Αναφέρομαι λόγω χάρη στην τελευταία παράγραφο 3, που λέει «όποιος τελεί κάποιο από τα εγκλήματα της παραγράφου 1, με σκοπό να διατηρήσει ένα θεσμοθετημένο καθεστώς συστηματικής καταπίεσης και κυριαρχίας μιας φυλετικής ομάδας επί κάποιας άλλης...». Θεωρώ ότι είναι όροι που δύσκολα μπορούν να εκτιμηθούν ποινικά. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, κύριε Υπουργέ, φύγανε αυτά τα γενικότατα που υπήρχαν για το Διεθνές Δίκαιο και μόνο, χωρίς άλλη αναφορά. Μπήκαμε λοιπόν, σε διαδικασίες που μπορούν να εκτιμηθούν ποινικά.

Μια παρατήρηση έχουμε να κάνουμε επίσης στο άρθρο 9. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, -και σας το είπα και στην επιτροπή- ότι στην περίπτωση η όπου αναφέρεστε στα πειράματα, θα πρέπει να γίνει ευθεία αναφορά του Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας. Θεωρώ ότι η προστασία που παρέχεται εδώ πέρα είναι λιγότερη απ' αυτή που παρέχεται από τον Κώδικα Ιατρικής Δεοντολογίας. Διότι τι λέτε; Λέτε: «Υποβάλλοντας αυτό σε πειράματα τα οποία δεν είναι ιατρικά αναγκαία ούτε διεξάγονται προς το συμφέρον του και στα οποία το πρόσωπο αυτό δεν συναίνεσε ελεύθερα και ρητά».

Πιστεύω ότι η συναίνεση πρέπει να υπάρχει πάντα, ακόμα και αν είναι ιατρικώς αναγκαία. Διότι, όπως είναι διατυπωμένη αυτήν τη στιγμή η διάταξη, θα μπορεί κάτι να κριθεί ιατρικώς αναγκαίο. Δηλαδή, πάμε στη θεραπευτική έρευνα, όχι στον πειραματισμό. Παρ' όλα αυτά, μπορεί το πρόσωπο να μη συναινεί και ενδεχομένως υπάρχει κίνδυνος να οδηγηθούν σε πειραματικές διαδικασίες, παρά τη συναίνεση, κρίνοντας αποκλειστικά και μόνο το ιατρικό αναγκαίο. Πιστεύω ότι πρέπει η συναίνεση να υπάρχει πάντα.

Για το άρθρο 10, το πρόβλημά μας είναι το απαράγραπτο εδώ πέρα και όχι το έγκλημα, όπως αναφέρετε.

Στο άρθρο 11, κύριε Υπουργέ, παραμένει προβληματική η διάταξη. Και παραμένει προβληματική, γιατί, κοιτάτε, κύριοι συνάδελφοι, εδώ πέρα τι ρυθμίζεται. Λέμε «όποιος στο πλαίσιο διεθνούς ή μη διεθνούς ένοπλης σύρραξης χρησιμοποιεί παράνομα τα διακριτικά εμβλήματα των συμβάσεων της Γενεύης, τη σημαία ανακωχής ή τη σημαία, τα στρατιωτικά διακριτικά και τη στολή του εχθρού...».

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχει διαγραφεί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Α, έφυγε το «του εχθρού». Είναι μόνο «των Ηνωμένων Εθνών». Εντάξει. Έχει τη διαγραφή, δεν την πρόσεξα.

Τώρα, σε αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος και στο οποίο θα συμφωνήσω είναι ότι θα μπορούσε στην παράλειψη αναγγελίας, χωρίς να είναι απαραίτητο, να βάλετε ότι ο στρατιωτικός διοικητής ή πολιτικός προϊστάμενος «ο οποίος παραλείπει σκοπίμως», μπορείτε να βάλετε «εκ προθέσεως», αναλόγως το βαθμό του δόλου που θέλετε να βάλετε.

Τώρα, στις οικονομικές διατάξεις, κύριε Υπουργέ, η ένστασή μας αναφέρεται στο δεδικασμένο, στο άρθρο 17, το οποίο ειπώθηκε. Εκεί πέρα πιστεύω ότι θα πρέπει το δεδικασμένο να ισχύει και αντίστροφα. Και κοιτάτε τι γίνεται. Αναφέρεται ένα γεγονός. Μπορούμε αυτό να το επιβάλουμε στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο; Κατά την άποψή μου, εάν αυτό στο άρθρο 17, που λέτε, διαβαστεί με το άρθρο 32, που αναφέρεται ότι η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών που αναγνωρίζονται από το Σύνταγμα, θεωρώ ότι, αν κάποιος, κύριε Υπουργέ, δικα-

στεί εδώ πέρα από ελληνικό δικαστήριο, κριθεί αθώος, και το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για κάποιους λόγους θέλει να τον δικάσει, δηλαδή δεν έχει εμπιστοσύνη στην ελληνική έννομη τάξη και ζητήσει την έκδοσή του, εδώ πέρα προφανώς παραβιάζονται θεμελιώδεις αρχές και δικαιώματα. Συνεπώς πρέπει το δεδικασμένο να έχει και αντίστροφη αναφορά, να έχουμε εμπιστοσύνη στα ελληνικά δικαστήρια. Όπως όταν δικάζεται στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο και η εκδίκαση αυτή δεσμεύει τυχόν άσκηση ποινικής δίωξης στα ελληνικά δικαστήρια, κατά τον ίδιο τρόπο θα πρέπει και όταν έχει δικαστεί στα ελληνικά ποινικά δικαστήρια και υπάρχει απόφαση των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων, να μην μπορεί να γίνει έκδοση στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, εκτός βέβαια αν υπάρχουν άλλα χαρακτηριστικά από αυτά για τα οποία δικάστηκε.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Υπουργέ, πραγματικά θέλω να εξάρω το ενδιαφέρον το οποίο δείξατε και κάνατε ένα νομοθέτημα που κατά την άποψή μας πλέον ευπρεπώς στέκεται στο Ποινικό μας Δίκαιο, διότι και ο ίδιος είχατε αναγνωρίσει ότι ήταν πολύ δύσκολος ο τρόπος που θα μπορούσαν να αλλάξουν κάποιες διατάξεις. Τώρα πια υπάρχει ένα νομοσχέδιο που στέκεται στο Ποινικό Δίκαιο.

Οι προβληματισμοί παραμένουν μεγάλοι, λόγου χάρη, στο επίπεδο το οποίο έθεσε, αν δεν κάνω λάθος, και ο κ. Κουβέλης στην επιτροπή, ότι κάνετε ένα συνδυασμό κατά πόσον πρέπει να κλιμακώνεται, λόγω χάρη, η ανθρωποκτονία, αναλόγως αν η ανθρωποκτονία είναι εναντίον ενός συγκεκριμένου ανθρώπου ή όταν αυτή η ανθρωποκτονία συνδυάζεται με μια συγκεκριμένη πίεση ή σε μια φυλετική εθνοτική κοινότητα. Δηλαδή, όταν έχουμε μία ανθρωποκτονία, γιατί να υπάρχει μία κλιμάκωση παραπάνω; Ωστόσο, μπορώ να καταλάβω ότι η επιχειρηματολογία σας ήταν πειστική.

Το πρόβλημα παραμένει και το γνωρίζουμε όλοι, κύριοι συνάδελφοι, στο επίπεδο το πραγματικό ότι πάντοτε ο ισχυρός στον πλανήτη θα είναι αυτός που θα θέτει τι είναι Διεθνές Δίκαιο, ποια ήταν ανθρωπιστική επέμβαση συμβατή, ποια ήταν σφαγή αμάχων πληθυσμών, πότε ένα κράτος δικαιούται, προκειμένου να διατηρήσει την κυριαρχία του και να μην κινδυνεύει, για λόγους αυτοάμυνας να οδηγείται σε εγκλήματα, πράγμα που το ζούμε λόγω χάριν και στην περίπτωση –τι έθεσε η κ. Κανέλλη- του Ισραήλ με τους Παλαιστινίους, πότε μπορεί το δικαίωμα ενός κράτους στην άμυνά του να φτάνει σε σημεία τα οποία έχουν γίνει. Αυτά, λοιπόν, όλα, μην κοροϊδευόμαστε, δεν κρίνονται από καένα Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Κρίνονται από τον εκάστοτε ισχυρό, ο οποίος έχει όπως θέλει τις ισορροπίες και μπορεί να κρίνει επιβεβλημένη μία επέμβαση. Ο διεθνής παράγοντας κρίνει επιβεβλημένη την περίπτωση της Λιβύης, ενώ σε άλλες συνθήκες μπορεί να ακούγαμε τον διεθνή παράγοντα ότι είναι εσωτερικό θέμα της Λιβύης και εμείς δεν μπορούμε να επέμβουμε. Το έχουμε δει σε δικτατορίες που ανεβαίνουν και καταβαίνουν.

Θυμάστε για το Πακιστάν. Γινόταν η δικτατορία και έλεγε τότε η Αμερική ότι εμείς δεν μπορούμε να επέμβουμε στα εσωτερικά ενός κράτους. Μετά όταν δεν τους βόλευε, έγινε η ανατροπή. Αυτά, λοιπόν, είναι πράγματα τα οποία ζούμε.

Ωστόσο, το να μένουμε μόνο σε αυτά, να κατακρίνουμε ότι υπάρχει μία διαδικασία ισχυρού ο οποίος ρυθμίζει τα πάντα και ότι εγώ δεν αποδέχομαι τίποτε και δεν νομιμοποιώ, θεωρώ ότι δεν είναι η σωστή κατεύθυνση. Η σωστή κατεύθυνση είναι ότι όπου μπορούμε να συμβάλουμε, έστω σε επίπεδα στοιχειωδών κανόνων, διεθνούς νομιμότητας, να υπάρχουν κάποια κοινά αξιακά κριτήρια που να μπορούμε να ρυθμίσουμε κανόνες τους οποίους θα συνομολογήσουμε όλοι ή οι περισσότεροι, και πρέπει να πηγαίνουμε σε αυτήν την κατεύθυνση στον βαθμό που αυτό δεν προσβάλλει την εθνική μας κυριαρχία, δεν προσβάλλει το νομικό μας πολιτισμό.

Το αρχικό νομοσχέδιο που είχατε φέρει, κύριε Υπουργέ, θεωρούσαμε ότι, πραγματικά, ήταν ασύμβατο με το νομικό μας πολιτισμό. Αυτό το οποίο έχει έρθει, είναι ανεκτό. Είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Γι' αυτό θα το ψηφίσουμε επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συ-

ναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Βασίλης Μουλόπουλος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα, όπως και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, να σας συγχαρώ και για τη στάση που είχατε στην επεξεργασία αυτού του νομοσχεδίου, αλλά και για το σεβασμό που δείχνετε –ίσως είσαστε ο μόνος Υπουργός- στην κοινοβουλευτική διαδικασία και στον πολιτικό διάλογο, όσο έντονος και εάν είναι αυτός.

Ως προς το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι υπέρ διεθνών κανόνων αμοιβαία αποδεκτών μεταξύ των κρατών, κανόνων, όμως, που θα πρέπει να τηρούνται απ' όλους, ενός Διεθνούς Δικαίου που δεν θα εφαρμόζεται ανάλογα με τα συμφέροντα των ισχυρών. Δυστυχώς, όμως, αυτό είναι ζητούμενο.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι είναι λάθος να προτρέχουμε στην υιοθέτηση ενός συστήματος διεθνών κανόνων Ποινικού Δικαίου, χωρίς να λαμβάνουμε, υπ' όψιν με ποιον τρόπο έχει ερμηνευτεί και κυρίως με ποιον τρόπο έχει εφαρμοσθεί και πώς θα εφαρμοσθεί.

Η πρακτική των διαφόρων οργάνων της Διεθνούς Κοινότητας, ήταν και είναι αναξιόπιστη. Οι καλές προθέσεις δεν αρκούν. Ο δρόμος προς την κόλαση λέει το ρητό, είναι στρωμένος με καλές προθέσεις. Έχουμε την εμπειρία –εάν δεν κάνω λάθος πριν από οκτώ χρόνια- από τα διεθνή ποινικά δικαστήρια που λειτουργούσαν κατά περίπτωση και με προφανή χαρακτηριστική δίωξης με πολιτικό περιεχόμενο από την κ. Κάρλα Ντε Πόντε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Τα εγκλήματα πολέμου στη Γιουγκοσλαβία ήταν μόνο από την μία πλευρά, αλλά η ευαισθησία ήταν επιλεκτική.

Για το ποιος και με ποια κριτήρια διώκεται για εγκλήματα πολέμου, έχει γίνει επανειλημμένα αντικείμενο πολιτικών παζαριών, σκοπιμοτήτων, εκβιασμών, ισορροπιών στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Τα μέλη του δικαστηρίου είναι εκατόν δέκα χώρες και άλλα τριάντα οκτώ έχουν υπογράψει, αλλά δεν έχουν επικυρώσει το καταστατικό της Ρώμης.

Η Κίνα, η Ινδία, δεν έχουν υπογράψει, ενώ η Ρωσία, παρ' όλο που το υπέγραψε, δεν το έχει επικυρώσει. Μεταξύ των κρατών που έχουν υπογράψει το καταστατικό, συνολικά τριάντα πέντε χώρες δεν το έχουν επικυρώσει, ενώ τρεις από αυτές το Ισραήλ, το Σουδάν και οι Ηνωμένες Πολιτείες απέσυραν την υπογραφή τους και δεν συμμετέχουν.

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες, η τότε κυβέρνηση Κλίντον υπέγραψε το καταστατικό, αλλά η κυβέρνηση Μπους η οποία ήρθε μετά, απέσυρε την υπογραφή, όχι τυχαία. Ήταν για να μην μπορούν να διωχθούν ποινικά τα στρατεύματά τους για εγκλήματα πολέμου.

Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο φαίνονται οι αντιφάσεις και τα παράδοξα στον τρόπο δράσης της Διεθνούς Κοινότητας και φαίνεται το πόσο δύσκολο είναι να εφαρμοστεί με το συγκεκριμένο συσχετισμό δυνάμεων που επικρατεί.

Όπως είχε αναφέρει και η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας στην πρώτη ανάγνωση στην επιτροπή, ακριβής και πλήρης αντιστοίχιση με όλες τις πράξεις που ορίζονται στο καταστατικό, καθώς και αντιστοίχιση ποινών δεν υπάρχει. Οφείλουμε, λοιπόν, να τυποποιήσουμε αυτές τις πράξεις ως εγκλήματα, ορίζοντας με σαφήνεια την υποκειμενική και αντικειμενική τους υπόσταση και την προβλεπόμενη ποινή.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όμως, παρ' όλες τις προσπάθειες που κάνατε, κύριε Υπουργέ, αδυνατεί να το κάνει. Αυτό δεν γίνεται χωρίς να απαρνηθούμε θεμελιώδεις εγγυήσεις που προβλέπει το άρθρο 7 του Συντάγματος για την προσωπική ελευθερία των ατόμων. Τα περισσότερα άρθρα –επαναλαμβάνω- παρά την προσπάθεια προσαρμογής που έγινε, βρίσκονται αναγκαστικά εκτός συνταγματικού πλαισίου.

Είπατε στην πρώτη ανάγνωση –και σας άκουσα να λέτε- ότι έχουμε να κάνουμε με ένα δύσκολο συγκεκριμένο διαφορετικών

παραδόσεων Ποινικού Δικαίου. Η προβληματική αυτή, αυτό το ελάττωμα –αν θέλετε– αντικατοπτρίζει ακριβώς τη δυσκολία και την αδυναμία στη λειτουργία της Διεθνούς Κοινότητας και γίνεται περισσότερο έκδηλη σε ζητήματα Διεθνούς Ποινικού Δικαίου. Γι' αυτό, το κείμενο που συζητάμε ταιριάζει περισσότερο με πολιτική διακήρυξη ή με πολιτικό ευχολόγιο για το πώς θα θέλαμε να γίνονται οι εχθροπραξίες, παρά ως ποινικός νόμος προς εφαρμογή.

Παρά τις νομοθετικές βελτιώσεις, μια σειρά από ρυθμίσεις παραμένουν προβληματικές και αυτό δεν οφείλεται σε προχειρότητες και αβλεψίες της επιτροπής της νομικής υπηρεσίας του Υπουργείου, αλλά στα εγγενή προβλήματα του ίδιου του Διεθνούς Ποινικού Δικαίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο είναι προβληματικό, γιατί το Διεθνές Ποινικό Δίκαιο είναι προβληματικό. Λειτουργεί, όπως όλοι έχουν παραδεχθεί, σύμφωνα με το δίκαιο του ισχυρού. Εγώ θα πω ξανά –όπως και προηγούμενοι– το παράδειγμα του Παλαιστίνιου εφήβου, ο οποίος είναι τρομοκράτης, αλλά όχι ο Ισραηλινός στρατιώτης, ο οποίος βομβαρδίζει.

Η εφαρμογή του είναι a la carte, γιατί οι υπεύθυνοι των βομβαρδισμών αμάχων στη Γάζα, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν και τώρα στη Λιβύη δεν θα παραπεμφθούν ποτέ. Μιλάνε για κράτη-τρομοκράτες, μιλάνε για κράτη-δοιοφόνους και κάνουν ανθρωπιστικούς πολέμους, στους οποίους βομβαρδίζονται πολιτικοί στόχοι, γάμοι, νοσοκομεία, караβάνια. Αλλά, αυτά δεν είναι εγκλήματα, το πολύ-πολύ να τα καταχωρήσουν ως παράπλευρες απώλειες.

Το δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, το ειδικό, δηλαδή, μέρος, στο οποίο περιγράφονται τα επιμέρους εγκλήματα και το οποίο αποτελεί τον κορμό του μηχανισμού που επιχειρείτε να θέσετε σε εφαρμογή, αντικατοπτρίζει τα αδιέξοδα από τα οποία δεν μπορεί να ξεφύγει μία τέτοια προσπάθεια.

Είναι αναμφίβολα πολλές οι απαραίτητες διορθώσεις από τον κύριο Υπουργό. Έγιναν ύστερα από την επεξεργασία που έγινε και στην επιτροπή. Είναι, όμως, έκδηλο και τόσο διάσπαρτο αυτό το δομικό πρόβλημα, που θα ήταν ίσως ευκολότερο να επινοήσουμε δικό μας Διεθνές Ποινικό Δίκαιο, παρά να προσπαθούμε να προσαρμόσουμε και να διορθώσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Τα άρθρα 8 και 9, όπου γίνεται περιγραφή των εγκλημάτων πολέμου κατά της ανθρωπότητας, καθορίζονται από το ποιος είναι το θύμα. Όταν, λοιπόν, τα θύματα είναι, σύμφωνα με το νόμο, πρόσωπα που προστατεύονται από το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο, τότε μπορούν να χαρακτηριστούν ως εγκλήματα πολέμου ή κατά της ανθρωπότητας επισύροντας βαρύτατες ποινές. Αλλά, αυτή η κατηγορία προσώπων είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστεί, αφού πρόκειται για έναν όρο γενικόλογο και –πιστεύω– όχι εύκολα προσαρμόσιμο για το ελληνικό Ποινικό Δίκαιο. Ποιος, επίσης, θα ερμηνεύσει πότε υπάρχουν συνθήκες διαβίωσης, πρόσφορες να προκαλέσουν τη καταστροφή ενός πληθυσμού;

Θα μπορούσαμε να συζητάμε επ' αόριστον για την ερμηνεία αυτών των εννοιών, αλλά ακριβώς επειδή δεν προσδιορίζονται ποινικά, αλλά πολιτικά, είναι επικίνδυνο το να στοιχειοθετούν εγκλήματα.

Πώς είναι δυνατόν ο ποινικός δικαστής να ερμηνεύσει την πρώτη παράγραφο του άρθρου 10, όταν αυτή αναφέρεται σε λεηλασία, χωρίς αυτό να επιβάλλεται από στρατιωτική αναγκαιότητα, χωρίς δηλαδή να τοποθετείται πολιτικά και χωρίς να ερμηνεύει γενικόλογες έννοιες;

Τα παραδείγματα είναι αρκετά. Στο άρθρο 12, όπου ποινικοποιείται η χρήση απαγορευμένων μεθόδων διεξαγωγής πολέμου, γίνεται αναφορά σε ζημιές σαφώς δυσανάλογες σε σχέση με το επιδιωκόμενο συγκεκριμένο και άμεσο συνολικό στρατιωτικό αποτέλεσμα. Πώς θα το κρίνει αυτό ο ποινικός δικαστής; Ο προσδιορισμός αυτών των προσώπων είναι υπερβολικά αόριστος. Γιατί; Γιατί το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο δεν είναι σαφές, δεν υπάρχει ένα σαφές σύστημα κανόνων. Το περιεχόμενο και η εφαρμογή του εξαρτώνται από πολύπλοκους και θολούς στους κοινούς θνητούς συσχετισμούς δυνάμεων, πράγμα που είναι ασυμβίβαστο όχι μόνο με τις εγγυήσεις ασφάλειας του ελληνικού Ποινικού Δικαίου, αλλά και με την ηθική της διεθνούς πολιτικής, αν κάτι τέτοιο υπάρχει.

Αντίστοιχα, το πλαίσιο ευρείας ή συστηματικής επίθεσης κατά αμάχου πληθυσμού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 δεν πληροί τις συνταγματικές προϋποθέσεις για την τυποποίηση ποινικών αδικημάτων.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 32, όπως και προηγούμενοι συνάδελφοι, που ορίζει ότι η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών που αναγνωρίζονται και προστατεύονται από το Σύνταγμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα δικαιώματα του ανθρώπου και το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα.

Η αντικειμενική υπόσταση των περισσότερων εγκλημάτων που περιγράφονται στο ειδικό μέρος του νομοσχεδίου δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ασφάλειας του δικαίου που απαιτεί το άρθρο 7, παράγραφος 1 του Συντάγματος, ακριβώς επειδή, όπως ανέφερα προηγουμένως, τα εγκλήματα που περιγράψαμε είναι υπερβολικά –θα έλεγα– αόριστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο παραμένει αόριστο, γιατί αόριστο είναι το Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαίου. Αυτή η αοριστία, σύμφωνα με την άποψή μας, είναι ηθελιμένη από τους ισχυρούς της γης και γι' αυτό είναι επικίνδυνη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ για τους λόγους αυτούς καταψηφίζει επί της αρχής και επί των άρθρων το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βασιλείο Μουλόπουλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Μάγια Τσόκλη ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας της από 28/3/2011 έως 6/4/2011. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητούμενη άδεια.

Η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας της από Παρασκευή 25/3/2011 έως και Δευτέρα 28/3/2011. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητούμενη άδεια.

Το λόγο έχει η κ. Βασιλική Τσονογλου-Βυλλιώτη, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έτος 2002 αποτελεί σταθμό για τα Ηνωμένα Έθνη, καθώς τέθηκε σε εφαρμογή πλέον η Σύμβαση της Ρώμης για τη σύσταση ενός μόνιμου ποινικού δικαστηρίου.

Με το ν. 3003/2002 κυρώθηκε στην Ελλάδα το Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και έτσι παρίσταται η ανάγκη να προσαρμοστούν οι διατάξεις του εσωτερικού μας δικαίου προς τις διατάξεις του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου, ώστε να καλυφθεί το κενό που υπήρχε στη νομοθεσία της χώρας μας, στην Ελλάδα, στην νομοθεσία της Ελλάδας, της χώρας των θεών και των ηρώων, των ηρώων του Διστόμου, του Κομμένου, των Καλαβρύτων, του Δοξάτου, της Ιεράπετρας, της Σάμσας, της Αγριάς και ενενήντα τουλάχιστον μαρτυρικών, αναγνωρισμένων ως μαρτυρικών πολέων, που ξεκληρίστηκαν και σφαγιάστηκαν από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής και ανέδειξαν τη χώρα μας ως τόπο μαρτυρίου, αλλά και ατιμωρησίας του Γερμανού δυνάστη.

Είναι γεγονός ότι καθυστέρησε η σύσταση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Καθυστέρησε η διεθνής κοινότητα να θεσμοθετήσει διεθνείς ποινικούς κανόνες, ώστε να τιμωρούνται εκείνοι οι οποίοι παραβιάζουν τους διεθνείς και τους θεμελιώδεις νόμους κάθε χώρας, να προστατεύονται τα υποτυπώδη ανθρώπινα δικαιώματα, να δίνεται παρηγοριά και στα επιζώντα θύματα και στις κοινότητες που είχαν γίνει στόχος. Οι διεθνείς ποινικοί κανόνες θα μπορούσαν να συντελέσουν ακόμα και στην αποτροπή μελλοντικών εγκληματιών πολέμου και να φέρουν πιο κοντά την ημέρα εκείνη που κανένα κράτος, κανένας αρχηγός, καμμία Χού-

ντα και κανένας στρατός οπουδήποτε δεν θα είναι ικανοί να καταχρώνται την τιμή κατά τα οικογενειακά δίκαια, τη ζωή των απόρων, την ιδιοκτησία αυτών που είναι σεβαστά, ακόμη και κατά το ονομαζόμενο Διεθνές Εθιμικό Δίκαιο, το Jus Cogens, που ίσχυε ήδη από το 1907.

Το τέλος της περιόδου του Ψυχρού Πολέμου και η εντυπωσιακή πρόοδος του ανθρωπιστικού δικαίου συνέβαλαν ώστε να δημιουργηθεί αυτός ο μόνιμος μηχανισμός που θα δικάζει άτομα και όχι κράτη, θα επιρρίπτει ευθύνες για εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, γενοκτονίες και εγκλήματα επίθεσης.

Η γενοκτονία καθορίζεται σαν μία σειρά απαγορευμένων πράξεων –όπως, για παράδειγμα, φόντοι, σοβαρή βλάβη κατά προσώπων ή περιουσίας αμάχων- τα οποία διαπράττονται με πρόθεση τη μερική ή ολική καταστροφή μίας εθνότητας, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας.

Τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας περιλαμβάνουν την εξολόθρευση αμάχων, την υποδούλωση, το βιασμό, την εξαναγκαστική εγκυμοσύνη, τον κατατρεγμό πολιτικών, φυλετικών, εθνικών, πολιτιστικών, θρησκευτικών ομάδων ή ομάδων με βάση το φύλο και τις εξαναγκαστικές εξαφανίσεις, αλλά όταν είναι κατά εκτεταμένο μέρος και εφόσον υπάρχει συστηματική επίθεση που στρέφεται εναντίον αμάχων πληθυσμών.

Οι διατάξεις του ισχύοντος Ποινικού και Στρατιωτικού Κώδικα, που πράγματι, υφίστανται στη χώρα μας εδώ και έτη, δεν αρκούν για τη ρύθμιση των ποινικών συνεπειών εναντίον εκείνων που παραβιάζουν το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο ούτε καλύπτουν την έννοια των εκτεταμένων και συστηματικών εγκλημάτων κατά σημαντικό αριθμό προσώπων, ούτε τη γενοκτονία, ούτε των οριζόμενων στο άρθρο 8 εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Δεν καλύπτουν τα εγκλήματα πολέμου κατά προσώπων, περιουσιών, ανθρωπιστικών επιχειρήσεων και εμβλημάτων, εγκλημάτων με τη χρήση απαγορευμένων μεθόδων πολέμου και απαγορευμένων μέσων, ως και την παράλειψη αναγγελίας εγκλήματος από στρατιωτικό διοικητή ή πολιτικό προϊστάμενο, πολλώ μάλλον όταν αυτά συμβαίνουν σε σχέση με διεθνή ή μη διεθνή ένοπλη σύρραξη ή σε σχέση με διεθνή ένοπλη σύρραξη.

Με το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο είναι υψίστου κύρους, συμβολικής και ανθρωπιστικής αξίας, εγκαθιδρύεται η εθνική δικαιοδοτική κυριαρχία της χώρας μας. Και αυτή η νομοτεχνική ρύθμιση είναι αυξημένης νομικής και ανθρωπιστικής, όπως είπαμε, αξίας και εγκαθιδρύει, πράγματι, τη δικαιοδοσία των ελληνικών πλέον δικαστηρίων για την τιμωρία εκείνων των δραστών.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών καθίσταται αποκλειστικά αρμόδιο για την εκδίκαση των παραπάνω εγκλημάτων, αλλά και των συναφών τους και εφαρμόζονται οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς για όλες τις πράξεις που αναφέρονται από το άρθρο 7 έως το άρθρο 15, εφόσον τελέστηκαν στην ελληνική επικράτεια ή σε πλοίο ή σε αεροσκάφος, εκτός αν υπόκεινται σε αλλοδαπό δίκαιο ή ανεξάρτητα από τον τόπο τέλεσης, αν στρέφονται με οποιονδήποτε τρόπο κατά του ελληνικού κράτους ή Έλληνα πολίτη ή έχουν τελεστεί στην αλλοδαπή από Έλληνα πολίτη ή στην αλλοδαπή, αλλά σε βάρος του ελληνικού κράτους ή Έλληνα πολίτη.

Τα εγκλήματα του παρόντος νομοσχεδίου, τα οποία περιγράφονται στο ειδικό μέρος, χαρακτηρίζονται κακουργήματα, πλην ελαχίστων περιπτώσεων όπου χαρακτηρίζονται πλημμελήματα και επισείουν ποινές που φθάνουν μέχρι την ισόβια κάθειρξη. Καθιερώνεται το απαράγραπτο των κακουργηματικών πράξεων, αλλά και των ποινών που αμετάκλητα επιβάλλονται.

Η προσταγή από ιεραρχικά ανώτερο σε αντίθεση με τις ρυθμίσεις του ελληνικού Ποινικού Κώδικα δεν αποτελεί λόγο εξάλειψης του άδικου χαρακτήρα της πράξης, παρά μόνον όταν ο δράστης αποδειχθεί ότι δεν γνωρίζει ότι είναι παράνομη και δεν είναι προδήλως παράνομη, οπότε στην περίπτωση αυτή δικάζεται ως δράστης ο προστάξας.

Ρυθμίζεται κυριαρχικά η ελληνική δικαιοδοσία σε θέματα δικαστικής συνεργασίας, όπως παράδοση εξητουμένου στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, θέματα συλλήψεως, παραδόσεως του εξητουμένου, εκτελέσεως αποφάσεως προσωρινής συλλήψεως και προσωρινής παραδόσεώς του, μεταφοράς του μέσω του ελλη-

νικού εδάφους, διενέργειας ανακριτικών πράξεων κατ' αυτού, εκτελέσεως της ποινής του, αλλά με σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, των αρχών του Συντάγματος των Ελλήνων, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Στόχος είναι η διατήρηση της ειρήνης και της ενίσχυσης της διεθνούς ασφάλειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προεידωποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν 10 Ιουνίου του 1944, όταν οι Γερμανοί κατακτητές αποφάσισαν να σταματήσουν το χρόνο στο μαρτυρικό Δίστομο, πυροβολώντας αδιακρίτως και σκοτώνοντας στο πέρασμά τους ζώα και ανθρώπους. Εισβάλλοντας στα σπίτια κατάφεραν να εξαφανίσουν κάθε ίχνος ζωής, δείχνοντας για άλλη μία φορά τη βαρβαρότητα και την απανθρωπιά τους.

Σκότωσαν γέροντες, γριές, έγκυες γυναίκες, παιδιά, άντρες, ικανοποιώντας τα ζωώδη ένστικτά τους. Λεηλάτησαν προίκες, έκαψαν σπίτια και δεν άφησαν τίποτα όρθιο. Ο απολογισμός: Μέσα σε δύο ώρες διακόσιοι δεκαοκτώ άμαχοι.

Όσοι επέζησαν βρήκαν καταφύγιο στα γύρω βουνά και όταν πλέον πέρασε ο φόβος της επιστροφής των Γερμανών, επέστρεψαν στο χωριό, για να μαζέψουν τα κουφάρια της ψυχής τους, για να θάψουν τους ανθρώπους τους και να συνεχίσουν τη ζωή τους. Έκαναν τον πόνο τους κουράγιο, το κλάμα τους δύναμη και την οδύνη τους δημιουργία.

Το παρόν νομοσχέδιο με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του εκπληρώνει μία ιερή υπόσχεση. Αποτελεί, έστω και αργοπορημένα, έναν ελάχιστο φόρο τιμής, ένα ηθικό χρέος, πέραν των νομικών και διεθνών μας υποχρεώσεων, σε όλους αυτούς που δεν λύγισαν.

Χρέος του καθενός μας είναι να κρατάμε άσβεστη τη μνήμη της θυσίας αυτών που στα ολοκαυτώματα της χώρας μας πέρασαν στην αιωνιότητα, αλλά και να παλεύουμε για κάθε μορφή δικαιοσύνης τους απέναντι σε έναν κατακτητή που ποτέ δεν τιμωρήθηκε τουλάχιστον για τα εγκλήματα που έγιναν στην Ελλάδα.

Αυτό το χρέος εκτιμώ ότι εκπληρώνει το παρόν νομοσχέδιο σε κάθε μελλοντικό «Δίστομο». Γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Τσόνογλου-Βυλλιώτη.

Μεταξύ των μαρτυρικών χωριών όντως είναι η Αγριά, η Δράκεια, η Κερασιά, ο Ριζόμυλος. Πραγματικά, υπάρχουν πολλά μαρτυρικά χωριά στην Ελλάδα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω πως όλοι συμφωνούμε ότι καθετί που συζητούμε εδώ μέσα και για το οποίο αφιερώνουμε χρόνο και προσπάθεια πρέπει να έχει κάποιο πρακτικό αντίκρισμα και να αποσκοπεί κάπου. Σε αντίθετη περίπτωση, ό,τι κάνουμε το κάνουμε μάταια και παραβλάπηλα νομίζω ότι και οι πολίτες που μας ακούνε δικαίως αγανακτούν.

Συζητούμε σήμερα την προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου στο Διεθνές Ποινικό Δίκαιο. Όταν μιλάμε για Διεθνές Ποινικό Δίκαιο, αυτόματα και φυσιολογικά νομίζω ότι ο νους όλων πάει στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο. Άρα, προφανώς δεν μπορεί να αποσυνδεθεί η έννοια του Διεθνούς Δικαίου και δεν μπορεί να γίνει αυτό που ειπώθηκε στην αρμόδια επιτροπή, δηλαδή να αποσυνδεθεί η λειτουργία αυτού του διεθνούς οργάνου από τις διατάξεις που προάγουν το ανθρώπινο δίκαιο.

Διαβάζω επί λέξει από τα πρακτικά της επιτροπής, όπου έγινε λόγος για «έννομα αγαθά ολόκληρων πληθυσμών». Όλα αυτά είναι ωραία ως όροι, αλλά να δούμε και το πρακτικό περιεχόμενό τους. Ολόκληρος πληθυσμός είναι, λοιπόν, το 82% των Ελλήνων της Κύπρου, που αποτελούν, φυσικά, τη συντριπτική πλειοψηφία του συνολικού πληθυσμού του νησιού; Φυσικά και έχουν έννομα αγαθά, από τα οποία, όμως, έχουν αποξενωθεί τα τελευταία τριά-

ντα επτά χρόνια.

Κακουργήματα διαπράχθηκαν και διαπράττονται από τις τουρκικές δυνάμεις κατοχής επί τριάντα επτά συνεχή έτη. Στην εποχή της γρήγορης επικοινωνίας και της εικόνας που ζούμε ζήσαμε όλοι τη live δολοφονία του Σολωμού Σολωμού και το επίσης live λιντσάρισμα του Τάσου Ισαάκ από τους φασίστες «Γκρίζους Λύκους» μπροστά στις οθόνες όλων των διεθνών τηλεοπτικών δικτύων.

Είδαμε και το ανθρωπόμορφο κτήνος, τον επίσης φασίστα «Γκρίζο Λύκο» Υπουργό Γεωργίας, ο οποίος πυροβόλησε το Σολωμού και ο οποίος ανήκε στην ψευτοκυβέρνηση ενός άλλου εγκληματία πολέμου του Ντενκτάς, ο οποίος, επίσης, έμεινε ατιμώρητος.

Οι Τούρκοι, λοιπόν, έχουν κάνει και τα τρία εγκλήματα στην Κύπρο, τα οποία περιλαμβάνει το Διεθνές Δίκαιο και τα οποία μαθαίνουμε ότι ρυθμίζονται με τις υπό συζήτηση διατάξεις.

Πρώτον, έχουν κάνει το έγκλημα της γενοκτονίας, που καθορίζεται ως σειρά παρανόμων πράξεων που διαπράττονται με πρόθεση τη μερική ή ολική καταστροφή μιας εθνικής, εθνοτικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας.

Δεύτερον, έχουν κάνει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, που περιλαμβάνουν την εξολόθρευση αμάχων, υποδούλωση, βασανισμό και βιασμό.

Τρίτον, έχουν κάνει εγκλήματα πολέμου κατά προσωπικών αγαθών και κατά της ιδιοκτησίας.

Μάλιστα μαθαίνουμε ότι για όλα αυτά τα αποκρουστικά εγκλήματα υπάρχουν σοβαρότατες ποινές -μέχρι και ισόβια κάθειρξη- και δεν ισχύει η παραγραφή. Όλα αυτά είναι πάρα πολύ ωραία. Όμως, στην ουσία πρόκειται περί μιας χλιοπαιγμένης και βαρετής θεατρικής παράστασης, αφού πολύ απλά το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο έχει αποδείξει στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας, για παράδειγμα, τη μονομέρεια του, ενώ στην περίπτωση της Τουρκίας έχει αποδείξει και την ανυπαρξία του.

Όπως ανύπαρκο το άχρηστο αποδεικνύεται στην πράξη και το περίφημο Διεθνές Δίκαιο.

Γιατί εάν υπήρχε Διεθνές Δίκαιο, το οποίο να εφαρμοζόταν και γνήσια πρόθεση τιμωρίας, τότε το ρεμάλι που δολοφόνησε τον Σολωμού θα είχε προ πολλού συλληφθεί και δικαστεί από τη διεθνή δικαιοσύνη -αφού δεν τον δικάζει η Τουρκία για ένα έγκλημα που έκανε- καθώς εντοπίστηκε για λαθρεμπόριο ηλεκτρονικών συσκευών το 2001 σε αεροδρόμιο του Λονδίνου. Μιλάω γι' αυτόν που σκότωσε τον Σολωμό Σολωμού, τον φασίστα «Γκρίζο Λύκο», τον ψευτούπουργό Γεωργίας του Ντενκτάς.

Τα κτήνη, οι «Γκρίζοι Λύκοι» που σκότωσαν τον Ισαάκ, θα είχαν συλληφθεί, αφού η INTERPOL έχει ταυτοποιήσει τις φάτσες τους από το βίντεο που ξέρουμε όλοι ότι υπάρχει κι έχει εκδώσει ένταλμα συλλήψεως -για να είμαι πιο ακριβής, έχει ενσωματώσει το επίσημο ένταλμα συλλήψεως της Κυπριακής Δημοκρατίας- και αυτοί οι «Γκρίζοι Λύκοι» θα είχαν δικαστεί προ πολλού από τη διεθνή δικαιοσύνη, αφού και αυτό το αρνείται η Τουρκία.

Ο εγκληματίας πολέμου Ντενκτάς θα είχε ήδη καθίσει στο σκαμνί της διεθνούς δικαιοσύνης, αφού αρνείται να τον δικάσει η Τουρκία, ως όφειλε, για ένα κάρο κακουργήματα, από γενοκτονία και δολοφονία αιχμαλώτων πολέμου μέχρι βιασμούς και φυσικά τη γνωστή καταστροφή της πολιτιστικής κληρονομιάς της Κύπρου, την οποία εμπορεύεται και στο εξωτερικό με τους λαθρέμπορους, τους οποίους έχει υπό την προστασία του. Οι δε Τούρκοι ιθύνοντες δεν θα χώραγαν κυριολεκτικά να καθίσουν στις αίθουσες του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου και να χρειάζονταν πολύ απλά απλά καταστροφές σκαμνιά, αφού επί τριάντα χρόνια σκοτώνουν σαν τα σκυλιά τους Κούρδους, κάνοντας άλλη μία γενοκτονία.

Γι' αυτό, λοιπόν, ζητώ από την ευαίσθητη κυρία Πρόεδρο και το Προεδρείο να βήσουν τα φώτα στην Αίθουσα, να διακόψει το κανάλι της Βουλής τη μετάδοση, να μην καταναλώνουμε άλλο χρόνο και προσπάθεια, ούτε εμείς ούτε οι πρακτικογράφοι της Βουλής, οι οποίοι εξάλλου είναι και οι μόνοι υπάλληλοι της Βουλής που έχουν μπει με εξετάσεις.

Η συζήτηση που κάνουμε σήμερα περί Διεθνούς Δικαίου και περί ανστημένων ποινών νομίζω δεν αξίζει και αποτελεί εμπαιγμό στις μαυροφορεμένες μανάδες της Κύπρου, που περιμένουν στο

οδόφραγμα του Ledra Palace στη Λευκωσία επί τριάντα επτά χρόνια τα παιδιά τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκατόν εβδομήντα εκατομμύρια άτομα στον 20ο αιώνα υπήρξαν θύματα εγκλημάτων πολέμου και γενοκτονίας κατά της ανθρωπότητας. Στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο έρχεται η Συνθήκη των Βερσαλλιών, όπου κυνηγιέται ο Γουλιέλμος. Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έχουμε καταγγελίες τεράστιας σημασίας για να βρεθεί το Διεθνές Δίκαιο κι έρχεται σήμερα ο πολιτικός φορέας μας κι εσείς, κύριε Υπουργέ, για μία ανάγκη εθνικής δικαίωσης, διεθνούς υποχρέωσης, μια χρονίζουσα εκκρεμότητα να βρει λύση.

Έλεγε ο εισαγγελέας της Χάγης ότι δεν υπάρχει ασφαλές καταφύγιο για τη ζωή και την ελευθερία, αν δεν προστατεύσουμε τα δικαιώματα κάθε ατόμου σε κάθε χώρα του κόσμου. Σε βαρύτητα, μετά τα Ηνωμένα Έθνη, δεύτερη θεσμική παρέμβαση τεράστιας αξίας είναι το Δικαστήριο της Χάγης.

Τι πιάνει; Πιάνει τη γενοκτονία. Πιάνει τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, πιάνει τα εγκλήματα πολέμου και τα εγκλήματα επίθεσης, κάτι που ακόμα όμως, δεν έχει επεκταθεί εκεί που είναι ακριβώς η αρμοδιότητά του. Μπορεί να ασκήσει δικαιοδοσία όταν ο κατηγορούμενος είναι υπήκοος ενός κράτους-μέλους ή αν το έγκλημα λάβει χώρα σε κράτος-μέλος ή αν υπάρχει παραπομπή από το Συμβούλιο Ασφαλείας ή να συμπληρώσει τα εθνικά δικαστήρια, όταν αυτά δεν μπορούν να κάνουν πράξη αυτό που ζητάνε. Η ιδιαιτερότητα εδώ είναι μία: Η μεν Αμερική υπογράφει και μετά αναιρεί, η δε Ευρωπαϊκή Ένωση ενθαρρύνει.

Όταν μιλάμε για γενοκτονία εννοούμε σε εθνικό, σε εθνοτικό, σε φυλετικό και σε θρησκευτικό επίπεδο. Τεράστια ζητήματα. Όταν μιλάμε για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας εννοούμε είτε σε άμαχους είτε βιασμούς είτε ακόμα και κατατρεγμό πολιτικών, που είναι επίκαιρο θέμα σήμερα. Και όταν μιλάμε για προσωπικά αγαθά μιλάμε για ιδιοκτησία ή για απαγορευμένες μεθόδους οι οποίες χρησιμοποιούνται. Επίκαιρο πάλι σήμερα και για όλα αυτά δεν υπάρχει παραγραφή.

Εκατόν τριάντα εννέα κράτη έχουν υπογράψει και εκατόν δέκα τέσσερα το έχουν επικυρώσει. Εδώ μπαίνει, τελικά, το ζήτημα τι κάνει το ελληνικό δημόσιο, το ελληνικό κράτος. Ορίζει για πρώτη φορά τις έννοιες των προσώπων που θα προστατευτούν κατά το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο. Ρυθμίζει τον όρο της προσταγής και πώς ακριβώς ορίζεται. Καθιερώνει την ευθύνη του στρατιωτικού διοικητή και των άλλων ιεραρχικά ανωτέρων. Ορίζει τη γενοκτονία, που είπα σε ποια επίπεδα, τα εγκλήματα κατά ανθρωπότητας και τα προσωπικά αγαθά σαν περιουσία, συν ότι έχει διατάξεις οικονομικού δικαίου και για την παραγραφή και για ανακριτικές πράξεις. Βάζει για πρώτη φορά τη δικαστική συνεργασία σε επίπεδο επίσημο πλέον και τη συνεργασία του Υπουργείου Δικαιοσύνης με το Υπουργείο Εξωτερικών, το οποίο πολλές φορές -επίκαιρο θέμα πάλι- θα μας απασχολήσει.

Στόχος, κύριε Υπουργέ, είναι να διευρύνουμε το κράτος, να σεβαστούμε τα δικαιώματα του ανθρώπου, να διατηρήσουμε την ειρήνη και να ενισχύσουμε την εθνική ασφάλεια. Είδαμε μέχρι τώρα περιστατικά στον ελλαδικό χώρο, τον Ιούνιο του 2010 τον Ισραηλινό στρατό στα διεθνή ύδατα για τη μεταφορά ανθρώπινης βοήθειας στους Παλαιστίνιους της Γάζας. Μας απασχόλησε. Είδαμε την προσφυγή των Σκοπίων τον τρίτο μήνα του 2011 εναντίον της Ελλάδας, λόγω αντίρρησης ένταξης στο ΝΑΤΟ. Δηλαδή, επίκαιρα θέματα και καθημερινά.

Έρχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία και λέει ο κ. Παυλόπουλος σωστά ότι δεν έχει κυρωτικούς μηχανισμούς, αλλά έχει επιλεκτική δράση. Να, πεδίων δόξης λαμπρόν να παλέψουμε την επιλεκτική δράση του Διεθνούς Δικαίου. Μα, θα την παλέψουμε εκ των έσω, γιατί άνθρωπος μόνος ή θηρίο ή θεός.

Και εδώ είναι η απάντηση στη συναδέλφισσα Κανέλλη ότι ο απομονωτισμός και όλα αυτά που μιλάνε, δεν είναι υποκρισία. Πώς θα το παλέψεις, όταν δεν προσαρμοστείς μέσα σε αυτές τις

ιδιαιτερότητες;

Κύριε Υπουργέ, η καταγωγή μου είναι από ένα χωριό της Βιάννου. Σας χάριξα πριν από μερικές μέρες, όταν με τον Μανώλη το Γλέζο οριοθετήσατε το ολοκαύτωμα με νέο ορισμό, τον οποίο τον εξειδικεύσατε. Ελπίζω στη θητεία σας να βρει την αποκατάσταση το χωριό μου και αυτοί που έπεσαν σε αυτή τη γενοκτονία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Μιχαλογιαννάκη.

Παρακαλώ τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπο Καστανίδη να λάβει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχαριστώ πολύ για τους φιλόφρονες λόγους σας, οι οποίοι θεωρώ ότι αναλογούν στη νομοθετική προσπάθεια όλων των πλευρών και των πτερύγων της Βουλής. Είναι πρόπον για το κύρος του νομοθετικού έργου, για το κύρος του Κοινοβουλίου να νομοθετούμε σε συνθήκες διαλόγου και αμοιβαίου σεβασμού των απόψεων του άλλου.

Θέλω να σας ευχαριστήσω γιατί οι απόψεις τις οποίες εκφράσατε κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην κοινοβουλευτική επιτροπή, διευκόλυναν το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ένα δύσκολο νομοσχέδιο να το βελτιώσει και τα εγκλήματα, τα οποία περιγράφονται στο κεφάλαιο του ουσιαστικού ποινικού μέρους, να ενταχθούν με έναν τρόπο αναγνωρίσιμο και ομαλό στην ελληνική έννομη ποινική τάξη.

Η συζήτηση στην κοινοβουλευτική επιτροπή και εδώ σήμερα ξεκινά από ένα βασικό ερώτημα: Έχουμε ανάγκη ενός διεθνούς δικαστηρίου που να δικάζει, με τρόπο αντικειμενικό και δίκαιο για τη διεθνή ειρηνική κοινωνική συμβίωση, εγκλήματα σοβαρά όπως είναι τα εγκλήματα γενοκτονίας ή τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας; Η απάντηση είναι αναμφίβολα, ναι. Έχουμε ανάγκη του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, όπως αυτό ιδρύθηκε το 1998.

Οι λαοί και η διεθνής κοινότητα επί χρόνια ατελείωτα ταλαιπωρήθηκαν από σοβαρότητα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, κατά των λαών. Βομβαρδισμοί ανοχύρωτων πόλεων, γενοκτονίες, λεηλασίες και βαρβαρότητες, όπως βασανιστήρια στη διάρκεια των πολέμων, δεν τιμωρούνταν ποτέ.

Το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο στην πράξη δεν εφαρμοζόταν και η Διεθνής Κοινότητα δεν μπορούσε να δώσει μία πειστική απάντηση σε διαρκώς επαναλαμβανόμενα εγκλήματα κατά τη διάρκεια του ιστορικού του.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών τα τελευταία μόνο πενήντα χρόνια σκοτώθηκαν από την τέλεση τέτοιων εγκλημάτων περισσότεροι από ογδόντα έξι εκατομμύρια άμαχοι και περισσότεροι από εκατόν εβδομήντα εκατομμύρια άνθρωποι στερήθηκαν θεμελιώδη δικαιώματά τους. Η Διεθνής Κοινότητα, παρά το γεγονός ότι ορισμένα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας περιλαμβάνονταν σε διεθνείς συνθήκες από το 19^ο αιώνα, δεν μπορούσε να επιτελέσει το καθήκον της και να δώσει απάντηση σε αυτή τη βάρβαρη προσβολή του ανθρώπου, διότι επαφίονταν στις εθνικές έννομες τάξεις να κινήσουν τους δικούς τους δικαιοδοτικούς μηχανισμούς και να τιμωρήσουν. Άλλοτε η απροθυμία και άλλοτε η αδυναμία δεν οδηγούσαν τα έθνη-κράτη στην τιμωρία τέτοιων βαρέων εγκλημάτων κατά του ανθρώπινου είδους.

Κάποια στιγμή –σχετικά πρόσφατα– η Διεθνής Κοινότητα αποφάσισε να ανταποκριθεί στο αίτημα της διεθνούς ειρηνικής συμβίωσης με την προστασία του ανθρώπου, με την καταδίκη των εγκλημάτων της γενοκτονίας ή των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Αποφάσισε να απαντήσει με τη δημιουργία ad hoc ποινικών δικαστηρίων.

Για να δώσω δύο παραδείγματα, εγκλήματα που τελέστηκαν στη Γιουγκοσλαβία ή στη Ρουάντα αντιμετωπίστηκαν με τη δημιουργία ad hoc ποινικών δικαστηρίων. Αλλά τα ad hoc ποινικά δικαστήρια δικάζω επικρίθηκαν για δύο βασικούς λόγους: πρώτον, διότι συνήθως η συγκρότησή τους ακολουθούσε των εγκλημάτων, δεύτερον, γιατί η συγκρότησή τους είχε σοβαρά προβλήματα νομιμότητας και –προσθέτω– πολλές φορές δεν

εφάρμοζαν θεμελιώδεις κανόνες του ουσιαστικού Ποινικού και Δικονομικού Δικαίου.

Επίσης ορθά επικρίθηκαν τα ad hoc δικαστήρια με το σκεπτικό ότι ιδρύθηκαν και εφάρμοσαν το Διεθνές Δίκαιο ως το δίκαιο του νικητή και όχι πάντα ως το δίκαιο του αδικημένου, του θύματος το οποίο επιζητά δικαίωση.

Είναι δίκαιη, λοιπόν, η κριτική που ασκήθηκε στα ad hoc ποινικά δικαστήρια, γι' αυτό και έπρεπε να εξευρεθεί από τη Διεθνή Κοινότητα ένα σταθερό στη συγκρότησή του Διεθνές Δικαστήριο, ένα δικαστήριο που να αποτελείται από φυσικούς δικαστές, να έχει μόνιμη σύνθεση, να δεσμεύεται με ισχυρό τρόπο από καταστατικό και να επιβάλει αποτελεσματικά τη διεθνή νομιμότητα και την τήρηση του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου. Αυτό ήταν το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο το οποίο ιδρύθηκε το 1998 με έδρα τη Χάγη. Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, λοιπόν, παρέχει πολύ περισσότερες εγγυήσεις απ' ό,τι τα ad hoc δικαστήρια για την εφαρμογή του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου και την αποτροπή στο μέλλον εγκλημάτων γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας ή εγκλημάτων που τελούνται κατά τη διάρκεια του πολέμου σε βάρος προσώπων ή σε βάρος της ιδιοκτησίας.

Εδώ επιτρέψτε μου μία κρίσιμη παρέμβαση: Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο θα επιβεβαιώσει ενδεχομένως τον κανόνα ότι συνήθως επιβάλλεται το δίκαιο του ισχυρού, δηλαδή ότι γεωπολιτικές σκοπιμότητες, που συνδέονται με τα συμφέροντα των μεγάλων επιβάλλουν τελικά την όχι και τόσο πιστή τήρηση του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου;

Θα κριθεί στο μέλλον πόσο καλά θα επιτελέσει το καθήκον του το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, όμως λάβετε υπ' όψιν σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πολλοί από τους ισχυρούς δεν υπέγραψαν την ίδρυση και το καταστατικό του.

Δεν υπέγραψαν την ίδρυση και το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου οι Ηνωμένες Πολιτείες. Δεν υπέγραψε η Κίνα. Δεν υπέγραψαν η Τουρκία και το Ισραήλ, δηλαδή, δύο χώρες που θα μπορούσαν να έχουν κατηγορηθεί για τέτοιου είδους εγκλήματα. Και, δυστυχώς, γι' αυτόν το λόγο δεν εφαρμόζεται το καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου σε βάρος αυτών των χωρών.

Παρακαλώ σκεφθείτε ότι μόλις το 2002 οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής απείλησαν ότι θα ανακαλέσουν τους στρατιώτες τους από την ειρηνευτική δύναμη στη Βοσνία, αν δεν επιβαλλόταν το ακαταδίωκτο των στρατιωτών τους. Και τότε το Συμβούλιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αποφάσισε ότι ναι, σ' αυτές τις περιπτώσεις, στρατιώτες χωρών που δεν έχουν υπογράψει την ίδρυση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου συγκεντρώνουν το ακαταδίωκτο. Απαντώ έτσι στην κ. Κανέλλη και στον κ. Μουλόπουλο, οι οποίοι καλοπροαιρέτως έθεσαν το θέμα της επιβολής και της επικράτησης του δικαίου του ισχυρού.

Το γεγονός ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δημιούργησαν τούτο το πρόβλημα το 2002, το γεγονός ότι οι ισχυρές δυνάμεις του πλανήτη δεν έχουν υπογράψει τη σύσταση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, μάλλον οδηγεί στο ασφαλές συμπέρασμα ότι οι αδύναμοι της γης, μεταξύ αυτών και η Ελλάς έχουν κάθε δικίωμα, έχουν κάθε λόγο να υπερασπιστούν το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, την ίδρυσή του και τη λειτουργία του.

Τώρα τίθεται ένα ερώτημα. Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο είναι αυτό που έχει τον πρώτο λόγο στην εκδίκαση των εγκλημάτων γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας; Από το καταστατικό του και την ιδρυτική του συνθήκη όχι. Αν κανείς αναζητήσει τα πρακτικά των συζητήσεων στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, αλλά και στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα διαπιστώσει ότι η εθνική δικαιοδοσία έχει το πρωτείο στη δίωξη των εγκληματιών για τα εγκλήματα που τυποποιούνται και περιγράφονται στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Είναι συμπληρωματικός ο ρόλος του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Δεν θα μπορούσε να είναι πρωτεύων, διότι η εκχώρηση εθνικής δικαιοδοτικής δραστηριότητας σε ένα υπερόργανο, όπως είναι το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, δημιουργεί ζητήματα συνταγματικής τάξης σε πολλές χώρες απ' αυτές που ψήφισαν το καταστατικό του.

Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων είναι χαρακτηριστικό ότι

προτάχθηκε η αρμοδιότητα των εθνικών δικαστηρίων στη δίωξη τέτοιων εγκλημάτων και όχι η αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Είναι χαρακτηριστική μια αποστροφή του πρώην Υπουργού Εξωτερικών της Γερμανίας, του Κίνγκελ, ο οποίος ήδη από το 1998, δηλαδή χρόνο ιδρύσεως του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, εδήλωνε: «Εντούτοις επιτρέψτε μου να κάνω σαφές ότι δεν προτείνω ένα παγκόσμιο υπερδικαστήριο, το οποίο θα αντικαταστήσει την εθνική δικαιοδοσία ή θα μπορεί να αναλαμβάνει υποθέσεις κατ' επιλογήν του. Αντιθέτως υπάρχει μια κοινή συναίνεση εντός των Ηνωμένων Εθνών η εθνική δικαιοδοσία να συνεχίσει να έχει την προτεραιότητα. Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο θα μπορούσε να παρέμβει μόνο αν τα εθνικά δικαστήρια ήταν ανύπαρκτα ή ανίκανα ή απρόθυμα να διώξουν ένα συγκεκριμένο σοβαρό έγκλημα».

Αρα, λοιπόν, και στην περίπτωση μας το πρωτείο κατέχεται από τα εθνικά μας δικαιοδοτικά όργανα και μόνο αυτά αν, θεωρητικά, επιδείξουν απροθυμία ή διάθεση ευνοϊκή προς κάποιον εγκληματία, τότε θα μπορούσε να επέμβει το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Και πάντως για να απαντήσω στον αξιότιμο συνάδελφο κ. Παυλόπουλο, είναι απολύτως αναγκαίο να υπάρχει το άρθρο 32, το οποίο βεβαίως συνιστά διακήρυξη, αλλά είναι ταυτόχρονα γενικός, δεσμευτικός, ερμηνευτικός κανόνας για τον δικαστή μας. Συνεπώς θα πρέπει να δούμε το δεδικασμένο που ορίζεται στο άρθρο 17 υπό το φως του γενικού ερμηνευτικού κανόνα του άρθρου 32.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά το άρθρο 15, για το οποίο ζητήθηκε να προβλέπεται μόνον από πρόθεση παράλειψη ανακοινώσεως σχετικού εγκλήματος, θα σας έλεγα ότι προτιμώ να παραμείνει η διάταξη ως έχει, διότι ήδη ο ερμηνευτικός κανόνας παρέχεται από το άρθρο 15 του ισχύοντος Ποινικού μας Κώδικα. Το άρθρο 15 του Ποινικού μας Κώδικα ορίζει πότε συντελείται ένα έγκλημα διά παραλείψεως με σαφήνεια: «Όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια αν ο υπαίτιος της παράλειψης έχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος».

Αρα, λοιπόν, κρίσιμο στοιχείο για τη νομική μας αξιολόγηση, τη νομική αξιολόγηση του δικαστή, είναι αν αυτός ο οποίος δεν απέτρεψε την ανακοίνωση του εγκλήματος, είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση. Κι ένας στρατιωτικός διοικητής, λόγου χάριν, έχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση.

Συνεπώς, υπό τον ερμηνευτικό κανόνα του άρθρου 15 του Ποινικού μας Κώδικα, φωτίζεται και το άρθρο 15 του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Θα τελειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με κάτι το οποίο αποτελεί οφειλόμενη από το ελληνικό Κοινοβούλιο ιστορική αναγνώριση: Ναι, έπρεπε να κάνουμε το οριστικό βήμα και κατά τη διαδικασία προσαρμογής στο καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου να τυποποιήσουμε στην εσωτερική μας έννομη τάξη τα εγκλήματα της γενοκτονίας, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, τα εγκλήματα πολέμου που τελούνται σε βάρος προσώπων ή της ιδιοκτησίας. Είναι ισχυρό βήμα για την ανύψωση του νομικού μας πολιτισμού αλλά και συνεισφορά στη διεθνή συζήτηση για το πώς πρέπει στο μέλλον να αποτρέπονται τέτοιου είδους εγκλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω ότι όταν ο Χίτλερ από το 1939 και εκείθεν άρχισε να σαρώνει την Ευρώπη, κάνοντας την έναρξη από ένα πολωνικό χωριό, δήλωσε: «Οφείλουμε να πράξουμε όσα πράττουμε...» –αναφερόταν στο ναζισμό και την επέλαση των γερμανικών στρατευμάτων- «...διότι αυτό επιτάσσει το συμφέρον του γερμανικού έθνους. Άλλωστε και να μας κατηγορήσουν για γενοκτονία, ποιος θυμάται τα εγκλήματα κατά της γενοκτονίας των Αρμενίων και των χριστιανικών πληθυσμών στη Μικρασία;»

Αυτή η προκλητική δήλωση του Χίτλερ το 1939 δεν θα ήταν δυνατόν να ειπωθεί, εάν προηγουμένως η διεθνής κοινότητα είχε βρει τα κατάλληλα δικαιοδοτικά μέσα για να απαντήσει στο μεγάλο έγκλημα της γενοκτονίας που συνετελέσθη σε βάρος των

χριστιανικών πληθυσμών της Μικράς Ασίας μεταξύ των ετών 1915-1922. Και δεν θα είχε τη δυνατότητα να επαναλάβει ολοκαυτώματα στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εάν πριν από το 1949 –όταν η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αποφάσισε την τυποποίηση των εγκλημάτων της γενοκτονίας- υπήρχε η σχετική διάταξη.

Γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα είναι μία μαρτυρική χώρα, με ένα δίκτυο μαρτυρικών πόλεων όπου πολλά ολοκαυτώματα συνετελέσθησαν. Και αποτελεί ιστορική δικαίωση των θυσιών του ελληνικού λαού η ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, με το οποίο, μεταξύ άλλων, τυποποιούνται και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι επιτελούμε σήμερα σημαντικό καθήκον. Δεν είναι μόνο νομικό καθήκον. Είναι ιστορικό καθήκον. Είναι καθήκον μας έναντι των μελλοντικών γενεών. Πιστεύω ότι η Βουλή, ψηφίζοντας στη συντριπτική της πλειοψηφία το νομοσχέδιο αυτό, θα είναι υπερήφανη γιατί το έπραξε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Καστανίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 6ο Γενικό Λύκειο Αχαρνών.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, όσο είναι αληθεια η διαπίστωση ότι ο νόμος δεν είναι τίποτα άλλο από μια συμβολική έκφραση σχέσεων που στη συγκεκριμένη στιγμή οδηγούν στη ρύθμιση μιας σχέσης κοινωνικής, άλλο τόσο θα πρέπει να δεχτούμε χωρίς καμία αντίρρηση ότι η αποτελεσματικότητα μιας ρύθμισης, αυτό που ελέγχει προηγουμένως η κανονιστική δύναμη ενός νόμου, εξαρτάται από το πόσο αυτό το κείμενο του νόμου μπορεί να κάνει αυτό που επιδιώκει και κυρίως μπορεί να εφαρμοστεί, χωρίς να δημιουργεί στον ερμηνευτή του κανένα πρόβλημα.

Για να γίνει αυτό, όμως, θα πρέπει οπωσδήποτε αυτός που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία, και κυρίως η Βουλή, κάθε φορά που επεξεργάζεται ένα νόμο να αποσκοπεί και να αποβλέπει στο με ποιον τρόπο σε κάθε φράση νομοθετικού κειμένου θα πρέπει να υπάρχει σαφήνεια, ευκρίνεια βασικά και κυρίως αυτός προς τον οποίο απευθύνεται το συγκεκριμένο κείμενο, να μπορεί με ευκολία μέσα από τους κανόνες της γλώσσας να αποκαταστήσει μαζί του μια απεριόριστη επικοινωνία.

Το λέω αυτό, γιατί πράγματι αισθάνομαι την υποχρέωση να επαινήσω τον Υπουργό Δικαιοσύνης, γιατί σήμερα, ίσως κατ' απόκλιση ή κατ' εξαίρεση από αυτό που συμβαίνει με τους άλλους Υπουργούς της Κυβέρνησης αυτής, μας έδωσε ένα δείγμα μιας ευπρεπούς και μιας ευπρόσωπης παρουσίας στην Εθνική Αντιπροσωπεία, όσον αφορά την εκπλήρωση αυτών των στόχων. Γιατί ίσως είναι η πρώτη φορά που υπάρχουν τόσες βελτιώσεις σε ένα κείμενο νομοσχεδίου, το οποίο, αφού επεξεργάστηκε η αρμόδια επιτροπή, έφτασε σήμερα στην Ολομέλεια και ουσιαστικά με την επιμέλεια του Υπουργού, έχουν ενσωματωθεί όλες οι παρατηρήσεις, οι οποίες έγιναν από τα μέλη της μόνιμης επιτροπής κατά το στάδιο της επεξεργασίας του ενώπιον της.

Είναι, πράγματι, αναμφίβολα επαινετέα αυτή η συμπεριφορά όταν τις προάλλες -θυμάστε- σ' αυτό το απερίγραπτης, μνημειώδους -θα έλεγα- ασάφειας κείμενο του νόμου για τη βιοποικιλότητα δεν είχε την ευαισθησία ο Υπουργός εκείνος να ασχοληθεί καν με τις υποδείξεις του Επιστημονικού Συμβουλίου, όταν του είχε επισημάνει δώδεκα αντισυνταγματικές και όταν, επίσης, του είχε επισημάνει είκοσι γλωσσικές ασάφειες.

Σ' αυτό, λοιπόν, το πεδίο της νομοθετικής παραγωγής, θα πρέ-

πει η Βουλή να ασκεί εξαντλητικά όλο το περιθώριο για επεξεργασία των κειμένων, ούτως ώστε όταν θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αυτός ο ψηφισμένος πια νόμος, να μπορεί να δημιουργεί καινούργιες πραγματικότητες, στοχευμένες πραγματικότητες, να μπορεί, πραγματικά, να αποτελεί ένα ρυθμό στις κοινωνικές σχέσεις.

Όσον αφορά το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, στην ουσία των προβλέψεων του πράγματι κινούμεθα σε μία περιοχή όπου θα μπορούσε κάποιος να τη χαρακτηρίσει ως το αποτέλεσμα της τάσης που υπάρχει διεθνώς για τη διεθνοποίηση του Ποινικού Δικαίου. Είναι ένα εγχείρημα το οποίο αναμφίβολα έχει και τα τρωτά του, έχει και τα ελαττώματά του, έχει και τις αναπηρίες του, πολλές εκ των οποίων είναι συγγενείς, δηλαδή είναι σύμφυτες με τη γέννηση. Έχουν να κάνουν με αδυναμίες, τις οποίες ένας θεσμός διεθνούς δικαιοδοτικού οργάνου δεν μπορεί να τις υπερκαλύψει, όσο και εάν είναι τέλεια τα κανονιστικά κείμενα επί των οποίων θεμελιώνει την ύπαρξη και τη λειτουργία του.

Θέλω να πω τούτο: Είναι, πράγματι, αδιανόητο σε μία γενικά επικρατούσα αντίληψη για τη λειτουργία της δικαστής εξουσίας, είναι, πράγματι, πρωτόγνωρη η περίπτωση να υπάρχει ένα δικαιοδοτικό όργανο, το οποίο λειτουργώντας δεν εκφράζει μία κρατική αυθεντία, δηλαδή είναι ένα όργανο που, πράγματι, αποδίδει δίκαιο, αλλά αυτό το δίκαιο δεν είναι το προϊόν της νομοθετικής λειτουργίας ενός συγκεκριμένου κράτους, αλλά αυτή ακριβώς η ύπαρξη του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης είναι το προϊόν της σύμπτωσης των βουλήσεων πολλών διαφορετικών κρατών, που αναγνωρίζουν με τη συγκεκριμένη διεθνή σύμβαση, την οποία υπέγραψαν, την ανάγκη να υπάρχει η απόδοση ποινικών ευθυνών σε διεθνές επίπεδο, για τα εγκλήματα εκείνα που χαρακτηρίζονται ως εγκλήματα που παραβιάζουν το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο.

Ενώνω και εγώ τη γνώμη μου με εκείνες τις γνώμες που ακούστηκαν προηγουμένως και αφορούν τη διάταξη του άρθρου 17. Είναι αδιανόητο, δηλαδή, να υπάρχει και να θεσπίζεται η περίπτωση του δεδικασμένου για τις αποφάσεις του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου της Χάγης, οι οποίες, πράγματι, εμποδίζουν την εκ νέου καταδίωξη όμοιας πράξης στο εσωτερικό αυτής της χώρας και αυτή ακριβώς η συνθήκη, αυτός δηλαδή ο περιορισμός, να μη λειτουργεί και αντίστροφα, δηλαδή να μην υπάρχει πρόβλεψη οι αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων, με τις οποίες απονέμεται δικαιοσύνη για πράξεις που προβλέπονται από το συγκεκριμένο νόμο και, βεβαίως, διώκουν αδικήματα του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου, να αποτελούν δεδικασμένο για το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

Θεωρώ ότι βρισκόμαστε προ ενός νομικού τέρατος, θα έλεγα, γιατί είναι αδιανόητο το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο ουσιαστικά είναι προϊόν της διεθνούς συμφωνίας, δηλαδή της σύμπραξης σε διεθνές επίπεδο εκατόν είκοσι κρατών, να έχει τη δύναμη να αρνείται την εφαρμογή αποφάσεων, που αποτελούν εκδήλωση της κρατικής αυθεντίας ενός κράτους-μέλους της συμφωνίας αυτής, δηλαδή ενός φορέα της εξουσίας, στην οποία το συγκεκριμένο Διεθνές Δικαστήριο στηρίζει και θεμελιώνει την ύπαρξη και τη λειτουργία του.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει οπωσδήποτε να βρεθεί ένας τρόπος να αντιμετωπιστεί αυτή η έλλειψη, διαφορετικά βρισκόμαστε ενώπιον ενός τέρατος, υπό την έννοια ότι το παιδί μίας διεθνούς συμφωνίας, το προϊόν της, έχει αυτονομηθεί τόσο πολύ, ώστε να δρέπει δάφνες ενός επικυρίαρχου, ακόμα και σε θέματα που έχουν να κάνουν με την εθνική αυτοτέλεια και την κρατική αυθυπαρξία των μελών που η συμφωνία τους και η βούλησή τους οδήγησε στη δημιουργία αυτού του διεθνούς θεσμού.

Και βέβαια υπάρχει μία παρατήρηση που ήθελα να κάνω για τη διάταξη του άρθρου 32.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Με συγχωρείτε, κύριε Τζαβάρα, που σας διακόπτω.

Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λίγη ησυχία για να ακούσουμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Συνεχίστε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Υπάρχει, επίσης, μία σημείωση

την οποία θα ήθελα να κάνω, κύριε Υπουργέ, αναφορικά με τη διάταξη του άρθρου 32. Πράγματι, και εσείς συμφωνείτε, όπως τόνισε και ο εισηγητής μας κ. Παυλόπουλος ότι ουσιαστικά και τυπικά πρόκειται για μία ατελή διάταξη, «lex imperfecta», την είπε ακριβολογώντας ο κ. Παυλόπουλος. Είναι μία διάταξη, η οποία δεν έχει το στοιχείο της κύρωσης. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι διαβάζοντάς τη κάποιος προσεκτικά θα δει ουσιαστικά ότι εκφέρεται ή αποδίδει μια επιφύλαξη που έχει αυτός που παίρνει την πρωτοβουλία να νομοθετήσει με τον τρόπο που προτείνει τη νομοθέτησή του αυτό το νομοσχέδιο, γιατί, πράγματι, ελλοχεύει ο κίνδυνος σε αυτού του είδους τις πρωτοβουλίες, της διεθνοποίησης δηλαδή, του Ποινικού Δικαίου να υπάρξουν κρούσματα παραβίασης αρχών και αξιών πάνω στις οποίες έχει στηριχθεί ο σύγχρονος νομικός πολιτισμός. Δηλαδή, να παραβιαστούν τα κεκτημένα και αναγνωρισμένα δικαιώματα και οι ελευθερίες, όπως αυτά περιέχονται και περιλαμβάνονται, τόσο στο δικό μας το Σύνταγμα όσο και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου αλλά και στο Διεθνές Σύμφωνο για την Προστασία των Ατομικών και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Θεωρώ, λοιπόν –και στο σημείο αυτό συμμερίζομαι απολύτως την επιφύλαξη του κ. Παυλόπουλου– ότι δεν θα ήταν λογικό κάποιος να λέει ότι σε καμία περίπτωση η εφαρμογή αυτού του νόμου δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την παραβίαση αυτών των αρχών και αυτών των αξιών, εάν μέσα του δεν υπήρχε αυτός ο φόβος: ότι δηλαδή, η διεθνοποίηση του Ποινικού Δικαίου, πράγματι, μπορεί να οδηγήσει σε καταχρήσεις, οι οποίες κάποιες στιγμές μπορεί να στραφούν και να παραβιάσουν αρχές και αξίες επάνω στις οποίες έχει θεμελιωθεί και έχει οικοδομηθεί όλη η πολιτισμική, νομική πραγματικότητα, την οποία όλοι σεβόμαστε και υπηρετούμε.

Είναι δε, εμφανές –και τελειώνω εδώ– για την εφαρμογή οποιουδήποτε νόμου, από τη στιγμή μάλιστα που αυτός ψηφίζεται από τους αντιπροσώπους του λαού και με αυτήν την έννοια –όπως ελέγγο και σε αυτό το κείμενο του διαφωτισμού «της Ελληνικής Νομαρχίας»– συμμετέχει στην ελευθερία του ο λαός, όταν μέσω των αντιπροσώπων ψηφίζει νόμους. Θεωρώ, λοιπόν, αδιανόητο να υπάρχει μια τέτοια επιφύλαξη, γιατί είναι θεμιτή η παραβίαση ή, αν θέλετε, η επέμβαση στην ιδιωτική σφαίρα των αξιών, των αρχών, των αποκτημάτων, αλλά και των προσωπικών δεδομένων του οποιουδήποτε πολίτη, όταν αυτή η επέμβαση –επαναλαμβάνω– προέρχεται από μία δημοκρατικά εκλεγμένη Βουλή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Τέλος, θα πρέπει να δεχθούμε και να υποστηρίξουμε ότι σε αυτήν την υπόθεση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, πράγματι –και συμφωνώ με όσους είναι σκεπτικιστές επάνω στη λειτουργία αυτού του θεσμού– υπάρχουν ακόμα πολλά για να γίνουν και κυρίως αυτό για το οποίο θα πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει μέριμνα όλων εκείνων που ενδιαφέρονται για μια διεθνή ποινική δικαιοσύνη και που είναι αυτή η ποινική δικαιοσύνη, ώστε να έχει τη δύναμη και τη συμβολική αποτελεσματικότητα, να καταφάσκει με τις αποφάσεις της, τις αρχές της ουσιαστικής δικαιοσύνης και του σεβασμού της αξίας και της αξιοπρέπειας του ανθρώπου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκαν με το ν.3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α')».

Εισερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών.

Για την ψήφιση των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45 και 47 του νομοσχεδίου «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών» έχουν υποβληθεί αντίστοιχα δύο αιτήσεις διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών του ΛΑΟΣ, των οποίων τα κείμενα έχουν ως εξής:

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Αθήνα, 17.3.2011

Οι υπογράφωντες βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αιτούμεθα τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών».

Οι βουλευτές

Καρατζαφέρης Γεώργιος

Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος

Ανατολάκης Γεώργιος

Αποστολάτος Βαΐτσης

Βελόπουλος Κυριάκος

Βορίδης Μαυρουδής

Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις

Κολοκοτρώνης Άγγελος

Κοραντής Ιωάννης

Μαρκάκης Παύλος

Παπανδρέου - Παπαδάκη Ουρανία

Πλεύρης Αθανάσιος

Πολατίδης Ηλίας

Ραντούλης Αστέριος

Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος

Handwritten signatures of the members of the Laiki Orthodox Synagismos (LOS) mentioned in the list, including K. Aivaliotis, G. Karatzafiris, and others.

ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Αθήνα, 22.3.2011

Οι υπογράφωντες βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αιτούμεθα τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί των άρθρων 20, 21, 43, 44, 45 και 47 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών».

Οι βουλευτές

Καρατζαφέρης Γεώργιος

Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος

Ανατολάκης Γεώργιος

Αποστολάτος Βαΐτης

Βελόπουλος Κυριάκος

Βορίδης Μαυρουδής

Γεωργιάδης Σπυρίδων - Αδωνις

Κολοκοτρώνης Άγγελος

Κοραντής Ιωάννης

Μαρκάκης Παύλος

Παπανδρέου - Παπαδάκη Ουρανία

Πλεύρης Αθανάσιος

Πολατίδης Ηλίας

Ροντούλης Αστέριος

Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος

25

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων τις αιτήσεις –μία ανάγνωση θα κάνω, γιατί αφορούν όλα τα άρθρα- ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί εάν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή τους.

Ο κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης. Παρών.

Ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης. Παρών.

Ο κ. Γεώργιος Ανατολάκης. Παρών.

Ο κ. Βαΐτης Αποστολάτος. Παρών.

Ο κ. Κυριάκος Βελόπουλος. Παρών.

Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης. Παρών.

Ο κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης. Παρών.

Ο κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης. Παρών.

Ο κ. Ιωάννης Κοραντής. Παρών.

Ο κ. Παύλος Μαρκάκης. Παρών.

Η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη. Παρούσα.

Ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης. Παρών.

Ο κ. Ηλίας Πολατίδης. Παρών.

Ο κ. Αστέριος Ροντούλης. Παρών.

Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων τις αιτήσεις ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, προτείνω να συμπτύξουμε τις επτά προβλεπόμενες από τον Κανονισμό ονομαστικές ψηφοφορίες σε μία. Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το Σώμα συμ-

φώνησε ομοφώνως.

Θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45 και 47 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών.

Οι αποδεχόμενοι τα άρθρα του νομοσχεδίου λέγουν «ΝΑΙ».

Οι μη αποδεχόμενοι τα άρθρα του νομοσχεδίου λέγουν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι την ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Καλούνται επί του καταλόγου ο κ. Ιωάννης Βλατής από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Δημήτριος Τσουμάνης από τη Νέα Δημοκρατία.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)
(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 3ο Γυμνάσιο Μοσχάτου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους.

Αυτές οι ψήφοι θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογισθούν στην καταμέτρηση.

Οι επιστολές οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής, καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

11

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 706

Ημερομ. 23/3/11

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45, και 47 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών, «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» ψηφίζω ΝΑ... για η «φραγή» άρθρα του νομοσχεδίου

Με τιμή

ΠΑΝΑΡΙΤΗ ΕΛΕΝΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Fax Προέδρου Βουλής 210-3232913

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 704

Ημερομ. 23/3/22

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45, και 47 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών, «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» ψηφίζω ΝΑΙ στα παραπάνω άρθρα του νομοσχεδίου

Με τιμή

ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Fax Προέδρου Βουλής 210-3232913

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 722
Ημερομ. 23/3/22

Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

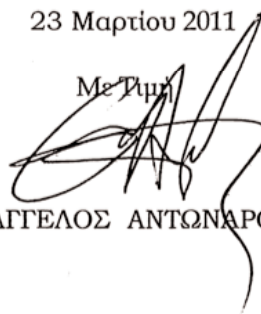
Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Τιφλίδα), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 23 Μαρτίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, στο Σ/Ν του Υπουργείου Οικονομικών «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των ελεγκτικών υπηρεσιών & άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπ.Οικονομικών» και επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45, 47,

Ψηφίζω **ΟΧΙ**.

23 Μαρτίου 2011

Με Τιμή

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

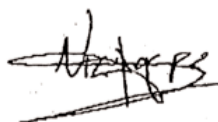
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 205
Ημερομ. 23/3/12

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45, και 47 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών, «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» ψηφίζω ΝΑΙ... στα παραπάνω άρθρα του νομοσχεδίου

Με τιμή

ΝΤΑΛΑΡΑ ΑΝΝΑ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Β' ΑΘΗΝΑΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 716
Ημερομ. 23/3/11

Κύριο
Φίλιππο Πετσάλνικο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

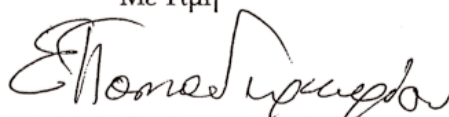
Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Μονακό-Παρίσι), και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 23 Μαρτίου 2011, συνεδρίαση της Βουλής, στο Σ/Ν του Υπουργείου Οικονομικών «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των ελεγκτικών υπηρεσιών & άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπ.Οικονομικών» και επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45, 47,

Ψηφίζω **ΟΧΙ**.

23 Μαρτίου 2011

Με Τιμή

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Προς τον
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 707

Ημερομ. 23/3/22

Κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό, σας γνωστοποιώ σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, ότι στην ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3, 20, 21, 43, 44, 45, και 47 του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών, «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» ψηφίζωΝ.Α.Τ. στα παρακάτω άρθρα του νομοσχεδίου.

Με τιμή

ΜΠΑΤΖΕΛΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ν. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Fax Προέδρου Βουλής 210-3232913

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συνάδελφος κ. Λούκα Κατσέλη, Βουλευτής Β' Αθηνών, δεν παρευρίσκεται στη σημερινή ψηφοφορία του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών και μας γνωρίζει με επιστολή της

πως αν ήταν παρούσα, θα ψήφιζε «ΝΑΙ».

Η επιστολή αυτή εκφράζει πρόθεση ψήφου και δεν συνυπολογίζεται στην καταμέτρηση των ψήφων. Θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 708

Ημερομ. 23/3/11

Αθήνα, 23 Μαρτίου 2011

Προς: Τον Πρόεδρο της Βουλής
Κύριο Φίλιππο Πετσάλνικο

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Επειδή σήμερα 23 Μαρτίου βρίσκομαι σε Κυβερνητική αποστολή στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, σας γνωρίζω ότι εάν ήμουν παρούσα στην συνεδρίαση κατά την ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 3-20-21-43-44-45 και 47 του Νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών», θα ψήφιζα «ΝΑΙ».

Ευχαριστώ θερμά

Λούκα Τ. Κατσέλη
Βουλευτής Β' Αθήνας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

Κύριοι συνάδελφοι, μέχρι να ολοκληρωθεί η καταμέτρηση θα συνεχίσουμε τη συζήτηση επί του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μερικά σχόλια ήθελα να κάνω, γιατί η εισηγήτριά μας τοποθετήθηκε συνολικά για το νομοσχέδιο. Ήθελα να σημειώσω ότι πολλές φορές χρησιμοποιούνται όμορφες διατυπώσεις, λέξεις που διακηρύσσουν ανθρώπινα δικαιώματα, που λέγεται μάλιστα ότι κατοχυρώνονται αυτά τα δικαιώματα. Αυτές οι όμορφες λέξεις συχνά κρύβουν τη σκληρή ταξική πολιτική ή θέλουν να κρύψουν ή να καλύψουν τη βάρβαρη πολιτική της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Στις όμορφες λέξεις κρύβεται η υποκρισία των διεθνών οργανισμών, των διεθνών μονοπωλίων, των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων σε όλο τον κόσμο. Αυτές οι δυνάμεις είναι που τυραννούν και εκμεταλλεύονται ολόκληρους λαούς. Αυτό ήταν το πρώτο που ήθελα να σημειώσω.

Δεύτερον, αυτό που όλοι γνωρίζουμε είναι ότι το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο λειτουργεί, αποφασίζει, χαρακτηρίζει και δικάζει κατά το δοκούν. Με πολιτικά κριτήρια αντιμετωπίζει τα θέματα που φτάνουν εκεί ή που αναδεικνύονται από αυτό και γι' αυτό. Ανάλογα με την περίπτωση, βλέπουμε να ρίχνει τους προβολείς του, να αναζητά μάρτυρες, να ακυρώνει μάρτυρες ή επιχειρήματα για να υλοποιήσει τις επιλογές των κυρίαρχων δυνάμεων.

Το νομικό πλαίσιο είναι δευτερεύον. Το κύριο που χαρακτηρίζει τη λειτουργία του είναι η πολιτική που εφαρμόζει σχεδόν σε κάθε περίπτωση. Αυτά που αναφέρθηκαν από ομιλητές για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν έχουν ουδεμία σχέση με την πραγματικότητα, σε ό,τι αφορά το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, όπως και το λεγόμενο «Διεθνές Δίκαιο», το οποίο υπέστη πολλές αλλαγές. Έχει καταντήσει πλέον «λάστιχο». Κι αυτό σχετίζεται με την αλλαγή των συσχετισμών σε παγκόσμιο επίπεδο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Ειδικά την τελευταία εικοσαετία τα πάντα έχουν αλλάξει. Κάποια ελάχιστα έχουν διαφοροποιηθεί.

Το τρίτο που θέλω να σημειώσω είναι το εξής. Επειδή γίνεται λόγος για ανθρώπινα δικαιώματα, σήμερα, στο όνομα της ανθρωπιστικής βοήθειας βομβαρδίζεται η Τρίπολη και γενικότερα ο λαός της Λιβύης. Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο προφανώς προετοιμάζεται για όσους παραπεμφθούν σ' αυτό.

Ωστόσο το κύριο για τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και μέσα στον οξέωτο ανταγωνισμό τους, στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των Ηνωμένων Πολιτειών και γενικότερα των μονοπωλίων, είναι τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο της Λιβύης και ευρύτερα της Βόρειας Αφρικής. Το ερώτημα είναι ποιο μονοπώλιο, ποια πολυεθνική θα έχει τον πρώτο λόγο. Ένας πρώτος ρόλος αυτήν τη στιγμή είναι ο συντονιστής της βάρβαρης επίθεσης. Αυτός θα έχει και τον πρώτο ρόλο στους βομβαρδισμούς. Κι αυτός που θα έχει τον πρώτο ρόλο στους βομβαρδισμούς θα έχει την επόμενη ημέρα τον πρώτο ρόλο και στην ανοικοδόμηση αυτής της χώρας. Όλα αυτά γίνονται, λοιπόν, για το ποιος θα κυριαρχήσει στις πλουτοπαραγωγικές πηγές αυτών των χωρών. Όλα τα υπόλοιπα είναι για το θεαθήναι.

Έχει μία σημασία να τα υπογραμμίσουμε αυτά, επειδή η συγκυρία είναι να τα συζητιέται αυτό το νομοσχέδιο για το Διεθνές Δίκαιο, για το Διεθνές Δικαστήριο σ' αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση, που αύριο θα κληθεί να δικάσει και να καταδικάσει.

Το Διεθνές Δίκαιο δραστηριοποιείται και προτάσσει ανθρωπιστικούς λόγους. Είναι το δίκαιο των κυρίαρχων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Πιστεύει κανείς νοήμων άνθρωπος ότι μπορεί να γίνει αποδεκτή αυτή η βαρβαρότητα; Πιστεύετε εσείς ότι ο λαός, ο πολύς κόσμος, οι εργαζόμενοι που βλέπουν να καταπατώνται τα δικαιώματά τους, οι κατακτήσεις τους, το μεροκάματο και η σύ-

νταξή τους, μπορούν να πιστέψουν αυτές τις δικαιολογίες; Δολοφονούνται λαοί. Καταστρέφονται οι παραγωγικοί πόροι τους κι η πολιτιστική κληρονομιά τους. Ληλατείται ο πλούτος αυτών των λαών και χωρών. Κι όλα αυτά στο όνομα του «ανθρωπισμού», στο όνομα των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων» και με τη σφραγίδα του λεγόμενου «Διεθνούς Δικαίου»!

Έκανε ο κύριος Υπουργός φιλότιμες προσπάθειες, έκανε ορισμένες διορθώσεις, ωστόσο αυτές είναι σε δευτερεύοντα ζητήματα.

Οι όποιες ασάφειες –αναφέρθηκε ήδη ότι έχει ασάφειες το νομοσχέδιο– αλλά και γενικότερα η ποινική νομοθεσία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου έχουν συγκεκριμένη σκοπιμότητα, δηλαδή να μπορεί καθένας, αυτός που έχει την κυρίαρχη θέση σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να εφαρμόζει αυτό το νόμο κατά το δοκούν.

Τέλος, κυρία Πρόεδρε, αναφέρθηκε από ομιλητή, νομίζω και από τον Υπουργό, το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο. Υπάρχει; Εμείς λέμε κατηγορηματικά ότι δεν υπάρχει. Εάν υπήρχε, δεν θα άφηνε να πεθαίνει κάθε τέσσερα λεπτά ένα παιδί από αστία, από έλλειψη φαρμάκων, από έλλειψη εμβολίων και βιταμινών. Πεθαίνουν παιδιά στην Ασία, στην Αφρική, στη Λατινική Αμερική.

Θέλω να κάνω και ένα σχόλιο. Μίλησε ο κύριος Υπουργός –και σωστά– για το ναζισμό, για ένα λόγο που έβγαλε ο Χίτλερ το 1939 που αναφέρθηκε στο δίκαιο και πώς εκφράζεται αυτό το δίκαιο σε προηγούμενες γενοκτονίες, που έχουν ξεχαστεί. Πολλά δεν έχουν ξεχαστεί. Ο Χίτλερ θεωρούσε ότι είχαν ξεχαστεί.

Ωστόσο, θέλουμε να υπενθυμίσουμε ότι σήμερα, οι σημερινές κυβερνήσεις στις βαλτικές χώρες αναγνώρισαν τη δράση των Ναζί, τη δράση των ναζιστικών οργανώσεων που συγκροτήθηκαν στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτές οι στρατιωτικές οργανώσεις που είχαν τότε συγκροτηθεί, όπως, λόγου χάριν στη Λετονία, πολέμουσαν εναντίον του Κόκκινου Στρατού και στήριζαν την πολεμική μηχανή του Χίτλερ.

Σε άλλες χώρες δεν είναι λίγες οι κυβερνήσεις οι οποίες αναγνωρίζουν τους Ναζί και τους δίνουν βραβεία, παράσημα –αναδρομικά τα δίνουν αυτά– και προφανώς τους δίνουν και συντάξεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ κ. Χαλβατζή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα. Η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αγγελική Γκερέκου αιτείται άδεια απουσίας για το εξωτερικό από τις 23 Μαρτίου 2011 έως 27 Μαρτίου 2011.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητούμενη άδεια.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως αυτό το σχέδιο νόμου για την προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου δεν μπορεί να κατηγορηθεί, ως ένα σχέδιο νόμου που προτείνεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ότι ενέχει κάποιες σκοπιμότητες, ότι επιχειρεί να εντάξει τις διατάξεις του εσωτερικού δικαίου σε κατευθύνσεις που θα μπορούσαν να κριθούν αυστηρά.

Δεν είναι αυτός ο λόγος για τον οποίο δηλώσαμε ότι το καταψηφίζουμε. Είναι μια προσπάθεια που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει και θετικά σημεία. Είναι, όμως, μια προσπάθεια νομικής ρύθμισης αντιφατικών δεδομένων και κυρίως άκρως εκκρεμούντων πολιτικών δεδομένων.

Όταν αυτά μένουν στην άκρη, όταν αυτά δεν μπορούν οι κοινωνίες, οι κυβερνήσεις, οι διεθνείς θεσμοί να τα αντιμετωπίσουν με επάρκεια στην κατεύθυνση της διεθνούς νομιμότητας –που να κατοχυρώνει, πράγματι, δικαιώματα, ελευθερίες, να εμπεδώνει την ειρήνη, να δίνει τη δυνατότητα και στα έθνη και στα κράτη

και στις κοινωνίες και στους ανθρώπους ατομικά να απολαμβάνουν σε όλο τον πλανήτη ελευθερίες και δικαιώματα- η εσωτερικοποίηση ασάφων διεθνών κανονισμών, που ενέχουν κι έχουν συγκροτηθεί με ιδιαίτερη σκοπιμότητα, που αποτυπώνουν πολιτικούς συσχετισμούς άκρως αντιδραστικούς, δεν μπορεί παρά να καταλήξει σε μία προσπάθεια, που από τη μια να είναι ατελέσφορη και με πολλές ελλείψεις και από την άλλη, κάποιες φορές, ενδεχομένως, να αποδειχθεί και επικίνδυνη στην εφαρμογή της.

Το Ποινικό Δίκαιο –δεν είμαι ο αρμοδιότερος, αφού δεν είμαι νομικός, για να το εκθέσω και να το ισχυριστώ αυτό, αλλά εν πάση περιπτώσει- είναι το κατ' εσχόλην δίκαιο που απαιτεί σαφήνεια, εξειδικευμένη περιγραφή των πράξεων, των εγκλημάτων και ενιαίους κανόνες. Και στην ιστορία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου -αυτήν τη σχετικά ολιγόχρονη ιστορία- δεν έχουν επιβεβαιωθεί αυτοί οι κανόνες. Συγκρούονται, όχι μόνο στο νομικό επίπεδο, όπου και εκεί συγκρούονται διαφορετικές σχολές και διαφορετικές νομικές προσεγγίσεις, διαφορετικά νομικά συστήματα, δηλαδή, αλλά συγκρούονται κυρίως ζητήματα πολιτικών συσχετισμών και πολιτικής ηγεμονίας.

Από αυτήν την άποψη, το κεντρικό ζήτημα που γίνεται όλο και πιο επίκαιρο και τώρα πια στην περίοδο που διανύουμε με τις εξελίξεις στον αραβικό κόσμο, στη Βόρειο Αφρική και σε άλλα σημεία του πλανήτη, στις μεγάλες ανακατατάξεις που έχουν ήδη προαναγγελθεί από αναλυτές ή από διορατικούς πολιτικούς κάποια χρόνια τώρα, αλλά που τώρα πλέον γίνεται εμφανές ότι δρομολογούνται, όντως η διεθνής νομιμότητα είναι μία έννοια που επειγόντως απαιτεί τον επανακαθορισμό της. Αυτό, όμως, δεν είναι ένα νομικό ζήτημα. Οι νομικοί έχουν το ρόλο τους και, φυσικά, είναι πεδίο δόξης λαμπρό για να υπάρξουν πολλαπλές επεξεργασίες και προσεγγίσεις. Κυρίως, όμως, είναι πολιτικό ζήτημα.

Από αυτήν την άποψη, δεν μπορούμε να βάλουμε το «κάρο μπροστά από το άλογο». Δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ότι μπορούμε να βρούμε νομικές φόρμουλες, νομικές ρυθμίσεις, που όντως να κατοχυρώνουν δικαιώματα και να δίνουν τη δυνατότητα να ασκηθούν αυτά τα δικαιώματα με ελευθερία και δικαιοσύνη.

Είναι πάρα πολύ ενδιαφέρουσα μιν, ιστορική θα έλεγα, η περίπτωση που διανύουμε, αλλά, ταυτόχρονα και πάρα πολύ ολισθηρή και επικίνδυνη.

Έχουμε ανάγκη, επομένως -πιστεύω κι όταν λέω έχουμε ανάγκη, εννοώ οι πολιτικές δυνάμεις, τα κόμματα, οι κυβερνήσεις, οι κοινωνίες- να απονομιμοποιήσουμε τις εξελίξεις και στο διεθνές πεδίο, που έχουν επισυμβεί ιδιαίτερα τις τελευταίες δύο δεκαετίες από το 1990 και μετά.

Επομένως, έχουμε ανάγκη να απονομιμοποιήσουμε το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, έτσι όπως έχει συγκροτηθεί και έτσι όπως έχει λειτουργήσει μέχρι τώρα. Έχουμε ανάγκη να απονομιμοποιήσουμε την υποκρισία των ισχυρών. Έχουμε ανάγκη να απονομιμοποιήσουμε την άλωση μιας μεγάλης κατάκτησης της αμερικόπολης -έστω και αν μπορεί κανείς να κάνει πολλές κριτικές- μεταπολεμικά, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, μιας διεθνούς άτυπης συμφωνίας ειρήνης και μέσα από αυτή της κατοχύρωσης του ρόλου του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών πλέον δεν είναι εκείνος ο διεθνής θεσμός κύρους στον οποίο μπορεί, κανείς πράγματι, να εναποθέσει με εμπιστοσύνη τη διαδικασία επίλυσης των ανταγωνισμών και της τήρησης, με βάση τους κανόνες της διεθνούς νομιμότητας, των αναγκαίων ισορροπιών.

Ως εκ τούτου, τώρα πια που άνοιξαν τα ζητήματα της Αιγύπτου, της Τунισίας, της Συρίας και πολύ περισσότερο της Λιβύης, τώρα πια που έχουμε αυτήν την επιθετική δραστηριότητα στο όνομα των αρχών του δικαίου και στο όνομα του ανθρωπισμού, οφείλουμε να σταθούμε όχι απλώς με κριτικό πνεύμα ή με επιφύλαξη, αλλά με απόλυτη ευθύτητα. Η επίκληση αυτών των αξιών δεν είναι προνόμιο μόνο της Αριστεράς. Τις υπηρετεί και προσπαθεί να τις υπηρετήσει, αποδεχόμενη ότι οι αξίες αυτές της ειρήνης, της δικαιοσύνης, του ανθρωπισμού είναι αξίες που επιθυμούν να τις διεκδικήσουν και να τις υπερασπιστούν πολιτικές δυνάμεις, κοινωνικές πρωτοβουλίες, θεσμοί σε όλο τον κόσμο ευρύτερου πολιτικού φάσματος.

Εν τούτοις, υπάρχει ένας κομοφορμισμός ο οποίος εμφανίζεται

με το μανδύα του ρεαλισμού. Ο ρεαλισμός αυτός μετατρέπεται σε εθνική ανάγκη, σε εθνικό συμφέρον και επομένως, όλα αυτά μαζί συγκλίνουν σε ένα πράγμα, στη διατήρηση του status quo και στην ενίσχυση αυτού του αντιδραστικού, απάνθρωπου, εγκληματικού –θα έλεγα- status quo το οποίο έχει εγκαθιδρυθεί σε όλο τον πλανήτη ή στο μεγαλύτερο μέρος του.

Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι επίκαιρο αυτό το σχέδιο νόμου, είναι επίκαιρη αυτή η πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, γιατί ακριβώς έρχεται να οξύνει, να υποβοηθήσει τον προβληματισμό και του ελληνικού Κοινοβουλίου και όλης της κοινωνίας και όχι μόνο της ελληνικής και της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας, σε σχέση με όλα αυτά τα κορυφαία ζητήματα του Διεθνούς Δικαίου, για τα οποία επειγόντως απαιτείται επανακαθορισμός.

Από αυτήν την άποψη, δεν μπορούμε να κάνουμε τέτοιες επιμέρους ρυθμίσεις, παρά τις καλές προθέσεις του κυρίου Υπουργού και του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τις οποίες, όπως είπα και πριν, δεν έχουμε κανένα λόγο να μην τις αναγνωρίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα έπρεπε να προτάξουμε την πολιτική και όχι τη νομοθέτηση εντός του πλαισίου. Το πλαίσιο πλέον δεν επαρκεί. Πρέπει να το ανατρέψουμε.

Σας ευχαριστώ.

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 269 Βουλευτές.

Υπέρ του άρθρου 3 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 3 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 115 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς Βουλευτής.

Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Υπέρ του άρθρου 20 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 20 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 115 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς Βουλευτής.

Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Υπέρ του άρθρου 21 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 21 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 115 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς Βουλευτής.

Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Υπέρ του άρθρου 43 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 43 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 115 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς Βουλευτής.

Συνεπώς το άρθρο 43 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Υπέρ του άρθρου 44 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 44 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 111 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισαν 4 Βουλευτές.

Συνεπώς το άρθρο 44 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Υπέρ του άρθρου 45 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 45 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 115 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς Βουλευτής.

Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Υπέρ του άρθρου 47 δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 154 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου 47 δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 115 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε ουδείς Βουλευτής.

Συνεπώς το άρθρο 47 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 3, 20, 21, 43, 45 ΚΑΙ 47

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
Ραγκούσης Ιωάννης

ΝΑΙ ΟΧΙ
+ +

Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+
Μόσιαλος Ηλίας	+	Παπαδημούλης Δημήτριος	+
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	Ψαριανός Γρηγόριος	+
Γερουλάνος Παύλος	+		
Σιούφας Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία	+	Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)	+
Αυγερινούπουλου Διονυσία	+	Μακρυπίδης Ανδρέας	+
Αντώναρος Ευάγγελος	+	Γιαννακά Σοφία	+
Καζάκος Κωνσταντίνος	+	Κουρουμπλής Παναγιώτης	+
Κοραντής Ιωάννης	+	Σαλμάς Μάριος	+
Μουλόπουλος Βασίλειος	+	Σταμάτης Δημήτριος	-
		Καραγκούνης Κωνσταντίνος	+
		Μωραΐτης Νικόλαος	-
Α' ΑΘΗΝΩΝ			
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	Μανιάτης Ιωάννης	+
Παπουτσής Χρήστος	+	Ανδριανός Ιωάννης	+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+
Τσούρας Αθανάσιος	+		
Κουβέλης Σπυρίδων	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ	
Οικονόμου Παντελής	+	Ρέππας Δημήτριος	+
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμνη)	+	Κωνσταντινίδης Οδυσσεύς	+
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	-	Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
Αβραμόπουλος Δημήτριος	+		
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ	
Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)	+	Τσιρώνης Δημήτριος	+
Πιπιλή Φωτεινή	+	Στασινός Παύλος	+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	-	Παπασιώζος Κωνσταντίνος	+
Παφίλης Αθανάσιος	+		
Πλεύρης Αθανάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	
Τσίπρας Αλέξιος	-	Παπανδρέου Γιώργος	+
		Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Β' ΑΘΗΝΩΝ		Οικονόμου Βασίλειος	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	Πάγκαλος Θεόδωρος	+
Χρυσόχοϊδης Μιχαήλ	+	Ασπράδακης Παντελεήμων (Παντελής)	+
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	-	Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+
Κακλαμάνης Απόστολος	+	Βλάχος Γεώργιος	+
Δημαράς Ιωάννης	-	Μπούρας Αθανάσιος	+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	Καντερές Νικόλαος	+
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	Γκιόκας Ιωάννης	-
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	+
Ευθυμίου Πέτρος	+	Λεβέντης Αθανάσιος	+
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+		
Σακοράφα Σοφία	+	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Κουτρουμάνης Γεώργιος	+	Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+
Νταλάρα Άννα	+	Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	Κυριακοπούλου Μαρία	+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	Μπεκίρης Μιχαήλ	+
Βούρος Ιωάννης	+	Νικολόπουλος Νικόλαος	+
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+	Καραθανασόπουλος Νικόλαος	+
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	Τσούκαλης Νικόλαος	+
Μίχος Λάμπρος	+	Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+		
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	+	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Μειμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος	+	Τόγιας Βασίλειος	+
Μητσοτάκης Κυριάκος	+	Τσόνολου-Βυλλιώτη Βασιλική	+
Γακουμάτος Γεράσιμος	+	Αγάτσα Αριάδνη	+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Γιαννάκης Μιχαήλ	+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+		
Παπαθανασίου Γιάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Πολύδωρας Βύρων	+	Χαντάβας Αθανάσιος	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+		
Ντινόπουλος Αργύρης	+	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	Αηδόνης Χρήστος	+
Χαλβατζής Σπυρίδων	+	Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+
Μαυρίκος Γεώργιος	-	Τζίμας Μαργαρίτης	+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος	-		
Πρωτόλης Ιωάννης	-	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Καρατζαφέρης Γεώργιος	+	Κρεμαστινός Δημήτριος	+
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις	+		
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος	+		

Νικητιάδης Γεώργιος	+		Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Ζωίδης Νικόλαος	+		Γερανίδης Βασίλειος	+	
Κασσάρας Γεώργιος	+		Αρβαντίδης Γεώργιος	+	
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)		-	Καράογλου Θεόδωρος		+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ			Αναστασιάδης Σάββας		-
Ντόλιος Γεώργιος	+		Τζέκης Άγγελος		-
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+		Βελόπουλος Κυριάκος		+
Τσιαούση Ελένη	+		Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)		+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος		+	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ			Παντούλας Μιχαήλ	+	
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+		Αργύρης Ευάγγελος	+	
Κεδίκογλου Συμεών	+		Οικονόμου Αθανάσιος	+	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		+	Τασούλας Κωνσταντίνος		+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+	Καλογιάννης Σταύρος		+
Μαρίνος Γεώργιος		-	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ		
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία		+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			Παπουτσή Δημήτριος	+	
Καρανίκας Ηλίας	+		Εμινίδης Σάββας	+	
			Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ			ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ			Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Κατρίνης Μιχαήλ	+		Θεοχάρη Μαρία	+	
Κουτσούκος Γιάννης	+		Τσιάρας Κωνσταντίνος		+
Ανωνακόπουλος Παναγιώτης	+		Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+		ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		
Κοντογιάννης Γεώργιος		+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+	
Τζαβάρας Κωνσταντίνος		+	Τζηκαλάγιας Ζήσης		+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+	
Γικόνογλου Αθανάσιος	+		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος		-
Τόλκας Άγγελος	+		Χαραλάμπους Χαράλαμπος		+
Χαλκίδης Μιχαήλ		+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ			Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+	
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+		ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		
Παρασύρης Φραγκίσκος	+		Φλωρίδης Γεώργιος	+	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		Παραστατίδης Θεόδωρος	+	
Σκραφνάκη Μαρία	+		Κιττίδης Κωνσταντίνος		+
Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+		ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Αυγενάκης Ελευθέριος		+	Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+	Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
Κριτσωτάκης Μιχαήλ		+	Βλαττής Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ			Κασαπίδης Γεώργιος		+
Κατσούρας Χρήστος	+		Παπαδόπουλος Μιχάλης		+
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Βενιζέλος Ευάγγελος	+		Μπεγλίτης Παναγιώτης	+	
Καστανίδης Χαράλαμπος	+		Φαρμάκη Αικατερίνη	+	
Αράπογλου Χρυσή	+		Μανωλάκης Άγγελος	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+		Κόλλιας Κωνσταντίνος		+
Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+		ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Βούγιας Σπυρίδων	+		Ρήγας Παναγιώτης	+	
Ρομπόπουλος Θωμάς	+		Παπαμανώλης Γεώργιος	+	
Καραμανλής Κωνσταντίνος		-	Βρούτσης Ιωάννης		+
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		-	ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Καλαφάτης Σταύρος	+		Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	
Ιωαννίδης Ιωάννης	+		Δαβάκης Αθανάσιος		+
Ράπτη Ελένη	-		Αποστολάκος Γρηγόριος		+
Ζιώγας Ιωάννης	-		ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Καλαντίδου Σοφία	-		Έξαρχος Βασίλειος	+	
Κολοκοτρώνης Άγγελος	+				
Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+				

Σαχινίδης Φίλιππος	+		Τσουμάνης Δημήτριος		+
Νασιώκας Έκτορας	+				
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+	ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Ζώης Χρήστος		+	Όθωνας Εμμανουήλ	+	
Σκυλλάκος Αντώνιος		+	Κεφαλογιάννη Όλγα		+
Ροντούλης Αστέριος		+			
Διώτη Ηρώ		+	ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
			Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ			Πεταλωτής Γεώργιος	+	
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+		Στυλιανίδης Ευριπίδης		+
Πλακιωτάκης Ιωάννης		+			
			ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ			Βαρδίκος Πυθαγόρας	+	
Σηφουνάκης Νικόλαος	+				
Γαληνός Σπυρίδων		+	ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Σκοπελίτης Σταύρος		-	Μπόλαρης Μάρκος	+	
			Κουτμερίδης Ευστάθιος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ			Τζελέπης Μιχαήλ	+	
Μαργέλης Σπυροπάνος	+		Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
			Καριπίδης Αναστάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Καρτάλης Κων/νος	+		Πολατίδης Ηλίας		+
Ζήση Ροδούλα	+				
Νάκος Αθανάσιος		+	ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Νάνος Απόστολος		-	Χάιδος Χρήστος	+	
Μαρκάκης Παύλος		+	Μαγκούφης Χρήστος	+	
			Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			Λέγκας Νικόλαος		+
Κουσελάς Δημήτριος	+		Χατζηγάκης Σωτήριος		+
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+				
Βουδούρης Οδυσσέας	+		ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Σαμαράς Αντώνιος		-	Τσώνης Νικόλαος	+	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		-	Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+	
			Μπατζελή Αικατερίνη	+	
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ			Σταϊκούρας Χρήστος		-
Μάντατζη Τσετίν	+		Γιαννόπουλος Αθανάσιος		+
Ξυνίδης Σωκράτης	+				
Κοντός Αλέξανδρος		-	ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
			Λιάνης Γεώργιος	+	
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Καρύδης Δημήτριος	+				
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+		ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μελάς Παναγιώτης		+	Παπαθανάση Αφροδίτη	+	
Μανωλάκου Διαμάντω		-			
Αποστολάτος Βαΐτσης		+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Δρίτσας Θεόδωρος		+	Δριβελέγκας Ιωάννης	+	
			Λαφαζάνης Αργύριος	+	
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Βαγιωνάς Γεώργιος		+
Νιώτης Γρηγόριος	+				
Λιντζέρης Δημήτριος	+		ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ		
Διαμαντίδης Ιωάννης	+		Δαμιανάκης Ευτύχιος	+	
Τραγάκης Ιωάννης		+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+	
Νεράντζης Αναστάσιος		+	Κουρουπάκη Ευαγγελία	+	
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		-	Μαρκογιαννάκης Χρήστος		+
Ανατολάκης Γεώργιος	+				
Λαφαζάνης Παναγιώτης		+	ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ		
			Τσουρή Ελπίδα	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ			Μουσουρούλης Κωνσταντίνος		+
Τζάκρη Θεοδώρα	+				
Θεοδωρίδης Ηλίας	+		ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 154		
Γιουματζίδης Βασίλειος	+		 ".....": «ΟΧΙ» 115		
Καρασμάνης Γεώργιος		+	 ".....": «ΠΑΡΟΝΤΩΝ»		
			ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 269		
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ					
Αμοιρίδης Ιωάννης	-		Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»	
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+				
Μίχου Μαρία	+				
Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+	«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 44		
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ			ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Παπαχρήστος Ευάγγελος	+		Ραγκούσης Ιωάννης	+	

Παναρίτη Ελένη (Έλενα)	+	Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+
Μόσιαλος Ηλίας	+	Παπαδημούλης Δημήτριος	παρών
Τσόκλη Μαρία Γλυκερία (Μάγια)	+	Ψαριανός Γρηγόριος	+
Γερουλάνος Παύλος	+		
Σιούφας Δημήτριος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ	
Τσουμάνη-Σπέντζα Ευγενία	+	Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)	+
Αυγερινούπουλου Διονυσία	+	Μακρυπίδης Ανδρέας	+
Αντώναρος Ευάγγελος	+	Γιαννακά Σοφία	+
Καζάκος Κωνσταντίνος	+	Κουρουμπλής Παναγιώτης	+
Κοραντής Ιωάννης	+	Σαλμάς Μάριος	+
Μουλόπουλος Βασίλειος	παρών	Σταμάτης Δημήτριος	-
		Καραγκούνης Κωνσταντίνος	+
		Μωραΐτης Νικόλαος	-
Α' ΑΘΗΝΩΝ			
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	
Διαμαντοπούλου Άννα	+	Μανιάτης Ιωάννης	+
Παπουτσής Χρήστος	+	Ανδριανός Ιωάννης	+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+
Τσούρας Αθανάσιος	+		
Κουβέλης Σπυρίδων	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ	
Οικονόμου Παντελής	+	Ρέππας Δημήτριος	+
Ζούνη Παναγιώτα (Πέμνη)	+	Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεάς	+
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	-	Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
Αβραμόπουλος Δημήτριος	+		
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ	
Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)	+	Τσιρώνης Δημήτριος	+
Πιπιλή Φωτεινή	+	Στασινός Παύλος	+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	-	Παπασιώζος Κωνσταντίνος	+
Παφίλης Αθανάσιος	+		
Πλεύρης Αθανάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	
Τσίπρας Αλέξιος	-	Παπανδρέου Γιώργος	+
Β' ΑΘΗΝΩΝ		Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	Οικονόμου Βασίλειος	+
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ	+	Πάγκαλος Θεόδωρος	+
Κατσέλη Λουκία-Ταρσίτσα (Λούκα)	-	Ασπράδακης Παντελεήμων (Παντελής)	+
Κακλαμάνης Απόστολος	+	Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+
Δημαράς Ιωάννης	-	Βλάχος Γεώργιος	+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+	Μπούρας Αθανάσιος	+
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)	+	Καντερές Νικόλαος	+
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+	Γκιόκας Ιωάννης	-
Ευθυμίου Πέτρος	+	Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	+
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+	Λεβέντης Αθανάσιος	+
Σακοράφα Σοφία	+		
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ	
Κουτρομάνης Γεώργιος	+	Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Νταλάρα Άννα	+	Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	Τριανταφυλλόπουλος Ανδρέας	+
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	Κυριακοπούλου Μαρία	+
Βούρος Ιωάννης	+	Μπεκίρης Μιχαήλ	+
Χαραλαμπίδης Γεώργιος-Ερνέστος	+	Νικολόπουλος Νικόλαος	+
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	Καραθανασόπουλος Νικόλαος	+
Μίχος Λάμπρος	+	Τσούκαλης Νικόλαος	+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	+		
Μείμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος	+	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ	
Μητσοτάκης Κυριάκος	+	Τόγιας Βασίλειος	+
Γακουμάτος Γεράσιμος	+	Τσόνολου-Βυλλιώτη Βασιλική	+
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Αγάτσα Αριάδνη	+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Γιαννάκης Μιχαήλ	+
Παπαθανασίου Γιάννης	+		
Πολύδωρας Βύρων	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	Χαντάβας Αθανάσιος	+
Ντινόπουλος Αργύρης	+		
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ	
Χαλβατζής Σπυρίδων	+	Αηδόνης Χρήστος	+
Μαυρίκος Γεώργιος	-	Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)	+
Παπακωνσταντίνου Νικόλαος	-	Τζίμας Μαργαρίτης	+
Πρωτόλης Ιωάννης	-		
Καρατζαφέρης Γεώργιος	+	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ	
Γεωργιάδης Σπυρίδων-Άδωνις	+	Κρεμαστινός Δημήτριος	+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος	+		

Νικητιάδης Γεώργιος	+		Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Ζωίδης Νικόλαος	+		Γερανίδης Βασίλειος	+	
Κασσάρας Γεώργιος	+		Αρβαντίδης Γεώργιος	+	
Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)		-	Καράογλου Θεόδωρος		+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ			Αναστασιάδης Σάββας		-
Ντόλιος Γεώργιος	+		Τζέκης Άγγελος		-
Ρενταρή-Τέντε Όλγα	+		Βελόπουλος Κυριάκος		+
Τσιαούση Ελένη	+		Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)		+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος		+	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ			Παντούλας Μιχαήλ	+	
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+		Αργύρης Ευάγγελος	+	
Κεδίκογλου Συμεών	+		Οικονόμου Αθανάσιος	+	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		+	Τασούλας Κωνσταντίνος		+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+	Καλογιάννης Σταύρος		+
Μαρίνος Γεώργιος		-	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ		
Παπανδρέου-Παπαδάκη Ουρανία		+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+	
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ			Παπουτσή Δημήτριος	+	
Καρανίκας Ηλίας	+		Εμινίδης Σάββας	+	
			Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ			ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ			Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Κατρίνης Μιχαήλ	+		Θεοχάρη Μαρία	+	
Κουτσούκος Γιάννης	+		Τσιάρας Κωνσταντίνος		+
Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+		Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+
Δημητρουλόπουλος Παναγιώτης (Τάκης)	+		ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		
Κοντογιάννης Γεώργιος		+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+	
Τζαβάρας Κωνσταντίνος		+	Τζηκαλάγιας Ζήσης		+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ			ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+		Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+	
Γικόνογλου Αθανάσιος	+		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος		-
Τόλκας Άγγελος	+		Χαραλάμπους Χαράλαμπος		+
Χαλκίδης Μιχαήλ		+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ			Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας	+	
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+		ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		
Παρασύρης Φραγκίσκος	+		Φλωρίδης Γεώργιος	+	
Στρατάκης Εμμανουήλ	+		Παραστατίδης Θεόδωρος	+	
Σκραφνάκη Μαρία	+		Κιτίδης Κωνσταντίνος		+
Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+		ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Αυγενάκης Ελευθέριος		+	Κουκουλόπουλος Παρασκευάς	+	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+	Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
Κριτσωτάκης Μιχαήλ		+	Βλαττής Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ			Κασαπίδης Γεώργιος		+
Κατσούρας Χρήστος	+		Παπαδόπουλος Μιχάλης		+
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ			ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Βενιζέλος Ευάγγελος	+		Μπεργλίδης Παναγιώτης	+	
Καστανίδης Χαράλαμπος	+		Φαρμάκη Αικατερίνη	+	
Αράπογλου Χρυσή	+		Μανωλάκης Άγγελος	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+		Κόλλιας Κωνσταντίνος		+
Καϊλή Ευδοξία-Εύα	+		ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Βούγιας Σπυρίδων	+		Ρήγας Παναγιώτης	+	
Ρομπόπουλος Θωμάς	+		Παπαμανώλης Γεώργιος	+	
Καραμανλής Κωνσταντίνος		-	Βρούτσης Ιωάννης		+
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		-	ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Καλαφάτης Σταύρος	+		Γρηγοράκος Λεωνίδας	+	
Ιωαννίδης Ιωάννης	+		Δαβάκης Αθανάσιος		+
Ράπτη Ελένη	-		Αποστολάκος Γρηγόριος		+
Ζιώγας Ιωάννης	-		ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Καλαντίδου Σοφία	-		Έξαρχος Βασίλειος	+	
Κολοκοτρώνης Άγγελος	+				
Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	+				

Σαχινίδης Φίλιππος	+		Τσουμάνης Δημήτριος	+
Νασιώκας Έκτορας	+			
Χαρακόπουλος Μάξιμος		+	ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ	
Ζώης Χρήστος		+	Όθωνας Εμμανουήλ	+
Σκυλλάκος Αντώνιος		+	Κεφαλογιάννη Όλγα	+
Ροντούλης Αστέριος		+		
Διώτη Ηρώ		παρούσα	ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ	
			Χατζή Οσμάν Αχμέτ	+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ			Πεταλωτής Γεώργιος	+
Καρχιμάκης Μιχαήλ	+		Στυλιανίδης Ευριπίδης	+
Πλακιωτάκης Ιωάννης		+		
			ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ	
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ			Βαρδίκος Πυθαγόρας	+
Σηφουνάκης Νικόλαος	+			
Γαληνός Σπυρίδων		+	ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ	
Σκοπελίτης Σταύρος		-	Μπόλαρης Μάρκος	+
			Κουτμερίδης Ευστάθιος	+
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ			Τζελέπης Μιχαήλ	+
Μαργέλης Σπυροπάνος	+		Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
			Καριπίδης Αναστάσιος	+
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	+
Καρτάλης Κων/νος	+		Πολατίδης Ηλίας	+
Ζήση Ροδούλα	+			
Νάκος Αθανάσιος		+	ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ	
Νάνος Απόστολος		-	Χάιδος Χρήστος	+
Μαρκάκης Παύλος		+	Μαγκούφης Χρήστος	+
			Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+
ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			Λέγκας Νικόλαος	+
Κουσελάς Δημήτριος	+		Χατζηγάκης Σωτήριος	+
Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)	+			
Βουδούρης Οδυσσέας	+		ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	
Σαμαράς Αντώνιος		-	Τσώνης Νικόλαος	+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		-	Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+
			Μπατζελή Αικατερίνη	+
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ			Σταϊκούρας Χρήστος	-
Μάντατζη Τσετίν	+		Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+
Ξυνίδης Σωκράτης	+			
Κοντός Αλέξανδρος		-	ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ	
			Λιάνης Γεώργιος	+
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	+
Καρύδης Δημήτριος	+			
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+		ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ	
Μελάς Παναγιώτης		+	Παπαθανάση Αφροδίτη	+
Μανωλάκου Διαμάντω		-		
Αποστολάτος Βαΐτσης		+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Δρίτσας Θεόδωρος		παρών	Δριβελέγκας Ιωάννης	+
			Λαφαζάνης Αργύριος	+
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ			Βαγιωνάς Γεώργιος	+
Νιώτης Γρηγόριος	+			
Λιντζέρης Δημήτριος	+		ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+		Δαμιανάκης Ευτύχιος	+
Τραγάκης Ιωάννης		+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+
Νεράντζης Αναστάσιος		+	Κουρουπάκη Ευαγγελία	+
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		-	Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
Ανατολάκης Γεώργιος		+		
Λαφαζάνης Παναγιώτης		+	ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ	
			Τσουρή Ελπίδα	+
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ			Μουσουρούλης Κωνσταντίνος	+
Τζάκρη Θεοδώρα	+			
Θεοδωρίδης Ηλίας	+		ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ» 154	
Γιουματζίδης Βασίλειος	+		 ".....": «ΟΧΙ» 111	
Καρασμάνης Γεώργιος		+	 ".....": «ΠΑΡΟΝΤΩΝ» 4	
			ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ: 269	
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ				
Αμοιρίδης Ιωάννης	-		Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»
Παπαγεωργίου Αθανάσιος	+			
Μίχου Μαρία	+			
Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+	ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ερωτάται το Σώμα: Γί-	
			νεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;	
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ			ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.	
Παπαχρήστος Ευάγγελος	+		ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το ακροτελεύτιο άρθρο	

έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των Ελεγκτικών Υπηρεσιών και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Επανερχόμεθα τώρα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75Α)».

Περνάμε τώρα στο στάδιο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, επίκαιρα, κατά σύμπτωση και συγκυρία, ψηφίζουμε για την ευθύνη της παγκόσμιας κοινότητας για τη διεθνή ειρήνη και την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Γιατί το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο είναι, πράγματι, ένας ιδιαίτερα σημαντικός θεσμός στον τομέα τόσο της άσκησης της διεθνούς δικαιοδοσίας, όσο και στην προάσπιση της ειρήνης της παγκόσμιας κοινότητας.

Η λειτουργία του, αναντίρρητα, αποτελεί γεγονός ιστορικής σημασίας. Όταν η Διπλωματική Διάσκεψη του ΟΗΕ τον Ιούλιο του 1998, στη Ρώμη, αποφάσισε τότε, την ίδρυση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου με την υιοθέτηση του καταστατικού, η παγκόσμια κοινότητα, η Κοινωνία των Εθνών, τα εκατόν είκοσι κράτη, η ανθρωπότητα ολόκληρη θα λέγαμε, πέτυχε ένα καθοριστικής σημασίας βήμα στην προσπάθεια μιας ευνομούμενης παγκόσμιας κοινότητας. Άλλο εάν δεν το έχει επιτύχει απόλυτα, στη διαδρομή των χρόνων και μέχρι σήμερα. Αλλά και γι' αυτό τότε απαιτήθηκαν πολύχρονες συζητήσεις, δύσκολες διαπραγματεύσεις, πολλοί και λεπτοί συμβιβασμοί για να προκύψουν προσεγγίσεις, για να γίνουν συγκερασμοί διαφορετικών απόψεων και να έρθει το καταληκτικό συμπέρασμα. Άλλωστε, η εντυπωσιακή πρόοδος του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου, το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και οι προσεγγίσεις των λαών, είχαν διαμορφώσει τότε τις συνθήκες που ευνόησαν την ιστορικής σημασίας υπογραφή του καταστατικού.

Έτσι έχουμε σήμερα, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, που εδρεύει στη Χάγη της Ολλανδίας και ασκεί τη δικαιοδοσία του, όταν τα εθνικά δικαστήρια αδυνατούν ή δεν θέλουν να παρέμβουν. Και, βέβαια, μπορεί να παρατηρηθεί, ότι δεν ασκεί τη δικαιοδοσία του πολλές φορές και μάλιστα όταν προσκαλείται γι' αυτό, αλλά αυτό είναι η παραφωνία των συνθηκών, που επικρατούν στον κόσμο μας.

Η δικαιοδοσία του δικαστηρίου ενεργοποιείται με παραπομπή μίας πραγματικής κατάστασης από ένα κράτος, με παραπομπή από το Συμβούλιο των Ηνωμένων Εθνών, αλλά και με πρωτοβουλία του ίδιου του εισαγγελέα, που σε πολλές περιπτώσεις –πρέπει να το υπογραμμίσουμε αυτό με έμφαση– εδώ παρακάμπτει κάποιες φορές την ευθύνη και το καθήκον του.

Μέχρι σήμερα, εκατόν εννέα κράτη έχουν επικυρώσει ή προσχωρήσει στο Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων και η χώρα μας. Έτσι έχουμε τη λειτουργία του από το 2003, χωρίς να μπορούμε, όμως, να ισχυριστούμε ότι αυτή η λειτουργία του είναι αντάξια των προσδοκιών της ευνομούμενης πολιτείας του πλανήτη.

Ήδη, έχει επιληφθεί των καταστάσεων στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, στην Ουγκάντα, στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, κατόπιν παραπομπής των αντίστοιχων κρατών, αλλά και στο Σουδάν, κατόπιν παραπομπής από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Μένει όμως –και αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί με έμφαση σ' αυτές τις συγκυρίες– να ασχοληθεί και να επιληφθεί με όλα εκείνα τα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί από τότε μέχρι σήμερα για αδικήματα κατά της ανθρωπότητας που έχουν μείνει ατιμώρητα.

Με το σχέδιο νόμου που συζητείται προσαρμόζονται οι διατάξεις του εσωτερικού δικαίου με τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, που έχει κυρωθεί με το ν.

3003/2002 από τη χώρα μας. Έτσι, μ' αυτό το σχέδιο νόμου που συζητούμε, ρυθμίζονται τα εγκλήματα γενοκτονίας, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τα εγκλήματα πολέμου κατά προσωπικών αγαθών. Γι' αυτά τα εγκλήματα προβλέπονται σοβαρότατες ποινές, μέχρι και ισόβια κάθειρξη, ενώ ρητά ισχύει και ορίζεται ότι αυτά δεν παραγράφονται.

Ακόμα, εισάγονται διατάξεις που αφορούν το σημαντικό θέμα της δικαστικής συνεργασίας και ρυθμίζουν τα σχετικά ζητήματα, για την αίτηση παράδοσης στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, τη σύλληψη του εκζητούμενου, την απόφαση για την παράδοση, την προσωπική σύλληψη και την προσωρινή παράδοση στο δικαστήριο, καθώς και για την εκτέλεση της ποινής.

Περαιτέρω, ορίζεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης σε συνεργασία με τον Υπουργό Εξωτερικών, διαβουλεύεται με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται από το καταστατικό του ή απαιτείται από τις οριζόμενες ειδικές περιπτώσεις.

Με το νομοσχέδιο καταληκτικά εκπληρώνεται μία διεθνής υποχρέωση της χώρας μας, διευρύνεται το κράτος δικαίου, το κράτος του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου, το κράτος του ανθρωπιστικού δικαίου, ενώ παράλληλα επιδιώκεται η διατήρηση της ειρήνης και ενισχύεται η διεθνής ασφάλεια.

Για τους λόγους αυτούς, αγαπητοί συνάδελφοι, αλλά και για όσα αναπτύχθηκαν από τους εισηγητές, αλλά και από τους ομιλητές και περαιτέρω από όσα προέκυψαν από τις παρατηρήσεις που συμπεριέλαβε το σχέδιο νόμου με υψηλή ποιότητα ευθύνης από πλευράς του Υπουργού, κρίνεται ότι πρέπει να το ψηφίσουμε ομόφωνα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το Δελτίο Επικαιρών Ερωτήσεων της Δευτέρας 28 Μαρτίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 729/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίου Παπαγεωργίου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την ανάγκη απλοποίησης των διαδικασιών της μετάκλησης των αλλοδαπών εργατών γης κ.λπ..

2. Η με αριθμό 726/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την κοινοποίηση των πρακτικών των υπηρεσιακών συμβουλίων για την επιλογή προϊσταμένων διευθύνσεων του Υπουργείου κ.λπ..

3. Η με αριθμό 732/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαραλάμπους προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εξασφάλιση λειτουργίας του μοναδικού δημόσιου παιδοκαρδιοχειρουργικού κέντρου της χώρας στο Νοσοκομείο «Αγία Σοφία» κ.λπ..

4. Η με αριθμό 730/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη συγχώνευση τραπεζών κ.λπ..

5. Η με αριθμό 734/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Μουλόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την αναγνώριση της προϋπηρεσίας των εργαζομένων αορίστου χρόνου που μεταφέρονται από τις δημοτικές επιχειρήσεις στους δήμους κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 728/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τον κίνδυνο επιδείνωσης των εξελίξεων στους πυρηνικούς σταθμούς Φουκοσίμα κ.λπ..

2. Η με αριθμό 727/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη χρηματοδότηση του νέου Νοσοκομείου Χαλκίδας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 733/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τις συναντήσεις ΣΕΠΕ-ΣΕΒ κ.λπ..

4. Η με αριθμό 731/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τις δαπάνες του Υπουργείου για ενοίκια στέγασης των υπηρεσιών του κ.λπ..

5. Η με αριθμό 735/22-3-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσώτακη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την ανάγκη πρόσληψης των επιτυχόντων της 8Κ/2008 προκήρυξης του ΑΣΕΠ στο ΙΚΑ κ.λπ..

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας:

1. «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Συνεργασίας μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Άμυνας της Τσεχικής Δημοκρατίας για την Εκπαίδευση και Επιμόρφωση Στρατιωτικού Προσωπικού».

2. «Κύρωση της Συμφωνίας Ασφαλείας μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Τσεχικής Δημοκρατίας σχετικά με την Αμοιβαία Προστασία Ανταλλασσόμενων Διαβαθμισμένων Πληροφοριών».

3. «Κύρωση της Τροποποίησης υπ' αριθμόν 1 στη Συμφωνία Διοικητικής Φύσεως μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργού Εθνικής Άμυνας της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με τη Συνεργασία στο πλαίσιο Τεχνολογικού Συστήματος Επιδείξεως μη Επανδρωμένου Μαχητικού Αεροσκάφους (Unmanned Combat Air Vehicle UCAV)».

Προχωράμε στις δευτερολογίες. Το λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ, κ. Μαρία Κυριακοπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν θα δευτερολογήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παυλόπουλος μου είπε ότι έχει μία παρατήρηση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μία παρατήρηση μόνο έχω να κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δεν θα δευτερολογήσω, γιατί δεν έχει νόημα. Όπως είπα, υπερψηφίζουμε το νομοσχέδιο και επί της αρχής. Υπερψηφίζουμε και όλα τα άρθρα.

Όμως, μιας και αναφερθήκατε στο άρθρο 32 και είπατε ότι παρά το ότι ουσιαστικά είναι μια λέξη *perfecta*, εντούτοις είναι η *sedes materiae* και η λυδία λίθος πάνω στην οποία στηρίζεται η ερμηνεία αρκετών από τις διατάξεις –σχεδόν όλων των διατάξεων– σε ό,τι αφορά την προστασία θεμελιωδών δικαιωμάτων. Έχω την εντύπωση ότι σε αυτήν την περίπτωση, για να είναι πληρέστερη η προστασία αυτή και για να είναι η έμπνευση που προέρχεται από το άρθρο αυτό όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένη, πρέπει να κάνουμε δύο αλλαγές, δηλαδή να προσθέσουμε κατά βάση δύο λέξεις.

Είναι σαφές πως αν είναι έτσι, δεν μπορούμε να παραβιάσουμε εκείνες τις αρχές, γιατί παραβιάζουμε ταυτόχρονα θεμελιώδη δικαιώματα. Πρόκειται για δικαιώματα που δεν προστατεύονται μόνο από το Σύνταγμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και από το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα. Υπάρχουν και άλλοι κανόνες που προστατεύουν τέτοια δικαιώματα.

Κατόπιν τούτου, σας προτείνω, πρώτον, μετά τη λέξη «προστατεύονται» να προστεθεί η λέξη «ιδίως». Δηλαδή «η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών που αναγνωρίζονται και προστατεύονται ιδίως από το Σύνταγμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου» –σβήνει

το «και» - «το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά δικαιώματα». Εδώ πρέπει να προσθέσουμε, με βάση το άρθρο 28, παράγραφος 1 του Συντάγματος, «και τους γενικώς παραδεγμένους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου».

Είναι γνωστό ότι τους γενικώς παραδεδεγμένους κανόνες Διεθνούς Δικαίου, τους οποίους αναγνωρίζουμε ανεξάρτητα από τις συμβάσεις που έχουμε υπογράψει –και αυτό είναι το μεγάλο τους πλεονέκτημα– πρέπει να τους αναφέρουμε. Και πρέπει να τους αναφέρουμε, γιατί είναι γνωστό ότι πολλές από τις συμβάσεις κάποια κράτη δεν τις έχουν υπογράψει και θεωρούν ότι δεν δεσμεύονται.

Η νομολογία, όπως τόνισα και στην πρωτολογία μου, του Διεθνούς Δικαστηρίου έχει πει ότι ανεξάρτητα από το αν έχει υπογράψει ή δεν έχει υπογράψει ένα κράτος –παραδείγματος χάριν η Τουρκία– τέτοιου είδους συμβάσεις, δεσμεύεται από αυτούς τους γενικώς παραδεδεγμένους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου. Πολλοί από τους γενικώς παραδεδεγμένους κανόνες Διεθνούς Δικαίου περιέχουν τέτοιες διατάξεις που προστατεύουν θεμελιώδη δικαιώματα. Νομίζω ότι θα ήταν μια καλή γενική ασπίδα να προσθέσουμε και αυτούς τους κανόνες, πράγμα άλλωστε που προκύπτει για εμάς και από το άρθρο 28, παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Θα σας πρότεινα, λοιπόν, χωρίς να σημαίνει ότι χωρίς αυτές τις προσθήκες δεν ψηφίζουμε το άρθρο, αυτήν τη σχετικοποίηση σε ό,τι αφορά την προσθήκη της λέξης «ιδίως» και τη συμπλήρωση με την προσθήκη των «γενικώς παραδεδεγμένων κανόνων Διεθνούς Δικαίου» στο τέλος.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και εγώ ευχαριστώ, κύριε Παυλόπουλε.

Στο τέλος θα απαντήσει ο Υπουργός. Το «ιδίως» δεν νομίζω ότι το χρειάζεστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε είναι σαν να απαριθμούμε περιοριστικώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι, αφού βάζετε στο τέλος και τους γενικώς παραδεδεγμένους κανόνες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Οι γενικώς παραδεδεγμένοι κανόνες πράγματι συμπληρώνουν αυτό που θα λέγαμε «το δίκαιο» για τους κανόνες εκείνους που αφορούν κράτη, τα οποία δεν έχουν υπογράψει τέτοιες συνθήκες. Φοβάμαι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εγώ βρίσκω ότι το «ιδίως» μαζί με την τελευταία προσθήκη είναι πλεονασμός.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα δικαιώματα του ανθρώπου δεν είναι μόνο αυτά τα τρία κείμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μα, είπαμε ότι βάζετε και το «ιδίως παραδεδεγμένοι κανόνες».

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι. Αν βάλουμε το «ιδίως», δεν έχω πρόβλημα. Όμως, επειδή, κύριε Πρόεδρε, μου είπατε να φύγει το «ιδίως», θεωρώ ότι και τα δύο πρέπει να μπου. Όλα τα κείμενα τα οποία αφορούν δικαιώματα του ανθρώπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλώς. Θα το χειριστεί ο Υπουργός στο τέλος, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εν πάση περιπτώσει. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εμένα με συγχωρείτε.

Το λόγο έχει ο κ. Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σύντομος θα είμαι και εγώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από το τελευταίο. Κοιτάξε τι γίνεται. Είναι σχετικά πανηγυρική διατύπωση αυτή όσον αφορά το Σύνταγμα, γιατί είναι ξεκάθαρο ότι με βάση το άρθρο 28, παράγραφος 1, ο παρών νόμος έχει μόνο υπερνομοθετική ισχύ και όχι υπερσυνταγματική.

Τώρα, το να αναφέρουμε ρητώς κάποια κείμενα, έχει τη σημασία στη λογική ότι στην ίση τυπική ισχύ που έχουν εμείς αναγνωρίζουμε ότι προστατεύεται απ' αυτά τα δικαιώματα περισσότερο. Εάν βάλουμε το «ιδίως», τότε σημαίνει –γι' αυτό έχω έναν προβληματισμό– ότι ενδεχομένως κάθε κείμενο που υπάρχει, ενώ έχουν ίση τυπική ισχύ με τον παρόντα νόμο, μπορεί να είναι ανάχωμα, προκειμένου να εφαρμοστεί ο συγκεκριμένος νόμος. Εγώ πιστεύω ότι πρέπει να επιλέξουμε συγκεκριμένα ποια θέλουμε

ουσιαστικά απ' αυτά τα δικαιώματα να υπερισχύουν των διατάξεων του συγκεκριμένου νόμου.

Αρα, πρέπει να υπάρχουν ενδεχομένως και οι γενικοί παραδεγμένοι κανόνες, αλλά κάνοντας συγκεκριμένη αναφορά, όχι αναφορά «δίως», δηλαδή που να αναφέρεται σε δυνατότητα να υπάρχουν κι άλλα κείμενα που δεν μνημονεύουμε εδώ. Γιατί αναφερόμαστε σε κείμενα που έχουν ίδια τυπική ισχύ, πλην του Συντάγματος, που και να μην αναφερθεί εξυπακούεται και καλά κάνετε και το αναφέρετε.

Εμείς θα τα ψηφίσουμε και επί της αρχής -όπως είπαμε- και με τις βελτιώσεις που κάνατε όλα τα άρθρα, πλην του 3, που διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας, διότι πιστεύουμε ότι ο ελληνικός νομοθέτης έχει επιλέξει τη διαδικασία των παραγραφών και οπότε ή θα ανοίξουμε το κεφάλαιο των παραγραφών ή δεν θα το ανοίξουμε, και το άρθρο 17, το δεδικασμένο.

Εκεί, όμως, που θέλω να επανέλθω, κύριε Πρόεδρε και έκανα και ιδιαίτερη συζήτηση μαζί σας, κύριε Υπουργέ-είναι ότι θεωρούμε ότι στο άρθρο 2 πρέπει να προστεθεί «...εγκλήματα που γίνονται στην αλλοδαπή σε βάρος του ελληνικού κράτους ή Έλληνα πολίτη ή μέλους της ελληνικής μειονότητας...». Στην κουβέντα την οποία κάναμε αναφέρατε σωστά ότι προσαρμόζεστε στο Ποινικό Δίκαιο ως έχει αυτήν τη στιγμή και ενδεχομένως, πρέπει να κάνουμε αλλαγή του Ποινικού Δικαίου.

Όμως, όπως εσείς έχετε θέσει, κύριε Υπουργέ, εδώ πέρα ρυθμίζουμε θέματα που δεν είναι το στενό Ποινικό Δίκαιο, δηλαδή το ενδιαφέρον να προστατεύσουμε έναν Έλληνα ομογενή δεν είναι στη λογική ότι σε έναν καυγά κάποιοι τσακώθηκαν και σκοτώθηκε ένας, αλλά στο να τον προστατεύουμε με βάση αυτά τα αδικήματα, δηλαδή, να έχουμε διώξεις σε ελληνική εθνική μειονότητα που έχει όλα αυτά τα χαρακτηριστικά που αναφέρει ο νόμος.

Να αναφέρω ένα παράδειγμα που ποτέ να μη λάβει χώρα, λόγου χάρι έχουμε την ελληνική εθνική μειονότητα στη Βόρειο Ήπειρο. Φανταστείτε αύριο υπό άλλες συνθήκες να άλλαζαν τα πράγματα -γιατί τώρα έχουν εξομαλυνθεί κάπως- να υπήρχε βιαιότητα, να υπήρχαν όλα αυτά τα αδικήματα τα οποία λέτε, να γινόταν γενοκτονία και ο ελληνικός ποινικός νομοθέτης να μην μπορούσε να δικάσει αυτούς που κάνουν αυτά τα εγκλήματα. Διότι οι συγκεκριμένοι Έλληνες εκεί πέρα δεν έχουν την ελληνική υπηκοότητα.

Συνεπώς, παρ' όλο που ακούω την ένστασή σας στο δογματικό Ποινικό Δίκαιο ότι βάζετε τους όρους του στενού Ποινικού Δικαίου, επειδή ακριβώς εδώ αναφερόμαστε σε εγκλήματα που δεν έχουν να κάνουν με την απλή, τυπική μορφή που ενδιαφέρεται ο Ποινικός Κώδικας και έχει βάλει αυτούς τους όρους δράσης και από τη στιγμή που μας ενδιαφέρουν και τα διεθνή εγκλήματα και από τη στιγμή που κρίνουμε ότι πρέπει να έχουμε δικαιοδοσία για εγκλήματα που τελούνται σε βάρος Ελλήνων πολιτών στην αλλοδαπή, τέτοιοι Έλληνες πολίτες που θα τύχουν τέτοιας φύσεως αδικημάτων δεν είναι αυτοί που θα έχουν την ελληνική υπηκοότητα, συνήθως θα είναι Έλληνες που είναι ομογενείς.

Υπό αυτήν την έννοια, αν όχι τώρα, δείτε αυτήν την περίπτωση κάποια στιγμή, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Ο συμπερασματικός λόγος ανήκει στον κύριο Υπουργό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Εξίσου σύντομος θα είμαι κι εγώ.

Οι μεταβολές που επιφέρθηκαν στο άρθρο 2 του σχεδίου νόμου, ουσιαστικά αναπαράγουν τις σχετικές διατάξεις περί ορίων τοπικής ισχύος του Ποινικού μας Κώδικα. Εάν σήμερα κάναμε την επιλογή να εκφύγουμε των ορίων, όπως προσδιορίζονται στον Ποινικό μας Κώδικα, φοβούμαι ότι θα είμαστε υπεύθυνοι για μία θεμελιώδη υπέρβαση σε πολύ σοβαρό κανόνα του ποινικού μας συστήματος.

Αρα, δεν ήτο δυνατόν, επ' ευκαιρία της προσαρμογής της ελληνικής έννομης τάξης στο καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, να πάρουμε μία τόσο σημαντική απόφαση. Δυστυχώς, δεν θα μπορούσα να υιοθετήσω μια τέτοια

εκδοχή.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά το άρθρο 32 επαναλαμβάνω ότι ευτυχώς αποτελεί γενικό ερμηνευτικό κανόνα του αυριανού εφαρμοστή δικαίου σε ό,τι αφορά την έκταση της εθνικής δικαιοδοσίας.

Την πρότασή σας την ακούω με ενδιαφέρον. Ωστόσο, κύριε συνάδελφε, κύριε Παυλόπουλε, φοβάμαι ότι κατά αντιστροφή των βελτιώσεων που κάναμε μέχρι τώρα, αν εισαγάγουμε την έννοια των «γενικών παραδεκτών κανόνων του Διεθνούς Δικαίου», ίσως δημιουργούμε πρόβλημα ερμηνευτικό.

Θα ήθελα να σκεφτώ την πρότασή σας. Δεν την απορρίπτω. Κι αν συμφωνεί -ομόφωνα όμως- το Σώμα να δω εάν κατά την ψήφιση στο σύνολο, κύριε Πρόεδρε, επιφέρω κάποια μεταβολή. Η μεταβολή αυτή, εάν θα μπορούσα από τώρα να προιδεάσω τους συναδέλφους, θα ήταν προς την κατεύθυνση της εφαρμογής των κανόνων του Διεθνούς Ανθρωπιστικού Δικαίου και όχι των «γενικών παραδεκτών κανόνων του Διεθνούς Δικαίου». Να το εξετάσω.

Εάν συμφωνεί, λοιπόν, το Σώμα ομοφώνως εφόσον κριθεί ότι είναι αναγκαίο να επιφέρουμε βελτίωση, να γίνει κατά την ψήφιση του νομοσχεδίου στο σύνολό του.

Έχω την έγκριση του Σώματος;

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε με την πρόταση του κυρίου Υπουργού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ναι, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, κύριε Υπουργέ, έτσι θα το χειριστείτε. Θα είναι κάτι μεταξύ μιας συμπλήρωσης που έχει προσυμφωνηθεί και μιας νομοτεχνικής παρατήρησης βελτιωτικής.

Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α')».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α')» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση των άρθρων κειχωρισμένων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου προς τις διατάξεις του

Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που κυρώθηκε με το ν. 3003/2002 (ΦΕΚ 75 Α') έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Άργους (1ο τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.08' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 28 Μαρτίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ